

SOPHOCLIS

TRAGOEDIAE

EX RECENSIONE

GUILELMI DINDORFII.

EDITIO SEXTA

QUAM CURAVIT BREVIQUE ADNOTATIONE INSTRUXIT

S. MEKLER.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIX.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

HERMANNO BONITZIO

IOANNI VAHLENO

S.

Praefatio editionis sextae.

Cum redemptor honestissimus me invitasset, ut novam Sophoclearum fabularum a Gu. Dindorfio editarum recognitionem providerem, quid potissimum in opera nequaquam facili praestare et deberem et possem consideranti summa rationis ac diligentiae non tam in verbis poetae qualicumque auxilio limatioribus exhibendis contineri visa est quam fundamento artis criticae in Sophocle exercendae, quod a viro illo de poeta eximie merito pridem iactum necdum conlabefactum cognoveram, pro tenui parte stabiliendo. quamvis enim sint qui subtilius iudicium adhibentes e libro antiquitate insigni eoque praestantissimo L (Laur. plut. XXXII, 9) reliquos vel omnes vel plerosque derivari posse praefracte negant, ab hoc uno codice quicumque fabularum recensendarum operam navet in lectionum dissensione necessario proficisci nemo infitiatur: adeo manifestum omnium librorum in lacunosis locis consensum deprehendimus, adeo deteriorum librorum et manuum in illo correctricum sublestam fidem, quibus leviorum tantum mendorum qualia prima codicis Laur. manus sexcenties committit correctio debeatur, cum in depravatissimo quoque loco redintegrando nihil nos iuvent. viam igitur ab eruditissimis criticis praemunitam ingressus ad illius libri exemplar pleraque redegi quae correctionibus de manu secunda vel aliunde depromptis omnino non egere videbantur: quamquam loci aliter comparati non defuere, quorum emendationem a Dindorfio modo probatam modo spretam libri deteriores ex parte nuper excussi suppeditant. quanta autem cautione opus sit, ubicumque optio datur utrum correctiorem scripturam ex his subsidiis adripias an primariam in Laur. amplectaris ceterum vitiosam, cui tamen interdum multo lenior medicina

succurrat, cum alii loci permulti argumento sunt tum quasi exempli causa doceat Aiacis v. 149, qui, cum ante Nauckium vulgatum esset *εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς*, revocato *πάντων* quod in codice exstat genuinam formam *εἰς ὦτα φέρει πάντων Ὀδυσεύς* induit. itaque codicis vestigia prementes iam alii bonarum lectionum memoriam levidensi mendo oblitteratam eruerunt, ut spes non desit ad corruptelas usque ad hunc diem verborum contextum inquinantes aliquando expediendas: pauca proprio Marte novavi, sive in lectionum locum e codicibus in proecdosi vulgatarum sive correctionum in eandem receptarum aliae correctiones, quas ipse invenissem vel ab aliis acceptas aliquantulum recoxissem, cum aliqua probabilitatis specie substitui posse visae sunt. et illuc quidem Ai. 461. 516. 670. 876. 923. 1096. El. 219. 325. 533. 727. 742. 1314. Oed. R. 360. 438. 906. 1208. 1383. Oed. C. 511. 755. 1510. 1604. Ant. 356. 782. Trach. 175. 256. 663. 781. Phil. 782, huc pertinent Ai. 405. El. 818. 1097. Oed. R. 1512. Oed. C. 243. 307. 547. 1021. 1132. Ant. 351. Phil. 187. 1100. earum autem correctionum quae aliis debentur numerum vel triplicare poteram, nisi tironum potissimum gratia, cum plurima quintae et priorum editionum exempla etiamnunc in scholis ferantur, ad eas hanc quoad fieri posset conspirare maluissem: quae lyricarum quoque partium discriptionis ubique fere intactae necnon argumentorum in universum non mutatorum causa fuit, etsi nunc cum opus absolutum est paenitet quod Electrae argumentum secundarium antiquae doctrinae prorsus expers non removi. quodsi vero in poetae verbis recensendis a Dindorfio longius recedere nolui, cum multis quidem multorum periclitationibus Sophocles paene obrutus iaceat, nec tamen cuiusvis loci vitiati emendatio successerit quam quis contextui inserere audeat, rei ipsius excusationem habeo: nec magis eam rationem qua usus complures correctiones ex Musgravii Brunckii Hermanni auctoritate a Dindorfio repositas vel ab ipso prolatas retinui quamvis non satis certas, perspicuitati tamen utiles, ab

iis improbatum iri spero, qui quam angustis finibus lectionum delectus contineatur ipsi sint experti. praeterea ex earum correctionum numero quas Dindorfium in editionem minorem iteratam aliquando recepturum fuisse adnotationibus Oxoniensibus et Poetarum Scenicorum editione conlatis concludi poterat, probabiliores elegi: orthographica ipsius et fratris praecepta secutus codice invito magnam partem servavi, alia ad normas a Blaydesio Kirchhoffio Nauckio Wecklino propositas redigenda, nonnulla ad codicis fidem exprimenda censui. versuum vel uncis inclusorum vel in paginarum calce exsulantium partem penitus abieci, partem immerito in suspicionem vocari ratus in genuinorum numerum adsciscere non dubitavi, in interpolatione statuenda ipsemet parcus: nam Ai. 835 sq. omnino abhorrere *τὰς ἀεὶ παρθένους* a vindictae mentione iam alii suspicati sunt, non recte tamen corrigendo salutem petiverunt. idem fere tribus locis Oed. R. 541, 943 sq., Ant. 392 sqq. factum: e quibus is quem primo notavi non cum interprete anonymo corrigendus videtur, sed ex scholio aliquo in margine adscripto quod *τυραννίδα* continuerit repetendus, reliqui quamvis diversa seu interpretationis seu correctionis adiumenta anquisita sint, pro sententiae fatuitate verborumve stribligine vereor ne plane falsario inducendi sint, et in Antigonae quidem loco iam Nauckius praeivit.

En cur hanc editionem, cum amplius quadringentis locis, rerum videlicet minutarum quales ad orthographiam et distinctionem spectant ratione non habita, a quinta differat, neque nimis a communi recensionis principio deflectere idemque plus quam semel paullo accuratius effingere adseverem: cuius rei testimonia praeter ea quae iam dixi adferre libet Ai. 799, ubi Bothianae Bergkiana, El. 47, ubi Reiskianae Vahleniana correctio praeferenda videbatur, eiusdem fabulae 746. 1304. Oed. R. 229. 478. 1090. 1100 sq. 1336. Oed. C. 121 sq. 174 sq. 247. 1169. Ant. 110 sqq. 519. 606 sq. 674. 1166. 1289. Trach. 98. 331. 644. 956. 988. 1032. Phil. 491. 696. 1132. 1455.

Quo vero expeditiore conspectu potior lectionis varietas perlustrari posset, Dindorfianae Praefationi quam ille editioni quartae praemiserat, eruditionis plenae mea auctaria apte interponi non posse ratus adnotationem criticam, selectam quidem sed ad eorum quorum interest usum idoneam, addere malui, in qua quibus siglis usus sim, indiculus quem subicio enarrat.

L (L pr.) primaria scriptura,
L^1 correctio ab ipso librario facta.
L^{Σ} eius qui scholia adscripsit, quem sunt qui eundem esse atque L^1 censent,
L^2, L^3 posteriorum manuum correctiones, inter quas qui librum excusserunt,
L^a (perantiquam, antiquam), L^r (recentiorem), L^n (recentissimam) dignoscere sibi visi sunt.
r lectio e recentiorum librorum consensu aut uno alterove ducta.
* littera sive signum erasum.

L^{Σ} passim ineptias vendit, quas quamvis sollemni signo *γρ.* insignitas neglegere satius duxi, perinde quaedam minuta velut *λεύσειν*, *ὅ̋θ’ οὔ̋νεκα*, *ἄ̋ρα* ubi *ἆρα*, *νῦν* ubi *νυν*, *οὔ̋νεκα* ubi *εἵ̋νεκα* requiritur, *οἰκτείρειν*, *θώϋξεν τίμησα* sine coronide, *εὑρέθη*: personarum vices aut omissas aut perperam notatas perpaucis locis exceptis non attuli.

Emendationum auctores eos qui primi eas protulere indagare studui, interdum duo nomina adposui quorum consensio quodammodo coniecturae commendatio esset.

Unum restat ut Theodoro Gomperzio et Ottoni Hensio, qui coniecturas benigne mecum communicaverunt, et Rudolfo Prinzio, cui accuratiorem nonnullarum codicis L scripturarum notitiam debeo, publice grates agam quam maximas.

Scribebam Idibus Febr. MDCCCLXXXV.

Adnotatio critica.

ΑΙΑΧ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ accedit ex r

V. 2 *θήραν τιν' ἑ. ἁ. πειρώμενον* Lugebilius 9 *ἀνὴρ* Brunckius: *ἀνὴρ* L 23 *τρανόν* Nauckius 28 *νέμει* r: *τρέπει* L 33 *ὅτου* L corr., *ὅπου* pr., ut videtur 40 *ὧδ' ᾖξεν* (*ἦξεν* L): *ᾔμαξεν* Bergkius, *ᾔχμαζεν* Wecklinus 44 *ἦ καὶ*: *ἦ γὰρ* Lobeckius *βούλευμ'* r: *βούλημ'* L 49 *καὶ δὴ*: *ἤδη* Nauckius 50 *μαιμῶσαν*: *διψῶσαν* L^{Σ}, *μαργῶσαν* Nauckius 51 *ἀπείρξω* L^{r} 52 *λήμας* Madvicus: *γνώμασ* L *τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς* suspectum: *φορᾶς* Reiskius, *φθορᾶς* Rauchensteinius. an *τῆς ἀνηφαίστου πυρᾶς* i. e. *caedis*? 57 *παρὼν* L^{Σ}, *ἑλὼν* Morstadtius 58 *ἄλλοσ' ἄλλον* Wunderus, *ἄλλον ἄλλοσ'* Nauckius *ἐμπίτνων* (*ἐμπιτνῶν* L^{r}) Elmsleius: *ἐμπίπτων* L 60 *εἰς ἕρκη κακά*: *εἰσ ἐρινῦν κακήν* L^{Σ}, unde *Ἐρινύων ὤτρυνον εἰς ἕρκη κακά* Hermannus 61 *πόνον* r: *φόνον* L 68—70 del. EReichardus 70 *ἀπείρξω* L^{r} 71 *αἰχμαλωτίδας* r: *αἰχμαλώτιδασ* L 74 *ἔξω*: *σφ' ἔξω* L^{n} 75 *ἀρεῖ* Schneidewinus: *ἄρησ* L 80 *ἐν δόμοις* L^{n}: *ἐσ δόμουσ* L, unde *τόνδ' ἔσω δόμων* Hartungus 82 *φρονοῦντι τοί νιν* Heimsoethius 96 *τὸ μὴ οὔ* Hermanno praeeunte Nauckius 98 *οἶδ'* L pr. Erfurdtius 99 *ἄνδρες* Brunckius: *ἄνδρεσ* L *ξυνῆκ' ἔπος* Meinekius 102 *ἕστηκεν* L 104 *ἔγωγ'· Ὀδυσσέα* (*Ὀδυσσῆ* Nauckius): *ἔγωγ' Ὀδυσσέα* Wolffius, *Ὀδυσσέα 'γὼ* D. 108 *ἑρκείου* Elmsleius: *ἑρκίου* L 110 *φανῇ* Bothius, *δαμῇ* D.: *θάνηι* L 112 *ἐγώ σ'* r: *ἔγωγέ σ'* L, unde *ἔγωγέ σ' εὔχομαι* Schneidewinus 115 *ἐννέπεις* L^{Σ} 116 *σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι* Bergkius, *σοὶ δ' ἐφίεμαι, θεά* D.: *τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι* L 122 *ἔμπας* schol.: *ἔμπησ* L 130 *ἢ χειρὶ σωκεῖς* Nauckius 131 *ὡς ἦμαρ ἓν* Burgesius 135 *ἀγχίαλον* Bothius 137 *ζαμενὴς πληγὴ Διὸς ἢ* Herwerdenus 143 *ἱππόνομον* Heathius, *ὁπλομανῆ* MSchmidtius 145 *βοτὰ* r: *βωτὰ* L 149

πάντων Ὀδυσεύς Nauckius, πᾶσιν Ὀδυσσεὺς r: πάντων ὀδυσ-σεύσ L 153 τὸ σοῖ σ᾽ L pr. 154 ψυχῶν Nauckio suspectum 155 ἀμάρτοι L^r Campbellius 167 ἐπέδραν L pr., ut videtur 169 αἰγυπιὸν δ᾽ Dawesius: αἰγυπιὸν L ὑποδείσαντες alii cum Dobraeo delent 173 ὦ μελέα Nauckius 176 ἦ που Lobeckius: ἤ που L ἀκάρπωτος Nauckius: ἀκάρπωτον L 178 ψευσθεῖσ᾽, ἀδώροις Stephanus ἐλαφαβολίας Nauckius: ἐλαφαβολείαισ L pr., ἐλαφαβολίαισ corr. (cf. Pappageorg. Ann. phil. vol. suppl. XIII, 403). 179 ἥντιν᾽ Iohnsonus, εἴ τιν᾽ Elmsleius, σοί τιν᾽ Reiskius, ἦ τιν᾽ Schneidewinus: ἤ τιν᾽ L 185 ποίμναις r: ποίμναισι L 190 corruptus. Σισυφίδα L^Σ, Σισυφίδας Hartungus: fort. ἢ ᾽τας i. e. ἔτης, sicut Eur. El. 546 ἢ ᾽της in ἢ τῆς abiit 191 corruptus. μ᾽ delet Wilamowitzius Herm. XVIII 217, iamque Blaydesius, μὴ μηκέτ᾽, ὦναξ, ὧδ᾽ Morstadtius 192 ὄμμ᾽ ἔχων: ἐμμένων Reiskius 194 μακραίων Neuius 195 ποτὶ Ritschelius: ποτὲ L 196 ἀτάρβητος D.: ὧδ᾽ ἀτάρβητα (ἀταρβῆτα L) L^r ὁρμᾶται Triclinius: ὁρμᾶτ᾽ L 199 ἁπάντων καχαζόντων D.: πάντων καγχαζόντων L βαρυαλγήτως D.: βαρυάλγητ᾽ L 200 ἄλγος Nauckius 202 γενεᾶ Reiskius Ἐρεχθειδῶν r: ἐρεχθειδᾶν L 205 μέγας Lobeckius: ὁ μέγασ L 208 ἠρεμίας Thierschius, εὐμαρίας Hermannus: ἀμερίασ L 210 Φρυγίοιο Iaegerus, Φρυγίου σὺ Porsonus: φρυγίου L 211 δουριάλωτον Brunckius: δοριάλωτον L 215 βάρος L^1: πάθοσ L 221 αἴθο . . νοσ L, αἴθοπος L^r 225 ὕπο κληζομέναν r: ὑποκληιζομέναν L 226 ὁ πολὺς μῦθος Nauckius 227 ὤιμοι L 228 ἀνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L 230 παραπλάκτῳ Blaydesius: παραπλήκτωι L 232 ἱππονώμας Porsonus: ἱππονόμασ L, ό ex alia littera, ἱππονόμουσ corr. 234 ποίμνην Ellendtius: ποίμναν L 236 τὰ r: τὰσ L 237 ἅμ᾽ ἑλὼν coni. M. 241 ἱππολέτην L pr. 243 δ᾽ ἐννάζων L 245 ἤδη r: ἤδη τοι L κάρα Triclinius: κρᾶτα L 251 ἐρέσσουσιν vix integrum: ἐρείσουσιν praeeunte Nauckio Wieselerus, ἀράσσουσιν Bergkius 255 ἄτλατος r 257 στεροπῆς D.: στεροπᾶσ L 270 aut ὅπως cum Meinekio in ὅπερ aut πῶς cum Nauckio in τί mutandum 271 ἀνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L 279 ἥκει r Elmsleius, ἥκῃ r Erfurdtius: ἥκοι L 283 τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχαις Nauckius 289 ἄκαιρος Herwerdenus: ἄκλητοσ L 297 εὔερόν τ᾽ Schneidewinus: εὔκερών τ᾽ L 299 κάρᾳχιζε L pr. 304 ἐκτίσοιτ᾽ Musgravius 305 ἐπάξας r, ἐσάξας Morstadtius: ἀπαΐξασ (ἀπάξαισ L) L corr. 309 ἐρειφθεὶς e v. praeced. (ἐρειπίοις) inlatum: ἐρεφθεὶσ L pr., ἐρεισθεὶς L^Σ Blaydesius 313 φανοίην r: φα-

νείην L 314 seclusit Nauckius 316 *ἐξηπιστάμην* r: *ἐξεπιστάμην* L 322 *βριμώμενος* Morstadtius 324 *ἀνὴρ* Brunckius: *ἀνὴρ* L 327 delevit Nauckius 330 *λόγοις* Stob. flor. CXIII 8: *φίλοι* L, quo usus *ἐν τοιοῖσδε νικ. φίλοι* Blaydesius 331 sq. *δεινοῖς...κακοῖς* Bentleius 332 *διαπεφοιβάσθαι* r: *διαπεφοιβᾶσθαι* L 337 *ἀνήρ* Brunckius: *ἀνὴρ* L 337 sq. *ἢ τοῖς πάρος νοσ. ξ. λυπ. πάλιν* Nauckius 344 *ἀνὴρ* Brunckius: *ἀνὴρ* L *ἄνοιγε δή* Wecklinus, *ἄνοιγέ τοι*, si quid mutandum, malit M. 350 *μόνοι ἔτ'* Hermannus: *μόνοι τ'* L 354 *οἴμ' ὡς* Nauckio suspectum 358 *ὃς ἀλίαν ἔβας* Hermannus, *ἅλιον ὃς ἐπέβας* idem: *ἀλίαν ὃσ ἐπέβασ* L *ἐρέσσων πλάταν* Blaydesius 360 *πημονὰν* Reiskius: *ποιμένων* L 370 *αἰαῖ αἰαῖ* r D.: *αἶ αἶ αἶ* L 372 *χερὶ μὲν* Hermannus, *χεροῖν* Triclinius: *χερσὶ μὲν* L 379 *πάντα δρῶν* Wakefieldus (cf. Heimreichium krit. Beiträge p. 4): *πάνθ' ὁρῶν* L *ἁπάντων τ'* Lʳ: *πάντων* L 380 *Λαρτίου* r: *λαερτίου* L 382 *ὑφ' ἡδονῆς γελᾷς* Nauckius 383 *ξύν τοι* Schneidewinus: *ξὺν τῷι* L 384 *μήν* add. LDindorfius 389 *προπάτωρ* suspectum: *πάτερ* Triclinius, *γένετορ* D. 390 *ὀλέσσας* Turnebus: *ὀλέσασ* L 397 *ἕλεσθ'* Elmsleius: *ἕλεσθέ μ'* L 399 *θεῶν τινος* Wyttenbachius 400 *ὄνασιν* Brunckius: *ὄνησιν* L 402 *ὀλέθρι'* D., *οὔλιον* Wunderus: *ὀλέθριον* L. *ὀλέθριον κήδει* Lex. Vind. 406 *φθίνει φίλοισι τοῖσδ' ἐμοῦ σέβας* M., *φθίνει, φίλοι, τίσις δ' ὁμοῦ πέλει* D.: *φθίνει φίλοι τοῖσδ' ὁμοῦ πέλασ* L verba nondum expedita 407 *μώραις* Elmsleius: *μωραῖσ* L 412 *ἰὼ* add. Brunckius 417 *ἀμπνοάς γ'* Wecklinus 418 *ὦ* Brunckius: *ἰὼ* L 424 *ἐξερῶ* Porsonus: *ἐξερέω* L 428 *οὐδ' ὅπως* Elmsleius: *οὔθ' ὅπωσ* L 433 seclusit Nauckius cum Morstadtio 438 *Τροίας* suspectum: *ἄπωθεν ἐλθὼν* Heimsoethius, *ἐλθὼν σὺν ἄλλοις* D. 439 *ἀρκέσας* vix integrum 450 *ἀδάματος* Elmsleius: *ἀδάμαστοσ* L 456 *βλάπτει* Reisigius *τἂν* (*τ' ἂν* r) Elmsleius: *γ' ἂν* L 461 *προδούς τ' Ἀτρείδας* M.: *μόνουσ τ' ἀτρείδασ* L 464 *γύννιν φανέντα* Leeuwenus 467 *ξυμπεσὼν πολλοῖς μόνος* Morstadtius, *ξυμπ. μόνος μόνως* (*μόνῳ*? cf. Eur. Heracl. 807) Bergkius GrLG. III 370 469 *εὐφράναιμί που* r: *εὐφραίναιμί που* L 476 *γε* Lʳ in litura: *δὲ* L 477 *οὐκ ἂν ποιοίμην* Nauckius 493 *συνηλλάχθης* r: *συναλλάχθησ* L 496 *ᾗ* Bothius: *εἰ* L *θάνεισ* L pr. *τελευτήσας* r: *τελευτήσεισ* L, *τελευτήσησ* Lʳ *ἀπῇς* Gomperzius, *μ' ἀφῇς* Brunckius, *ταφῇς* Reiskius: *ἀφῆισ* L 499 *δούλιον* L pr., unde *δούλιον στέρξειν τροφήν* Schneidewinus 501 *ἀτίζων* L$^{\Sigma}$ 507 *προλείπειν* Wolffius 515 *σὺ* r: *σοὶ* L

δόρει D.: δορί L 516 ἤδη M., ὠμὴ Nauckius (similia alii): ἀλλ' ἤ L, ἄλλη r D. Bergkius l. c. 464 521 πάθοι r: πάθηι L εἴ τι προύπαθεν Badhamus 531 ἐξερρυσάμην ex schol. Hermannus 537 ἐκ τῶνδ' ἔτ' Schneidewinus 538 αὐτὸν om. L, add. L^{r} 543 λόγων L, λόγου L^{r} 544 ὅδ' r: ὧδ' L 546 τοιόνδε M.: τοῦ τόνδε L. versum spurium iudicat D. 554 b om. Stob. flor. LXXVIII 9, del. Valckenarius 559 χαρμονή Morstadtius 564 τηλουργὸς (τηλουρὸς Musgravius) L$^{\Sigma}$ θήραν: φρουρὰν idem 565 ἐνάλιος r: εἰνάλιοσ L 569 Ἐρίβοιαν Schaeferus 571 delevit Elmsleius 573 Ἀχαιοῖς r: ἀχαιοὺσ L μήτε λυμεὼν Schaeferus 579 δῶμα πάκτον Eustathius: δῶμ' ἀπάκτον L 582 τραύματι L$^{\Sigma}$ Nauckius 589 ἄγαν με λυπεῖς Nauckius 597 ἁλίπλακτος r: ἁλίπλαγκτοσ L 602 Ἰδαῖα μίμνω (schol.) λειμώνι' ἄποινα, μηνῶν Hermannus: ἰδαίαι μίμνων λειμώνια ποίαι μήλων L verba nondum persanata 604 εὐνῶμαι Bergkius: εὐνόμαι L (εὐνώμᾳ Triclinius) 605 πόνῳ τρυχόμενος Martinus 610 ὤμοι μοι Brunckius: ἰώ μοι μοί μοι L 617 sq. χεροῖν μεγίστας Triclinius: χερσὶν μέγιστ' L 620 παρ' ἀφίλοις r: παρὰ φίλοισ L 622 ἦ που ταλαίνᾳ D. σύντροφος Nauckius: ἔντροφοσ L ἁμέρᾳ Brunckius: ἡμέραι L 625 λευκὰ Schneidewinus: λευκῶι L 626 φρενομόρως (φρενομώρως L^{r}) nondum expeditum: φρενοβόρως D., φρενομανῶς vel μωροφρόνως Meinekius 631 χερόπλακτοι Erfurdtius: χερόπληκτοι L 633 στέρνοισι r: στέρνοισ L 634 ἄμυγμα Bothius: ἀμύγματα L 635 παρ' Elmsleius: γὰρ L ὁ νοσῶν Lobeckius: ἢ νοσῶν L 636 ὃς εὖ π. ἥκων Burgesius ἄριστος suppl. Triclinius 645 δίων Reiskius: αἰὼν L 647 φαίνει τ' ἄδηλα Herwerdenus 649 χαί Brunckius: καὶ L 656 ἐξαλύξωμαι Hesychius: ἐξαλεύσωμαι L 667 Ἀτρείδας r: ἀτρείδα L 668 τί μήν Herwerdenus 669 τὰ θεῖα Wilamowitzius 670 ἕτοιμ' ὑπείκει M.: τιμαῖσ ὑπείκει L 674 λείων τ' ἄημα Musgravius, λῆγόν τ' ἄημα FGSchmidtius: δεινῶν (δεινόν pr.) L 675 ἐν δ': ἐκ δ' Bothius, ἠδ' Nauckius 678 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθὼν ὅτι D., λέγω δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι Wecklinus: ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίωσ ὅτι L 679 ἡμῖν L^{r}: ἤμην L 682 πολλοῖσι r: πολλοῖσ L 685 διὰ τάχους ex schol. Hartungus: διὰ τέλουσ L 687 ὑμεῖς δ' Blaydesius: ὑμεῖσ θ' L 692 σεσωμένον Wecklinus 696 χιονοκτύπου r: χιονοτύπτου L 704 εὔγνωτος r 705 ξυνείης L^{r} 706 ἔλυσεν: ἔλυσε γὰρ L^{r}, ἔλυσ' ἄρ' Purgoldus 712 ἐξήνυσ' r: ἐξήνυσεν L 714 μαραίνει Heathius: μαραίνει τε (L^{r}, γε L) καὶ φλέγει L 715 ἀναύδατον φατίσαιμ' Lo-

beckius: *ἀναύδητον φατίξαιμ'* L 718 *θυμῶν* r, *θυμοῦ τ'* (*τ'* r) Hermannus: *θυμὸν* L 719 *πρῶτον τόδ'* Blaydesius 726 *τὸν* add. L^{Σ} *στρατῷ* Schaeferus: *στρατοῦ* L 729 *ἔς τ'* Thierschius, *κἄτ'* Meinekius: *ὥστ'* L 737 *ἰοὺ ἰοὺ ἰού* L 738 *βραδεῖαν* vix sanum: *ἀχρεῖον* FGSchmidtius, *μάταιον* Nauckius 742 *τύχοι* r: *τύχηι* L 743 *πρὸς τὸ κέρδιον* r Nauckius 747 *πάρει* Schneidewinus: *πέρι* L 752 *κἀπέσκηψεν* L 755 *ποτέ* suspectum: *πέρα* Wecklinus. an *εἰσιδεῖν βούλοιτ' ἔτι*? 756 *τῇδ' ἔθ' ἡμέρᾳ* Bothius, *τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ* Lobeckius 758 *κἀνόνητα* L, *κἀνόητα* Suidas, quod post alios Nauckius praefert Morstadtio praeeunte *κἀνόητα λήματα* scribens 764 *δόρει* D.: *δορὶ* L 771 *δίαν 'Αθάναν* Mehlhornius 776 *τοιοῖσδέ τοι* Hermannus: *τοιοῖσδε τοῖσ* L 782 *εἰ δ' ἀπεστερήμεθα* (*ἀπεστηρήμεθα* L) obscurum: *ἀφυστερήμεθα* Wakefieldus, *ἄρ' ὑστερήμεθα* Schenkelius 783 *ἀνὴρ* Brunckius: *ἀνὴρ* L *κεῖνος* r: *ἐκεῖνοσ* L 784 *δύσμορος γύναι* Schenkelius: *δύσμορον γένοσ* L 790 *βάξιν* Reiskius 792 *Αἴαντος δέ τοι* Nauckius 794 *θυραῖός γ'* Elmsleius 799 *ἐλπίζει φρεσίν* Bergkius, *ἐλπίζειν φέρει* Bothius, alia alii: *ἐλπίζει φέρειν* L 802 *ὃς* Iacobsius: *ὅτ'* L *φέρει*: *θροεῖ* Nauckius 805 *ἑσπέρους αὐλῶνας* Blaydesius 809 *οὐχὶ δυρτέον* Herwerdenus 812 del. D. *θέλοντες* L^{r} *ὃς* L^{r}: *ὃσ ἂν* L 820 *νεακονής* Nauckius 822 *διὰ τάχους κτανεῖν* Morstadtius: siquid mutandum, fort. praestat *θενεῖν* 825 *λαχεῖν* e *λαβεῖν* L 828 *πεπταότα* L pr. 829 *κατοπτευθῶ*, v. seq. deleto, ex schol. Heimreichius Beitr. p. 8 830 *θ'* r: *τ'* L 831 *τοσαῦτά σοι* L^{Σ} 835 sq. *ἀρωγοὺς . . . ἀεί θ'* (r: *δ'* L) del. M.: frustra *τὰς ἀεί τ' ἐπαργέμους* Meinekius 839—842 ut spurios notat schol. 844 *σεύεσθε* Wakefieldus: *γεύεσθε* L 853 *τάχει* in *τύχῃ* mutandum censet Nauckius, *τινί* in *τανῦν* Schenkelius 856 *τὸ νῦν* suspectum: *ἡμέρας σέλας τόδε* Nauckius. an *ἡμέρας ἁγνὸν σέλας*? 858 *κοὔποτ'* r: *καὶ οὔποτ'* L 863 *τροφῆς* Brunckius: *τροφεῖσ* L 867 *παπαῖ παπαῖ* Lachmannus 869 nondum emendatus: *ἐπίσταταί με συμβαλεῖν* Hartungus, *ἐπίσταταί σφε συμμαθὼν* D. 874 *ἐστίβευται* Herwerdenus 876 *πεσόν* M., *μολόν* Nauckius: *πλέον* L 877 *βολῶν* L^{1}: *βολῆσ* L 879 *δῆτά μοι* Hermannus: *δή μοι* L 879 *φιλοπόνων*: *τλαμόνων* Engerus 880 *ἀύπνους*: *ἀμφ' ἀΰπνους* Hermannus 885 *ποταμῶν* r: *ποταμῶν**ἴδρισ* L, unde *ποταμῶν ἐφυδρίς* Bergkius GrLG. III 465 891 *ἰώ* Triclinius: *ἰὼ ἰώ* L 896 *ᾤχωκ'* ex Herodiano D.: *οἴχωκ'* L 901 *σὸν* add. r Hermannus 902 *ὦ τάλας* r D.: *ἰὼ τάλασ* L

903 ταλαΐφρον r: ταλαίφρων L 905 ἔρξε Hermannus, ἔπαθε Wecklinus: ἔπραξε L 908 ὤμοι r: ἰώ μοι L 910 ἄφαρκτος D.: ἄφρακτοσ L 914 δυσώνυμος r: ὁ δυσώνυμοσ L 916 'κάλυψα Wecklinus 919 μελανθὲν corruptum: μελανθὲς Burgesius, κελαινὸν D. an legendum μολυνθὲν εἶμ'? 920 βαστάσει r: βαστάσηι L 921 ἀκμαῖ' ἄν Hermannus Wakefieldo praeeunte: ἀκμαῖοσ L, ὡς ἀκμαῖος ἡμὶν ἂν μόλοι Herwerdenus, ὡς ἀκμαῖος ἂν βαίη μολὼν Pantazides 923 ὦ δύσμορ', ἄτας οἷος ὢν οἵας ἔχεις M., ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὢν οἵων κυρεῖς Nauckius (οἵοις ἔχει Hensius), ὦ δ. Α., οἷος ἀνθ' οἵων πέλεις ex Ignatii versibus in Adamum 126 CFMuellerus: ὦ δύσμορ' αἴασ, οἶοσ ὢν οἵωσ (οἷοσ pr.) ἔχεισ L 926 ἐξανύσειν r, ὧδ' ἐξανύσειν Erfurdtius 930 φαέθοντ' vitio deformatum: φαέθοντος αἰεὶ Bergkius l. ad 885 indicato 936 χρυσοδέτων supplet Musgravius, οὐλομένων Thierschius 938 δειλαία δύη FGSchmidtius 945 σκοποί languet: κόποι Nauckius 946 ὤιμοι L (ὤμοι r), ἰώ μοι L$^{\Sigma}$ 947 sq. ἄνανδ' ἔργ' Ἀτρειδᾶν τῶδ' ἄχει (= ἄναξ, τόνδε συνναύταν, τάλας) Hermannus 955 πολύτλας Porsonus: ὁ πολύτλασ L 957 γελᾷ τε et mox ξὺν δὲ Blaydesius τοῖσδε Elmsleius, τοῖσι Triclinius: τοῖσ L 959 βασιλῆς r: βασιλῆεσ L 961 οἱ δ' Berglerus: οἵδ' L 966—968 del. D., 966—970 Nauckius 969 si genuinus, corruptus. τί δῆτα τοιοῦδ' (τοιωδ' vel τοιουδ' L pr.) ἐγγελῷεν Turnerius 976 ἐπήβολον μέλος Nauckius 979 ἁνήρ Brunckius: ἀνήρ L 986 δεῦρ' αὐτὸν ἄξεις δῆτα Elmsleius 988 ἐχθροῖσι Herwerdenus, σθένουσι MSeyffertus: θανοῦσι L 991 ἁνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L 994 ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν r: idem, sed ἁπασῶν pr., L, ὁδῶν θ' ἁπασῶν ὁδὸς Brunckius 1004 φάσμα Nauckius 1008 πού με Toupius: που L ἐμός θ' ἅμα: ἐμόσ τ' ἴσωσ L pr. Hermannus Nauckius 1009 ἴσως: ἰδὼν Hermannus 1011 ἥδιον L^{n} D.: ἵλεων L 1013 δορὸς vix sanum: τὸν ἐκ λέχους γεγῶτα δοριπόνου Nauckius, quem vide 1016 καὶ θρόνους Blaydesius 1020 λόγοισιν suspectum: ψόγοισιν FGSchmidtius, γονεῦσιν Morstadtius. an φίλοισιν? cf. 330 adn. 1022 ὠφελήσιμα Iohnsonus: ὠφελήσιμοι L 1024 σ' add. r 1028—1039 cum Morstadtio proscribit Nauckius 1029 τοῦδ' L^{r}: τοῦτ' L 1032 δωρειὰν Bambergius 1040 κρύψεις L^{r}: κρύψηισ L 1044 ἐστὶν οὖν τίσ L pr. τίς δ' ἔστι; μῶν τιν' Morstadtius 1049 ἀνάλωσας r 1056 δόρει Hermannus (ἐλοιδόρει pro ἕλοι δόρει L$^{\Sigma}$): δορί L 1059 λαχόντες Morstadtius ἂν add. L$^{\Sigma}$ 1061 del. Nauckius 1063 τοσοῦτον r: τοιοῦτον L 1064 λευρὰν ψάμαθον Burgesius 1070

λόγων r: *λόγων τ'* L, unde *λόγων γ'* Campbellius (cf. adn. Ai. 1127 et O. C. 882) 1071 *ὄντα* Reiskius: *ἄνδρα* L 1074 *κέοιντ' ἄν* Nauckius 1075 *ἄρχοιτ'* L^r: *ἄχοιτ'* L 1078 *ὑπὸ σμ. κακοῦ* Nauckius 1082 *ποτὲ*: *ποτ' ἂν* Elmsleius 1096 sq. *ἐν λόγοις· ἐπεὶ ἄγ'* M.: *ἐν λόγοισ ἔπη. ἄγ'* L 1098 *τόνδ'*, non *τὸν*, L secundum Pappageorgium (cf. 178 adn.) 1100 *λεῶν* r: *λαῶν* L 1101 *ἤγαγ'* (sic r) vel *ἤγετ'* Elmsleius, *ἦγεν* Porsonus: *ἡγεῖτ'* L 1105 sq. del. Schneidewinus 1112 *οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ* de Laconibus mire dictum 1113 *ἐνώμοτος* L^r: *ἐπώμοτοσ* L 1117 *ἕως* Bonitzius, *ἔστ'* Schneidewinus: *ὡσ* L 1118 sq. choro tribuit Brunckius: in L 1118 Menelao, 1119 Teucro datur 1127 *δεινόν γ'* r: *δεινόν τ'* L 1129 *ἄτιζε* Elmsleius *σεσωμένος* Wecklinus 1132 *αὑτοῦ* r: *αὐτοῦ* L *οὐ γὰρ καλόν*; Dobraeus, *οὐ γὰρ κακόν* Prinzius 1137 *κακῶς* L corr.: *καλῶσ* L 1141 *τοῦτον*: *τοῦθ' ἓν* Wecklinus 1144 *ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἐνεῦρες* Hartungus, *ᾧ φθέγμ' ὂν οὐκ ἂν ηὗρες* Wolffius: *ὧι φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὗρεσ* L 1148 *ἐμπνεύσας* Reiskius 1152 *εἰσιδεῖν* Bergkius 1165 *ἰδεῖν* suspicione non caret: *κάπετον στεῖλαι* Leeuwenus 1167 *εὐρώεντα* L 1170 *περιστελοῦντι* Wakefieldus 1182 *ὑμεῖς δὲ* Blaydesius 1184 *μεληθῶ* Etym. Magn.: *μεληθεὶσ* L 1187 *ἀπαύσταν* Nauckius *δορυσσοήτων* inauditum, emendatio incerta 1190 nondum expeditus, v. antistr. *ἀν' εὐρώδη Τροΐαν* D., *ἂν τὰν εὐρώδεα* (*ἀν' ἀερώδεα* Wolffius) *Τρωΐαν* Ahrens: *ἀνὰ τὰν εὐρώδη τροίαν* L 1192 *ὄφελε* r: *ὤφελε* L 1197 *πόνοι πρόπονοι* D.: *πόνοι πρόγονοι πόνων* L 1199 *ἢ κεῖνος* Hensius: *ἐκεῖνοσ* L 1205 *ἐρώτων δ' ἐρώτων* r: *ἐρώτων ἐρώτων δ'* L 1206 *ἀμενηνὸς* Meinekius 1211 *ἐξ ἐννυχίου* D., *αἰὲν νυχίου* Wolffius: *ἐννυχίου* L 1214 *ἀνεῖται* L^r: *ἄγκειται* L *στυγερῶσ* L pr. 1225 *μοὐστὶ* Hermannus: *μοίστὶ* L 1227 *ἀνοιμωκτὶ* r: *ἀνοιμωκτεὶ* L 1228 *αἰχμαλωτίδος* r: *αἰχμαλώτιδοσ* L 1230 *ἐκόμπεις* schol. Arist. Ach. 638, *ἐφώνεις* L^r: *ἐφρόνεισ* L 1233 *οὐδὲ σοῦ* Blaydesius: *οὔτε σοῦ* L 1236 *κέκραγας* r: *κέκραγεσ* L 1239 *ἔιγμεν* Nauckius 1250 *οἱ παχεῖς* Nauckius 1253 *πλευρὰν* L^{Σ} 1256 *τινά*: *ποτέ* Nauckius 1268 *ἐπὶ σμικρὸν χρόνον* Iaegerus 1270 *δόρει* D.: *δορί* L 1272 *κἀνόνητ'* L^r: *κἀνόητ'* L 1274 *ἐγκεκλῃμένους* Elmsleius: *ἐγκεκλειμένουσ* L 1276 *μοῦνος* add. L^{Σ} 1281 *οὐδὲ συμβῆναι ποδί* nondum expeditum: *σοῦ δίχ' ἐμβῆναι ποδί* Wecklinus, alia alii 1285 *κρωσσὸν* Nauckius: *μέσον* L 1288 *σὺν δ' ἐγώ τι δρῶν* Vitelli 1290 *ποτ' αὐτὰ* (r: *αὐτῶ* L, *αὐτὸσ* L^a): *τοιαῦτα* Madvicus 1296 *φιτύσας* r:

φυτεύσασ L 1304 ἀριστεὺς Porsonus: ἄριστοσ L ἀριστέων L pr. 1307 λέγων nonnullis languere visum: γελῶν Burgesius, ψέγων Erfurdtius, βλέπων Schneidewinus 1311 sq. non uno vitio laborant ὑπὲρ r: ὕπερ L 1312 σοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος Hermannus, non minus dubia correctione quam quae ab aliis excogitatae sunt: τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονοσ L ἢ τοιᾶσδ' ὑπὲρ γυν. οἵαν τὴν ὁμαίμονος λέγω vel tale quid Gomperzius requirit 1325 σ' add. L^{Σ} 1329 ξυνηρετεῖν Lobeckius: ξυνηρεμεῖν L (ξυνηρετμεῖν L^{Σ}) 1339 οὐκ ἀντατιμάσαιμ' Bothius, οὔ τἂν ἀτιμάσαιμ' Elmsleius: οὐκ ἂν (οὔκουν L^{r}) ἀτιμάσαιμ' L 1344 εἰ θάνῃ Wunderus 1348 με χρή Leeuwenus: σε χρή L 1355 ἀνήρ Brunckius: ἀνὴρ L 1357 poetae verba non integra: τῆς ἔχθρας πάρος Nauckius. an νικᾷ γὰρ ἀρετή με· τῆς ἔχθρας δ' ἅλις? 1360 δῆτα L^{r}: δὴ L, unde τοιούσδ' ἐπαινεῖς δὴ σὺ καὶ κτήσει φίλους; Nauckius 1369 γ' add. L^{r} 1372 ὁμῶς L^{r}: ὅμωσ L 1373 χρῇς D., λῇς Nauckius: χρή L 1374 σ' add. L^{r} 1377 ᾖ Elmsleius: ἦν L 1379 ὅσων Porsonus: ὅσον (ὅσωι L^{a}) L 1381 ἄναξ Ὀδυσσεῦ Nauckius 1396 ξύμπρασσε Brunckius: ξύμπραττε L 1398 τἀμὰ πάντα Rauchensteinius, ταῦτα πάντα Schneidewinus 1404 ταχύνατε r: ταχύνετε L 1417 del. D., 1418 sqq. Ritterus

---

ELECTRA.

V. 1 τυραννήσαντος L^{Σ} 11 φονῶν D.: φόνων L 14 τιμωρὸν φόνου L^{1} aut L^{Σ}: τιμωρῶν φθόνου L 15 sq. Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων Πυλάδη damnat Nauckius 20 sq. delet Nauckius, 20—22 Schenkelius 20 ἔξοδον περᾶν Turnerius 21 ἐνταῦθ' ἐμέν verba vexatissima necdum expedita: ἴμεν pro ἐμέν (ἐσμὲν r) Dawesius, ἔβης D., ἐλήλυθμεν MSchmidtius, alia alii, in his qui sequentis quoque v. initium temptant. an ὡς ἔσταλθέ μοι? 28 ἔπει suspectum: ἔπει Wolffius Kvíčala, πάρει Leopardus, ἐν πρώτοισιν εἶ Nauckius. an ἐν πρώτοις βλέπει? 33 πατρὸς L^{r} 35 τοιαῦτα Φοῖβος Blomfieldus. post 35 nonnulla excidisse statuit Morstadtius 36 καὶ δορὸς Meinekius 40 ἴσθι πᾶν: ἱστόρει Nauckius 43 ὧδ' ἠσκημένον Meinekius 45 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Bentleius: φωκεὺσ παρ' ἀνδρὸσ L 47 ἔργῳ Vahlenus ind. lect. aest. berol. 1883 p. 9, ὅρκον Reiskius: ὅρκωι L 51 ὡς ἐφεῖτό μοι D., ὡς ἔφη θεός Wunderus 54 κύτωμα Nauckius 55 μοι L, που L^{r} 57 φέ-

ρωμεν r: φέροιμεν L 61 del. Steinhartus, 61—66 Morstadtius, 62—66 Wecklinus 61 οὐδὲν r: ὣσ οὐδὲν L 77 ἰώ μοί μοι D.: ἰώ μοι μοί δύστηνοσ L 81 κἀπακούσωμεν ex schol. Nauckius: κἀνακούσωμεν L 84 sq. φέρειν νίκην τέ φημι (vel φησι, scil. Λοξίας) Turnerius: φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν L 87 ἰσόμοιρ' r Porsonus: ἰσόμοιροσ L 90 πληγὰς r: πλαγὰσ L 92 ἤδη suspectum: κήδη Froehlichius, ἤχη Hensius 93 οἴκων L^r: οἰκιῶν L 96 ἐνάριξεν Gentius 99 φονίῳ r: φοινίωι L 100 ἀπ' ἄλλης ἢ 'μοῦ delet Nauckius 102 αἰκῶς (ἀεικῶς schol., ἀϊκῶς Brunckius) Hermannus: ἀδίκωσ L 105 παμφεγγεῖς ἄστρων Reisigius, λεύσσω παμφεγγεῖς Dobraeus: λεύσσω παμφεγγεῖσ ἄστρων L 108 κωκυτῷ L^r: κωκυτῶν L τήνδε Musgravius 109 ἠχὴν Nauckius 113 sq. ὁρᾶθ', αἳ Dobraeus: ὁρᾶτε L. τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτ. del. Porsonus 121 ὦ Triclinius: ἰὼ L 122 sq. vix integra, cf. 139: τίς ἀεὶ τάκει σ' ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγά Kvíčala. an verbis antistrophicis sicut traduntur servatis τάκεις ὧδ' ἀκόρεστ' αἴλινον ἀχάν? 124 ἀθεώτατα Porsonus: ἀθεωτάτασ L 126 ὡς r: ὣσ L 129 γενναίων Hermannus Monkius: γενναίων πατέρων L 132 οὐδ' ἐθέλω r (οὐδὲ θέλω L^r): οὐδ' αὖ θέλω L 133 στενάχειν Elmsleius: στοναχεῖν L 138 λιμένος Nauckius 139 γόοισιν Triclinius: γόοισ L οὔτ' ἄνταις Hesychio duce Hermannus: οὔτε λιταῖσιν L 151 ἅτ': ἅ γ' Monkius 152 αἰαῖ: αἰεὶ vel αἰὲν r Nauckius 157 οἵα r: οἶα L 159 ἀχέων: ἀκέων Mudgius, ἀνέχων Vsenerus 160 ὄλβιον Brunckius 162 εὐπατριδᾶν ἕδος M. Musgravio Blaydesioque praeeuntibus: εὐπατρίδαν διὸσ L ποδὸς pro Διὸς Hauptius v. seq. βήματι a variis coniecturis vindicans 164 ὅν γ' ἐγὼ Hermannus: ὃν (γ inser. L^r) ἔγωγ' L 170 ἀγγελίαις ἀπατωμένη Herwerdenus 171 ἀεὶ Brunckius: αἰεὶ L 172 ἀπαξιοῖ Bothius, cf. 192 174 οὐρανῷ Heathius: ἐν οὐρανῶι L 178 εὐμενὴς θεός Blaydesius 180 Κρίσᾳ Musgravius, Κρίσας Nauckius: κρίσαν (κρῖσαν r Hermannus) L 182 Ἀγαμεμνονίδας r: ἀγαμεμνίδασ L ἀνεπίστροφος (schol.) Burgesius 187 τεκέων r Meinekius: τοκέων L 192 ἀμφίσταμαι r Eustathius, ἐφίσταμαι L^r: ἀφίσταμαι L, unde κοινᾶς δ' ἀφίσταμαι τραπέζας Schneidewinus 195 ὅτε οἱ Hermannus, ὅτ' ἔσω Kvíčala: ὅτε σοι L 197 δόλος et ἔρος (ἔρωσ L pr.) sedes mutare iubet Wakefieldus 201 ἀμέρα L^1: ἀμερᾶν L 205 τοῖς Iohnsonus: τοὺσ L ἴδε Brunckius: εἶδε L 206 αἰκεῖς Seidlerus: ἀϊκεῖσ L χειροῖν Heathius: χεροῖν L 213 θρηνεῖν Blaydesius 216 αἰκῶς Seidlerus: ἀεικῶσ L 219 δεῖ τοι scholii ope M.: τὰ δὲ τοῖσ L 221 δεινοῖς bis Brunckius: ἐν

δεινοῖσ bis L, δείν' ἠναγκάσθην ἐν δεινοῖς Wolffius 222 ὀργά: ἄτα Nauckius 224 ἄτας: ὀργάς Nauckius 226 ἂν add. r 238 ἐν τίσι Reiskius ἔβλαστ' r: ἔβλαστεν L 242 ἰσχύουσα L pr. 244 γᾷ r Schuppius 249 ἔρροι τἂν Martinus 252 ἦλθον: ἔλεγον vel εἶπον Nauckius 253 ἑψόμεσθ' ἀεί Morstadtius 259 sq. molesti Nauckio videntur 261 πρῶτα μὲν τὰ L¹ aut LΣ: πρῶτα L 265 λαθεῖν L pr. 271 τούτων nonnullis suspectum: τοῦτον r Morstadtius, πάντων Schenkelius 272 αὐτοέντην schol.: αὐτοφόντην L 277 ὡσπερεὶ χλιδῶσα FGSchmidtius. τοῖς πεπραγμένοις Nauckius 278 εὑροῦσ' vitiosum: τηροῦσ' Reiskius, φρουροῦσ' Nauckius, ἱεροῦσ' ASeyffertus 279 ἁμόν: ἁ in litura L corr. 282 ὁρῶσ' ἡ: ὁρῶσα r Nauckius 285 αὑτήν r: αὐτήν L 286 ἡδονὴν ἔχει Nauckius 298 τείσουσα Nauckius τίσουσ' ἔτ' Blaydesius Wecklinus 300 ταὐτὰ Blomfieldus: ταῦτα L 301 post 302 conlocandum censet Nauckius Oed. Col. ed. VIII. praef. p. 4 305 μου: μοι r Porsonus 308 εὐστομεῖν Morstadtius ἔν τοι Hermannus: ἐν τοῖσ L 314 ἦ κἂν (. . . ἔχει;) D., ἦ τἂν Doederlinus, ἦ δἂν Hermannus: ἦ δ' ἂν L, ἦ κἀν L corr. 316 ἱστόρει· τί σοι φίλον; Iebbius, ἱστόρει τό σοι φίλον Matthiae post 316 versum excidisse putat Iahnius 323 ἔζων ἔτι Meinekius 325 κάσιν M.: φύσιν L (φύσαν r) φῦσαν ἐκ ταὐτοῦ πατρός Froehlichius 327 an legendum κομίζεται? 329 ἐλθοῦσα suspectum: ἑστῶσα Nauckius, ἀλγοῦσα Seebeckius 330 vitiosus 331 ψυχῇ ματαίᾳ LΣ 337 τοιαῦτα δ' ἄλλα D., τοιαῦτ', ἀδελφή, Stuerenburgius: τοιαῦτα δ' ἀλλὰ L 345 ἐπεὶ 'ξελοῦ Blaydesius 354 ἀπαρκούντως Thom. Mag. δ' ἐμοί Brunckius: δέ μοι L 357 'ἡμῖν abundat' Iohnsonus: σὺ δ' ἡ λίαν μισοῦσα Gomperzius 359 οὖν add. Lʳ 363 τοὐμὲ Lʳ: τοῦ με L μὴ λυποῦν scholio duce Erfurdtius: ceterum verba varie temptata sunt τοὐμμένειν λύπῃ μόνον MSchmidtius, τοὐμὲ μὴ λήγειν γόων Schneidewinus, similiter olim Nauckius 364 τυχεῖν: λαχεῖν LΣ (aut Lʳ) r 365 νῦν δ' LΣ: νῦν L 367 πλεῖστον κακή Nauckius 371 αὕτη r: αὐτὴ L 376 εἰ δὲ τῶνδε Elmsleius 378 σοι: τοι Lʳ 379 λήξηισ (λέξηισ Lamio teste) L pr. λόγων LΣ 380 μηκέθ' Nauckius 382 non integer: πόλεως τῆσδ' ἐκτὸς Nauckius, χθονὸς τῆσδ' ἐντὸς Schenkelius, θόλῳ στέγης τῆσδ' Wilamowitzius 383 κοὔ με Blaydesius 385 δή: γάρ r Nauckius 391 προσωτάτω φύγω LDindorfius: προσώτατ' ἐκφύγω L 395 τοῖς κακοῖς εἶναι φίλην CHartungus 396 εἰκαθεῖν Elmsleius: εἰκάθειν L 405 τῷ r: ποῖ L ἔμπυρα suspectum:

τῷ φέρεις κτερίσματα Nauckius Blaydesius 407 *ἢ* L[r]: *εἰ* L 408 *ὅν γ' ἔκταν'* Monkius 409 *τοῦτ'*: *τόδ'* vel *τάδ'* Elmsleius 413 *λέγοις* Triclinius: *λέγεισ* L 414 *σμικρὸν* L[a]: *σμικρῶι* L, *σμικροῖσ* L[1] (Lamio teste) 418 *νυκτέραν ὁμιλίαν* Morstadtius 421 *ἐκ δὲ* r: *ἔκ τε* L 422 *ᾧ* r: *τῶι* L, unde *κλῶνα, τῷ* Bergkius. possis *κλάδον βρύοντα, τῷ*, sed adquiescendum in vulgata lectione 427 *μ' ἐκείνῃ* r 433 *ἀπὸ* add. L[r] correctione admodum incerta, cui praeferenda videtur quam Nauckius proposuit *ἐχθρᾶς ἱστάναι κτερίσματα γυναικός. οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾷ σὺν γυναικί σ' ἱστ. κτ.* coni. M. 435 *πνοαῖσιν* suspectum: *πόαισιν* Iohnsonus, *ῥοαῖσιν* Heathius 436 *ῥῖψον* Todtius. *ἔνθεν* Meinekius 437 *ἔστ' ἂν θάνῃ* Turnerius 439 *δ' ἂν* L[r]: *δ' αν* L, *γὰρ* L[1] 440 *ἔβλαστε πασῶν* Dobraeus. *δυσσεβεῖς* Nauckius 442 *αὐτῆς* Schenkelius 443 *δέξεσθαι* Heathius: *δέξασθαι* L 445 *λύτροισιν* Nauckius. *κάρᾳ* schol. Brunckius: *κάρα* L 449 *φόβας*: *κόμας* L[1] 451 *τήνδε τ' ἀλιπαρῆ* Froehlichius, *τήνδε δυσπινῆ* Campbellius 453 *γῆθεν*: *νέρθεν* Nauckius 454 *εἰς φάος μολεῖν* Nauckius 459 *μέλειν* Blaydesius, graviorem corruptelam suspicatus *οἶμαι μὲν οὖν καὶ θεοῖσι τἀκείνου μέλειν πέμψασιν* vel tale quid Nauckius 467 *δυοῖν* suspectum: *κλύοντ'* Nauckius, *εὖ γνόντ'* Frankfurterus amicus 475 *ἁ πρόφαντος* Herwerdenus 479 *θάρσος* L corr. 482 *ἀμναστεῖ* r: *ἀμνηστεῖ* L *γ'*: *σ'* Wakefieldus 485 *χαλκόπλακτος* r: *χαλκόπληκτοσ* (*χαλκόπλεκτοσ* Lamio teste) L, *χαλκόπακτος* Erfurdtius *ἀμφάκης* Hesychius: *ἀμφήκησ* L 492 *ἐπέβαν* Blaydesius 493 *ὁμιλήμαθ'* Musgravius 495 sq. multifariam temptati necdum probabiliter expediti: *μήποτε μήποθ'* r, *θράσος* (vel *θάρσος*, cf. 479) Erfurdtium secuti plerique inserunt 497 *ἀψεφὲς* Hesychii ope Bergkius D., *μαψεπὲς* Schneidewinus 499 *βροτοῖς* Blaydesius 510 *παγχρύσων ἐκ* D., *παγχρυσέων* Hermannus: *παγχρύσων* L 511 *δύστανος* Nauckius 513 *τι* Hermannus: *τίσ* L 514 *ἔλιπεν* r: *ἔλειπεν* L *οἴκου* r: *οἴκουσ* (eraso *σ*) L 515 *πολυπάμονας* (*πολυκτήμονας* schol.) Bothio praeeunte Bergkius, *πολυπόνους* Turnerius Blaydesius 516 *στρέφῃ* r: *τρέφηι* L 517 *σ'* add. L[r] 521 *τραχεῖα* Morstadtius 530 *σὸς οὗτος* Erfurdtius: *οὗτοσ σὸσ* L 531 *τὴν αὐτὸς αὑτοῦ* Morstadtius, *τὴν ἥν τε κἀμὴν* Vitelli: si quid mutandum, *γέννημ' ὅμαιμον* suppetat 533 *ὃς ἔσπειρ'* M.: *ὅτ' ἔσπειρ'* L 534 *τοῦ χάριν τίνων* (L, *τίνος* L corr., r) verba vexata: *πρὸς χάριν τίνων* Reiskius, *τοῦτο· τοῦ χάριν* Schmalfeldus, *τοῦ χάριν πατὴρ* Turnerius (*τεκὼν* Blaydesius) 540 *θνῄσκειν πάρος* versu seq. deleto Nauckius 543 *λῄσασθαι*

(Hesychius *ληίσασθαι· κτήσασθαι, ἀφελέσθαι*) FGSchmidtius *πλέον* L^r: *πλέων* L 546 *ἀνόλβου* Herwerdenus 548 *φαίη τ' ἂν* Morstadtius 550 post *κακῶς* distinxit Schneidewinus 552 *λέξασά τι* Nauckius 554 *θ'* add. Triclinius *τοῦ τεθνηκότος πέρι* olim Nauckius, qui postea *τῆς κασιγνήτης ὕπερ ... τοῦ τεθνηκότος θ' ὁμοῦ* 556 *λόγοις* L^r 560 *δείξω δέ σοι* Morstadtius 562 *πιθὼ* L 564 *ποινῆσ* L^r *Αὐλίδι* L^r: *δυ*ιωι* L Hinckio, *αὐλίωι* Duebnero, *κυθίωι* fere Lamio teste 565 del. Iahnius 571 *ἕως* Froehlichius 573 sq. *οὐ γὰρ ἤλυσις . . πρὸς οἶκον ἦν οὐδ' Ἴλιον* Wunderus 574 *ἐς Ἴλιον* Nauckius 573 sq. vide an sint spurii 575 *λιασθεὶς* Nauckius *πολλά τ' ἀντιβὰς* CWalterus 581 *τιθῇς* r Suidas: *τίθηισ* L 583 *τυγχάνοις* r: *τυγχάνεισ* L 584 *τιθῇς* r 585 *εἰ γὰρ θέμις* Meinekius, *εἰ γὰρ σθένεις* FGSchmidtius 588 del. Wunderus. *ἁμὸν* L^n: *ἐμὸν* L 589 *παιδοποιεῖ* Blaydesius *εὐγενεῖς κἀξ εὐγενῶν* Nauckius 591 *ἐπαινέσαιμ' ἄν*: *ἐπαινέσωμεν* L^Σ Nauckius *καὶ ταῦτ'* Dobraeus: *καὶ τοῦτ'* L 592 *λαμβάνεις* r: *λαμβάνει* in litura septem fere litterarum (*τυγχάνει* fuerat) L^1 aut L^Σ 593 *αἰσχρῶς* r, *αἰσχρῶς γ'* Hartungus: *αἰσχρῶσ δ'* L 593 sq. del. Wilamowitzius Herm. XVIII 219, 594 iam Blaydesius 595 *σε* L^r: *σοι* L 596 *ἔῃς* r: *ἴεισ* L 597 *κακορροθοῦμεν* Nauckius 601 *ἄλλος ἔξω* multis suspectum: *ἄλλοσ' ἔξω* Neuius, *ἁμὸς ἔξω* Wexius, audaciora alii 606 *χρῇς* (Hesychius) Wunderus, *λῇς* Nauckius, *ἐρεῖς* Hensius: *χρὴ* (*χρῇ* Lamio teste) L 608 *ἔργων* Schneidewino suspectum: *κακῶν* r, idem schol. indicare videtur (*εἰ γέγονα τούτοις τοῖς κακοῖς ἔνοχος*) 610 sq. *εἰ δὲ σὺν δίκῃ ξύνεστι* verba vitii vix immunia: *καὶ δίκῃ* Reiskius, *σοὶ* (Clytaemnestrae) *δίκη* Blaydesius 612 *δ' ἐμοὶ* Monkio praeeunte Nauckius: *δέ μοι* L 618 *προσεικότα* r: *προσηκότα* L 621 *αἰσχροῖς γὰρ ἔργοις αἴσχρ' ἔπη διδάσκεται* Nauckius 636 *ἀνάσχω* suspectum: *ἀνείπω* Blaydesius 638 *ῥῆσιν* Nauckius 641 *παλιγγλώσσῳ* ex Hesychio Meinekius, *κακογλώσσῳ* Blaydesius 645 *διπλῶν* Michaelis, *δεινῶν* Schenkelius 651 *θρόνους Ἀτρειδῶν* Blaydesius 653 *εὐημεροῦσάν* L, α rescripsit L^r. *εὐημεροῦσιν* Kvíčala, *εὐημεροῦσα* Erfurdtius 653 sq. del Nauckius 659 del. Iahnius. *πάνθ'* L^r: *πᾶνθ'* L, unde *πᾶν* Wecklinus 662 *ἤκασας* Brunckius: *εἴκασασ* L· 669 *τίς σ'* L^Σ: *τί σ'* L 670 *πορθμευόν* Hensius: si mutatione opus, *χάρμα πορσύνων* malit M. 681 *τὸ κοινὸν Ἑλλάδος* Thomas Mag. 683 *ὀρθρίων* PFaber *γηρυμάτων* Herwerdenus 684 *δρόμου* r: *δρόμον* L 686 *δρό-*

μου L^r: *δρόμω* ut videtur L *τάφέσει* Musgravius: *τῆι φύσει* L 688 *ἐν πανύροισι πολλά* Bergkius Nauckius 689 *τοιάδ'* r *οὐκ οἶδα· τοῖα τἀνδρὸς ἔργα* praeeunte Vauvillerio Schneidewinus 691 delent Lachmannus Burgesius Hermannus *πεντάεθλ'* r Vahlenus l. ad v. 47 indicato p. 4, *ἆθλ' ἅπερ νομίζεται* Porsonus, alia alii 692 *δρόμων ἐνεγκὼν* Nauckius, *ἄθλων ἐνεγκὼν* Turnerius, uterque v. praeced. deleto 694 *τὸ κοινὸν* Schneidewinus 695 *ἀγείραντος γόνος* Nauckius 697 *δύναι**τ'* duabus vel tribus litteris post *ι* erasis L. versus vix sanus: *δύναι' ἂν* Meinekius, *ὁ σθένων* Heimsoethius 698 *ἱππικὸς* Blaydesius 703 *ἐπὶ τούτοισι* Nauckius 706 *Αἰνιὰν* r: *αἰνειᾶν* (*ε* eraso) L 708 *τέλος Βοιωτός* Nauckius 709 *ἵν' αὐτοὺς* Nauckius, alia alii: *ὅθ'* (*ὅτ'* r) *αὐτουσ* L 710 *κλήρους* Wunderus: *κλήροισ* L 711 *εἶθ' ἅμα* Blaydesius 717 *αὐτῶν*: *ἄλλων* Musgravius 720 *ὄχων* Froehlichius 721 *δεξιόν τ'* Triclinius, *δεξιὸν δ'* L^r: *δεξιὸν* L 724 *Αἰνιᾶνος* r: *αἰνειᾶνοσ* L 726 *τελοῦντος* Musgravius 727 *ὄχοι* M.: *ὄχοισ* L 730 *Κρισαῖον* Brunckius: *κρισσαῖον* L 732 *κἀνοκωχεύει* Cobetus: *κἀνακωχεύει* L 734 *ὑστέρας*: *ὑστέρας δ'* L^r 738 *κἀξισώσαντες* r 739 *τότ' αὐτός* Nauckius, *τόθ' οὗτος* Blaydesius 741 *ἀσφαλὴς* Reiskio praeeunte Nauckius 742 *ὡρμᾶθ'* M., *ὠχεῖθ'* Nauckius: *ὠρθοῦθ'* (*ὠρθοῦτ'* pr.) L 743 *λύων* frustra temptatum, velut ab Arndtio qui *ἔπειτ' ἀνέλκων* 746 *ὤλισθεν· ἐν δ'* Nauckius: *ὤλισθεν* (sic) *σὺν δ'* L 747 *πέδοι* D. 754 *κατασχεθόντες* Hermannus Elmsleius: *κατασχέθοντεσ* L 757 *κέαντες* Erfurdtius suasore Brunckio: *κήαντεσ* L 758 corruptus: *δειλαίαν σποδόν* Musgravio Neuio praeeuntibus Hartungus, *μεγίστου σώματος δειλὴν* (*βαιὰν* Nauckius) *σποδὸν* Wecklinus. *φλογιστὸν σῶμα* Blaydesius 760 *ἐκλάχῃ* r: *ἐκλάχοι* L 761 *λόγοις* L^1: *λόγωι* L 762 *τοῖς δ' ἄλλοισιν* Heimsoethius, *τοῖς παροῦσι δ'* olim Nauckius, mox *ἄλγιστα* idem: importuna loquacitas falsarium prodit Antigonae prooemii (6) memorem, cuius additamento resecto tale quid pericliteris: *ἐν λόγοις ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν ἀλγίω πολύ* 767 *λυπηρῶς γ'* Froehlichius 768 *τοῖς ἐμαυτῆς* vix integra: *τῶν ἐμαυτῆς* Seidlerus 769 *τῷ νῦν λόγῳ* L corr.: *τῶι ναῦ λόγωι* L, unde *τῷμῷ λόγῳ* Morstadtius 775 *ψυχῆς* nonnullis suspectum: *γαστρὸς γεγώς* Blaydesius, *τῆσδε νηδύος γεγώς* Wecklinus 780 *ἐφ' ἡμέρας* (r) Heimsoethius Meinekius 781 *ἐμοὶ πελάζειν* Reiskius *προσστατῶν* Meinekius 783 *ἀπήλλαγμαι* L^1: *ἀπηλλάγην* L 786 *δ'* del. Brunckius 797 *πολλῶν ἂν ἧκες* Monkius, *πολλῶν*

ἄρ' ἥκεις Morstadtius τυχεῖν Lr r: φιλεῖν L, unde φίλων Michaelis, φίλοις Nauckius 798 παλιγγλώσσον Bergkius, περισπερχοῦς Meinekius 800 κατάξι' ἂν (κατ' ἀξίαν r) Bothius Monkius: καταξίωσ L ἐμοῦ γ' ἂν ἀξίως BArnoldus 804 sq. sic fere conflatos malit Nauckius: ἄρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κωκῦσαι δοκεῖ 809 οἴχῃ φρενὸς Lr: φρενὸσ οἴχηι L 812 χρὴ μένειν Schneidewinus, χρὴ βλέπειν Wolffius 818 ξύνοικος, ὄμνυμ', M., ξύνοικος εἴσειμ' (vel αὐτοῖς) Hermannus, ἔσομαι ξύνοικος Dawesius, κείνοις ξύνοικος Heimsoethius: ξύνοικοσ ἔσομ' (ἔσσομ' Lr) L 819 ἄφιλον r Monkius 821 ἢν θάνω schol. El. 975 Brunckius 822 ὅτι ζῶ Nauckius 825 Ἅλιος r: ἀέλιοσ L 827 ἒ ἔ: αἰαῖ D. 834 κατ' ἐμοὶ τακομένᾳ Morstadtius 838 ἕρμασι Campbellius, ἄρκυσι Blaydesius κλεφθέντα Nauckius Blaydesius γυναικῶν Brunckius: γυναικῶν ἀπάταισ L 840 ἒ ἔ, ἰώ: αἰαῖ αἰαῖ D. 841 παμοῦχος (vel τιμοῦχος) ἀνάσσει Nauckius, πάντιμος ἀν. Morstadtius, cf. Heimreichium Beitr. p. 4 843 ὀλοά τἄρ' Wolffius, ὀλοὰ μὰν Wecklinus 846 νεμέτωρ Meinekius 847 ὃς γὰρ ἔφυ Nauckius, ὃς δέ ποτ' ἦν Herwerdenus: si mutatione opus, ὃν γὰρ ἐχρῆν malit M. 851 πανδύρτῳ πανθρήνῳ Nauckius 852 στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι (hoc iam Hermannus) D., qui praeterea δεινῶν pro πολλῶν reponi mavult: δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέωων L (ἀχε*ων L[1]) 853 ἀθρήνεις Gernhardo praeeunte D.: ἃ θροεῖσ L 856 τί φῄς Triclinius: τί φήσ; αὐδᾶισ δὲ ποῖον; L τί φῂς αὖ Bergkius 857 ἐκ φίλων Blaydesius: ἐλπίδων L 859 ἀρωγαί schol., r: ἀρωγοί L 861 χαλάργοις D.: χαλαργοῖσ L 863 ἐγκῦρσαι (ἐνκύρσαι LΣ) Hermannus: ἐνκύσαι L 867 παπαῖ φεῦ Bergkius 873 ἡδονάς suspectum: εὐδίαν Heimsoethius, ἔκλυσιν Nauckius. an ἀμπνοάς? 876 ἴασις οὐκ ἔνεστ' ἔτι LΣ r, ἴασιν οὐκ ἔτ' ἔστ' ἰδεῖν BThierschius 878 ἐναργής Wecklinus 885 ἄλλον Lr: ἄλλησ L 887 ἔχουσα πίστιν Meinekius Nauckius: ἰδοῦσα πίστιν L 888 κλέψασα L pr. ἀνηφαίστῳ Bergkius Nauckius 889 μαθοῦσά με Froehlichio praeeunte Wecklinus 890 λοιπὸν r: λοιπὸν μ' L, τὰ λοιπά μ' Blaydesius μώραν Neuius: μωρὰν L λέγῃς Lr: λέγοισ L 891 τῶν λόγων Reiskius, τῷ λέγειν Nauckius 892 κατείδομεν Nauckius 898 ἐγχρίμπτει (r) Nauckius: ἐγχρίπτηι L, ἐγχρίμπτῃ r 901 νεώρη Ellendtius: νεωρῆ L 902 μοι Lr: μου L 903 ψυχῇ Lr: ψυχῆσ L σύνηθες φάσμα scholiorum ope Nauckius 909 πλήν γ' ὁμαιμόνων Hensius, πλήν γε συγγενῶν Schubertus 912 ἀκλαύτῳ D.: ἀκλαύστωι L 914 ἔληθεν ἂν Heathio Elmsleio praeeuntibus

Meinekius 915 τἀπιτύμβια D., τἀγλαΐσματα L^{Σ}: τἀπιτίμια L 917 οὐχ αὐτὸς Brunckio praeeunte Schaeferus: οὐκ αὐτὸσ L 922 ὃ ποιεῖς Wecklinus 924 τἀκ κείνου Canterus τε Wunderus 925 μηκέτ' Nauckius 929 δυσμενής L^{Σ} 938 δ' ἐμοὶ Brunckius πιθῆι L 941 ἐς τόδ' Hauptius: ἔσθ' ὅ γ' L^{a}, ἔσθ' ὅδ' L 939—941 del. Schenkelius 944 γ' suspectum: πῶς ἀπώσομαι Hensius, ἀλλ' εἴ τις ὠφέλησις Nauckius praef. OC. ed. VIII. p. 4 947 ποεῖν: τελεῖν L^{r} r 948 σύ που L^{r}: πού σοι L 949 ἔστιν Nauckius: ἐστιν L 950 λελείμμεθα r Elmsleius 952 θάλλοντ' ἔτ' Reiskius: θάλλοντά τ' L 956 κατοκνήσεις r: κατοκνήσηισ L 957 adfert schol. Eur. Hec. 570, del. Wunderus, ante 956 conloc. Bergkius 961 πάρεστι δ' L^{r}: πάρεστιν L 966 αὐτῶι L pr. 969 κεύθοντος Meinekius, ναίοντος Camperus 973 λόγων Dobraeus: λόγωι L 986 'πίσθητι L συμμάχει πατρί Nauckius 987 ἀδελφῇ r λῦσον ἐκ κ. ἐμέ, λῦσον δὲ Nauckius 989 καλοῖς Blaydesius 991 καὶ τῶι (τῶι del. L^{1}) κλύοντι L 993 om. L, add. L^{Σ} 995 ποτε βλέψασα r 998 ἔλασσον Brunckius: ἔλαττον L 999 εὐτυχὴς L^{1}: εὐτυχεῖ L 1003 πάσχοντε schol. Oed. Col. 1676 1005 ἡμῖν Elmsleius: ἡμᾶσ L 1005. 6 del. Ahrens 1006 δυσκλεῶς suspectum: δυστυχῶς Morstadtius, alia alii 1007 om. L, add. L^{Σ} 1007. 8 secl. Nauckius 1014 εἰκαθεῖν Elmsleius: εἰκάθειν L 1015 πιθοῦ r 1018 ᾔδη (Thom. Mag.) Heathius: ᾔιδειν L 1019 ἀλλ' οὐδὲν ἧσσόν μοι L^{Σ} 1022 πᾶν γὰρ ἂν Dawesius, πάντα γ' ἂν Musgravius: πάντα γὰρ ἂν (eraso ἂν, quod om. r) L 1023 ᾖ Elmsleius: ἦν L φύσιν τε τόν τε νοῦν Morstadtius 1024 τοιαύτη νοῦν L^{r}: τοιαύτην ὀῦν L 1026 εἰκὸς κἀκ' ἐγχειροῦντα Wakefieldus 1029 πάθῃς L^{r}: μάθησ L 1030 ἄκρος Subkovius 1038 εὖ φρονῇς ποθ', ἡγήσει Meinekius 1047—1049 inverso ordine (1049. 1048. 1047) legi malit FGSchmidtius 1052 εἴσιθ' οἷ σοι olim D., alia non magis certa alii: εἴσιθ'. οὗ σοὶ L (οὗ σοι r) 1060 sq. βλάστωσιν Schaeferus: βλαστῶσιν L 1061 ὄνασιν Brunckius: ὄνησιν L 1063 οὐ τὰν Turnebus: οὐ μὰ τὰν L 1070 σφὶν Schaeferus: σφίσιν L 1071 syllabae ante τὰ defectum nemo adhuc probabiliter explevit: νοσεῖ γᾶ Lachmannus, νοσώδη Erfurdtius, νοσεύει D., alia alii 1075 verba vexatissima: 'Ηλέκτρα, πότμον ἀεὶ πατρὸς (servato μὰ 1063) Bergkius, 'Ηλέκτρα, τὸν ἀεὶ (sic vel ἐὸν D.) πότμον Paleius, 'Ηλέκτρα, θάνατον πατρὸς Froehlichius 1077 πάνδυρτος Erfurdtius Porsonus: πανόδυρτοσ L 1081 ἂν Triclinius: ἂν οὖν L βλάστοι Schaeferus: βλαστοῖ L

1082 *ἀγαθῶν γὰρ* Hermannus, *ἀγαθῶν τοι* LLangius: *ἀγαθῶν* L 1086 *κοινὸν* vitiosum: *κλεινὸν* Sirksius, *αἰῶ ξύνοικον* olim Nauckius 1087 *καθοπλίσασα* corruptum: *ἀπολακτίσασα* IHHSchmidtius, *καταπτύσασα* Blaydesius 1088 *φέρει δ'* Nauckius: *φέρειν* L *ἐν* add. Brunckius 1091 *χειρὶ* Eustathius: *χερὶ* L *τεῶν* Hermannus, *τοσόνδ'* LLangius: *τῶν* L 1092 *ὑπόχειρ* Musgravius: *ὑπὸ χεῖρα* L 1094 *ἐν* add. r 1097 *τᾷ παιδὸς* M., *τᾷ πατρὸς* Gleditschius: *τᾶι διὸσ* L, *ἀρίστα ταξηνὸσ* LΣ 1099 *ὀρθῶς θ'* r: *ὀρθῶσ δ'* L 1101 *μαστεύω* LΣ 1107 *ματεύουσ'* r: *μα*στεύουσ'* L 1113 sq. *θανόντος αὐτοῦ σμ. λ. ἐν βρ. τ. φέροντες* Nauckius 1114 *προσήκομεν* Wecklinus 1115 post *ἐκεῖν'* distinxit Neuius 1116 *πρόχειρον ἄλγος* Nauckius 1124 *ἐπαιτεῖται* Lr: *ἐπαιτεῖ* L 1125 del. Iahnius *τίς ἐστιν* Froehlichius, *ἔφυ τις* Nauckius, uterque *φύσιν* deleto 1127 *ψυχῆς* suspectum: *μορφῆς* Morstadtius *ὥς σ'* r Brunckius: *ὡσ* L *ὑπ' ἐλπίδων* Schaeferus 1128 *οὐχ ὅνπερ* r Lascaris. *εἰσέπεμπον* ut videtur L pr. 1129 sq. del. Nauckius 1136 *κἀπὸ* L pr. 1139 *σ'* add. r Schaeferus 1144 *ἔγωγ', ἄδελφε, σοὶ* Froehlichius 1145 *παρεῖχον* Nauckius 1146 *φίλος* nonnullis suspectum: (*ὄ*)*φελος* scholii ope Meinekius, *τέκος* D. 1148 *ἐγὼ δὲ μήτηρ* Nauckius *σὴ* L1: *σοι* L 1152 *τέθνηκ' ἐγώ· σὺ φρ.* Erfurdtius 1170 del. Zippmannus 1173 del. Bergkius 1174 *ἀμηχανῶν* r: *ἀμηχάνων* L 1175 *γνώμης* L1 1177 *'Ηλέκτρας* Lr: *ἠλέκτρα* L 1180 *οὐ δή* L1 aut LΣ: *τί δή* L 1184 *τί δή* L1: *τί μοί* L 1185 *ᾔδη* Heathius: *ᾔιδειν* L *τῶνδε σῶν* Purgoldus *οὐδὲν* La: *ἐγὼ* L 1189 *τῶνδ' ἔτ'* r: *τῶνδέ τ'* L 1193 *γάρ σ'* La: *γὰρ* L *προστρέπει* Reiskius 1197 *οὐδ' ὁ* r: *οὐθ' ὁ* L 1200 *ποτέ*: *ἐμέ* r Herwerdenus 1201 *τοῖσι σοῖς* L corr. 1207 *πιθοῦ* r 1208 *μ' ἐξέλῃ* Elmsleius 1216 *τόδε;* Morstadtius: vulgo *τόδε.* 1221 *ἀνήρ* Brunckius: *ἀνὴρ* L 1223 *σφραγῖδα πατρὸς* stichomythiae gratia Electrae tribuit Morstadtius 1225 *ὤδελφ'* Froehlichius 1226 *χερσίν* La, *χεροῖν* Neuius: *χεροῖν* L *ἔχεις* La, unde *ἔχ' εἰσαεί* Kvíčala 1232 *γοναί* add. Lr 1235 *εἴδεθ', εἵλεθ'* Heimsoethius 1239 *ἀλλ'* del. Seidlerus, *τὰν* del. Blaydesius *ἀδμήταν* vix integrum: *ἀδαμάταν* Neuius, *τὰν ἀδμῆτ' ἀεί* Blaydesius Wecklinus 1245 *ὀτοτοτοτοῖ τοτοῖ* Hermannus: *ὀτοττοῖ* L 1246 *ἐνέβαλες* schol. Hartungus 1251 *παῖ, ταῦτ'* Meinekius: *καὶ ταῦτ'* L *παρρησία* (ut iam r Reiskius) *παρῇ* Blaydesius 1255 *δίκᾳ χρόνος* Triclinius: *δικαι* (*δίκα* LΣ) *ἀχρόνοσ* L 1256 *ἔσχον* La: *ἔχων* L 1260 *ἂν* (*ἀν*) add. La *σοῦ γε* Seidlerus 1264 *ἐπώτρυναν* Reiskius:

ὤτρυναν L post 1264 senarium deesse viderunt Heathius Brunckius 1267 ἐπόρισεν Hesychii ope D.: ἐπῶρσεν L (ἐπόρσεν L[1]) 1271 εἰργαθεῖν Elmsleius: εἰργάθειν L 1275 πολύπονον r Hermannus: πολύστονον L 1277 ἀδονὰν D.: ἡδονὰν L 1280 μὴν Seidlerus: μὴ L 1281 ὦ φίλαι: ὦ φίλ', ὅτ' Wunderus, alia alii remedia protulerunt ad unum omnia incerta 1283 οὐδ' ἂν add. Arndtius, aliter alii lacunam explere conati sunt 1284 κλύουσα del. Neuius 1289—1292 del. Arndtius 1292 ἔργον Reiskius, πόνον D. an χρέους? 1296 οὕτω r: οὕτωσ L 1297 ἐσελθόντοιν Nauckius 1298 λελεγμένῃ L[r], ἠγγελμένῃ Nauckius: δεδεγμένηι L 1304 δεξαίμην r, βουλοίμην L[r]: λεξαίμην L 1306 ὑπηρετοίην Musgravius: ὑπηρετοίμην L 1311 τε om. L pr. 1312 χαρᾷ Schaeferus: χαρᾶσ L 1314 τῇδ' ὀλωλόθ' ἡμέρᾳ M.: τῆιδ' ὁδῶι θανόντα τε L 1322 sq. choro dant schol. Hermannus κλύω: τινὸς Froehlichius 1328 ἐγγενὴς schol. r: ἐκγενὴσ L 1336 ἀπαύστου Meinekius σὺν βοῇ χαρᾶς Purgoldus 1343 ἐν: οὖν r. χλίουσιν ἐν τ. Wecklinus 1347 ξυνίης r: ξυνίεισ L 1357 ἔχων suspectum: ἐμοὶ Schneidewinus 1361 χαῖρ', ὦ πάτερ, μοι· πατέρα γάρ σ' ὁρᾶν δοκῶ Nauckius 1362 ἴσθι δ' L[1]: ἴσθ' L σ' add. L[r] 1367 'γὼ Hermannus: γε L 1368 κλυταιμήστρα L Wecklinus, cf. Berl. Phil. Wochenschr. 1884, 31/32 1372 ἐνδέον λόγων Nauckius 1384 ὅποι Schneidewinus, ὅπως Bergkius: ὅπου L 1389 ἀμμενεῖ schol. Wunderus: ἀμμένει L 1393 ἑδράσματα L[Σ] 1394 graviter corruptus: νεαρόκμητον Meinekius. αἷχμα Musgravius. νεακόνητον, αἶ, μάχαιραν φέρων Heathius, νεακὲς πρὸς αἷμα χάλκευμ' ἔχων GHMuellerus Ann. phil. 129, 158, similia alii 1396 σφ' ἄγει r: ἐ*άγει superscripto ut videtur ἐξ L, ἐπάγει L[r], ἐπί σφ' ἄγει Neuius, σφ' ἐπεξάγει Kvíčala, uterque Ἑρμῆς deleto 1398 ἄνδρες Brunckius: ἄνδρεσ L 1403 ἡμᾶς add. r Reiskius 1409 ποῦ r: ποῖ L 1410 ὦ τέκνον τέκνον Triclinius: ὦ τέκνον ὦ τέκνον L 1412 οὐδ' r D.: οὔθ' L 1413 πόλις suspectum: ὦ Πέλοπος γενεὰ Gomperzius. an ὦ πολιὰ γενεά? 1414 καθαμερία r Triclinius: καθημερία L φθίνειν ἔχει D., alia alii: φθίνει φθίνει L 1416 Αἰγίσθῳ γ' Hermannus 1418 τελοῦσ' Triclinius: τελοῦσιν L ὑπαὶ κείμενοι Brunckio praeeunte Hermannus: ὑποκείμενοι L 1420 παλίρρυτον Bothius: πολλύρυτον L (πολύρρυτον r) 1422 sq. choro dat Hermannus: ΗΛ praefigit L 1423 ψέγειν Erfurdtius: λέγειν L 1423 κυρεῖτε Reisigius Elmsleius: κυρεῖ L 1426 τέθνηκεν ἡ τάλαινα; Electrae dat Erfurdtius: Oresti continuat L post 1427 trium versuum defectum indicavit

Erfurdtius, quorum duo priores Electrae, tertium Oresti dat Hermannus, contra illos Oresti, Electrae hunc Nauckius post 1429 unius trimetri defectum indicavit Seidlerus 1431 personae notam post *ἄνδρ'* posuit Hermannus: post *ἡμῖν* habet L 1432 hemistichii lacunam praeeunte Brunckio indicavit Hermannus 1434 *τάδ' ὡς πάλιν* nondum expedita: *τάδ' αὖ πάλιν* D., *τάδ' εὖ πάλιν* Gleditschius 1445 *ναὶ σέ* Reiskius: *καὶ σὲ* L 1446 *μάλιστα σοὶ* Blaydesius: *μάλιστά σοι* L 1449 *τῆς φιλτάτης* L¹ Lʳ: *τε φιλτάτων* L *τῶν ἔμοιγε φιλτάτων* Vauvillerius 1450 *μήνυέ μοι* LΣ 1454 *μ' ἀθρεῖν* Kayserus 1457 *τυγχάνει* r 1458 corruptus nec tamen corruptelae sedes certa: *οἴγειν ἄνωγα* Wecklinus, *κάμπεταννύναι πύλας* Hartungus, *πύλαις* r Doederlinus, *πέλας* Reiskius 1459 del. Herwerdenus 1460 *ἀστῶν* Benedictus 1466 *θεοῦ* Gomperzius: *φθόνου* LΣ (*φόνου* L) 1467 *πεφηνός* Nauckius 1469 *τοι* r Brunckius: *τε* L 1473 *κλυταιμήστρα* L, v. 1368 adn. 1478 *ζῶντας* Tyrwhittus: *ζῶν τοῖς* L 1483 *κἂν σμικρὸν* LΣ: *κἀν επι μικρὸν* L 1485 sq. om. L, add. in litura duorum versuum Lʳ, del. D. 1490 *γένοιτο* add. LΣ 1492 *ἀγών* Heathius: *ἀγών* L 1499 *σὰ γοῦν* Meinekius 1505—1507 adfert Nicephorus Basil., del. D. 1505 *τήνδε* add. LΣ 1506 *τι* Nicephorus: *γε* L *θέλει* Lʳ: *θέλοι* L

OEDIPVS REX.

Argumentum metricum. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ del. Nauckius 7 *θνήσιμον* r D.: *θανάσιμον* L 15 *πόρπαισι δισσὰς* Brunckius: *δισσαῖς τε χερσὶν* L

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ 2 *ἁπλῶς τινες* Gomperzius: *ἅπαντες* L

V. 7 *ἐμῶν* Meinekius 8 del. Wunderus 11 *στέρξαντες* L, *στέξαντες* Lʳ 16 *βάθροισι* MSchmidtius: si quid mutandum, possis *βωμοῖσι τοισίδ'* 17 *πτάσθαι* Elmsleius *σθένοντες*: *στένοντες* L 18 *ἱερῆς* Brunckius: *ἱερεῖς* L *ἱερεὺς ἐγὼ μὲν* Bentleius, *ἱερεὺς ἔγωγε* Nauckius *οἳ δ' ἐπ' ἠθέων* Wunderus, *οἵδε δ' ἠθέων* Schneidewinus, *οἳ δ' ἑξῆς θεῶν* Wecklinus: *οἱ δε ηιθέων* (littera post *δε* erasa) L, *οἱ δέ τ' ἠιθέων* Lʳ 20 *κλάδοισι* Reiskius 32 *ἀζόμεσθ'* Naberus: *ἑζόμεθ'* (*ἑζόμεσθ'* r) L 36 *ἀοιδοῦ, δασμὸν ᾗ παρείχομεν* Herwerdenus 42 *ἡμῖν εὑρεῖν* L, corr. Lʳ 44 sq. exitus versuum *καὶ τὰς ξυμφορὰς* et *τῶν βουλευμάτων* sedes mutare iubet Toupius: ne sic quidem proba

oratio efficitur. fortasse vitium in *ζώσας* latet, qua voce in *ῥίζας* mutata vide an apta sententia prodeat '*in hominibus rerum peritis cum maxime calamitatibus bona consilia elici*' 48 *πάρος* L, *πάλαι* L corr. *προμηθίας* r 49 *τῆς*: *γῆσ* L *μεμνώμεθα* Eustathius, *μεμνήμεθα* malit Nauckius 50 *τ'* add. L[r] *στάντες κατ' ὀρθόν* Blaydesius, *σταθέντες* (*ὡς στάντες* Herwerdenus, *στάντες ποτ'* Hensius) *ὀρθοί* MSchmidtius 54 *ἧσπερ κρατεῖς* Blaydesius 58 *ἀγνῶτά μοι* Ritterus: *ἄγνωτά μοι* L 62—64 Teles apud Stobaeum flor. XCV 21 sic exhibet: *τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται, ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν καὶ πόλιν καὶ σὲ στένω* 65 *ἐνδόντα* Badhamus: *εὕδοντα* L 66 *δακρύσαντα* suspectum: *βουλεύσαντα* Mollweidius, *πολλὰ μὲν μεριμνήσαντα* (vel *μ' ἀγρυπνήσαντα*) M., *μ' ἐρευνήσαντα* Hensius 72 *ῥυσοίμην* Linwoodius: *ῥυσαίμην* L (*τήνδ' ἐρυσάμην* pr.) 74 *τοῦ γὰρ εἰκότος περᾷ* (*πέραι* L, *ι* L[1]) versu 75 deleto Bentleius, *τοῦ γὰρ εἰκ. πέρα ἄπεσθ'· ἵκοιτο, τηνικαῦτ'* Hensius 77 *ὅσ' ἂν* r: *ὅσα* L 79 *προσστείχοντα* Erfurdtius: *προστείχοντα* L 81 *φαιδρὸς* Nauckius 87 *τὰ δύσθρο'* scholii ope Heimsoethius 90 *οὔτ' αὖ* Ritterus 93 *πλέον τρέφω* Blaydesius 97 *ἐντεθραμμένον* Blaydesius 99 *πόρος* FGSchmidtius: *τρόποσ* L 101 *χειμάζειν* L corr. (de L[1] Iebbius dubitat) 102 *τῇιδε* L pr. 105 *εἴσιδον* L pr. *πω* suspectum: *εἰσεῖδόν γ' ἐγώ* Hartungus, *αὐτὸς εἰσιδὼν* Nauckius 107 *τινά* D.: *τινάσ* L 108 *πῇ τόδ' εὑρεθήσεται*; partim Sintenisio praeeunte Nauckius 111 *ἐκφεύγειν* Valckenarius: *ἐκφεύγει* L 117 *κατεῖδ'* r: *κατεῖδεν* L *ὅτου* L[r]: *ὅπου* L vulgata lectio merito suspecta: *κατεῖφ' ὅτῳ τις* D., *κατεῖδεν ὅ τι τις* Nauckius, alia alii 127 *ἐγίνετο* L[r]: *ἐγείνετο* L, unde *ἐφαίνετο* Nauckius 134 *πρὸσ* L pr. 138 *αὐτοῦ* r: *αὑτοῦ* L 140 *τιμωροῦνθ' ἕλοι* Bergkius: *τιμωρεῖν θέλοι* L 144 *ἄλλος*: *πομπὸς* Nauckius, *οὗτος* Schenkelius 145 *δράσαντοσ* L pr. 147 *ἱστώμεσθα* r: *ἱστώμεθα* L 150 *μαστήρ* MSchmidtius 151 *τᾶς* r: *τὰσ* L 153 *πάλλων*: *πολλῶι* L[Σ] 158 *πρωτα∗σε* L, *πρώταν γε* L[Σ] *κεκλομένῳ* L[n] 159 *ἄμβροτ'* suspectum: *ὄβριμ'* Heimsoethius, alia epitheta alii, *ἄντομ'* Wecklinus 161 *ἀδμῆθ' ἃ* Ritterus *θυόεντ' ἀγ. κύκλον* MSchmidtius *Εὔκλεα* (schol.) Elmsleio praeeunte Wilamowitzius 162 *ἰὼ* r: *ἰὼ ἰὼ* L 165 *ὑπερορνυμένας* Musgravius 166 *καὶ* L[a] in marg. add. 173 *κλαυτᾶς* Nauckius, *καυτᾶς* Herwerdenus, *κλειτᾶς* Hartungus 174 *ἰηίους καμάτους ἀνύτουσι* Heimsoethius 175 *ἄλλον δ' ἂν ἄλλᾳ* Dobraeus 178 *ἕσπερον θεοῦ* Hartungus 180 *δὲ γένεθλα* r: *δ' ἁ γενεθλα* (*γενέθλα* L[r]) L

νηλέα γένεθλα Heimsoethius 182 *ἠδ' ἄλοχοι* Nauckius 184 *ἀχὰν* Nauckius: *ἀκτὰν* L. (*ἀκτὰν*) *παρὰ βώμιον* r, quo recepto *ἄλλοθεν ἄλλαν* D. 185 *ἱκετῆρες* r: *ἰκτῆρεσ* L *ἐπιστενάχουσιν* r: *ἐπιστονάχουσι* L 186 *παιὼν* L pr. *γᾶρυς* Bothius *ἄναυλος* Nauckius 187 sq. *θύγατερ Διὸς εὐῶπι, πέμψον* Lobeckius 190 *Ἄρεα τὸν* Heimsoethius 191 *περιβόατον* D.: *περιβόητοσ* L *ἀντιάζω* Hermannus: *ἀντιάζων* L 194 *ἄπουρον* Lr: *ἔπουρον* L *ἐξόριον* Heimsoethius 196 *ὅρμων* Doederlinus: *ὅρμον* L, quo servato *Θρηκίου κλύδωνος* aptius dici potuisse monuit D. 198 nondum expeditus: *τελεῖν* Hermannus, *τέλος* GHMuellerus, *ἀεὶ* Arndtius, alia alii 199 *τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ οἴχεται* Meinekius 200 *τᾶν* add. Hermannus, *Ζεῦ* (mox *ὦ Ζεῦ* delens) Lachmannus: *ὦ πυρφόρων* L 203 *Λύκι' ἄναξ* Heimsoethius 204 *ἀγκυλᾶν* Elmsleius: *ἀγκύλων* L 205 *ἀδάματ'* Erfurdtius: *ἀδάμαστ'* L 206 *προσταχθέντα* D., *προσταλέντα* Ribbeckius: *προσταθέντα* L 211 *οἰνῶπα* r: *οἴνωπα* L *εὐίων* r MSchmidtius 212 *ὁμόστολον* LΣ: *μονόστολον* L 214 lacunam indicavit D.: *νυκτέρῳ* supplet IHHSchmidtius 217 *τῇ νόσῳ* suspectum: *τῷ θεῷ* Nauckius, *τῷ νόμῳ* AHugius 218 *ἄκη λάβοις ἂν* Mollweidius 220 *ἦ γὰρ ἂν* Schneidewinus 221 *αὐτός* r Schneidewinus (qui *μὴ* delet): *αὐτὸ* L 227 sqq. nondum expediti. *ὑπεξέλοι* D.: *ὑπεξελὼν* L *καὶ μὴ φοβείσθω τοὐπίκλημ' ὑπεξελεῖν* Blaydesius. an lectione tradita ceterum servata 229 *γῆς ἄπεισιν* scribendum, ut parenthesis sit *πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἄστεργες οὐδέν*? 229 *ἀβλαβής* Lr 230 *ἄλλον* nonnullis suspectum: *ἐλθόντ'* Nauckius, *ἐλθὼν* Herwerdenus 232 *χάρισ* (*ν* super *ρ* scripto) L, unde *καὶ χάριν προσείσομαι* Nauckius, *καὶ χάριν πρὸς οἴσεται* Schenkelius 237 *θρόνους ἔχω* Herwerdenus 239 *μηδὲ θύμασιν* Elmsleius 240 *χέρνιβας* La: *χέρνιβοσ* L 246—251 post 272. transposuit Ribbeckius, spurios censet Wecklinus 248 *ἄμορον* Porsonus: *ἄμοιρον* L, quod deleto *νιν* (om. r) reponit Burtonus *δύσμορον τρῖψαι βίον* Blaydesius 252 *ταῦτα πάντ'* La: *τὰ πάντ'* L, unde *τἀπιόντ'* Nauckius 258 *ἐπεὶ κυρῶ* Burtonus: *ἐπικυρῶ* L *γ'* Benedictus: *τ'* L 261 *κοινῶν τε παίδων κοινὰ* verba vitiosa: *κοινῶν τ' ἀπ' εὐνῶν κοίν' ἂν . . . ἦν τέκν' ἐκπεφ.* Engerus (poterat *τέκν' ἂν ἐκπεφυκότα*, scil. *ἔχων*, nisi praestat *μὴ 'δυστύχησ', ἦν τέκν' ἂν ἐκπ.*), *καὶ νῷν τὰ παίδων κοίν' ἂν* MSchmidtius 264 *ἐγὼ τοῦδ'* Mudgius 265 *ὑπερμαχήσω* Blaydesius *πᾶν* Nauckius, *πάντ'* L corr.: *πᾶντ'* L pr. 267 sq. del. Burgesius 270 *αὖθις* MSchmidtius *γῆς* Vauvillerius: *γῆν* L 273 *τοῖς τ' ἄλλοισι* Iernstedtius 276 *εἶλες* Eustathius

281 ἂν HStephanus: ἂν (ἀν pr.) L οὐδ' ἂν εἷς r: οὐδὲ εισ L 284 ἄνακτ' in dubium vocat Nauckius: si quid mutandum, αἰνίκτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρ. conicere possis. ταὔθ' Lr Brunckius: ταῦθ' L 287 οὐκ ἐν ἀργοῖς La: οὐκεναργῶσ L ἐπράξαμεν Meinekius 290 τά γ' r: τά τ' L 293 τὸν δὲ δρῶντ' anonymus: τὸν δ' ἰδόντ' L οὐδεὶς θροεῖ Herwerdenus 294 δείματός γ' Triclinius, δειμάτων Hartungus: δείματόστ' L 297 οὐξελέγξων L1: οὐξελλέγχων L αὐτὸν (αὐτίκ' Nauckius) εἶσιν Wecklinus 305 εἴ τι μή LStephani, εἰ μὴ καὶ Fritzschius: εἰ καὶ μὴ L 307 τήνδε Blaydesius 308 ἦ Meinekius, αὖ Kvíčala: εὖ L 310 σύ νυν Elmsleius, σὺ δὴ Nauckius, σὺ δ' οὖν Lr: σὺ νῦν L 313 λῦσον δὲ Blaydesius 314 ἀνδρὶ Sehrwaldius 315 πόνων LΣ 321 πιθῆι L pr. 322 ἔννομ' r: ἔννομον L, ἔμφρον' malit Nauckius εἶπεσ L pr. 324 οὔτε D., qui vs. seq. sic conformat: πρὸς καιρὸν ὀρθῶς μήτ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω. φρόνημ' ἰὸν Naberus 325 ὡς οὖν μὴ λέγων Kvíčala 326 sq. choro tribuunt schol. r Elmsleius 329 locus desperatus: οὐ μή ποτε τἄμ', ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ', ἐκφ. κακά scholii ope Erfurdtius, τἄμ' ἐξανείπω Brunckio praeeunte D., τὰ μάσσον' εἴπω CFHermannus, τἄμ' ὧδ' ἀνείπω Wecklinus, ἄνωγας εἴπω Nauckius, εἴπω τάδ', ὡς ἂν Campbellius 332 ἐγὼ οὔτ' r: ἐγώ τ' L 335 σύ τ' et mox ἐξερεῖ L pr. ὀργίσειας Blaydesius 336 κἀπαραίτητος Sehrwaldius. fort. κἀνελεύθερος 'engherzig' 337 ὀργὴν La: ὁρμὴν (μ ex γ) L ἐμέμψω r: ἐπέμψω L τὴν σοὶ r: τὴν σὴν L 338 κάτοιδας r 346 ὦνπερ Blaydesius 347 εἰργάσθαι δ' L pr. 349 εἶναι om. L, add. La, τοῦτ' ἔφην ἅπαν μόνον Kirchhoffius, aliter alii 351 προεῖπας Brunckius: προσεῖπασ L 355 καί που Brunckius: καὶ ποῦ L 360 ἦ πέτρᾳ 'λεγον M.: ἦ ἐκπει-οι ρᾶι λέγ (Duebnero, λέγοι Campbellio teste) L (λέγειν corr., primariam scripturam esse Iebbius testatur). πειρᾷ r 361 γνωτόν Elmsleius: γνωστόν L 366 φημὶ τοῖσι φιλτάτοις Nauckius 369 εἴπερ γ' ἔτ' Hensius κράτος r 371 πηρὸς Nauckius 376 σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ Brunckius: με μοῖρα πρόσ γε σοῦ L 404—407 post 428 conlocat Engerus 405 Οἰδίπους Elmsleius: οἰδίπου L 411 ὥστε nonnullis suspectum 413 δεδορκὼς οὐ βλέπεις Reiskius 419 ὀρθὰ L: νῦν μὲν φῶς Blaydesius 420 λιμήν, υ super ι scr. La ποῖος οὐκ ἔσται μυχός (Ἑλικὼν Blaydesius) Wecklinus 425 corruptus: σῷ τοκεῖ καὶ σοῖς τέκνοις Nauckius 433 ᾔδη r: ᾔιδει L, ᾔιδειν

L^r 434 *σχολῇ γ' ἂν . . . ἐμούς σ' ἐστειλάμην* Porsonus 435 *ὡς σοὶ μὲν δοκεῖ* Schaeferus 437 *τίς με φιτύει βροτῶν* Blaydesius 438 *τῇδ' ἡμέρᾳ πεύσει σφε* Nauckio duce M.: *ἥδ' ἡμέρα φύσει σε* L *διαφθερεῖ* M.: *διαφθερῆι* L 439 *ἄγαν τ'* L pr. 440 *σὺ* add. L^Σ 441 *εὑρίσκεις* Herwerdenus 442 *ἡ τέχνη* Bentleius 446 *ἀλγύνοις* Elmsleius: *ἀλγύναισ* L *πέρα* Meinekius 448 *ἔσθ' ὅπως* Blaydesius 457 *αυτοῦ* L 458 *αὑτὸς* Erfurdtius: *αὐτὸσ* L 460 *ὁμοσπόρος τε* Bothio praeeunte Schneidewinus 461 *ἐψευσμένα* Wilamowitzius 464 *ἄρρητ' ἄρρητον* Turnerius 465 *φοινίαισι*: *φοινι***σι* L 466 *ἀελλάδων* ex Hesychio Brunckius: *ἀελλοπόδων* L 470 *ὁ Διὸς γενεᾶς* Kvíčala 472 *κῆρες* r: *χεῖρεσ*, *η* superscr., L 475 *φάμα* r: *φήμα* L 478 *πέτρας ἰσόταυρος* Lushingtonus D., *πέτρας ἴσα ταύροις* MSchmidtius, *πέτρας ἅτε ταῦρος* Dorvillius: *πετραῖοσ ὁ ταῦροσ* L, *πέτρας* (*πετραις* Vitellio teste Phil. Rundsch. IV, 388) *ὡς ταῦρος* L^r 483 *δεινά με νοῦν* Nauckius 485 *οὔτ' ἀπαρέσκονθ'* Blaydesius, *οὔτ' ἀπαφίσκονθ'* Autenriethius 493 lacunam indicavit Brunckius, qui *χρησάμενος* supplevit 502 *ἀλαθής* Herwerdenus: *ἀληθήσ* L 509 *γὰρ ἐπ' αὐτῷ* Triclinio praeeunte del. Hermannus versum strophicum lacunosum esse negans 511 *ἀδύπολις* Erfurdtius: *ἡδύπολισ* L *τῷ ἀπ' ἐμᾶς*: *τῶν* schol. (*λείπει τὸ ἕνεκα*) indicare videtur, *τῷ πρὸς ἐμᾶς* Elmsleius. an *τῷ δι' ἐμᾶς*? cf. Ant. 1060 *τἀκίνητα διὰ φρενῶν* 516 *πρός τί μου* Hartungus: *πρός τ' ἐμοῦ* L^a, *ε* in rasura, *προστεμοῦ* vel *προσγεμοῦ* L, *πρός γ' ἐμοῦ* r Suidas, unde *δοκεῖ τι πρός γ' ἐμοῦ πεπ.* Blaydesius 519 *κλύοντι* Nauckius 523 *τάχα* D. 525 *τοὔπος δ'* r: *τοῦ πρόσθ'* L *γνώμαις* vix sanum: *βουλαῖς* Heimsoethius. fort. praestat *τόλμαις* 528 *δ'* add. Suidas *τε*: *δὲ* L^r, quod vulgatae lectioni praeferendum videtur 529 del. Oerius 532 *ἦ* (*ἢ* L^r) Elmsleius: om. L, unde *ἤλυθες*; Nauckius 533 *τὰς ἐμὰς στέγας* Nauckio suspectum 537 *τίν'* r *ἔν μοι* Reisigius: *ἐν ἐμοὶ* L 538 *ἦ* Schaeferus *γνωριοῖμι* Elmsleius: *γνωρίσοιμι* L 539 *ἢ οὐκ* ASpengelius: *κοὐκ* L 541 del. M. *ἄνευ τε πλούτου* anonymus in translatione Germ. a. 1803 557 *ἔθ' αὑτός* L^Σ: *ἔθ' αὐτόσ* L 565 *οὐ δῆτ'* Blaydesius, qui mox *οὐκ οὖν ἔρευναν* requirit 566 *τοῦ κτανόντος* Meinekius: *τοῦ θανόντοσ* L 567 *ἀλλ' ἔσχομεν* Schneidewinus, *κάρτ' ἔσχομεν* M. *κοὐκ ἠκούσαμεν* suspectum: *κοὐδὲν ἤνομεν* Nauckius, *κοὐκ ὠκνήσαμεν* Turnerius, *κοὐκ ἰχνεύσαμεν* M. 568 *οὗτος τόθ'* L corr. L^a 570 *τόσον* Hermannus 572 *τάσδ'* Doederlinus

τὰσ L 575 ταὔθ' Brunckius: ταῦθ' L 579 ταὐτὰ γῆς ἴσον vitiosa: τοῦ κράτους ἴσον Heimsoethius, ταὐτὰ τῆς τιμῆς Wecklinus. ταὔτ' ἀποιστέον temptabat M. 583 ὡς ἔχω Heimsoethius 586 ἄτρεστα ναίοντ' Nauckius, ἄτρεστον οἰκοῦντ' Meinekius 591 κἂν ὀκνῶν ἕδρων Heimsoethius 596 πᾶσι χαίρω (χαίρων L pr.) vix integra verba: νῦν πᾶς φιλεῖ με Heimsoethius 597 αἰκάλλουσι Musgravius LDindorfius: ἐκκαλοῦσι L 598 αὐτοῖσι r: αὐτοὺσ L πᾶν r: ἅπαν L, ἅπαντ' L^a versum deleri vult Wecklinus 600 nonnullis correctione egere videbatur: οὐκ ἂν γ. νοῦς καλὸς κακῶς φρονῶν Hartungus, οὐκ ἂν κακὸς γ. νοῦς καλῶς φρ. Blaydesius 602 μετ' ἄλλου L^a: μεγάλου L δρᾶν τόδ' (κάκ' Blaydesius) ἂν Heimsoethius 604 πεύθου in litura L corr., πυθοῦ r: επυθου L 605 ἀλλ' L τοῦτ' αὖθις, ἤν με Blaydesius, ἄλλως τ' ἐάν με Heimsoethius 608 χωρίς nondum expeditum 612 αυτῶι L, αὐτῶι L^r παρ' αὐτοῦ r Nauckius 616 εὐλαβοῦ δὲ μὴ πεσεῖν Nauckius 618 μοὐπιβουλεύων Hartungo praeeunte D. 623 θνήσκειν ἢ φυγεῖν MSchmidtius 624 sqq. nondum expediti: οἷόν ἐσθ' ὃ φῂς παθεῖν Heimsoethius. verba ὑπείκειν et πιστεύειν in Oedipum, non Creontem convenire perspexit Haasius, cuius medicina Oedipum ad ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ π. λέγεις; obloqui iubentis ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν; ex parte usi aut unum aut plures versus excidisse iudicant D. Nauckius GHMuellerus. fortasse lenius remedium sufficit: *ΚΡ.* ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν. *ΟΙ.* ὡς (σοῖς?) οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων ΛΟΓΟΙϹ; *ΚΡ.* οὐ γὰρ (οὐκ ἄρα Meinekius) φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. *'egone qui verbis tuis nequicquam sim cessurus nec fidem habiturus, priusquam supplicio te adficiam, ipse crimen tuum diluam?'* 627 δεῖ τοὐμόν Herwerdenus 628 ξυνίῃς r: ξυνίεισ L εἰκτέον Hennebergerus pro ἀρκτέον, quo servato v. seq. ἄρχοντας (ἄρχοντεσ L pr.) Musgravius 630 μέτεστιν Triclinius: μέτεστι τῆσδ' L 634 τί τήνδ' Doederlinus ἄνολβον Herwerdenus 636 ἴδια κινοῦντες: ἰδίαν ἱκνοῦντεσ L pr. 637 σύ τ' οἴκους L^a: σύ τ' εσικουσ (i. e. σύ τε οἴκουσ) L, σύ τ' εἴσω Blaydesius Κρέον Elmsleius: κρέων L 638 οἴσεται L pr. 640 θάτερον δυοῖν D.: δυοῖν ἀποκρίνασ L 642 δρῶντα L^{Σ}: δρῶν L 656 τὸν ἀναγῆ ex Hesychio Musgravius 657 λόγῳ σ' Hermannus: λόγω L^a, λόγον L βαλεῖν r Suidas: ἐκβαλεῖν L, unde ἄτιμ' ἐκβαλεῖν Kvíčala τὸν ἀναγῆ φ. μήποτέ σ' αἰτίᾳ σὺν ἀφ. λόγων (sic r) ἄτιμον β. Nauckius 658 ὅταν χρῄζῃς r Meinekius 659 φυγὴν L^a: φυγεῖν L 660 μὰ τὸν πάντων Hartungus

665 *φθινὰς* D.: *φθίνουσα* L 666 *τάδ'* Hermannus (qui alibi *ψυχὰν* deleto sic locum conformat: *ἀλλά μ' ἁ δυσμόρως γᾶ φθίνουσα τρύχει, καὶ τάδ'*): *καὶ τάδ'* L 668 *προσάξεις* Nauckius *τὰ πρόσφατα* idem: *τὰ προσφῶιν* L (*τὰ πρὸς σφῷν* r) 669 *τόδ' οὖν ἴτω* Nauckius 672 *ἐλεινόν* Porsonus: *ἐλεεινόν* L 676 *πορεύομαι* Wecklinus 679 *δόμων* r: *δόμον* L 681 *δόκησις ἄλλως λόγων* Herwerdenus 682 *δάκνει δὲ* Blaydesius 685 *ἅλις ἔμοιγε γᾶς ὧδε πονουμένας* Nauckius 688 *παρίῃς καὶ καταμβλύνεις* (*καταμβλύνει* Heimsoethius) Hartungus: *παριεὶσ καὶ καταμβλύνων* L 689 *ὦναξ* Triclinius: *ἄναξ* L 691 *ἄπορον ἐπὶ πόριμα* Nauckius 693 *εἴ σ' ἐνοσφιζόμαν* Hartungo praeeunte Badhamus: *εἴ σε νοσφίζομαι* L 694 *ὅς γ'* Turnebus 695 *σαλεύουσαν* Dobraeus: *ἀλύουσαν* L *οὔρισας* Eustathius: *οὔρησασ* L 696 *τ'* L^a: *δ'* L *δύναι* L, *δύναιο* L^{Σ} *εἰ γένοιο* pro *εἰ δύνᾳ γενοῦ* Bergkius (= *τρύχει ψυχάν· τί δ', εἰ...τὰ πρὸς σφῷν;*) 702 *ἐγκαλεῖν ἔχεις* MSeyffertus 705 *πανοῦργον* Nauckius 707 *σεαυτὸν* L^{Σ}: *ἑαυτὸν* L *ὧν λέγει πέρι* MSchmidtius 709 *ἔχον τέχνης* vix integra: *τυχὸν τ.* Hartungus, *ἔχον μέρος* Wecklinus 713 *ἕξοι* Cantero praeeunte Halmius: *ἥξοι* L, *ἥξει* L^a 715 *ὥσπερ γ' ἡ φάτις κρατεῖ, ξένοι* (*ποτὲ* deleto) Nauckius 719 *δμώων χερσὶν* Nauckius *ἄβατον εἰς ὄρος* Musgravius: *εἰσ ἄβατον ὄροσ* L 722 *παθεῖν* L^n: *θανεῖν* (e v. 713) L 724 sq. *ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ* sensu cassa: *ὧν γὰρ ᾖ θεὸς χρῄζων ἔρευναν* Eggerto praeeunte Nauckius, *ὃν γὰρ ἂν θεὸς χρῶν ἐξερευνᾷ* MSchmidtius. *ᾧ γὰρ ἂν θεὸς χρῇ, κἂν ἐρεμνὰ* (vel *κἂν ἐρέμν' ᾖ,*) *ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ* temptabat M. (*χρῇ* iam Wolffius) 728 *ὕπο στραφεὶς* r D., *ἐπιστραφεὶς* Blaydesius: *ὑποστραφεὶσ* L 730 *τριπλαῖς* r: *διπλαῖσ* L 738 *τί δρᾶσαί μου* Blaydesius 739 *τοῦτ'*: *τῶνδ'* Nauckius 741 *ἦλθε* D., *εἷρπε* Schneidewinus, *ἔτυχε* Hartungus: *εἶχε* L, quo servato alii alteram versus partem corrigendam existimant. ‘correctio loci incertissima’ Nauckius 742 *μέλας* r *λευκανθεὶς* vel *λευκανθὲν* r *χνοάζον ἄρτι λευκανθεὶς κ.* Hartungus 743 *ἀπεστάτει* L^a: *ἀποστάτει* L 746 *σ'* add. L^{Σ} 748 *ἐξείπῃς* r: *ἐξείποισ* L 749 *ἂν δ' ἔρῃ* r 750 *ἐχώρει μοῦνος* Nauckius 752 *ἐν δ' αὐτοῖσιν* r: *ἐν αὐτοῖσι δ'* L, unde *ἐν δ' αὐτοῖς ἰδεῖν* conicere possis 753 *Λαΐον μόνον* r, *Λαΐου βίαν* Herwerdenus 756 *ὅσπερ* L^{Σ}: *ὥσπερ* L 760 *δεξιᾶς ἐμῆς θιγὼν* Nauckius 763 *οἷ'* Hermannus: *ὅγ'* L 764 *δοῦλος* suspectum: *ἐσθλὸς* Nauckius, *εὔνους* FGSchmidtius, *ἄδολος* Meinekius 768 *δι' ὃ* Turnerius 773 *λέξαιμ'* r: *λέξοιμ'* L 780 *παροινῶν* Heimsoethius 782 *θατέρᾳ* r: *θ' ἡτέραι* L 785 sq.

κἀγὼ κλύων μὲν ταῦτ' ἐτερπόμην, ὅμως δ' ἔκνιζέ μ' ἀεὶ κεῖν' Nauckius verba scilicet non praestans 789 δ' ἄθλια: θ' ἀθλίω L, unde ἄλλα δ' ἀθλίῳ Herwerdenus 790 δύσφημα Heimsoethius προὔφηνεν Hermannus: προὐφάνη L 791 χρείη Dawesius: χρεῖ ἦι L 792 ἀλάστορον βροτοῖσι δηλώσοιμ' Nauckius 795 τεκμαρούμενος Nauckius, qui malit κἀγὼ ἐπακούσας ταῦτα, τεκμ. ἄστροις τ. λ., τὴν Κορινθίαν χθόνα ἔφευγον: ἐκμετρούμενοσ L 800 habent r, L^r: om. L, del. Nauckius probabiliter 801 ἦ Elmsleius: ἦν L 808 ὄχους HStephano praeeunte Doederlinus: ὄχου L 810 συντόνως Dobraeus 814 Λαΐου Bothius: λαΐωι L, Λαΐῳ τε r, unde εἰ δέ τι ξένῳ τ. προσήκει Λαΐῳ τε συγγενές Blaydesius, εἰ δὲ τῷ ξένῳ τ. προσῆν καὶ Λαΐῳ τι σ. Heimsoethius 815 del. D. correctio admodum incerta, verba vix digna quae emendentur: νῦν ἔτ' olim D., alia ipse et alii 817 ὃν μὴ Schaeferus: ὧι μὴ L τινι D.: τινὰ L εἰ μὴ ξένων ἔ. μ. ἀ. τινι δ. δ. μ. προσφ. ἐμέ Nauckius 821 ἐκ Sehrwaldus: ἐν L 822 ἆρ' ἔφυν κακός vitium alunt: ἆρ' ἐγὼ οὐ κακός Martinus, sed ἔφυν servandum videtur 823 πάντ' ἄναγνος Nauckius 825 μηδ' D.: μή μ' L, μήτ' L^a, ut v. praeced. μήστι L, μήτε L^a 827 del. Wunderus 829 ἂν ὀρθοίη Schaeferus: ἀνορθοίηι L 831 ταύτην r: ταύταν L 836 γ' add. L^r 840 ἄγος Blaydesius 843 κατακτείνειαν r: κατακτείναιεν L^r, κατακ . . ν . . εν L, unde κατακτείνοιεν Wolffius Nauckius, κατακτάνοιεν M. 845 del. Nauckius cum Deventero 849 τοῦτο μεταβαλεῖν Blaydesius 852 σόν Bothius: τόν L. genuina scriptura latet: οὔτοι . . τόν γε Λοξίου φανεῖ χρησμὸν δικαίως ὀρθόν, ὅς γε Λάιον διεῖπε vel tale quid requirit Nauckius. τόν γε Λαΐου φόβον (v. 722 conlato) Schubertus 854 παιδὸς ἐξ αὐτοῦ (ἐκ χεροῖν Nauckius) θανεῖν Blaydesius 856 ἀλλὰ πρόσθεν (poterat ὃς πάροιθεν) αὐτὸς ὤλετο Nauckius 857 ἂν add. L$^\Sigma$ 859 ἀγρότην Wecklino praeeunte Nauckius: ἐργάτην L 862 del. Zippmannus 863 τρέφοντι Blaydesius 866 ὑψιπετεῖς Nauckius, cf. 876 867 αἰθέρα τανυσθέντες Bergkius 869 θνατὰ r: θνητὴ L 870 μήποτε Elmsleius: μήν ποτε L λάθα r, λάθᾳ LLangius: λάθραι, ρ eraso, L 873 nonnullis vitiosus videbatur: ὕβριν φυτεύει τυραννίς Blaydesius 876 sq. graviter adfecti: ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον L ἀκρότατον Erfurdtius, αἶπος add. Arndtius, probabilius ἀκρότατα γεῖσ' ἀναβᾶσ' Wolffius. ἀποτμοτάταν ὤρουσεν (= δι' αἰθέρα τεκνωθέντες) Schnellius, ἀκροτάταν (cf. 866) εἰσαναβᾶσ' ἄκραν ἄποτμον (sic r) ὤρ. Nau-

ckius 878 *ἵν' οὐ* malit Nauckius *ποδὶ ῥυσίῳ* D.: an *φυξίμῳ*? 880 *πάλαισμα* hoc loco alienum esse nonnullis visum 883 *ὑπέροπλα* Dobraeus (cf. Ant. 130 adn.) 893 *θυμῶν* Schneidewinus, *θυμοῦ* r: *θυμῶι* L 894 *εὔξεται* Musgravius: *ἔρξεται* L 896 *χορεύειν* r: *χορεύειν πονεῖν ἢ τοῖσ θεοῖσ* L. glossema latere suspicantur D. (*ἢ πονεῖν τοῖς θεοῖς*) et Campbellius (*πανηγυρίζειν*). *χορεύειν* ipsum fortasse vitiosum: *θυοσκεῖν* Wecklinus, *ποῖ δεῖ μ' ἔτι λεύσσειν* vel tale quid Nauckius, *τί δεῖ μ' ἐφορεύειν* Hensius 903 *ὄρθ'* r: *ὀρθὸν* L 904 *πάντα λεύσσων* BArnoldus 906 *Δαλίου* (*Λοξίου* Nauckius) M.: *λαΐου* L lacunam ante *Λαΐου* indicavit D., ante *θέσφατ'* cum L Linwoodius: illam vocabulo *Πυθόχρηστα* explet Schneidewinus, hanc *Δαλίου* ⟨*θνατοὶ θεοῦ*⟩ *θέσφατ'* fere M. 912 *βωμοὺς ἱκέσθαι* Heimsoethius 917 *τοῦ τυχόντος* M. *εἰ*: *ἣν* L^a *λέγῃ* L^1 918 *ἐς πλέον* r: *εὖ πλέον* L 920 *κατάργμασιν* Wunderus: *κατεύγμασιν* L 923 *ὡς κυβερνήτην λεώς* scribendum aut post *νεώς* unum versum excidisse coni. Herwerdenus 926 *κάτισθ'* r: *κάτοισθ'* L 928 *μήτηρ θ' ἥδε* ex schol. et Maximo Plan. Heimreichius Beitr. p. 7 930 *γένοι'* Wecklinus: *γένοιτ'* L 935 *δ'* add. L^a 936 *τάχ' ἂν* Brunckius: *τάχα* L 937 *πῶς δ' οὐκ ἂν ἀσχάλλοις ἅμα* Nauckius, v. praeced. *οὐξερῶ τάχα* servato 938 non integra verba: *πῶς ἂν δύν. ὧδ' ἔχοι διπλ.* Heimsoethius, *πῶς ἓν δύν. ὧδ' ἔχει δ.* vel *πῶς ἂν δύν. ἓν δ. ἔχοι* Nauckius. an *ποῖ' ἂν* (vel *τί ποτ' ἂν*) *δύν. ὧδ' ἔχοι δ.*? 943 sq. del. M. 948 *καὶ νῦν ἰδοὺ* Blaydesius 951 *δεῦρο δωμάτων πάρος* Heimsoethius 954 *ποδαπός ἐστι* MSchmidtius 957 *σημάνας* L, *σημάντωρ* L^Σ 959 *σάφ' ἴσθ'* Porsonus, *ἔξισθ'* Meinekius 960 *φόνοισιν* Meinekius 966 *ὄρνεις* LDindorfius: *ὄρνισ* L 967 *κτενεῖν* r Elmsleius: *κτανεῖν* L 968 *δὴ* add. L^1 *κάτω κέκευθε γῆς* Cobetus, verbis *κεύθει κ. γ.* servatis *Οἰδίπους δ' ὅδ'* Nauckius 971 *γέροντα* FGSchmidtius: *παρόντα* L 976 *οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ* vel *οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ λέχος* D., *λέχος ἔτ' οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ* Bergkius: *λέχοσ* (*λέκτρον* L^Σ) *οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ* L 977 *ᾧ*: *οὗ* Blaydesius, *οἷς* Meinekius, alia alii 980 *σὺ δ' οὖν . . μὴ φοβοῦ* Herwerdenus, *σὺ δ' εἰς . . μὴ σκόπει* Heimsoethius 980—983 Deventero praeeunte del. Hilbergius 987 *γ'* add. Porsonus *ὀφθαλμὸς* Nauckio suspectum, qui si recte observat lucri solaciive notionem requiri, *μέγα σφῷν* (tibi et Meropae) *ὄφελος οἱ π. τ.* — *μέγα, ξυνίημ'* conici possit 993 *οὐχὶ θεμιτὸν* Brunckius, *οὐ θεμιστὸν* Iohnsonus: *οὐ θεμιτὸν* L 998 *ἀπῴκισετ'* r 1002

ἐγὼ Porsonus: ἔγωγ' L 1003 ἐπείπερ εἰδὼς ἦλθον Nauckius. an ἔννους praestat? 1004 ἂν add. L$^{\Sigma}$ 1011 ταρβῶν r: ταρβῶ L ἐξέλθῃ L^{r}: ἐξέλθοι L 1019 sq. Kvíčala praeeunte Nauckius del. 1022—1024 inverso ordine conl. Nauckius simul χειρῶν ἄπο et ἔστερξεν λαβὼν scribens 1024 αὐτὸν ἐξέπεισ' in litura L, ἐξέπεισ' αὐτὸν pr. 1025 τυχὼν Bothius: τεκὼν L ἢ κιχών μέ που δίδως Heimsoethius 1028 ἐπιστάτουν L pr., unde ἐπιστατῶν Wecklinus 1030 σοῦ τ' Hermannus, σοῦ δ' r Elmsleius: σοῦ γ' L 1031 ἴσχοντ' L^{1} marg.: ἴσχων L ἐν κακοῖς με λαμβάνεις r: ἐν καιροῖσ λαμβάνεισ L, in quibus vera scriptura delitescit. ἐν νάπαισι Wakefieldo praeeunte D., ἐν σκάφαισι Nauckius: ἐν καλῷ σὺ (ἐν δέοντι Wecklinus) Weilius probabilius 1035. 36 Nauckio suspecti 1037 ὦ πρὸς θεῶν: τοῦ δ' ἐρρίφην Heimsoethius 1038 φρονεῖ suspectum: φράσει vel φανεῖ Nauckius 1040 σε desiderant Blaydesius Herwerdenus 1041 ἢ L pr. 1042 δήπου: δμώων Nauckius 1044 γ' r: γὰρ L εἰδεῖτ' ἂν r: εἰδῆτ' ἂν in litura L^{a}, ἂν εἰδῆτ' L 1050 εὑρίσκειν vel ἐξευρεῖν Nauckius, εὑρέσθαι Bellermannus 1052 κἀμάτευες r: καὶ μάτευεσ L 1054 νοεῖς εἰ κεῖνον ASpengelius 1055 τόνδ' οὗτος λέγει idem, ἀνὴρ οὗτ. λ. praefert Nauckius 1056 τί L, τίς L^{a} 1061 ἐγὼ schol. r Vauvillerius: ἔχω L 1062 θάρσει Brunckius: θάρρει L ἐὰν ἐγὼ 'κ τρίτης D., ἐὰν τρίτης ἀπὸ Hermanno praeeunte Turnerius: ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ L 1063 μητρὸς: γονῆς Nauckius 1064 δρᾶν L^{r} 1070 χαίρειν vitiosum: χλιδᾶν (τρυφᾶν, ἐναβρύνεσθαι schol.) Nauckius, χλίειν Subkovius 1074 ἀΐξασα L 1075 ἰυγῆς Nauckius: σιωπῆσ L ἀναρρήξει r: ἀναρρήξῃ L 1078 αὕτη Hermannus: αὐτὴ L 1079 γ' post ἐμὴν in L erasum 1084 τοιόσδε δ' ἐκφὺς r L^{n}, τοιόσδε δὴ φὺς Blaydesius: τοιόσδ' ἐκφὺσ ὡσ L, unde τοῖος πεφυκὼς δ' possis. οὐκ ἂν ἐξέλθοιν ποτὲ ἀλλοῖος D., οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι ἄτιμος Nauckius ὥστε μὴ οὐ μαθεῖν Blaydesius 1084. 85 del. D. 1087 γνώμαν Erfurdtius: γνώμην L 1088 ἄπειρος r 1090 αὖρι Nauckius, ἦρι Wecklinus: αὔριον L οὐκέτι τὰν ἑτέραν pro οὐκ ἔσῃ τὰν αὔριον D. 1092 ματέρ' D.: μητέρ' L 1099 ἄρα (Heathius: ἆρα L): κορᾶν Blaydesius 1100 πατρὸς πελασθεῖσ' Lachmannus: προσπελασθεῖσα L Νύμφα ὀρεσσιβάτᾳ που (που Hermannus add.) Πανὶ πλαθεῖσ' pro πανὸσ ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα D. 1101 ἢ σέ γ' εὐνάτειρα Arndtio praeeunte Nauckius, ἢ σύ γε καὶ γενέτας D.: ἢ σέ γε θυγάτηρ L 1104 ἀνάσσων εἴθ' ὁ βακχεῖοσ θεὸσ ab L omissa add. L$^{\Sigma}$ 1105 ναίων: ἀνάσ-

σων L pr. 1107 *σ' εὕρημα* D.: *εὕρημα* L vera scriptura nondum reperta: *σε κῦμα* Lugebilio praeeunte Nauckius, *σε θρέμμα* Wolffius, *κόρευμα* M. 1108 *ἑλικωπίδων* Wilamowitzius: *ἑλικωνιάδων* (*Ἑλικωνίδων* r Porsonus) L 1113 *σύμμετρος* r Erfurdtius: *ξύμμετροσ* L 1114 *ἄλλως τε τοὺς* Lr: *ἀλλ' ὡσετοὺσ* L, *ἀλλωσ* L¹ in marg., *δμῶάς τε τοὺς ἄγοντας ὄντας οἰκέτας* Nauckius 1115 *τῇ δ'* r: *τῆιδεδ'* L 1117 *ἔγνωκά τοι* malit Nauckius, *ἔγνωκ' ἄφαρ*, si quid mutandum, M. 1118 *ὡς* LΣ: *ὡ* L, unde *ὧν* Herwerdenus 1123 *ἦ* schol. Hom. *E* 533, *θ* 186: *ἦν* L 1130 *ἢ* Lr: *ἦ* L. *πως*: *πούσ* ut videtur L pr., unde *που* Blaydesius 1131 *ἄπο* Reiskius: *ὕπο* L 1134 *τῷ . . τόπῳ* Margoliouthus: *τὸν . . τόπον* L 1136 *τώδε τἄνδρε* Margoliouthus: *τῶιδε τἀνδρὶ* L 1137 *ἐκμήνους* Porsonus: *ἐμμήνουσ* L 1138 *χειμῶνι* r: *χειμῶνα* L 1140 *τοῦτον* L pr. 1145 *ἦν βρέφος* Wecklinus 1151 *εἰδὼσ οὐδὲν* L in litura, *οὐδὲν εἰδὼσ* pr. 1155 *τί προσχρῄζεις* Blaydesius 1156 *εἰ παῖδ' ἔδωκας τόνδ'* Heimsoethius 1157 *ἡμέρᾳ* r: *ἐν ἡμέραι* L 1160 *ἁνήρ* D.: *ἀνὴρ* L 1165 *ἱστόρει πέρα* Heimsoethius 1166 *ταὔτ'* Schaeferus 1167 nondum emendatus: *τῶν Λ. δόμων τις ὠνομάζετο* D., *τῶν Λ. τοίνυν τις ἦν ὁ δοὺς βρέφος* Nauckius, *τῶν Λ. τοίνυν τις ἦν ἐκ δωμάτων* Herwerdenus. servi ambagibus forsitan *τ. Λ. τ. τις ἦν κηδευμάτων* conveniat, quo Iocasta potius quam infans designetur 1170 *ἀκούειν* schol.: *ἀκούων* L 1171 del. Nauckius 1172 *μάλιστ'* Nauckius 1180 *εἰ γὰρ αὐτὸς εἶ* Heimsoethius 1182 *ἐξήκοι* r: *ἐξίκοι* L *ἄρ' ἐξήκει* Nauckius, *δὴ 'ξήκει* Eggertus, *ἅμ' ἐξήκει* Turnerius 1185 *οἷς τε χρῆν θανεῖν κτανών* Nauckius 1186 *ἰὼ* Lr: *ὤ* L 1191 *πλὴν τοσοῦτον* Heimsoethius 1192 *ἀποκλῖναι* Nauckio suspectum 1193 *τὸν σόν τοι* Camerarius: *τὸ σόν τοι* L 1194 *Οἰδιπόδα* r: *οἰδίποδα* L 1195 *οὐδὲν* Hermannus: *οὐδένα* L 1197 *ἐκράτησε* Hermannus, *ἐκύρησε* Heimsoethius: *ἐκράτησασ* L 1200 *ῥαψῳδόν* Herwerdenus *ἀνέστας* Lr, *ἀναστάς* Elmsleius 1201 *βασιλεὺς κλύεις* Heimsoethius 1202 *ἁμὸς* Blaydesius 1203 *Θήβαισιν* r: *θήβαισ* L 1205 *τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις* Hermannus, *τίς ἄταις ἐν ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις*, servato in antistr. 1214 *τὸν*, Gleditschius: *τίσ ἐν πόνοισ τίσ ἄταισ ἀγρίαισ* L 1208 *ἧ στέγας λιμὴν* v. 1262 conl. M.: *ὧι μέγασ λιμὴν* L *αὑτὸς* Brunckius: *αὐτὸσ* L 1209 *παιδὶ καὶ πόσει* Blaydesius 1210 *πέλειν* Heimsoethius 1212 *ἐδυνάθησαν* r: *ἐδυνάσθησαν* L 1213 *ἔφηνέ σ'* Gleditschius *ἀγνῶθ'* Herwerdenus 1214 *δικάζει τ'* Hermannus: *δικάζει τὸν* L 1216 *ὦ τέκνον* Erfurdtius: *τέκνον* L, unde alii alia excogita-

runt. an *Λαΐειον ἔκγονον*? 1217 *εἴθε σε* Wunderus, *εἴθ' ἐγὼ* Heathius: *εἴθε* L *εἰδόμαν* r: *ἰδόμαν* (*ἰδόμην* pr.) L 1218 *δύρομαι* Seidlerus: *ὀδύρομαι* L *περίαλλ'* Heathius: *περίαλλα* L *ἰὰν χέων* Burgesius, *ἰακχίων* Erfurdtius: *ἰαχέων* L 1222 *κατεκοίμασα* Heathius: *κατεκοίμησα* L 1225 *εὐγενῶς* Hartungus, *ἐμπεδῶς* HHirzelius, *εὐμενεῖς* Heimsoethius 1229 *εἰς φάος* Nauckius 1232 *εἴδομεν* Wecklinus: *ἤιδειμεν* L (*ᾔδεμεν* Elmsleius) 1234 *βράχιστος* Lugebilius 1237 *αὑτῆς* r: *αὐτῆσ* L 1242 *εὐθὺσ* L pr., *εὐθὺς ἐς τὰ νυμφικὰ* r Nauckius 1244 *ἐπιρράξασ'* Dobraeus: *ἐπιρρήξασ'* L 1245 *καλεῖ* Erfurdtius: *κάλει* L 1246 *παλαιῶν θεσφάτων* Nauckius 1247 *τίκτουσαν* Nauckio suspectum 1253 *ἔτι θεάσασθαι* Blaydesius 1260 *ὑφηγητοῦ* r: *ὑφ' ἡγητοῦ* L, *ὑφηγητοῦ θεοῦ* Nauckius 1264 sq. nondum expediti. 1264 *ἑώραις* L^Σ: *ἑωραῖσ* L (*αἰώραις* r) 1265 *ὅπως*: *ὅπωσ δ'* L hinc profectus *πλεκταῖσιν αἰώραισιν ἐμπεπλεγμένην* (*ἀρτάναισιν* [*πλ. ἐν ὀρκάναισιν* malit Wecklinus] *αἰωρουμένην* Nauckius)· *ὅπως δ' κτλ.* Herwerdenus 1267 *ἔκειθ' ὁ* L pr. *δὲ* suspectum: *δεινὰ τἄνθεν ἦν* Brunckio praeeunte Herwerdenus, *σχέτλι' ἦν τἀνθένδ'* Heimsoethius 1270 *ἔπαισε βλέφαρα* Heimsoethius *αὑτοῦ* r: *αὐτοῦ* L 1271 *ὄψοιντο* L^a: *ὄψοιτο* L 1274 *οὓς δὲ χρῆν ποτ'* Nauckius 1275 *τε* L^a: *δε* L 1276 *ἤρασσε πείρων* Nauckius 1277 *κρῆναι* Wakefieldus *ἀνίεσσαν* L 1279 *χάλαζά θ' αἱματοῦσσ'* Heathio praeeunte Porsonus: *χαλάζησ αἵματοσ* L 1280 sq. del. D., 1280 iam Elmsleius 1280 (*ἔρρωγεν*) *οὐ μόνῳ κακά* Schneidewinus, *οὐ μόνου κάτα* Otto 1283 *τῇδε θἠμέρᾳ* r, *τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ* Lobeckius: *τῆιδέθ' ἡμέραι* L 1284 *ἄτη* L^r: *ἄτε* L *θάνατος, ἀγχόνη* Naberus 1289 *τὸν μητέρ' — αὐδῶν* Nauckius: *τὸν μὴ προσαυδῶν* L, *προσ* in *τρὸσ* corr. L^Σ 1291 vix sanus: *δόμοισιν, ἔνοχος* (*ὧν* vel) *οἷς ἠράσατο* Nauckius 1294 *γὰρ* r: *γε* L 1298 *ὅσ' ἐμοὶ* Herwerdenus 1299 *σ'* add. L^r. *τλήμων* L pr. 1301 *μάσσονα* Blaydesius Herwerdenus *μακίστων* L^1: *κακίστων* L. quae post 1302 sequuntur *φεῦ φεῦ δύστανοσ* del. D. 1304 sq. del. Nauckius, *θέλων* ad ea quae praecedunt referens, 1305 del. Heimsoethius 1306 *τοίαν* r: *ποίαν* L 1307 *αἰαῖ αἰαῖ* Hermannus, *αἰαῖ φεῦ φεῦ* Wolffius: *αἶ αἶ αἶ φεῦ φεῦ* L 1310 sq. graviter corrupti: *διαπέταται* (*διέπταται, διαπέπταται* r) olim del. D., quem secutus *πᾷ μοι φθογγά;* | *φοράδην, ὦ δαῖμον,* (vel *φοράδην μοι, δαῖμον,*) *ἐνήλω* Nauckius. *ἐξήλλου* Hermannus: *ἐξήλου* L 1314 *ἐπιπλόμενον* r: *ἐπιπλώμενον* L 1315 *ἀδάματον* Hermannus: *ἀδάμαστον* L *δυσούριστον ὂν* Hermannus, *δυσεξούριστον*

Blaydesius, *δυσοιώνιστον* Nauckius 1320 *φέρειν* r, *θροεῖν* Nauckius 1322 *ἐμὸς ἐπίπολος*: *ἐμοῖσ ἐπὶ πόνοισ* LΣ 1323 *με* Erfurdtius: *ἐμέ* L 1330 *κακὰ τελῶν ἐμὰ*: *κακὰ* et *ἐμὰ* add. La *πάθη* Elmsleius 1333 *τλάμων* del. Deventerus Hartungus 1335 *ὅτῳ γ'* La: *ὅτωι θ'* L 1336 *τᾷδ'* Nauckius, *ταῦθ'* r: *τάδ'* L 1338 *τί δῆτ' ἐμοὶ θικτὸν ἢ δερκτὸν* Bartholdus 1339 *ἀδονᾷ* D.: *ἡδονᾶι* L 1343 *τὸν ὄλεθρον μέγαν* Turnebus (*με γᾶς* Bergkius), *τὸν μέγ' ὀλέθριον* Erfurdtius: *τὸν ὀλέθριον μέγαν* L 1348 *ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γνῶναί ποτε* D., *ὥς σ' ἠθέλησα μηδαμὰ γνῶναί ποτ' ἄν* Dobraeus: *ὡσ σ'* (*ὅσσ'* pr.) *ἠθέλησα μήδ' ἀναγνῶναί ποτ' ἄν* L 1349 *ἀγρίας* r: *ἀπ' ἀγρίασ* L 1350 *νομάδ'* Elmsleius: *νομάδοσ* L *ἔλαβέ μ'*: *ἔλυσεν* La r 1351 *ἔρυτο* D.: *ἔρρυτο* L *ὄλοιτ' ἀγρότας, ὃς ἀπὸ πέδας μ' ἀπό τε φόνου ἔρρυτο* (= *Ἀπόλλων, φίλοι, ὁ κακὰ τελῶν τάδ' ἐμὰ πάθη. ἔπαισε*) Nauckius, non nimis audacter pro fide utriusque loci incertissima: certe *ἐπιποδίας* importunum deletque Wecklinus 1352 *πράσσων* del. Deventerus Hartungus 1355 *ἦ* D.: *ἦν* L *ἄχος* r, *ἄγος* Faehsius: *ἄχθοσ* L 1360 *ἄθεος* Elmsleius: *ἄθλιοσ* L 1362 *ὁμολεχὴς* Meinekius: *ὁμογενὴσ* L 1365 *ἔτι* Hermannus: *ἔφυι* L 1368 *ἦσθ' ἂν* Porsonus 1376 *ἔβλαστεν* L 1377 *ὀφθαλμοῖς ἔτι* Wecklinus 1379 *ἱερά θ', ὧν* Nauckius 1380 del. Herwerdenus 1383 *γένους τοὐμοῦ μύσος* M., *γένους ἀλάστορα* Herwerdenus: *γένουσ τοῦ λαΐου* L 1387 *φαργμὸς* D. *ἂν ἐσχόμην* r: *ἀνεσχόμην* L 1388 *ἀποκλῆσαι* Elmsleius: *ἀποκλεῖσαι* L 1389 *ἦ* r: *ἦν* L 1393 *ἦ* Elmsleius: *ἦν* L 1396 *ἕλκος κακῶς ὕπουλον* Nauckius 1397 del. Hartungus 1399 del. Blaydesius Turnerius 1400 *τοὐμὸν* vix sanum: *θερμὸν* Herwerdenus, *χλωρὸν* Nauckius, *στυγνὸν* Lehrsius. an *τλῆμον*? 1401 *μέμνησθ' ἔτι* r, *μέμνησθέ τι* Elmsleius: *μέμνησθ' ὅτι* (*ὅταν* LΣ) L 1405 *ταὐτὸν* suspectum: *τοὐμὸν* Nauckius, *ἄτλητον* Herwerdenus 1409 *μηδ' ὁρᾶν* Nauckius 1410 *ἔξω με γῆς* Nauckius 1411 sq. *καλύψατ'* et *ἐκρίψατ'* sedes mutare iubet Burgesius 1414 *πείθεσθε* La: *πείθεσθαι* L, *πίθεσθε* Elmsleius 1416—1423 post 1424—1431, quos Oedipo continuat, conlocari vult Nauckius 1416 *εἰς δέον*: *κύριος* Nauckius 1422 *οὐχ* Lr: *οὐ*, una post *υ* littera eluta, L 1423 *οὐδ'* Lr: *οὔθ'* L *οὔθ' — οὔθ'* servant Herwerdenus Nauckius 1423 *πάρος λόγων* Engerus, *πάροιθ' ἐπῶν* Hensius. post 1423 nonnulla excidisse suspicatur Herwerdenus 1424 *καταισχύνεσθέ τι* Elmsleius 1425 *λεύσσουσαν φλόγα* Blaydesius 1430 *μόνοις θ' ὁρᾶν* Dobraeo praeeunte

Blaydesius 1437 *θανοῦμαι* Meinekius: *φανοῦμαι* L 1438 *ἴσθι νυν, εἰ μὴ θεοῦ* Nauckius 1445 *τἂν* Elmsleius: *τ' ἂν* L 1446 *τε* L[a]: *γε* L 1449 *μηκέτ'* Nauckius 1451 *ὄρεσιν* r: *ὄρεσσιν* L 1453 *ζῶντι* Toupius: *ζῶντε* L 1454 *οἷς μ' ἀπωλλύτην* Turnerius 1457 *θνήσκειν ἐσώθην* Marklandus *μὴ πί τῶι* L pr. 1458 *ὅπηπερ* r 1459 *Κρέον* r: *κρέων* L 1460 *προθῇ* Elmsleius: *πρόσθηι* L 1461 *ποτ' ἂν σχεῖν* Ritterus 1462 sq. *τοῖν δ' ἀθλίοιν οἰκτροῖν τε παρθένοιν ἐμοῖν, οἷν* Nauckius 1463 sq. nondum sanati: *ἡμὴ* nonnullis suspectum, in his Nauckio, qui tale quid requirit: *αἷν οὔποθ' ἡμῶν χωρὶς ἐπλήσθη βορᾶς τράπεζα*, non dissimulans *ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς* post *ἡμῶν χωρὶς* abundare. *αἷν οὔποθ' ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη ⟨τροφὴ κατ' οἶκον, οὐδὲ ταῖνδ' ἐμεστώθη⟩ βορᾶς τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός* temptabat M. 1465 *τώδ'* olim Schneidewinus 1466 Nauckio suspectus 1469 *τἂν* Elmsleius (*τ' ἂν* L[r]): *δ' ἂν* L 1470 *δοκοῖμ' ἰδεῖν* Blaydesius 1474 *ἐκγόνοιν* r: *ἐγγόνοιν* L 1475 *λέγω. τί;* L 1476 *γάρ εἰμ'*: *γὰρ εἶμ'* L 1477 *τὴν πάρος σὴν* Kvíčala *ἣν εἶχεσ* L[r] r, *ἧς σ' εἶχεν πόθος* (*πόθος* iam Nauckius) Herwerdenus 1478 *τῆσδε τῆς πόλεως* Schnellius 1480 *ἴτ'* add. L[r] 1483 *προυσέλησαν* Gomperzius MSchmidtius: *προὐξένησαν* L 1484 sq. del. Todtius 1487 *τὰ πικρὰ τοῦ λοιποῦ βίου* r 1489 *ὁμηγύρεις* Nauckius 1491 *ἵξεσθ'* L[Σ]: *ἥξεθ'* L 1492 *δὴ* r: *δεῖ* L, *δ' ἢ* L[r] 1494 sq. *τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν* vix integra: *τοῖσδε τοῖς γονεῦσιν* Schneidewinus, *τοῖς ἐμοῖς γόνοισιν* Schenkelius, *τοῖς ἐμοῖς γαμβροῖσιν* Arndtius 1500 *ὀνειδιεῖσθαι* L pr. 1504 *τούτοιν* Nauckius 1505 *περιίδῃς* Dawesius: *παρίδηισ* L. alia alii protulerunt, velut *μὴ παρά σφ' ἴδῃς* Porsonus, *μή σφε μοι* (*δὴ* Erfurdtius) *προδῷς* Blaydesius: at unaquaque correctione in versu infimae aetatis quem *α* productum prodit spreta haec fere poetae vindicanda videntur: *ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ ταύταιν λέλειψαι, — νὼ γάρ, ὣ 'φυτεύσαμεν, ὀλώλαμεν δύ' ὄντε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς — ἀλλ' οἴκτισόν σφας.* 1506 *ἐκγενεῖς* D.: *ἐνγενεῖσ* L pr. 1510 *ξύνευσον* L, *ν* add. L[Σ] 1512 *εὖ θέσθε μοι* M.: *εὔχεσθέ* (*εὔχεσθαί* pr.) *μοι* L 1513 *ἐᾷ* D., *ᾗ* Meinekius: *ἀεὶ* L 1517 *εἶμι* Brunckius: *εἰμί* L 1518 *πέμψηισ* L pr. *ἄποικον*: *ἀπ' οἴκων* L pr. *ἄπωστον* Nauckius, *ἄοικον* FGSchmidtius. si quid mutandum, *ἄποπτον* malit M. 1521 *ἀφ' οὗ* L pr. 1523 *διὰ βίου* Nauckius 1524—1530 Oedipo tribuit Hartungus, del. Ritterus 1525 *ἤιδη*, superscr. *ει*, L 1526 *οὗ τίς* Martinus: *ὅστισ* L *ἣν* Engerus: *καὶ* L *οὗ τίς οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις*

ἐπιβλέπων ⟨ἐκπρεπεῖς γάμους ἐθρύλει καὶ τυραννίδ' ὀλβίαν⟩ temptabat M. 1528 ἰδεῖν vitiosum: ἔδει Stanleius, χρεὼν vel θέμις Nauckius

---

OEDIPVS COLONEVS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ. 4 post ἦσαν γὰρ excidisse αἱ θυγατέρες suspicatur D. 11 γενησομένην Elmsleius: γενομένην L 18 κολώνηθεν L 25 Κολωνῷ add. Hermannus

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ. 4 Ἐρινύων del. Elmsleius

ΑΛΛΩΣ. 3 μήκωνοσ L 6 τραγικοὺς Clintonus: στρατηγοὺσ L 11 δ' add. Hermannus

V. 5 σμικροῦ r: μικροῦ L 9 θάκησιν Seidlerus: θάκοισιν L 10 χώροις βεβήλοις Hartungus 11 κἀφίδρυσον Meinekius πυθώμεθα Brunckius: πυθοίμεθα L 13 ἂν δ' Elmsleius, χἂν Triclinius: ῾ἂν L 15 στέφουσιν Wakefieldus, σκέπουσιν Meinekius 16 ἱρὸσ L ἀπεικάσαι L$^{\Sigma}$: ἀφεικάσαι L 22 εὖ μαθεῖν (ἐκμαθεῖν malit Nauckius) μ' ἔδει Sehrwaldius 23 ὅπη vel ὅπου r 25 τοῦτό γ' r: τοῦτον L 27 εἰσοικήσιμος Hartungus 30 προσστείχοντα D.: προστείχοντα L κἀφορμώμενον Meinekius 32 ἀνὴρ: ἀνὴρ L 33 ἀκούω Triclinius Nauckius 34 αὑτῆς r: αὐτῆσ L θ' add. r οὕνεκ' L 35 ὧν Elmsleius: τῶν L ἀδημοῦμεν Hesychii (ἀδημεῖν) ope Bergkius 39 pro ἔμφοβοι, si corruptum esset, ἔγκοτοι Meinekius, ἔννυχοι Nauckius 40 Σκότου r: σκότουσ L 41 εὐξαίμην λέγων Naberus 42 ἂν Vauvillerius: ὢν L 44 ἵλεῳ (sic r) ἐμὲ Nauckius, ἵλεῳ μὴν Elmsleius: ἵλεωσ μὲν L τὸν ed. Lond. 1747: τόνδ' L 45 ὡς Elmsleius: ὥστ' L quae sequuntur medelam desiderant: ἕδρας γ' ἐκ τῆσδ' Turnerius aliis praeeuntibus, probabilius in ἕδρας vitium latere suspicatus ὡς οὐχ ἑκὼν γῆς τῆσδ' Nauckius. fort. ὡς οὐχὶ χώρας τῆσδ', ut intellegatur quo pacto ΟΥΧΙΧΩΡΑϹ in ΟΥΧΩΡΑϹ abierit, dein syllaba deficiente ἕδρας γῆς sint interpolata 47 sq. οὐ δ' ἐμοί τοι Seidlerus: οὐδεμόν (οὐδ' ἐμόν L^{r}) τοι L quae sequuntur verba vexatissima: πρίν γ' ἂν ἐνδείξῃ Schneidewinus, πρίν γ' ἂν ἐξειδῶ FMartinus, ἀλλ' οὐδ' ἐμόν τοι τοὐξ. σ' ἕδρας πόλεως δίχ' ἐστί, πρίν γ' ἂν ἐνδείξω τινί olim Nauckius, quo praeeunte ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοὐξ. σ' ἕδρας τῆσδ' ἐστὶ θάρσος, πρίν γ' ἂν ἐνδείξω πόλει GHMuellerus 51 ἄτιμος: ἄτιμοσ γ' L 52 τίς ἔσθ' r Brunckius: τίσ δ' ἔσθ' L 55 ἡδ' ὁ πυρφόρος θεὸς

Nauckius. an σὺν δ'? 57 ὁδὸς Brunckius: ὁδὸσ L 59 τὸν Reiskius: τόνδ' L ἵππιον Nauckius 60 φοροῦσι Nauckius 61 ὠνομασμένοι schol., r: ὠνομασμένον L 63 πλέον L, πλέω L[1], λεώ Schneidewinus οὐ λόγοις ἐγνωσμέν', ἀλλὰ τῇ πάλαι ξυνουσίᾳ Turnerius 66 τίσ L λόγος ex 62 aut 68 invasit: κράτος scholii ope Bonitzius. an νόμος? 70 ἆρ' ἂν r: ἆρ' οὖν L 71 ὅπως τι λέξων Nauckius παρῇ D.: μόλοι (ex 70 repet.) L, μολεῖν r 72 σμικρὰ Elmsleius: μικρὰ L 75 sqq. οἶσθ', ὦ ξέν' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; ἐπεὶ πάρει, αὐτοῦ μέν', v. 76 deleto, olim Nauckius, ἀλλ' ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῇς τοῦ δαίμονος, αὐτοῦ μέν' idem, ἴσχ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῇς τοῦ δαίμονος· ἐπείπερ εἶ γενναῖος, ὡς ἰδόντι μοι, αὐτοῦ μέν' Hensius 78 τοῖς Brunckius: τοῖσδ' L 79 σοι: γε L[a] r 80 εἰ Turnebus: ἢ L 85 γυῖ' ἔκαμψ' Burgesius 89 ἐλθόντα Elmsleius 90 κατάστασιν L[Σ] 92 οἰκήσαντα vix sanum: οἰκήσοντα Triclinius, ἐμπολῶντα Nauckius, εἰσοίσοντα Hensius. κέρδη μὲν εὔσοιάν τε conl. v. 390 coni. M. 94 παρηγγύα r, φερέγγυα Herwerdenus: παρεγγύα L 99 ὑμῖν schol., Suid.: ὑμῶν L 102 sq. βίου in vocabuli τινα locum transponit Nauckius, quid post θεαὶ substituendum sit incertus 104 μειόνως ἔχειν suspectum: scholiasta duce (ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης) μειόνως νοσεῖν requirit Nauckius fort. μεῖον ἀντισχεῖν '*nisi forte parum obdurasse vobis videor*' de ἀντί in ὡς depravato cf. Trach. 267 105 μόχθους λατρεύων τοὺς ὑπερτάτους Wunderus 113 ἐξ ὁδοῦ πόδα vitiosum: πάλιν pro πόδα Cobetus, τόδε pro eodem Martinus, ἐκποδὼν ὁδοῦ Keckius, ἐξ ὁδοῦ 'κποδὼν Turnerius 114 τῶνδ' L[Σ]: τῶν L 115 ἐν τῷ γὰρ μαθεῖν vel ἐν δὲ τῷ (ὡς ἐν τῷ Nauckius) μαθεῖν Elmsleius 117 ποῦ ναίει (= 149 ὀμμάτων) suspectum: ποῦ κυρεῖ, de quo D. quoque cogitavit, olim Nauckius, ποῦ νάπους Hensius. fortasse ποῦ, ξέν', εἶ; 121 sq. προσδέρκου, λεῦσσέ νιν, προσπεύθου Hermanno praeeunte Nauckius, λεῦσσ' αὐτόν, προσδρακοῦ, προσπεύθου Meinekius: λεύσατ' αὐτὸν. προσδέρκου προσπεύθου L 125 ἔγχωρος Bothius: ἐγχώριοσ L 127 ἀμαιμακετᾶν Hermannus: ἀμαιμακέταν L 132 εὐφάμου Doederlinus: εὐφήμου L 133 ἱέντες suspectum: φέροντες Nauckius, ἄλογον τ. τ. εὐφάμου στ. φρ. τιθέντες Meinekius τίν' ἥκειν schol. 134 ἅζονθ' suspectum, cf. 166: οὐδὲν ἄγονθ' Triclinius, οὐκ ἀλέγονθ' Blaydesius, οὐδ' ἑκὰς ὄνθ' tempt. M. 138 ἐκεῖνος ἐγώ r, ἐκεῖνος ὁρᾶν r Elmsleius: ἐκεῖνοσ ὁρᾶν ἐγώ L 142 νομίσητ' Meinekius 143 ἀλεξῆτορ r: ἀλεξήτωρ L 144 μοῖρασ L 145 πρωτῆς cum Vauvillerio

Nauckius 146 οὐ γὰρ ἂν r, οὔ τἂν Nauckius: οὐ γὰρ L 149 ἐή D., αἶ αἶ Musgravius: ἒ ἒ L 150 post δυσαίων distinxit D., post φυτάλμιος alii. μακραίων γ' D., μακραίων θ' Heathius: μακραίων τέ θ' L ὅσ' Bothius: ὡσ L 155 ἀφθέγκτῳ r: ἀφέγκτωι L 156 προπέσῃς Hermannus: προσπέσηισ L ἀλλ' ἴθι (sic Nauckius) τῷδ' ἐν ἀφθ. μή τι πρόσω νάπει Hensius 159 ποτῶν r: πότων L 160 χεύματι Meinekius 161 τῶν: τῷ Brunckius, τὸ Heathius 164 ἐρατύοι Musgravius 166 ἴσχεις Reisigius, ἕξεις Meinekius, οἴσεις L[r]: ἔχεισ L 170 ἔλθῃ r: ἔλθοι L 172 κἀκούοντας (καὶ ἀκούοντας) Musgravius, κοὐκ ἄκοντας Triclinius, κοὐ κατοκνοῦντας Hermannus, κοὐκ ἀπιθοῦντας Hartungus: κοὐκ ἀκούοντᾳσ L 173 καὶ δὴ ψαύω Herwerdenus 174 ξένε Nauckius: ξένοι L, ξεῖνοι r ὦ ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ¹ σοὶ πιστεύσας μεταναστάς Hermannus 177 τις ἄρῃ Elmsleius 178 προβῶ Hermannus, ἔτ' οὖν Bothius: ἔτ' οὖν ἔτι προβῶ L 179 ἐπίβαινε: ἔτι βαῖνε Reiskius πόρσω Bothius: πρόσω L 180 ἔτ' οὖν Wecklinus ΧΟ. add. r προβίβαζε r: προσβίβαζε L 181 πόρσω D.: πρόσω L 182 ἕπεο μὰν ἕπε' r: ἕσπεο μ' ἂν ἕσπε' L, ἕπεο μοι L marg. 183 ᾇ σ' ἄγω L[Σ]: ἂσ ἄγω L post 183 quattuor versuum defectum (= 199—202) indicavit Hermannus, maiore cum probabilitate Nauckius, 197 ἡσυχίᾳ servans neque cum Hermanno verba ἰώ μοί μοι (199) transponens, trium post 181 (= 197. 199. 198) et unius (= 202) post 183 defectum. 199—201 totidem versuum strophicorum ephymnium esse Bergkii opinio est GrLG. III 153 184 ΧΟ. add. Hermannus ξένης Bothius: ξείνησ L 185 τλάμων Bothius: τλᾶμον (τλάμον pr.) L πόλει τέτροφεν Nauckius 189 εὐσεβίας r: εὐσεβείασ L 190 εἴπωμεν . . . ἀκούσωμεν L¹ 191 χρείᾳ r: χρεῖα L 192 αὐτοπέτρου Musgravius, ἀγχιπέτρου Meinekius 193 κλινῆισ L: κινήσῃς L[Σ], κίνει vel τείνῃς Blaydesius 195 ἐστῶ Nauckius, ᾗ 'στῶ praefert Turnerius, σταθῶ Hensius: ἦ σθῶ L, ἡσθῶ L corr., ἡστῶ L[Σ], quem ᾖ στῶ voluisse ait D. 196 λᾶος D.: λάον L Herodianus 197 ἀσυχαίᾳ Hermannus: ἡσυχίαι L ἅρμοσαι Elmsleius: ἁρμόσαι L 199 ab Hermanno huc transpositus et Oedipo tributus post ἡσυχίαι legitur in L 200 γεραὸν D.: γεραιὸν L 202 δυσφόρου ἄτας Blaydesius D. 204 τίς ἔφυς L[r]: τίσ σ' ἔφυ L τοῦ ἔφυς Schneidewinus 205 τίς ὁ L[r]: τίσ ὢν L τίς σε π. ἄγει Wecklinus τίν' ἂν Vauvillerius: τίνα L 210 μὴ (μὴ δὴ Meinekius) μή μ' ἀνέρῃ Hartungus 212 τόδ'; αἰνὰ Wunderus: τόδε; δεινὰ L 214 ὦ add. Heathius 215 ξένε Triclinius:

ξεῖνε L 217 *βαίνεις* Triclinius, *μέλλεις* Meinekius: *μένεισ* L 219 *μέλλετον* Hermannus, *μέλλομεν* Elmsleius: *μέλλετ'* L *τάχυνε* Elmsleius: *ταχύνετε* L 220 *ἴστε τιν' ὄντ'; ὀοοῶ* Reisigio praeeunte D., *ἴστε τιν'; ὤ. — ὢ ὢ ἰού* Boeckhius, aliter alii: *ἴστε τιν' ἀπόγονον; ὢ ὢ ἰού* L 224 *ὠὼ ὠώ* (*ἰὼ ὢ ὤ* Brunckius), *δύσμορος, ὠώ* D.: *ἰὼ ὢ ὢ ὤ. δύσμοροσ. ὢ ὤ* L 226 *πόρσω* Triclinius: *πρόσω* L 227 *ὑπέσχετο*, *τ* in *σ* converso, L *καταθήσει* Schneidewinus 228 *οὐδενὶ μοιριδία* r: *οὐδενί μοι ῥαιδία* (*οὐδενὶ μοίραι διὰ* corr.) L 229 *ἂν* Wunderus: *ὧν* L *προπάθῃ* L^{Σ}: *προμάθηι* L *ὧν προπάθῃ χρέος ἀντιτίνειν* Gleditschius 232 *δὲ* Triclinius: *δ' ἐκ* L 234 *αὖθις* r: *αὖτισ* L 236—257 a veteribus criticis damnatos esse testatur schol., adstipulantur Cobetus Meinekius alii, adversatur Lachmannus 238 *ἀλαὸν* post *γεραὸν* add. L^{Σ}, unde *γεραὸν ἀλαὸν ἄνδρα τόνδ'* (*ἐμὸν* deleto) Wecklinus 239 *ἔργον* L pr. 243 *τοῦδ' ἀθλίου* M., *τοὐμοῦ μόνου* Hermannus, *τοῦ τλάμονος* Hensius: *τοῦ μόνου* (ΜΟΝΟΥ = ΔΑΘΛΙΟΥ) L 247 *ἐν ὔμμι γὰρ* Bergkius, *ἐν ὑμῖν* Brunckius: *ἐν ὑμῖν γὰρ* L 250 *σοι φίλον ἐκ σέθεν* vitium alunt: *σοι φίλον οἴκοθεν* Elmsleius, *τίμιον ἐκ σέθεν* Turnerius scholii ope, alia alii 251 *ἢ τέκνον* r: *ἦ τέκνον* L *λέχος* Reiskius: *λόγοσ* L versum del. Hensius 252 *ἂν ἀθρῶν* r: *ἀναθρῶν* L *βροτὸν* Triclinius: *βροτῶν* L post *ὅστις ἄν* Hermanno praeeunte trium syllabarum defectum indic. D. *ἄταν* supplet Wecklinus 253 *φυγεῖν* D. 257 *πρὸς σὲ* suspectum: *πέρα τι τῶν τὰ νῦν εἰρημένων* olim Nauckius, *πέρα τῶν πρόσθεν ἐξειρημένων* Hensius. praestat fortasse *τῶν πρόσθε νῦν τ' εἰρημένων* (ut quae 161 sqq. 233 sqq. dixit designentur) 259 *ῥοθούσης* Nauckius 260 *τάς γ'* scholiorum editor Romanus, *τάσδ'* Hartungus, *τὰς* Wecklinus: *τάσ τ'* L 268 *χρείῃ* Heathius: *χρεῖ' ἦι* L 278 nondum emendatus. *μοίρᾳ* D.: *μοίραισ* L, *μοίρας* vel *μοῖραν* r *εἶτα τοὺς θεοὺς μοίρᾳ 'ντίθεσθε μηδαμῶς* olim Meinekius, similiter alii, *εἶτα τοὺς θεοὺς μοίραις ποεῖσθ' ἐν οὐδαμαῖς* Wecklinus: magis probanda Blaydesii ratio, qui *εἶτ' ἐν οὐδενὸς μοίρᾳ ποιεῖσθε, μηδαμῶς*, Nauckiique qui *εἶτα τοὺς θεοὺς μαύρους ποιεῖσθε, μηδαμῶς* proposuit 281 sq. *ἀνοσίον. τάδ' οὖν ξυνεὶς* D.: *ἀνοσίον βροτῶν. ξὺν οἷσ* L *θεῶν* pro *βροτῶν* requirit Wecklinus 282 *ξύννευε, μὴ κάλυπτε* Nauckius 286 *δυσπρόσωπον* r Nauckius *εἰσορᾶν* Wakefieldus 288 *δὲ κύριος* Triclinius 294 *τῇσδε* r: *τῆσ* L 297 *πομπὸς* Wecklinus 298 *ἔπεμπεν* L^{1}: *ἔπεμψεν* L 300 *αὐτὸν ὥστ'* Porsonus: *ἀπόνωσ τ'* L 301—304 del. HHirzelius, 299—307 Wecklinus 302 *δ'* add. r

307 οὗ δεῖ M.: εὔδει L 308 τῇ θ' αὑτοῦ r: τῆι τ' αὐτοῦ L 309 ἔσθ' ὃς Nauckius: ἐσθλὸσ L 313 ἡλιοστεγὴς Coraës, ἡλιοσκεπὴς Nauckius: ἡλιοστερὴσ L κρατὶ δ' ἡλιοστεγεῖ Meinekius 315 τί φῶ νιν Hermannus, τί φωνῶ Meinekius 316 πλανᾷ L[1]: πλανῶ L ἡ γνώμη πλανᾷ Spengelius 320 σαίνει r: σημαίνει L προσστείχουσα D.: προστείχουσα L 321 ἔστ' ἀδελφὸν Iacobsius, alia alii: ἐστὶ δῆλον L 323 ἐξέσται Dobraeus 325 προφωνήμαθ' L 327 δύσμοιρ' r, δύσμορφ' Buechelerus: δύσμορ' L 330 legitur post 327 in L, transposuit Musgravius: 327. 29. 28. 30 malit Wecklinus 330 ὦ δύ' ἀθλίω τροφά D.: ὦ δυσάθλιαι τροφαί L 331 δυσμόρου τ' Marklandus: δυσμόρου δ' L 332 προθυμίᾳ Wecklinus 333 λόγων L[1]: λόγοισ L 334 ξὺν ᾧπερ r: ξυνῶπέρ τ' L 335 αὐθόμαιμοι r: αὖθ' ὅμαιμοι L ποῦ schol.: ποῖ L πονεῖν vix sanum: τὸ νῦν Canterus, πόνων ed. Londin. 1722 336 τἀν κείνοις (νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις δεινά ἐστιν schol.) Schaeferus, δ' αὖ κείνοις Turnerius: δ' ἐκείνοισ L (δ' ἐν κείνοις L^Σ) 337—343 ASchoellio Meinekio suspecti 351 δεύτερ' r: δεῦρ' L 355 φύλαξ τέ Elmsleius: φύλαξ δέ L 358 σ' add. r 361 ἃ πάθον L 366 σημανοῦσ' r: σημαίνουσ' L 367 αὐτοῖν Meinekius ἔρις inrepsit e v. 372: ἔρως Tyrwhittus, ὅρος Nitzschius, ἤρεσεν pro ἦν ἔρις Bergkius, ἠνέθη 'adquieverunt' coni. M. τε quoque suspectum: γε Nauckius, τοὺς D. 368 sq. μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν φόνῳ, σκοποῦσι Blaydesius 370 οἷα L pr. 371 κἀξ ἀλιτρίας D., κἀλιτηρίου Toupius, κἀξ ἀλαστόρου Bergkius: κἀξαλιτηροῦ L 372 τρὶς ἀθλίοιν Porsonus: τρισαθλίοιν L 379 κλεινὸν Elmsleius 380 sq. desperati: 'propter sententiae absurditatem suspecti' D. καθέξον r: καθέξων L πρὸς οὐρανὸν r: προσοῦνον L ὡς αὐτίκ' αὐτὸς ἢ (Ἀργόθεν pro Ἄργος ἢ Meinekius) τὸ Κ. πέδον τιμῇ καθέξων Nauckius (αἰχμῇ καθέξων Blaydesius Cobetus) 382 ἀριθμός suspectum: ταῦτ' οὐκ ἄρ' ὕθλος (ἀθύρματ' Maehlyus) Meinekius 383 ὅπῃ Halmius, ὅπου Hartungus 384 κατοικιοῦσιν r Bothius, καταστρέψουσιν Nauckius 385 ὧδ' ἐμοῦ Hartungus 386 ὥραν schol. et ut videtur L, ὧραν L corr. 388 τεθέσπισται νέον Blaydesius 390 εὐσοίας schol., Suid.: εὐνοίασ L 391 τι add. Hermannus 393 ὅτ' οὐδέν εἰμι Blaydesius 401 θύρασι Elmsleius: θύραισι L 402 ὁ τύμβος δυστυχῶν verba obscura: τύμβος ἐκτὸς ὢν requirit Rauchensteinius, νεκρὸς ἐγκοτῶν Nauckius, qui si recte tale quid desiderari observat, quo Oedipi manes filiis posthac succensentes dicantur, sufficit fortasse κεί-

νοισι πότμος δυστυχῶν 405 κρατοῖς Brunckius: κρατῆισ L 406 κατασκιῶσι Meinekio suspectum: καταστεγῶσι Gleditschius 407 αἷμά σου, πάτερ Meinekius 415 ὠσ φασὶν L, unde ὡς φασί γ' Herwerdenus Meinekius εἰς Θήβας πάλιν Wecklinus 417 ἄμφω γ' r: ἄμφω θ' L 420 ἀλγῶ λέγουσα (sic Blaydesius: φέρουσα Wecklinus) ταῦτ' ἐγώ, λέγω δ' ὅμως Nauckius 421 σφιν Elmsleius: σφι L τὴν πεπρωμένην L corr., τὴν πεφασμένην Turnerius: τῶν πεπραγμένων L 422 ἔν τ' Elmsleius: ἐν δ' L 423 αὐτοῖν r: αὐτῶν L 424 κἀπαναίρονται Hermannus: κἀπαναιροῦνται L 426 οὔτ' ἂν οὐξεληλυθὼς r: οὔτ' ἐξεληλυθὼσ L 432 κατήνεσεν r: κατηίνυσεν L 434 ἥδιστόν τε Hermannus 436 ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' (r: ἐμφαίνετ' L) ὠφελῶν verba de vitio suspecta: ἐρῶντα τοῦδ' Herwerdenus, ἔρωτ' ἐς τόνδ' Pappageorgius Beitr. z. Erkl. u. Kritik d. Soph. p. 16 ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετο στραφείς temptabat M. cf. Ai. 1116 sq. τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην 443 ἀλλ' ἔπους σμικροῦ r: ἀλλέπου σμικροῦ L 444 φυγάς σφιν r: φυγασφιν L ἠλώμην r: ἠλόμην (η priore in litura pro ει) L ἀεί: ἐγώ r 445 sq. τοῖνδε δ' ὄντοιν . . . αὐτοῖν Nauckius 447 κοίτης τ' ἄδειαν Wecklinus, στέγης τ' ἄδειαν Nauckius: καὶ γῆσ ἄδειαν L γένους corruptum: τέγους Madvicus, κρύους Nauckius. σίνος alibi quidem apud Sophoclem non exstat, hic tamen ut poneret, Aeschyli Herodotique exemplum movere poterat 450 λάχωσι (ου L[1] sup. ω) L, τύχωσι Brunckius 451 οὐδέ Elmsleius: οὔτε L 452 ἥξει L[1]: ἕξει L τε r: γε L 453 τε τάξ ἐμοῦ Heathius, τε τἀπ' ἐμοῦ olim Meinekius, τε τἀπ' ἐμοὶ Rauchensteinius, τε θέσφατα Heimsoethius: τάτ' ἐξ ἐμοῦ L 454 ἁμοὶ Heathius: ἅ μοι L 457 θέληθ' ὁμοῦ D.: θέλητέ μου L 458 προστάτισι ταῖς σεμναῖσι D., σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι Canterus, πρὸς ταῖσι τρὶς σεμναῖσι Nauckius, qui versum post 459 conlocatum malit: πρὸσ (σὺν superscr. L[a]) ταῖσι ταῖσ σεμναῖσι L versum qui Meinekio quoque importunus videbatur del. Schenkelius 459 ποιεῖσθαι r: ποεῖσθε L τῇδε τῇ πόλει vel τῇδε μὲν πόλει r: τῆιδε μὲν τῆι πόλει L, unde τῇδε μὲν τῇ γῇ Nauckius 460 τοῖς δὲ γῆς vel τῆς δὲ γῆς Nauckius: τοῖσ (οῖ in litura pro ῆ) δ' ἐμῆσ L τοῖς δ' ἐμοῖς r 463 ἐπαγγέλλῃ Nauckius: ἐπεμβάλλεισ L 467 κατέστειψας r: κατέστιψασ L. καὶ κατάσπεισον (κατάστεψον schol.) πέδον Nauckius 469 ἀειρύτου r Suid. Brunckius: ἀειρρύτου L 470 ἐνεγκοῦ Elmsleius: ἐνέγκου L 471 λάβω L[a]: βαλών (ex λαβών) L ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον λάβῃς schol. Ar. Ach. 961 475 νεαλοῦς D., νεογνοῦ Valckenario praeeunte olim Meinekius,

νεώρους Musgravio Reisigio ducibus Blaydesius, *γε* (*σὺ* Bellermannus) *νεαρᾶς* Heathius: *νεαρᾶσ* L *νεοπόκῳ* Canterus: *οἰνεοτόκωι* L, *οἰοπόκωι* L[a] (*οἰπόκωι* teste Campbellio, qui *εὐπόκῳ* coni.), *νεοτόκῳ* r *βαλών* r: *λαβών* L 476 *πῇ* Hartungus 479 *διϲσοῖς γε πηγάς* Schneidewinus. *ὅλον* suspectum: *τὸν τελευταῖον δὲ χοῦν* — Heimsoethius, *τὸν δὲ λοίσθιον χοᾶ* — Nauckius 480 *πλήρη θῶ* vel *πληρώσω* Meinekius, *πλήσας*; *ἐκδίδασκε* Herwerdenus 481 *μηδὲ* L[r]: *μή* L 487 *σωτηρίους* LDindorfius Bakius 488 *σύ τ'* r: *σύ γ'* L 491 *θαρσῶν* Brunckius: *θαρρῶν* L *παρασταίην* r: *παρασταίμην* L 492 *δὲ* r: *δ' αὖ* L 493 *παῖδε, κλύετον* r: *παῖδ' ἐκλύετον* L 494 AN. Brunckius: XO. L[2], ΙΣΜ. r *τι*: *σε* L, *τε* L corr. 495 *λείπομαι γὰρ οὖν* Bothius, *λειπόμεσθα γὰρ* Nauckius 496 *μήτε σωκεῖν* D.: *μὴ δύνασθαι* L 497 *ἀτέρα* Elmsleius: *ἡτέρα* L 499 *ἐκτίνουσαν* Canterus, *ἐκτελοῦσαν* Reiskius: *ἐκτείνουσαν* L 500 *τι*: *τοι* Bornemannus, *τῳ* Schneidewinus 502 *οὐδ'*: *ὧδ'* Hermannus Wexius *ὑφηγητοῦ δίχα* vel *ὑφηγητῶν ἄνευ* Hermannus: *ὑφηγητοῦ δ' ἄνευ* L 504 *χρῆσται* Nauckius: *χρῆσται* L (*χρὴ 'σται* D.) 505 *ἄλσος . . . τόδ'* Elmsleius (*τόδ'* recepit Nauckius) *δέ τοι* L pr. ut videtur 509 *πονοῖ* D., *πονεῖ* r: *πονῇ* L 510 *ἤδη κακὸν* spuria iudicat Nauckius 511 *ὥρα με πυθέσθαι* v. antistr. conlato M.: *ἔραμαι* (*ι* add. L[r]) *πυθέσθαι* L 514 *ἀλγηδόνασ* L pr. 515 *ξενίας* L[Σ]: *ξενείασ* L 516 *τᾶς σᾶς* r: *τὰσ σὰσ* L *πέπον* Bothius: *πέπονθ'* L, unde *ἔργ'* deleto *ἃ πέπονθ' ἀναιδῆ* Hermannus Reisigius *ἔργ' ἄνανδα* Nauckius, *ἔργα δεινά* Gleditschius 517 *μηδαμὰ* Brunckius: *μηδαμᾶ* L 518 *ξεῖν'* Neuius: *ξέν'* L 519 *ὤμοι* Hermannus: *ἰώ μοι* L *στέρξον, σ' ἱκετεύω* Bergkius Gleditschius (= 532 *παῖδες*) 520 *πιθοῦ* Meinekius *προσχρῄζεις* r: *προχρῄζεισ* L 521 sq. nondum expediti: *ἤνεγκον ἄκων μέν* L, *ἤνεγκον ἑκὼν μέν* non minus vitiose Bothius, *ἤνεγκ' ἀέκων μέν* Martinus Bergkius (Gr. LG. III, 445), *ἤνεγκον* et *μὲν* deleri vult Nauckius (cf. 510). propter *τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν* vocem *ἄκων* omnino non praecessisse vero propius est: fort. *ἤνεγκον* AKPAN *μέν*, scil. *κακότητα. θεὸς ἵστωρ* Campbellius 524 *ἀλλ' ἐς τί* verba obscura 525 *μ'* r: *μὲν* L. *ἴδριν* Mudgius: *ἴδρισ* L *κακᾷ μοίρᾳ* Mudgius, *κακᾶν μ' εὐνᾶν* (*κακᾶς* vel *αἰσχρᾶς μ' εὐνᾶς* Heimsoethius) Gleditschius 526 *λέκτρων* Heimsoethius 527 *ματρόθεν* Elmsleius: *μητρόθεν* L 528 *ἐπάσω* Nauckius: *ἐπλήσω* L *δυσώνυμα τέκν' ἐπάσω* Gleditschius 530 *μὲν* add. Elmsleius 532 *παῖδε* Elmsleius: *παῖδεσ* L 533 *ὠδῖνες* Nauckius 534 *αὗται γὰρ ἀπόγονοι τεαί* correctione

admodum incerta Hermannus: *σαί τ' ἄρ' εἰσὶν ἀπόγονοί τε καὶ* L. *σαί τἄρ' ἴσ'* (*ἄμ'* Bellermannus) *ἀπόγονοί τε καὶ* — Reisigius, *σαί τἄρ' ἀπόγονοί τ' εἰσὶ καὶ* — Bothius, alia alii 535 *τε* Meinekius: *γε* L, quod servant qui *τε καὶ* tuentur, velut Wecklinus: *αὗται γὰρ ἀπόγονοί τε καὶ — ἐμαί γε* 537 *ἰὼ μυρίων γε δῆτα περιπλοκαὶ κακῶν* Heimsoethius 538 *ἄλαστ' ὀχεῖν* Wecklinus, *ἄλαστ' ἄχη* Blaydesius 541 *πόλεος* Hermannus: *πόλεωσ* L '*ἐπωφέλησα* prorsus incredibile est poetam dixisse pro *ὤφελον*' Meinekius, qui *ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος ἐπωφελήσας πόλεος ἢ 'ξελέσθαι* conicit, orationis formam paulo implicatiorem ipse concedens: *ἐκ τᾶσδε πόλεος ὄφελον ἐξελέσθαι* Blaydesius. *ὅ μ' οὔποτ', ἐγὼ ταλακάρδιος, ἐπωφέλησε π. ἐξελ.* tempt. M., ut exclamatio idem valeat atque *ὢ τάλας ἐγώ* 543 *πῶς τοῦτο* Heimsoethius 544 *δευτέραν ἔλεξας* Heimsoethius 546 sq. *καὶ γὰρ ἄν, οὓς ἐφόνευσ', ἔμ' ἀπώλεσαν· ὅμως δὲ* M.: *καὶ γὰρ ἄλλουσ* (*ἄνους* Porsonus) *ἐφόνευσα καὶ ἀπώλεσα* (*ὤλεσα* Bothius). *νόμωι δὲ* L 550 *ἐφ' ἀστάλῃ* D., *ὃς ἐστάλῃ* Hermannus: *ἀπεστάλη* L 552 del. Nauckius 554 *ἀκούων* e v. 551 inrepsit: *ἐν ταῖσδε λεύσσων* Nauckius, *ἐν ταῖσδ' ἀπαντῶν* M. 557 *'περέσθαι* Reisigius: *τι ἐρέσθαι* L *Οἰδίπους* Elmsleius: *οἰδίπου* L 562 *ὃς* D.: *ὡσ* L *οἶδα καὐτὸς* Doederlinus: *οἶδά γ' αὐτὸσ* L 563 *χὡς εἷς* Dobraeus 565 *γ' ἂν* Vauvillerius: *γὰρ* L *οὐδέν'* r: *οὐδὲν* L *οὐδέν' ὄνθ' ὅπερ σὺ νῦν* Meinekius 566 *συνεκσῴζειν* r: *συνεκσώιζειν σ'* L 570 *βραχέα μοι* Brunckius: *βραχέ' ἐμοὶ* L *δεῖσθαι* suspectum: *ὥστε βρ. μυθεῖσθαι πρέπει* olim Nauckius, *ὥστε βρ. ἐμοὶ φράσαι πάρα* Hensius 574 *διοίχεται* r Meinekius: *διέρχεται* L 580 *που*: *πω* Schaeferus, *νῦν* Blaydesius 581 *πόσῳ γὰρ* Blaydesius 584 *ἢ λῆστις ἴσχει σ'* Keckius 586 *ἀλλ' οὖν βραχεῖαν τήνδε* Hermannus 587 *οὔκ, ἀγὼν* (*οὐκ ἀγὼν* vel *οὐχ ἀγὼν* L pr. Cobeto Campbellio testibus) Brunckius: *οὖν ἀγὼν*, *γ* post *οὖν* eraso, L Duebnero teste. ceterum *οὐ* L, *ω* superscr. L[a], quo *ὡς μικρὸς οὐκ ἀγὼν ὅδε* indicari videtur, fortasse recte, etsi *ὡς σμικρὸς* scribendum (cf. 443) 588 *ἐγγενῶν* Hartungus *κἀμοῦ* Schneidewinus: *ἢ 'μοῦ* L *ἢ τοῦ λέγεις;* CGEggertus 589 nondum emendatus: *κατελθεῖν κ. ἀναγκάζουσι* Nauckius, *κομίζειν κ. ἀναρπάσουσι* (*κ., ἄναξ, χρῄζουσι* Kayserus, *κ. ἐπαξιοῦσι* Meinekius) *με* FGSchmidtius, *κ. ἀναγκάζουσί σε* Hartungus 590 *οὐ θελόντων* EGoebelius: *εἰ θέλοντ' ἂν* L 591 *ὅσ' αὐτὸς ἤθελον* Nauckius *παρίεσαν* r: *παρήεσαν* L 592 *δ'* om. Stobaeus flor. XX 27, del. Brunckius

ξύμφορος Stobaeus 594 ψέγειν Herwerdenus 595 πρὸς κακῶν κακὰ Maehlyus 596 λέγεις Nauckius 603 ἐξαναγκάζει r 608 θεοῖσι r: θεοῖσ L 610 φθίνει μένος (μὲν ἴς Coraës) ψυχῆς Froehlichius 610. 11 del. Nauckius, 614. 15 idem 615 γίνετε L pr. 617 καλῶς τὰ (τὸ Hermannus) ed. Lond. 1722, τὰ λῷστα Schneidewinus, ὦ λῷστε Nauckius: καλῶσ τε L 618 ἡμέρας τ' ἴσας Blaydesius 619 δεξιώματα r: δεξιάματα L 620 δόρει Hermannus: δορὶ L 622 αὐτῶν ex αὐτὸσ L 625 ηὐξάμην Nauckius 628 με L^{r}: μοι vel μου L 630 τῇδ' L$^{\Sigma}$: τῆι L ἀνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L 631 ἐκβάλοι ξυνουσίαν Nauckius 632 ὅτῳ Suidas: ὅτου L φιλόξενος L$^{\Sigma}$ 636 σεβισθεὶς suspectum: ἄγωγε σεφθεὶς Blaydesius. an ἀγὼ σέβας θείς? 637 ἔμπολιν Musgravius, ἔμπα νιν Meinekius: ἔμπαλιν L 638—641 del. D., 640 sq. iam Nauckius 640 τόδ': τὸ δ' L, quo servato tale quid Sophoclem dedisse Meinekius conicit: εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ . . . εἴτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα, αὐτοὶ φυλάξομέν σφε μὴ πάσχειν κακῶς. τὸ δ' ἡδὺ τούτων κτλ. Οἰδίπους r: οἰδίπου L 643 ᾖ r: ἢ L 644 θεμίστ' ἦν Wunderus 645 sq. ἐν ᾧ τί πράξω; σοῦ γὰρ ἀντιστήσομαι. — ἐν ᾧ κρατήσεις Nauckius 647 λέγοις L^{r} ut videtur: λόγοισ L 652 σ' add. r 654 λείπων r: λειπὼν L latet fort. ὅρα μ' ἀπειπών. ἃ χρή μ' ὁρᾶν Spengelius Nauckius 655 ὀκνεῖν γ' ἀνάγκη Wecklinus 658 sq. πολλαὶ ἀπειλαὶ κατηπείλησαν verba vix integra: πολλοὶ δ' ἀπειλὰς (πολλοὶ δὲ πολλοῖς Schneidewinus) Toupius, contra κατηπείλησαν in suspicionem vocat Meinekius 660 αὐτοῦ L pr. 663 πλεύσιμον Meinekius, πλώιμον Herwerdenus 664 κἂν ἐμῆς ἄνευ (δίχα Heimsoethius) D. Hermannus, κἂν ἄνευ γ' ἐμῆς Dobraeus, κἀπὸ τῆς ἐμῆς Meinekius, qui v. seq. ῥώμης (αἰχμῆς Herwerdenus): κἄνευ τῆσ ἐμῆσ L 666 ἄλλως δὲ Meinekius ἴσθ' ὅτι Maehlyus 669 γᾶς del. Nauckius 670 sq. τόνδ' r ἔνθ' ἁ Porsonus: ἔνθα L 674 οἰνῶπα νέμουσα D., οἰνωπὸν ἔχουσα Erfurdtius: οἴνωπ' ἀνέχουσα L 676 ἀνάλιον Triclinius 678 βακχιώτας r: βακχειώτασ L 680 θεαῖς Elmsleius: θείαισ L ἀμφιπωλῶν (ἀμφιπόνων pr.) L 682 ἀεὶ del. Nauckius 683 μεγάλων θεῶν Plutarchus mor. p. 647 B, Clem. Al. Paed. p. 213, μεγάλοιν θεοῖν Nauckius 689 ἐπινίσσεται r: ἐπινίσεται L 691 σπερμούχου Hermannus 692 ἁ r: αὖ L aut 696 sq. aut 709 sq. aut uterque locus interpolatorem experti videntur, quamvis de additamentorum ambitu parum constet: Δωρίδι νάσῳ ποτὲ βλαστὸν (= δαίμονος αὔχημα μέγιστον) FGSchmidtio praeeunte Schneide-

ἀποσπάσας Meinekius, ψιλὸν ὄμματος τιθεὶς Froehlichius 868 σέ τ' αὐτὸν Brunckius: σε χ' αὐτὸν L 875 χρόνωι βραδύσ L, γηρῶν βαρύσ L^{a}, quod e γήρᾳ βαρύς corruptum censet D. 879 νεμῶ ex schol. Reisigius: νέμω L 882 lacunam Triclinio praeeunte indicavit Hermannus: ἴστω μέγας Ζεύς (Ζεύς μοι ξυνίστωρ Campbellius) Engerus supplet, εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς D., σαφῶς ἐγᾦδα Spengelius Ζεύς γ' ἂν Engerus: ζεῦστ' ἂν L, Ζεὺς ταῦτ' ἂν $L^{\Sigma}r$ 886 περῶσ' οἴδε δή Elmsleius: περῶσι δή L 887 ποθ' r: ποθεν L ἐκ τίνος λόγου Nauckius 889 εἰδῶ r: ἰδω L 890 spurium censet Nauckius 893 τίς σ' ὁ πημήνας Nauckius 896 ποῖ' εἶπας Nauckius 897 οὔκουν r: οὐκοῦν L 899 θυμάτων πάρα Meinekius 902 δ' add. r 905 ἧκον ex ἧκεν (sic lemma scholii) L 906 οὐ μεθῆκ' ἂν fort. L^{Σ}: οὐδ' ἀφῆκ' ἂν L 907 nondum persanatus. οὕσπερ Reiskius: ὥσπερ L τοὺς post οὕς vitiosum: αὐτὸς ἤλυθεν νόμους ἔχων Nauckius. an αὐτὸς κανόνας εἰσέβησ' ἔχων? 909 ποτ' ἕξει: ποθ' ἕξει L^{r} 910 στήσῃς r: στήσεισ L 911 οὔτε σοῦ Nauckius: οὔτε μου L (οὔτ' ἐμοῦ r) κατάξια Elmsleius 912 πέφυκας ἀστὸς Meinekius, πέφυκας υἱὸς Nauckius, alia alii 912 sq. σῆς πόλεως — εἰσελθὼν χθόνα Nauckius 914 κρίνουσαν Meinekius 915 ἐπεισπεσὼν r: ἐπιπεσὼν L 917 ἢ βουλῆς δίχα (κενὴν FKernius) Wecklinus, v. tamen 940 adn. 919—923 del. Badhamus, 920 Nauckius 924 οὔκουν r: οὐκοῦν L ἐπεμβαίνων r: ἐπιβαίνων L 926 πόλεως Heimsoethius. versum del. Schneidewinus 927 ἂν ἦγον r: ἀνῆγον L 928 ξένον r: ξεῖνον L αὐτοῖσ L pr. 929 αἰσχύνεις r: αἰσχύνησ L 930 αὐτοῦ r: αὐτοῦ L 931 καὶ φρενῶν κενόν Nauckius 936 τοῦ νοῦ θ' ὁμοίως Meinekius, φρονῶ θ' ὁμοίως Schneidewinus 938 δρῶν δ' r: δρῶν τ' L κακός Meinekius 939 λέγων r, νέμων Schneidewinus: λέγω L Spengelius 940 ἄνολβον Nauckius 941 τόδ' r: τό γ' L 945 κἄναγνον r: κἄνανδρον L δεξοίατ' (ut Elmsleius coni.) Campbellio, δεξαίατ' Duebnero teste L 946 τέκνων corruptum: τέκνῳ Reiskius, τοκέων Hartungus ἀνοσιώτατοι r Hensius 948 ξυνῄδη Brunckius: ξυνήιδειν L χρόνιον Brunckius 954 sq. del. Nauckius Blaydesius 957 κεἰ r: καὶ εἰ L 962 συμφορᾶσ L 971 ὀνειδίζοις r: ὀνειδίζεισ L 972 πω r: πῶσ L γενεθλίους L^{Σ}: γενεθλίασ L 976 ξυνιεὶς r: ξυνιεῖσ L ἐς οὕς Nauckius 977 πῶς ἂν Elmsleius, πῶς τἂν Fritzschius: πῶς γ' ἂν L πρᾶγμ' L^{Σ}: πρᾶγ' L 978 τλῆμον r: τλήμων L 984 αὐτῆς r: αὐτῆσ L 986 δυσστομεῖν r Brunckius: δυστομεῖν L 987

ἄκων τ' ἔγημα r Meinekius 988 *ἁλώσομαι* Herwerdenus: *ἀκούσομαι* L 989 *ἐμφέρεις* r, *ἐμφορεῖ* Madvicus, *ἀμφέρεις* LDindorfius: *ἐμφερεῖσ* L, *ἐμφορεῖσ* L[a] 999 *ἔχειν* Nauckius: *ἐμοί* L 1003 *θωπεῦσαι φίλον* Turnerius 1007 *τιμαῖς* Turnebus: *τιμὰσ* (ex *τιμᾶσ*) L *τοῦθ'* r, *τῷδ'* Kunhardtus: *τοῦδ'* L 1009 *τ' ἐχειροῦ* r: *τε χειροῦ* L 1010 *τάσδε τὰς θεὰς* r: *τᾶσδε θεᾶσ* L 1011 del. Nauckius, mox scribens *ἐλθεῖν ἀρῶμαι ξυμμάχους, ἵν' ἐκμ.* 1012 *θ'* add. r Reisigius 1015 *ἀμυναθεῖν* Elmsleius: *ἀμυνάθειν* L 1016 *ἐξειργασμένοι* FGSchmidtius 1017 *ἕσταμεν* L 1018 *ἀφανρῷ* Turnebus 1019 *πομπὸν δέ μοι* Heathius 1021 *ἐνί* M.: *ἐμοί* L 1022 *σφ' ἄγουσιν* ClOtto 1023 *πολλοὶ γὰρ* vel *ἅλις γὰρ* Nauckius *οἱ σπεύσοντες* dubitanter Meinekius 1024 *ἐπεύξωνται* schol. lemma, r: *ἐπεύχονται* L (*ἐπεύξονται* r) 1025 *εἶ' ὑφηγοῦ* Blaydesius 1026 *εἷλεν αἱροῦνθ'* Meinekius *ἡ Δίκη* Doederlinus 1027 *'κτημέν'* Turnerius 1033 *ξένου* Nauckius 1036 *οὐδέν τι μεμπτὸν ἐνθάδ' ὢν ἐρῶ σ' ἔπος* Blaydesius, qui si recte observat *ἐνθάδ' ὢν* uni Creonti convenire, conicere possis *οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὄντ' ἐρεῖς ἐμέ* '*haudquaquam me, dum hic moror, obiurgatorem vocabis*', *μεμπτὸς* usu transitivo velut Trach. 446 1042 *γενναίου τρόπου* Blaydesius 1045 *τάχα συστροφαὶ* Nauckius 1047 *μείζουσιν* Nauckius 1050 *σεμνὰ* Valckenarius: *σεμναὶ* L 1051 *θανάτοισιν*, eraso *α*, L 1052 *βέ*βακε* L pr., *πέπαγε* Maehlyus 1054—1058 vitiis adflicti fere desperatis 1054 *ἐγρεμάχαν*: *ὀρει(ο)βάταν* L[Σ] r, unde *ἔνθ' οἶμαι λεὼν ὀρειβάταν* Nauckius 1055 pro *Θησέα καὶ* Halmius *ῥυσόμενον*, D. *Αἰγεΐδαν* requirit, *παῖδας* pro *καὶ τὰς* Wecklinus. *ἀστόλουσ* L[1] 1056 *ἀδελφεὰς* L[Σ] r Hermannus 1057 *αὐτάρκει* 'mire dictum' D., qui *πανταρκεῖ*: *ἀνταρκεῖ* Meinekius 1059 *ἤ* HStephanus: *ᾗ* L 1060 *λιχάδος* Meinekius *περῶσ'* et mox *εἰς νομὸν* Hartungus 1065 *ἁλώσεται* suspectum: *ἐλῶσ' ἔται* coni. M. '*vestigiis eorum cives insistent*'. de verbo *ἔτης* a librariis expulso cf. Ai. 190 adn. 1066 *Θησειδᾶν* r: *θησιδᾶν* L 1068 *κατὰ* Bothius: *κατ'* L vera scriptura latet: *καθεῖσ'* Schneidewinus, *χαλᾷ τ'* (*χαλῶσ'* Hermannus) Meinekius 1069 *ἀμπυκτῆρι'* – ⏑ ⏑ – Hermanno Bothio praeeuntibus D.: *ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων* L (*ἀμπυκτήρια· τὰ φάλαρα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐν Κολωνῷ* Hesychius) (*κατὰ*) *ἀμπυκτήρια στομίων* Wecklinus, contra recepto *ὀρειβάταν*: *ἀμπυκτήρια πωλικὰ* (*πωλικὴ* intellegi vult Meinekius) Hermannus. strophica si sana essent, sic fere responsio staret: *πᾶσα δ' ὁρμᾶται ταχεῖ'* | *ἀμπυκτῆρα*

winus, *ποτὲ* iam Triclinius, *Δωρίδι βλαστὸν* (= *δαίμονος εἰπεῖν*) Nauckius, *Δωρίδι νάσῳ πώποτε βλαστὸν* (= *δαίμονος, εἰπεῖν, κτῆμα* [*σχῆμα* Bergkius] *μέγιστον*) Meinekius. *Πέλοπος* Ritschelius quoque delet 698 *φίτυμ'* r Nauckius *ἀγήρατον* Nauckius: *ἀχείρητον* (*ἀχήρητον* pr.) L, *ἀχείρωτον* r Pollux 2, 154 *αὐτόποιον*: *αὐτόφοιτον* Meinekius, *ἀνθοποιόν* Nauckius 700 *μέγιστα* Triclinius: *μεγίσται* L *μάλιστα* Blaydesius 701 *κουροτρόφον* ex Hesychio Nauckius 702 *τὸ μήν τις* Seebassius, *τὰν οὔτις* Nauckius. *οὔθ' ἁβὸς* D.: *οὔτε νεαρὸσ* L neque hoc nec quae sequuntur *γήρᾳ σημαίνων* persanata: *οὔτ' ἔνεδρος οὔτε χώρας ἐμβαίνων* Buechelerus, alia alii 703 *χερὶ* Heathius: *χειρὶ* L 704 *αἰὲν* Porsonus: *εἰσαιὲν* L vide tamen antistr. 710 *χθονὸς* add. Porsonus, quem falli ex iis quae ad v. stroph. dicta sunt veri simile est. an Nauckio duce *δαίμονος, αὔχημ'* ¦ *εὔιππον* scribendum? non minori certe offensioni est *μέγιστον* post *μεγάλου* quam *αὔχημα* bis positum 715 *ταῖσδε κτίσας* r: *ταῖσδ' ἔκτισασ* L 716 *σὰ δ'* Musgravius. *παραπτομένα* nondum expeditum: *παραΐσσομένα* Meinekius, *περιπτυσσομένα* Maehlyus, uterque servato *εἰσαιέν* 704, *ἐρεσσομένα* Blaydesius 721 *σὸν* Nauckius: *σοὶ* L *κραίνειν ἔπη* Nauckius 723 *ἡμῶν* Blaydesius 726 *γέρων κυρῶ* L^{Σ} r 727 *χειρὸς* Naberus: *χώρασ* L 729 *ὀμμάτων* vix sanum: *ὀμμάτοιν* (dat.) aut *οὐ μάτην* Turnerius *εἰληφότα* Blaydesius: *εἰληφότασ* L 732 *οὐχ ὡς* r: *ὡσ οὐχ ὡσ* L *δρᾶν*: *δρά **** ν* L 735 *τηλικόσδ'* Brunckius: *τηλικόνδ'* L 737 *ἀστῶν ὑπὸ* r Nauckius 738 *οὕνεχ' ἧκε* r: *οὕνεκ' ἧκε* L *οὕνεχ' ἧκ' ἔμοιγ' ἐνί* Bergkius 739 del. Dobraeus 741 *ἵκου* Elmsleius: *ἵκου* (*ἥκου* L) L^{Σ} 743 sq. *εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν κάκιστος*, quae schol. non agnoscit, del. Nauckius 744 *ἀλγῶ* add. L^{a} *τοῖσι σοῖς παθήμασιν* schol. 746 *δ'* add. L^{Σ} 751 *πτωχῇ* L^{1} r 752 *ἔγκληρος* Nauckius, *ἔμμοιρος* Meinekius: *ἔμπειροσ* L 755 *ἀλλ' εὖ* M.: *ἀλλ' οὐ* L *σύ νιν* Blaydesius: *σὺ νῦν* L 758 sq. *τήνδε μὲν πόλιν φίλος λιπὼν* Herwerdenus (*λιπὼν* iam Blaydesius) 759 *ἡ δ' οἴκοι πλέον δίκῃ σέβοιτ' ἂν* vix incorrupta: *ἡ δ' ἐκεῖ* Wecklinus, *δίκην σέβοιτ' ἂν* Meutznerus 761 *ἀμφέρων* L pr. 767 *ἤθελες θέλοντι*: *θελες θέλοντι* in litura angustiore ab L^{Σ}, videtur *ἠθέλοντι* fuisse 768 *ἧ* Elmsleius: *ἦν* L post 769 recurrunt ex 438 repetita *καὶ μάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι*, del. Valckenarius 770 *ἐξεώθεις* r: *ἐξεώθησ* L 773 *κἀγέως τόκον* Herwerdenus 775 *τίς αὕτη* r: *τοσαύτη* L 776 *φαγεῖν*

Herwerdenus 778 *χρήζοις* r: *χρήιζεισ* L 779 *φέροι* L[1]: *φέρει* L 780 *ἆρ' οὐ ματαίον* Hartungus *ἂν* post *τῆσδ'* add. r. versus Nauckio molestus 781 *σὺ* r: *σοὶ* L 783 *τοῖσδ'* r, *τάδ'* Blaydesius: *τοῖσ* L *κακόν* in *τίς εἶ* mutant Nauckius Hensius 785 *οἰκίσῃς* r: *οἰκήσηισ* L 786 *ἄνατος* r: *ἄναιτοσ* L *τῆσδ'* Scaliger: *τῶνδ'* L 790 de vitii sede inter criticos non convenit: *τοσοῦτον ἐνθανεῖν ὅσον* LLangius, *ὅσονπερ ἐνθανεῖν μόνον* Blaydesius, *τοσοῦτον, ἐνθάπτειν μόνον* Meinekius 792 *καὶ* r: *ἐκ* L 793 del. Lugebilius 796 *σωτηρία* L pr. 797 *οἶδα γάρ*: *δα* et *γ* in litura L *ἀλλ' ἴσθι* (*οἶσθα* anonymus apud Musgravium) *γάρ με τ. μὴ πείσων* (*πείσων* Nauckius) Meinekius 799 *ζῷμεν* r: *ζῶμεν* L *εἰ* L, *ἢ* L[1] r 810 *ὅτῳ*: *ὅ. τῶι* L, *ὅσωι* corr. 813 sq. ʻlocus corruptissimus criticorum conatus elusit' Nauckius. *οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους* D.: *οὐ σέ, πρὸσ δὲ τοὺσ φίλουσ* L *μαρτύρομαι τούσδ', οὓς σὺ πρόσθε* Erfurdtio praeeunte Halmius, v. Bellermanni notam app. crit. 195 816 *τοῦδε* Musgravius: *τῶνδε* (*τῶν* L) L[Σ] 818 *σοι* L[1]: *σε* L 820 *οἴμοι* Brunckius: *ὤιμοι* L (*ὤμοι* r) 821 *τ'* Bothius: *γ'* L 825 *τανῦν δίκαι' ἃ πράσσεις* Meinekius, (*δίκαια πρ.*) *οὔτε πρόσθεν* Koenius *εἰργάσω*, de quo iam Reisigius cogitavit, Blaydesius 827 *πορεύσεται* L[Σ] 829 *ἀρήξειν* L pr. *δρᾷς* L[Σ]: *δρᾶι* L 830 *ἀλλὰ τῆς κόρης* Turnerius. an *ἀλλ' αὕτη 'στ' ἐμή*? 837 *μαχεῖ* Porsonus: *μάχηι* L *πημανεῖς* idem: *πημαίνεισ* L 838 OI. Mudgius, XO. L[2] 840 *δ' ἔγωγ'* r: *δ' ἐγὼ δ'* L 841. 43 *πρόβαθ'* Nauckius: *προβᾶθ'* L 841 *ὧδε, βᾶτε* r: *ὧδ' ἐμβᾶτε* L *ἔντοποι* Brunckius: *ἐντόπιοι* L 842 *πόλις ἐμὰ σθένει* correctione egere nonnulli opinati sunt: *πόλις ἐμὰ φθίνει* FGSchmidtius, *πόλις ἔτ' οὐ σθένει* Wecklinus, *πόλις ἀμαχανεί* Gleditschius 844 *ἀφέλκομαι* Triclinius: *ἀφέλκομ' ὦ* L 849 *ὁδοιπορήσῃς* r: *ὁδοιπορήσεισ* L 850 *πατρίδα τε* Triclinius, *πάτραν τε* Reisigius: *πατρίδα* L 853 *αὐτὸν* r: *αὐτὸν* L 857 *τοἴνδέ γ'* Wecklinus 858 *μεῖζον σύ τἄρα* Blaydesius 859 *τίσεις* (*τείσεις*) Nauckius, mox *τούτοιν μόνον* idem 861 emendatio incerta. *δεινὸν λέγεις* r: *δεινὸν λέγοισ* L *ὡς* add. Triclinius correctione parum probabili: *δεινὸν λόγοι σου* Nauckius, *δεινὸς λόγοις εἶ* Wecklinus, *δεινὸν λέγοις ἂν* Hermannus, alia alii *λέγεις* recipientes 862. XO. *ἢν μή σ'* (*γ'* Wecklinus) *ὁ κραίνων* Pideritus: *ἢν μή μ' ὁ κραίνων* L 863 *ὦ θρέμμ' ἀναιδές* Blaydesius *ψαύσεις* r: *ψαύεισ* L 865 *τῆς* ed. Lond. 1747, *σῆς* Blaydesius: *γῆσ* L 866 *ὅς μ'*: *ὅς* D., *ὅς γ'* Blaydesius. *ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας* verba vix sana: *φίλιον ὄμμ'*

luisse. alioquin *σὲ δὲ σῶν οἶδ'* possis cum Meinekio, et fuere qui similia temptarent 1210 *σῴζῃ* r: *σώιζει* L 1211 sq. *τοῦ* et *χρήιζει* om. L pr. 1212 *τοῦ μετρίου πέρα* ex schol. Schneidewinus 1213 *σκαιοσύναν ὀφείλων* Maehlyus. si quid mutandum, *σκαιοσύνας πέλας ζῶν* malit M. cf. Nauckium ad O. C. 7 1215 sq. *πολλὰ μὲν ἁμέραι μυρίαι* Nauckius 1218 sq. *ὅπου, ὅταν τις* LΣ: *ὁπότ' ἄν τισ* L 1219 *προβῇ* Nauckius 1220 *τοῦ δέοντος* Reiskius, *τοῦ σθένοντος* Musgravius *ὁ δ'* Hermannus: *οὐδ'* L 1221 sq. *ἄλυρος ἄχορος ἀνυμέναιος | μοῖρ' ὅτ' Ἄιδος ἀναπέφηνε* Martinus 1225 *ἐπεὶ φύῃ* Maehlyo praeeunte Nauckius 1230 *κοῦφασ* L pr. *φέρον* r: *φέρων* L, unde *κοῦφος, ἀφροσύνας γέμων* Nauckius. an *κούφας ἀφροσύνας ἔρον*? ut *τὸ νέον* nominativus sit '*ubi iuventas nugis delectari desiit*' 1231 *πλαγὰ* Vauvillerio Dobraeo praeeuntibus Herwerdenus: *πλάγχθη* L *τίς πλάγχθη ποτὲ μόχθος ἔξω* Schneidewinus, *τίς μόχθος πολύπλαγκτος ἔξω* Nauckius 1233 *φθόνος* Faehsius: *φόνοι* L 1234 *καὶ φόνοι* Faehsius: *καὶ φθόνοσ* L 1235 *κατάμεμπτον* r: *κατάπεμπτον* L 1240 *ποντόθεν* Reisigius 1242 *ὣς* Brunckius: *ὡσ* L 1244 *ἆται* r: *αἶτε* (*αἶτε* pr.) L 1248 *δ' ἐννυχιᾶν* ex schol. Lachmannus: *δὲ νυχίαν* (*νυχιᾶν* r) L *Ῥιπᾶν* schol. 1250 *ἀνδρῶν μονωθείς* Heimsoethius, alia alii. versum del. D. Nauckius 1251 *ἄστακτα* Bothius 1256 versum serius in marg. additum del. Nauckius v. seq. coniciens *σὺν σφῶν ὃν ηὗρηκ'* 1258 *ὁ δυσπινὴς* Nauckius 1259 *πίνος* Scaliger: *πόνοσ* L 1262 *φέρει* r Meinekius *τοῖσδε συμφέρει* Blaydesius 1266 *τἀμὰ* Reiskius: *τἄλλα* L 1270 *προσφορὰ* r: *πρόσφορα* L 1273 *σὺ δ' ἀνταμείβει* Meinekius, *οὐδ' ἀνταμείψει* Wecklinus 1274 *μηνίεις* r: *μηνιεῖσ* L 1277 *δυσπρόσωπον* Nauckius 1278 *τὸν θεοῦ* Blaydesius 1279 *οὕτως ἀφῇ με* D.: *οὕτωσ μ' ἀφῆι γε* L 1280 *ὧν χρεῖος* Nauckius 1281 *στέρξαντα* dubitanter Meinekius 1286 *ἔνθεν* r: *ἔνθε* L 1288 *ἀσφαλεῖ* r: *ἀσφαλῆι* L 1290 *τοῖνδ' ἀδελφοῖν* Nauckius 1293 *ἀνάρχοις* Nauckius 1294 *γεραίτερος* Iacobsius Nauckius: *γεραιτέραι* L 1297 *οὐδ' ἔργον* Hermannus: *οὔτ' ἔργον* L 1300 *κλύων* r. *συνείς τε κἀπὸ μαντ. τ. κλύων* Hartungus 1304 *δόρει* D.: *δορὶ* L 1306 *τοῖσδ'* LΣ: *τοῖσ* L 1310 *αὐτός τ'* Reiskius: *αὐτόσ γ'* L 1311 *σὺν ἑπτά τ' ἀσπίσιν* Bergkius 1313 *οἵουσ* L pr. *δορυσσοῦς* Reisigius: *δορύσσουσ* L 1314 *δόρει* Seidlerus Hermannus: *δορὶ* L *οἰωνῶν νόμοις* Maehlyus 1321 *τῆς δαρὸν ἀδμήτης χρόνον* Nauckius 1322 *κεδνὸς* Nauckius 1326 *ἀμφὶ παίδων* LDindorfius 1328 *εἰκαθεῖν* Elmsleius: *εἰκάθειν* L

1332 σὺ: σοὶ L pr. τοῖσδ' ἐφέψεται κράτος Nauckius 1333 κρηνῶν suspectum: κείνων (scil. χρηστηρίων) Herwerdenus, Θηβῶν Nauckius 1334 παρεικαθεῖν Elmsleius: παρεικάθειν L 1336 οἰχνοῦμεν FGSchmidtius 1337 ἐξειληχότες r: ἐξειληφότεσ L 1339 ἀγγελῶν L pr. 1340 ξυμπαραστήσει r: ξυμπαραστήσεισ L χερί Blaydesius 1341 καὶ πόνῳ r Nauckius 1343 ἐκβαλῶν L pr. 1346 Οἰδίπους Valckenarius: οἰδίπου L 1348 δημοῦχος L^{Σ} r: δημοῦχοι L Reisigius 1351 οὔ τἄν vel οὐδ' ἄν Brunckius: οὔτ' ἄν L 1352 γ' ἐμοῦ r: γέ μου L 1353 ἃ τὸν: αὐτὸν L pr. 1355 σὸς L^{Σ} r: σοὶ L 1357 φορεῖν r: φέρειν L, quod qui servat Meinekius τροφὰς conicit pro στολάς 1358 sq. ἐν πόνῳ κακῶν vix sanum: ἐν βυθῷ Reiskius, ἐν πότμῳ Bergkius, contra τυγχάνεις ἄκων Turnerius 1360 κλαυστὰ (κλαυτὰ r) δ' ἐστὶν L^{Σ}: κλαυστ' ἐστὶν L 1361 ἕωσπερ Reiskius, ἕς περ Meinekius: ὥσπερ L φονέως r: φονέοσ L μεμνημένον D. 1363 δ' add. L^{Σ} 1367 δ' αἵδε μ' L^{Σ}: δαί μ' L 1370 sq. nondum expediti. πω L^{1}: που L νῦν ὁρᾷ μὲν (εἰσορᾷ νῦν Heimsoethius) r, τοιγάρ σε δαίμων . . . ὅς αὐτίκ' Dobraeus, alia alii 1371 εἴποθ' Heimsoethius 1373 κείνην ἐρείψεις Turnebus, σὴν τήνδ' ἐρεῖ τις Blaydesio praeeunte Turnerius: κείνην ἐρεῖ τισ L 1376 ἀγκαλοῦμαι D. 1378 οἱ τυφλοῦ π. Badhamus 1379 ἐφύτην Elmsleius: ἔφυτον L 1381 κρατοῦσιν suspectum: κρανοῦσιν Hartungus, κρινοῦσιν olim Nauckius 1382 θρόνοις Bergkius 1386 δόρει Hermannus Reisigius: δορὶ L 1388 θανεῖν κτανόνθ' Blaydesius 1389 τὸ Hermannus: τοῦ L 1390 'quid sit πατρῷον ἔρεβος nemo adhuc docuit' Meinekius: πέλωρον vel Στύγιον ἀρωγὸν (στυγνοῦ 'παρωγὸν poterat) Schneidewinus, κάτωθεν Nauckius 1394 ἅπασι dubitanter Meinekius, τοῖς πᾶσι Nauckius, qui tamen versum abesse malit 1396 αὑτοῦ Brunckius: αὐτοῦ L 1398 σου Wecklinus 1402 τινι Tyrwhittus: τινα L 1407 σφώ γ' ἐὰν Elmsleius: σφῶιν γ' ἂν L 1410 κἀν r: κ' ἐν L 1414 πεισθῆναι r: πισθῆναι L 1415 τὸ add. r (μοι al.): fort. ποῖον τόδ', ut O. R. 571 et alibi 1416 στρέψας — ὡς τάχιστ' ἄγε Blaydesius Badhamus, στρέψαι — ὡς τάχιστά σε Meinekius, ipsum quoque Blaydesius 1417 σέ τ' Brunckius: σέ γ' L ὡς μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ κάσιν διεργάσῃ Naberus 1418 τε r: γε L ἂν Vauvillerius: αὖ L 1419 ἄγοιμι τακτόν Martinus, ἄγοιμ' εὔτακτον Nauckius 1424 ἐκφέρεις Tyrwhittus 1425 ἃ σφῷν Turnerius ἐξ αὑτοῖν Blaydesius 1429 οὐκ r: οὐδ' L 1435 σφῷν δ' εὖ διδοίη Burgesius, σφὼ δ' εὐοδοίη Hermannus:

πάντα χαλῶσ' ¦ *ἄμβασις* 1074 *ἔρδουσ'* Elmsleius Steinhartus: *ἔρδουσιν* L 1075 *προμᾶται* Nauckius 1076 *ἐνδώσειν* schol. Turnebus, *ἀντάσειν* Buechelerus: *ἂν δώσειν* L *τάχ' εὔσοιαν* Halmius, *τύχαν λῴω* Nauckius 1077 sq. *τᾶν — τλασᾶν — εὑρουσᾶν* schol. Reisigius Elmsleius: *τὰν — τλᾶσαν — εὑροῦσαν* L 1078 *αὐθαίμων* Bothius: *αὐθομαίμων* L 1083 *κύρσαιμι τῶνδ'* Wunderus, *κύρσαιμ' ἄνωθ'* Hermannus: *κύρσαιμ' αὐτῶν δ'* L 1084 *ἐωρήσασα* Wunderus: *θεωρήσασα* L verba nondum emendata: Vauvillerio praeeunte *τῶνδ' ἀγώνων θέᾳ πλήσασα* (*θέᾳ τέρπουσα* Nauckius, *θεωρὸν θεῖσα* Turnerius) *τοὐμὸν ὄμμα* Hartungus, longe aliter Meinekius: *αἰθερία 'κ νεφέλας κύρσαιμι τ. ἀγώνων ἐρωήσασα τ. οἶμα* 1085 sq. *ἰὼ πάνταρχε θεῶν,* ¦ *παντόπτα Ζεῦ, πόροις* (= *ἔρδουσιν ἢ μέλλουσ'*; ¦ *ὡς προμνᾶταί τί μοι*) Hermannus *πανόπτα* Nauckius, *παντόπτ', ὦ π.* Meinekius 1088 *σθένει 'πινικείῳ* Hermannus: *ἐπινικείωι σθένει* L 1094 *διπλᾶς* r: *διπλὰσ* L 1096 *τὸν σκοπὸν* Elmsleius *μὲν*: *νῦν* Heimsoethius 1098 *προσπολουμένας* corruptum: *προσπωλουμένας* Bergkius, *τὼ κόρα . . τώδ' ἄ. αὖ. ὧδε προσστείχοντε νῷν* vel *τώδ' ἆσσον ὧδ' ἰόντε προσπόλων μέτα* Hensio praeeunte Nauckius. fortasse *ναυστολουμένας*, cf. praeter alia huius usus exempla Soph. frg. 123 N., Eur. Med. 677 1099 *ὦ πάτερ πάτερ* r: *ὦ πάτερ ὦ πάτερ* L 1100 *τόνδ'* r: *τῶνδ'* L 1103 *τ'* add. L[1] 1104 *προσέλθετ'* r: *πρόσελθ'* L *μηδαμὰ* r: *μηδαμᾶ* L 1105 *δότε* r: *τόδε* L 1109 *γε* Reiskius: *τε* L 1110 *ἔτ' ἂν* r: *ὅταν* L 1111 *θανὼν* vix genuinum: *τὰ νῦν* Blaydesius *οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος αἰὼν ἂν εἴη* temptabat M., cf. Electrae *πάγκλαυτον αἰῶνα* et Ismenae in hac fabula *τλάμονα*: Ο ΑΙΩΝ, ut saepissime numero adversante articulus inculcatur (v. ex. gr. Ai. 205. 914), vide quam facile in ΘΑΝΩΝ abierit. *παρεστώτοιν* D. Nauckius 1112 *πλευρὸν* r: *πλευρὰν* L *ἀμφιδέξιον* Mudgius, *ἀμφιδέξιοι* Madvicus: *ἀμφιδεξιὸν* L 1113 *ἐμφύντε* Mudgius: *ἐμφύτε* L pr., *ἐμφῦσᾶ* corr. *κἀναπαύσατον* r: *κἀναπαύσετον* (*κἀναπαυστέον* pr.) L 1114 vix sanus. *τοῦδε*: *τοῦ τε* L[Σ] ut videtur. *τὸν πρόσθ' ἔρημον τοῦδε δυστήνου* Sehrwaldius, *τοῦ πρ. ἐρήμου τόνδε δύστηνον* Herwerdenus 1116 *τοῖς τηλικοῖσδε* Nauckius 1118 nondum expeditus. *τοὔργον τοῦτ' ἐμοί τ'* Hermannus: *τοὖργον τοὐμὸν* L *οὗ κἄστι τοὔργον· τοὐμὸν ὧδ' ἔσται βραχύ* Wexius, *καὶ σοί γε τοὔργον τοὐμὸν εἴρηται βρ.* Spengelius, alia alii. fortasse *καὶ σοί* e v. 1124 inlatum in *εἴσει* corrigendum est, ut *τοῦδε χρὴ κλύειν εἴσει τε τοὔργον* similiter

dictum sit atque OR. 1517 *λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων*, ubi Nauckius videndus: pro *ἔσται* possis *ἑστάτω*, quode v. Blayd. ad Ai. 1084 1119 post *θαύμαζε* distinguit Winshemius, post *λιπαρὲς* alii 1121 *τὴν* Musgravius: *σὴν* L 1124 *πόροιεν* L^r: *πορεῖεν* L, unde *παρεῖεν* Meinekius. *πόροιεν οἷ'* Hartungus 1125 *τό γ'* r: *τοῦτό γ'* L 1130 *χέρ', ὦναξ, δεξιὰν* r: *χαῖρ', ὦναξ, δεξιάν τ'* L 1131 *τ', εἰ* vel *θ', ᾗ* r: *τ' ᾗ* L 1132 *ἔρνος Αἰγέως* M., Thesei nomen requiri Hermannus intellexit: *ἄθλιοσ γεγὼσ* L 1133 *τίς* Hermannus: *τισ* L 1135 *ἐμπείροις ἐμῶν* D., *ἐμπείροις κακῶν* et mox *συνταλαιπωρεῖν κακά* Nauckius 1137 *σὺ δ'* L^Σ: *σύ τ'* L 1141 *οὔτ'* Elmsleius: *οὐδ'* L 1142 del. Nauckius 1148 *ἀγὼν ᾑρέθη* Heathius, *οὗτος ᾑρέθη* Bothius Meinekius: *ἀγὼν οὗτοσ ἠιρέθη* L, quod omisso *μάτην* servari posse Schaefero et aliis praeeuntibus monet D. 1149 *ἐκ τούτοιν* Nauckius 1150 *ἐκπέπτωκεν* r et Campbellio teste L, unde *εἰσπέπτωκεν* Turnerius 1151 *στείχοντι* r: *στίχειν τί* L 1153 *ἄνθρωπον* ex schol. Brunckius: *ἀνθρώπων* L 1155 *μὴ* r: *μ'* L *πυνθάνει* suspectum 1156 *σοί γ' ὁμόπτολιν* Nauckius 1159 *ὡρμώμην* r: *ὁρμώμην* L 1160 *προσχρῄζοντα* r: *προσχρήιζοντι* L 1164 sq. vitio inquinati nondum persanato: *τ'* add. Heathius, quo carere possis, modo recte Nauckius scribat *ἐλθεῖν θέλοντ'* (poterat tamen *μολεῖν θέλοντ'*). *ἐλθεῖν μόνον* Vauvillerius 1169 *φίλτατ', ἴσχε σ'* Doederlinus, *φίλτατε, σχὲς* Heathius: *φίλτατ' ἴσχεσ* L *οἷπερ* L corr. 1171 *ὁ πρόστροπος* Hartungus 1172 *ὃν ἂν ἐγὼ* Vauvillerio praeeunte Brunckius 1176 *τοῦδ'* Elmsleius 1178 *εἰκαθεῖν* Elmsleius: *εἰκάθειν* L 1181 *κεἰ* r: *καὶ εἰ* L 1183 *θ'* L^1: *δ'* L 1187 *κακῶς* Hermannus: *καλῶσ* L 1189 *μηδὲ* Dawesius: *μήτε* L 1190 *δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ* Dawesius, *κἀσεβεστάτων, πάτερ* Toupius: *δυσσεβεστάτων πάτερ* L 1189—1191 del. Meinekius 1192 *ἔασον* ed. Londin. 1722, *ἔα τόδ'* (similia alii) FGSchmidtius, *εἶξον* Musgravius: *αὐτὸν* L pr., *αὗτὸν* corr. 1194 *ἐξεπᾴδονται* r: *ἐξαπάιδονται* L 1195 *εἰς ἐκεῖνά μοι* Camerarius 1196 *ἅπαθες* r: *ἃ 'πάθεσ* L 1197 *λεύσσῃς* Piersonus: *λύσηισ* L 1199 *οὐχὶ βαιὰ* Musgravius: *οὐχὶ* (*οὐ* r) *βίαια* L 1204 *βαρεῖαν ἡδονὴν* verba obscura: *βαρεῖαν δὴ δόσιν* Blaydesius 1205 *ἔστω δ' ὧδ' ὅπως* Nauckius 1208 *χρῄζω λέγειν* Wecklinus 1209 *δ'* post *κομπεῖν* add. L^Σ *σὺ δ' ὢν σῶς ἴσθ'* Scaligero praeeunte D., *σὺ σῶς ὢν ἴσθ'*, de quo Meinekius quoque cogitat, Wecklinus: *σὺ δὲ σῶν ἴσθι* L, *δέ σε* superscr. fortasse L^Σ, quem veri simile est *κομπεῖν δ' οὐχί, βούλομαι δέ σε σῶν, ἴσθι* vo-

Nauckius. *τοῦ τε Θορικίου* r et ut videtur LΣ: *τοῦθ' ορικίου* L *τοῦ τ' Ἐρικείου* Meinekius, *τοῦ τε τρικορύφου* Schneidewinus 1596 *κἀπὶ λαΐνου* Canterus, *καὐτολαΐνου* Dobraeus 1597 *ἔλυσε* r: *ἔδυσε* L 1600 *τὼ δ'* r: *τῶιδ'* L *ἐπόψιον* r 1601 *πηγὴν* LStephani *μολούσα* r, *μολόντε* D. 1602 *βραχεῖ* Reisigius *ἐπέραναν* Blaydesius 1604 *πάνθ' ὅσ' εἶπ' ἔδρων πρὸς ἡδονὴν* M.: *παντὸσ εἶχε δρῶντοσ ἡδονὴν* L 1605 *ἀργὸν οὐδὲν* r *ἐφίετο* r: *ἐφείετο* L 1608 *πεσόντ' ἔκλαον* D. *ἀνίεσαν* r: *ἀνείεσαν* (*ἀνήεσαν* L¹) L 1609 *παμμιγεῖς* Nauckius 1614 *τὴν δύσπονον τήνδ'* Blaydesius 1619 varie temptatus. *τὸ λοιπὸν ἤ. τὸν βίον δ.* Elmsleius, *τὸν λοιπὸν ἤ. βίοτον ἐκδιάξετον* Meinekius, *τὸν λοιπὸν ἤ. τοῦ βίου δ.* Suida duce Froehlichius: *τὸ λοιπὸν* (*τὸν λοιπὸν* r) *ἤδη βίοτον διάξετον* L 1622 *οὐδ' ἔτ'* Turnebus: *οὐδέ τ'* L 1625 *εὐθέως* D. 1626 Hermanno praeeunte Lehrsius del. *κάλει* r *πολλάκις* Blaydesius 1627 sq. *τί μέλλομεν; χώρει* Nauckius 1632 *ἀρχαίαν* suspectum: *ἀρθμίαν* Wecklinus, *ἀρκίαν* LSchmidtius 1635 *μέλλῃς* r: *μέλλεισ* L *νέμῃς* FGSchmidtius 1636 *οὐκ* (*οὐδ'* Bergkius) *ὄκνου μέτα* Bothius: *οὐκ οἴκτου μέτα* L 1640 *τλάντε* D. *φρενὶ* r: *φέρειν* L versum del. Nauckius 1641 *μηδ'* r: *μή μ'* L 1644 *μανθάνειν* Reiskius 1646 *εἶτ' ἀστακτὶ* Blaydesius, *εἶτ' ἄκασκα* Nauckius 1647 *στείχοντες* Nauckius 1648 *ἐξαπείδομεν* suspectum: *πάλιν στραφέντες εἴδομεν* Nauckius 1650 *ἐπισκεπῆ* Rauchensteinius 1652 *ἀνασχέτου* L pr. 1658 *αὐτὸν* r: *αὐτῶν* L 1659 *ἐξήρπαξεν* Maehlyus, *ἐξέφλεξεν* Blaydesius 1662 *διιστὰν* Madvicus *ἀλάμπετον* LΣ, *ἀναύγητον* Piersonus 1663 *ἀνὴρ* Brunckius: *ἀνὴρ* L 1664 *ἀλγεινὸς* r: *ἀλγεινῶσ* L 1669 *φθόγγοι σφε* r: *φθόγγοισ δὲ* L 1670 *αἶ αἶ* ed. Glasg. 1745: *αἶ αἶ φεῦ* L *ἔστι νῷν* r: *ἔστιν νῶιν* L 1671 sq. *οὐ τὸ μέν, ἄλλο δὲ μή, πάθος ἔμφυτον ἀλαστόρων ἐκ δαιμόνων στενάζειν* vel tale quid requirit Nauckius 1672 *ἄλαστον* L 1673 *ᾧτινε* Badhamus: *ὠιτινι* L 1675 *παρεύρομεν* Hartungus, *ἀπελαύσαμεν* Arndtius 1676 *παθόντε* Brunckius Cobetus: *παθοῦσα* (*παθοῦσα* pr.) L 1677 *ἔστιν μὲν* Hermannus: *οὐκ ἔστι μὲν* L 1678 *ἐν* Canterus: *εἰ* L 1680 *μήτε νοῦσος* ex schol. Reisigius, dubitanter tamen, similia alii 1682 *φερόμενον* Kunhardtus, *φερόμεναι* Hermannus: *φαινόμεναι* L 1683 *ὀλεθρία* r: *ὀλεθρίαν* L 1684 *βέβακε* r: *βέβηκε* L 1685 *πόθι γὰρ* Heimsoethius 1689 *πατρὶ* D.: *πατρὶ ξυνθανεῖν γεραιῶι* L 1693 *διδύμα τ. ἀρίστα* Triclinius, *διδύμω τ. ἀρίστω* Nauckius: *δίδυμα τ. ἄριστα* L 1694 *τὸ παρὸν* Sallierius apud Heathium Nauckius

καλῶς Elmsleius: καλῶσ φέρειν χρή L 1695 μηδὲν D., μηδ' ἔτ' Bellermannus qui φέρειν χρὴ tuetur: μηδ' L ἄγαν Burtonus: ἄγαν οὕτω L 1696 κατάμεμπτ' L^a: κατάπεμπτ' L ἀπέσβη schol. MSchmidtius: ἔβητον L, ἐβήτην Elmsleius 1697 τοι add. Hartungus (= αἰαῖ φεῦ) ἦν τις r: ἦν τισ ἦν L 1698 ὃ μηδαμὰ Brunckius: ὁ μηδαμῆι L quae sequuntur vitio adfecta sunt: δὴ φίλον ἦν φίλον Brunckius, δῆτα φίλον φίλον Firnhaberus. an δῆτ' ὄφελεν φίλον? '*quod nunquam debebat iucundum esse, iucundum erat*' 1699 ὁπότε (ἕως Heimsoethius) γ' ἔτ' αὐτὸν Arndtius, ὁπηνίκ' αὐτὸν M. 1702 γὰρ ὢν Hermannus, θανὼν Elmsleius, περ ὧδ' Meinekius, alia alii: γέρων L 1703 τᾶδε Triclinius: τάδε L 1709 ἀνὰ Hermannus: ἀεὶ L 1710 δακρῦον r Reisigius: δάκρυον L 1712 τόσον Arndtius: τοσόνδ' L 1713 quae post ἄχος sequuntur ἰὼ μὴ γᾶσ ἐπὶ ξένασ θανεῖν ἔχρῃζεσ ἀλλ' ut e v. 1705 lacunae explendae causa inlata del. D.; qui servant, varie corrigunt (μὴ del. Nauckius) 1715 πότμος ἔμ' Nauckius post πότμος quae sequuntur αὖθισ ὧδ' ἔρημοσ ἄποροσ (= 1735) del. Lachmannus 1718 ἐπαμμένει Hermannus: ἐπιμένει L τὰς add. Hermannus τῶ πατρὸς ὧδ' ἐρήμω D. 1722 λήγετ' ἤδη τοῦδ' (= μηδ' ἄγαν οὕτω) Hermannus 1725 ῥέξομεν r: ῥέξωμεν L 1728 ἐγώ r: ἔγωγε L 1729 τάδ' add. L^Σ 1733 ἐπενάριξον Elmsleius: ἐνάριξον L 1734 πῇ r Halmius: ποῖ L 1736 ἄξω r 1739 sq. ἀπέφυγε AN. τί; XO. τὰ σφῷν Hermannus (τὰ σφέτερα Heimsoethius): ἀπεφεύγετον σφῶιν L 1739 ἔφευγε Heimsoethius, cf. quae disputat RKlotzius Jahresber. 1883. XXXVI. III. p. 359 1741 ὅπερ νοεῖς Graserus: ὑπερνοεῖσ L 1744 ἐπεῖχε Wunderus, ἐπῄει Bothius: ἐπεί L 1745 ἄπορα Wunderus, ἕτερα Meinekius: πέρα L 1746 ἐλαχέτην Elmsleius: ἐλάχετον L πέλαγος ἔλαχες (ἐλάχετ' poterat) ἄτας Blaydesius 1747 del. D. 1748 αἰαῖ D.: φεῦ φεῦ L μόλωμεν r, μένωμεν Schneidewinus: μέλωμεν L 1749 τίν' ἔτι με Hermannus: τί με L 1751 παύετε θρῆνον r Nauckius 1752 ξύν' ἀπόκειται Reisigius, ξενία κεῖται Meinekius, νὺξ ἀπόκειται (ἐπίκειται Wecklinus) Martinus, ξυνυπόκειται Wilamowitzius hom. Unters. 325: ξυναπόκειται L 1754 προσπίτνομεν r: προσπίπτομεν L 1755 χρείαν Brunckius 1757 καὐταὶ Meinekius 1758 ἀλλ' οὐ θεμιτόν Bothius, ἀλλ' ἀθέμιστον Nauckius: ἀλλ' οὐ θεμιστὸν (eraso σ) κεῖσε μολεῖν L 1764 sq. κακῶν — ἄλυπον Hermannus. ἄσυλον Wecklinus, ἄδηον Nauckius 1766 ἔκλυε L 1768—79 del. Nauckius, 1777—79 Ritterus 1771 ἰόντε Naberus

σφῷιν δ᾽ εὐοδοίη L *τελεῖτε* r: *τελοῖτε* L corr. (*τελεῖται* pr.) *τάδ᾽ εἰ θανόντι μοι τελεῖτ᾽* Lobeckius 1436 post alios del. D. *ἐπεὶ οὔ με ζῶντα* r Elmsleius, quam scripturam probans Madvicus versum versui 1409 subicit 1437 *τ᾽* r: *γ᾽* L 1438 *αὖθις* r: *αὖτισ* L 1441 *πιθοῦ* r: *πείθου* L 1444 *φῆναι* Meinekius, *κρᾶναι* Nauckius. si quid mutandum, *ἐφεῖναι* '*zu verhängen*' malit M. *σφὼ* Elmsleius: *σφῷιν* L 1448 *νέα* add. Hermannus 1450 *κιγχάνει* Hermannus, *κιγχάνῃ* Wecklinus: *κιχάνηι* (*τυγχάνηι* L) L[a] 1451 *ματᾶν* Blaydesius 1454 *ὁρᾷ δ᾽ ὁρᾷ* Bergkius *πάντ᾽ ἀεὶ* D. *ἐπεὶ μὲν ἕτερα* (*ἑτέρα* L pr.) nondum expedita: *ὄπισθεν ἕτερα* Schneidewinus. 'apertum est requiri participium' Meinekius, qui *ἐφεὶς* coni. *στρέφων* (*τρέπων* schol.) Hartungus, *ἐπέχων* Wecklinus 1455 *τὰ δὲ παρ᾽ ἦμαρ* ex schol. Canterus: *τάδε πήματ᾽* L *τὰ δ᾽ αὖθις παρ᾽ ἦμαρ* Meinekius 1457 *πῶς ἂν οὖν τις ἔντοπος* GHMuellerus 1462 *μάλα μέγασ* L[Σ] in litura quinque litterarum: inde Nauckius, partim Hartungo praeeunte, *κτύπος ὅδε μέγας ἐρείπεται | διόβολος ἄφατος· ἐς δ᾽ ἄκραν* (= *νέα τάδε νεόθεν ἤλυθεν | βαρύποτμα παρ᾽ ἀλαοῦ ξένου*). *μέγας ἴδε μέγας* pro *ἴδε μάλα μέγας* Meinekius *ἐρείπεται* r: *ἐρίπεται* L 1466 *ὀρανία* D. correctione admodum incerta, *οὐρία* Elmsleius, *ὀμβρία* Bergkius, *αἰθρία* Meinekius, alia alii: *οὐρανία* L fort. *οὐ χαλᾷ γὰρ ἀστραπή· φλέγει πάλιν* 1468 *ἀφήσει* L corr.: *ἀφῆσ* (in *ἀφ᾽ ἧσ* mutatum) L *ἀφήσει βέλος* Meinekius, *τί φήσω τέλος* olim Nauckius, *ἀθρήσω τέλος* FGSchmidtius 1469 *δέδια* r: *δέδεια* L *δ᾽* Triclinius: *τόδ᾽* L *δέδοικα δ᾽· οὐ* (= *χρόνος στρέφων*) Nauckius 1470 *οὐδ᾽ ἄνευ* Heathius 1472 *τῷδε τἀνδρὶ*, de quo iam Elmsleius cogitavit, Blaydesius 1474 et infra 1488 AN. Turnebus, $\overset{o}{\chi}$ L[2] *πάτερ* add. D., *τοῦτο* post *οἶσθα* vel post *τῷ δὲ* add. r 1481 *ἀφεγγὴς* r: *ἀφθεγγὲσ* L 1482 *σοῦ τύχοιμι* Cobetus: *συντύχοιμι* L 1486 *ἀνήρ* Brunckius: *ἀνήρ* L 1488 *ἐμφῦσαι* Hermannus, *ἐμφῆναι* Nauckius *φρενί* e v. proximo invasit: *ξένῳ* Wunderus 1490 *τυγχάνων* nondum expeditum: *ἀρτίως* ex schol. Blaydesius 1491 sqq. mendosae versuum laciniae criticorum conatus eludunt eludentque: parum proficiunt strophica. *ἰὼ* alterum add. Hermannus. lacunam Reiskio praeeunte indicavit D. *ἄκρον* Vauvillerius: *ἄκραν* L 1492 *ἐπὶ γύαλον* r: *ἐπιγύαλον* L relicto post hoc vocabulum sex vel octo litterarum spatio 1494 *Ποσειδαονίῳ* r: *ποσειδαωνίωι* L *Ποσειδανίῳ* Bergkius, *Ποσειδανείῳ* Meinekius. *θεῷ* Hermannus: *θεῶι τυγχάνεισ* L 1495 *ἁγίζων* L[a] r: *ἁγιάζων* L *ἱκοῦ* Elmsleius: *ἵκου* L 1498 *παθών* r: *παθῶν* L 1499

σπεῦσον, ἄισσ' Triclinius, *ἆσσον ἄισσ'* Engelmannus, *ᾆσσέ νυν, ᾆσσ'* Elmsleio praeeunte Gleditschius: *ἄισσ'* L 1501 *ἀστῶν* Reiskius: *αὐτῶν* L versum del. FGSchmidtius, qui v. praeced. *καινὸς* conicit 1506 *τῇσδ' ἔθηκε* Heathius, *ἧκε τῇσδε* Reisigius: *θῆκε τῇσδε* L 1510 *τῷ δ' ἐκπέπεισαι* M.: *ἐν τῶι δὲ κεῖσαι* L 1512 *σῆμα τῶν* D.: *σημάτων* L *σ. τ. πεπρωμένων* Nauckius 1514 *αἳ πολλὰ βρονταὶ* r, *δηλοῦσι βρονταὶ* Reiskius: *αἳ πολλαὶ βρονταὶ* L 1515 *στράψαντα* (r) Piersonus, *σκήψαντα* Forsterus: *στρέψαντα* L 1517 *χρὴ* r: *χρῆν* L 1519 *γήρως ἄμοιρα* Nauckius. *σῇ τε κείσεται* L^{Σ} ut videtur 1522 *τύμβον δὲ* Schneidewinus 1523 del. Herwerdenus 1525 *γειτονῶν* L^{r}: *γειτόνων* L 1529 *στέργων ὅμως* r: *στέργω νόμωι* L 1531 *ἀφικνῇ* r: *ἀφίκηι* L *γόνῳ* Nauckius: *μόνωι* L 1534 *ὑπ' ἀνδρῶν* Schaeferus *αἳ δὲ μυρίαι πόλεις* vix sana: *οἱ δὲ μυρίοι πόλεως* Wecklinus, *οὗ δὲ κυρία πόλις* Nitzschio Kaysero praeeuntibus Nauckius 1540 *τοὐκ θεοῦ πτερόν* Matthiae 1541 *μηδ' ἔτ'* Reisigius Hermannus: *μηδέ γ'* L 1543 *σφῷ* r: *σφῶι* L 1549 *που* r: *ποῦ* L *ποτ'* L in litura, fuit *.στ.* *ὦ φῶς, ἀφεγγὲς πρόσθε π. π. ᾖσθ' ἐμοί* Nauckius 1551 sq. *τὸν τελευταῖον βίον κρύψων* verba corrupta: *ἕρπω τὴν τελευταίαν, βίον κρύψων* Musgravius, *τόνδε δείλαιον* (*τὸν ταλαίπωρον* FGSchmidtius) *βίον κρύψων* Martinus, alia alii 1555 *μεμνῆσθε* Elmsleius 1556 *ἀφαῇ* Meinekius 1559 *Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ* Hermannus: *ἀϊδωνεῦ ἀϊδωνεῦ* L 1560 *λίσσωμαι* D., *δίδου μοι* ex schol. Hartungus, *αἰτοῦμαι* Doederlinus, aut idem aut 1571 *ἐκ πετρῶν* Meinekius: *λίσσομαι* L vera scriptura latet 1561 *ἐπιπόνῳ* Seidlerus, *μὴ 'πιπόνῳ* Bergkius: *μήτ' ἐπιπόνω* L 1562 *ἐξανύσαι* Vauvillerius (*κατανύσαι* schol.): *ἐκτανύσαι* L 1564 *νεκρῶν* Triclinius: *νεκύων* L 1565 *ἀνταλλαγὰν* Buechelerus: *ἂν καὶ μάταν* L 1567 *σφε* Reiskius: *σε* L 1568 *ἀμαιμάκον* vel *μαιμάκον* Meinekius: *ἀνικάτον* L 1570 *ταῖσι* Bergkius: *φασὶ* L *πολυξένοις* Musgravius: *πολυξέστοισ* L 1572 *ἀδάματον* Brunckius: *ἀδάμαστον* L 1573 *ἔχει* Triclinius: *ἀνέχει* L 1574 *ὅν*: *τόν* Hermannus, *δός* Nauckius 1575 *ἐκ καθαροῦ* Madvicus, *ἐκ καθαρῶν* Meinekius. *μολεῖν* Hermannus 1578 *τὸν* r: *τίν'* L *αἰὲν ἄϋπνον* L pr. 1579 *ξυντομώτατον* Elmsleius 1584 corruptus: *ἐκεῖνον ἄρτι β.* Meinekius, *κεῖνον τὸν ἄβιον β.* Nauckius, alia alii. fortasse *κεῖνον τὸν ἄνδρα* 1585 *κἀπόνῳ* r: *καὶ πόνωι* L 1588 *ὑφηγητῆρος* r: *ὑφ'* (*ἀφ'* pr.) *ἡγητῆροσ* L 1590 *ὀδὸν* r: *ὁδὸν* L 1592 *πολυσχίστων* Heathius: *πολυσχίστωι* L 1595 *ἀφ' οὗ* Brunckius: *ἐφ' οὗ* L *μέσος* Musgravius: *μέσον* L *τούτον μέσος*

Blaydesius 151 ϑέσϑε L corr.: ϑέσϑω L, unde πᾶς (τις Kvíčala) νῦν ϑέσϑω Hensius, χϑὼν νῦν ϑέσϑω coni. M. χρὴ νῦν ϑέσϑαι Nauckius λησμοσύναν Brunckius: λησμοσύνην L 153 παννυχίοις r: παννύχοισ L ἐλελίχϑων L$^{\Sigma}$: ἐλελίζων L 154 Βάκχιος Bothius: βακχεῖοσ L 156 Μενοικέως D.: μενοικέωσ νεοχμὸσ L 157 νεοχμοῖσι D.: νεαραῖσι L 158 τίνα r: τινὰ L ἑλίσσων Iohnsonus: ἐρέσσων L 162 πόλεος r: πόλεωσ L 167 εἶϑ᾽ αὖϑις Reisigius 168 τοὺς κείνου (sic r) τότε Brunckius 169 ἐμπέδους Reiskius 171 παίσαντες: αίσ L$^{\Sigma}$ pro duabus litteris elutis 178 πᾶσαν suspectum: ταγὸς Nauckius Blaydesio praeeunte, qui πρύμναν εὐϑ. πόλεως. an πόλεος εὐϑ. τρόπιν? εὐϑύνων L$^{\Sigma}$: εὐϑύνω L 180 ἐγκλῄσας Elmsleius: ἐγκλείσασ L 182 μείζον᾽ L^{r} αὑτοῦ r: αὐτοῦ L 187 χϑονός: πόλεωσ superscr. L^{1} 190 τοὺς φίλους ποιούμεϑα, quibus verbis imaginis vim non posse non infringi Gomperzius monet, dubium insuper est an post οὔτ᾽ ἂν φ ί λ ο ν ποτ᾽ ἄνδρα δυσμενῆ χϑονὸς ϑείμην ἐμαυτῷ circulum quem dicunt vitiosum efficiant: licet incerta sit correctio, πλοῦς καλοὺς ποιούμεϑα ad traditam scripturam proxime accedit 191 τήνδ᾽ ἄξω πόλιν (vel τῆσδ᾽ ἄρξω πόλεως) Schneidewinus 193 τῶν r: τῶνδ᾽ L 195 δόρει r: δορί L, χερί L$^{\Sigma}$ 196 ἀφαγνίσαι r: ἐφαγνίσαι L 197 ἔρδεται LDindorfius 198 Πολυνείκη D.: πολυνείκην L 203 ἐκκεκήρυκται τάφῳ Musgravius, ἐκκεκηρῦχϑαι λέγω e Diog. L. 4, 64 Nauckius: ἐκκεκηρύχϑαι τάφωι L 206 αἰκισϑέν τ᾽ r Madvicus: αἰκισϑέντ᾽ L 210 ἐξ ἐμοῦ L$^{\Sigma}$ r: ἔκ γ᾽ ἐμοῦ (e v. 207) L 211 sq. nondum expediti. κἀς τὸν D.: καὶ τὸν L, quod qui servant aut σοὶ ταῦτ᾽ ἀρέσκει corrigendum censent (σὺ ταῦτα δράσεις Nauckius) aut Κρέον (r: κρέων L) in ποιεῖν (Martinus) mutandum aut δρᾶν τόν τε δύσνουν pro τὸν τῇδε δύσνουν scribendum (MSchmidtius) 213 που πάρεστί (vel που μέτεστί) σοι D., σοί γ᾽ ἔνεστί που CWinckelmannus, alia alii: πού τ᾽ (γ᾽ Erfurdtius) ἔνεστί σοι L 215 πῶς ἂν — εἶτε D., ὡς οὖν — ἦτε Schneidewinus, καλῶς· σκοποὶ νῦν ἔστε Nauckius, alia alii: ὡσ ἂν — ἦτε L 217 γ᾽ Brunckius: τ᾽ L 218 ἄλλο L^{1}: ἄλλωι L 220 τίς ἔστιν Turnerius οὕτω r: οὕτωσ L 222 τι κέρδος Nauckius 223 σπουδῆς ὕπο Arist. rhet. 3, 14 et schol. 226 vix integer: ὁδοῦ (cum Blaydesio) κυκλῶν ἑλιγμὸν Nauckius 229 μένεις αὖ: μὲν εἰσ᾽ αὖ L, μὲν εἶσ᾽ αὖ L^{r}, μενεῖς αὖ r καὶ τάδ᾽ — ἀνδρός; r 231 σχολῇ ταχύς schol. 234 κεἴ σοι τὸ μηδὲν ἐξερῶ Erfurdtius, φράσαι δ᾽ (φράσων Wecklinus) MSeyffertus versum del. Goettlingius 235 δεδραγμένος schol.: πεπραγμένοσ L (πεφραγμένος r,

πεφαργμένος D.) 241 τί φροιμιάζει ex Arist. rhet. 3, 14 Bergkius: εὖ γε στοχάζηι L κἀποφάργνυσαι D.: κἀποφράγνυσαι L 242 δῆλος δ' εἶ Blaydesius σημανῶν ex schol. D.: σημαίνων L 249 που L pr. 251 ἀρρὼξ r: ἀρὼξ L 252 τις r: τίσ L Keckius 254 φάσμα Nauckius 258 ἕλκοντος Naberus 263 ἔφευγε πᾶς τὸ μή D., ἔφευγε (ἔφασκε Goettlingius) μὴ εἰδέναι Erfurdtius: ἔφευγε τὸ μὴ εἰδέναι L 264 αἴρειν L^{Σ}: ἔχειν L 267 μηδ' Blaydesius: μήτ' L 269 ὃ Nauckius: ὃσ L 278 XO. add Triclinius 279 τοὔργον τόδ' ᾖ olim Nauckius 280 καί με Seidlerus: κἀμὲ L 284 ὑπερτιμῶντες r: ὑπερτιμῶντασ L, unde πότερον ὑπερτιμῶντας ὡς εὐεργέτην; Nauckius, cui qui sequuntur versus quattuor suspecti sunt 287 δίκην τ' ἐκείνων Schneidewinus, καὶ γῆν κενώσων Naberus 291 σιγῇ κάρα σείοντες e Plutarcho Mor. p. 170 E Meinekius 292 ὡς στέργειν ἐμέ interpolationem redolent: νῶτον δ. εἶχον εὐπειθεῖ φρενί lusit D., probabilius Eustathii ope νῶτον δ. εἶχον εὐλόφως φέρειν poetae vindicat Nauckius, cuius commento hoc quoque favet quod quae nunc in L leguntur ὡστέργειν (nam alterum σ ab L^{Σ} additur) ipsa quoque e libro fluxisse veri simile est, in quo εἶχον*****ωσφέρειν nec plura legi potuerint 299 βροτῶν L^1: βροτούσ L 307 ἐς r: εἰσ L 313 sq. del. Bergkius 314 σεσωμένους Wecklinus 315 τι δώσεις L^1 ut videtur: δεδωσεισ L 318 δὲ r: δαὶ L 320 λάλημα (ἀλάλημα eraso ἀ) L, ἄλημα schol. λάλημα δεινὸν Burgesius. οἴμοι, λάλημ' ὡς δῆλον MSchmidtius 321 τό γ' Reiskius: τόδ' L 323 ᾧ δοκῇ: ὧι δοκεῖ L, ἣν δοκῆι L^1 δοκεῖν r: δοκεῖ L 324 κόμψευε τὴν δόκησιν Moschop. περὶ σχεδῶν p. 20. 62 326 δειλὰ schol.: δεινὰ L 327 τοι L^1: σοι L 328 ληφθῇ τε κἂν μή Blaydesius 334 πέρα Blaydesius 339 sq. ἀποτρύεται ἰλλομένων L^{Σ} r: ἀποτρύετ' ἀπλομένων L 341 πολεύων r: πολεῦον (πόλευον pr.) L 342 κουφονόων τε Brunckius: κουφονέων τε (κοῦφον ἐόντε pr.) L 343 ἀμφιβαλὼν L^1 ἄγει L^a: ἔχει ἄγει L 345 εἰναλίαν r: ἐναλίαν L 348 ἀριφραδὴς Erfurdtius ex Eustathio Il. p. 135, 25 351 ἔθελξ' ὑπαὶ M.: ἕξεται L (ἄξεται r) 352 ἀδμῆτα r 353 ἀνεμόεν φώνημα Valckenarius, ἀμερόφρον νόημα Schneidewinus 355 ἀγορὰς M., cf. Seebassium de vers. lyr. ap. Soph. responsione p. 50: ὀργὰσ L 358 ὑπαίθρεια Boeckhius, διαίθρεια Musgravius, ἐναίθρεια Helmkius: αἴθρια L 361 μόνον L^1, μόνου Nauckius: μόνωι L 362 φύξιν Meinekius. ἐπάξεται suspectum: ἐπεύξεται Heindorfius Meinekius, ἐπᾴσεται Schneidewinus, πεπάσεται Wecklinus, ἔπραξέ πᾳ ex schol. MSchmidtius

1772 *τοῖς ἡμετέροισιν ὁμαίμοις* Meinekius 1773 *δράσω τάδ' ἐγὼ* RKlotzius. si quid mutandum, *καὶ τάδε δράσω* conici possit. *ὁπόσ'* Porsonus, *ἅσσ'* Nauckius: *ὅσ'* L 1775 *ἔρρει* r: *ἔρρεισ* L 1776 *οὐ* Hermannus: *οὐ γὰρ* L 1777 *μηδ'* Elmsleius: *μήτ'* L *ἐπὶ πλείω* r: *ἐπιπλείω* L 1778 *θρῆνον* r: *θρήνων* L

ANTIGONA.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. 3 *ἀνήρτηται*: *ἀνήρτησεν ἑαυτήν* Wecklinus 8 *Μαίονα* ex Homero Nauckius: *αἵμονα* L, *μαίδονα* L^a, *μαίμονα* r

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ. 5 *Λαοδάμαντος* ex Apollodoro Brunckius: *λαομέδοντοσ* L

V. 1 *κοινὸν* suspectum: *κλεινὸν* Wecklinus, *μοῦνον* MSchmidtius, qui *λοιπὸν* poterat 2 sq. conclamati: *ἆρ' ἔσθ' ὅ τι Ζεὺς* D., *ἆρ' οἶσθα δὴ Ζεὺς* Meinekius, *ἆρ' οἶσθ' ὅ τι ζῇ* Turnerius. *ἐλλεῖπον* D.: *ὁποῖον* L *ζώντοιν* ORiemannus *ἆρ' οἶσθά πού τι* (*οἶσθας ἕν τι* Nauckius) *τῶν ἀπ' Οἰδ. κακῶν, ὁποῖον οὐ Ζεὺς ν. ε. ζ. τ.*; Heimsoethius, *ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ, ὁποῖον οὐχὶ τ. ἀπ' Οἰδ. κακῶν*; Nauckius, *ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς τ. ἀπ. Οἰδ. κακῶν οὐκ ἔσθ' ὁποῖον οὐχὶ νῷν ζ. τελεῖ*; Paleius 4 *ἀτήσιμον* (*ἄτης μέτα* Iohnsonus, *ἀτήριον* Brunckius, *ἄτης γέμον* Hermannus) D.: *ἄτησ ἄτερ* L loco desperato Oedipus nondum exstitit 6 *εἰσόπωπ' ἐγὼ φίλων* (*φίλων* Morstadtius) Todtius, versum abesse malit Nauckius 7 *καὶ νῦν τοιοῦτ'* Naberus 8 *τὸν τύραννον* Nauckius 10 *τάξ ἐχθρῶν* Blaydesius 'ne sic quidem versus placet' Nauckius 13 *δύο* L^a: *δύω* L 18 *ᾔδη* schol. Piersonus: *ἤιδειν* L 23 sq. *σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ* interpretationem eludunt necdum probabiliter emendata sunt: *σὺν δίκῃ χρηστοῖς δικαίᾳ* FGSchmidtius, similia alii, *Ἐτεοκλέα μὲν σὺν δίκῃ* (*ᾗ δίκη* Schneidewinus, *ὡς λόγος* D., *ὡς νόμος* Kayserus) *κατὰ χθονὸς ἔκρυψε* Iacobus, v. 24 del. Wunderus 29 *ἄκλαυτον ἄταφον* r: *ἄταφον ἄκλαυτον* L 30 *θησαυρὸν* suspectum: *γλυκὺ ἕρμαιον* ex schol. Heimreichius Beitr. p. 9 *εἰσορμῶσι* vir doctus apud Burtonum: *εἰσορῶσι* L versum delendum censet Nauckius 31 *σοὶ* Schaeferus 33 *τοῖσι* Heathius: *τοῖσ* L 34 *προκηρύξαντα*, *ξα* in litura pro *το* vel *ττο*, L 40 *ἢ 'φάπτουσα* schol.: *ἢ θάπτουσα* L, unde *εἴθ' ἅπτουσα* Porsonus *ἅπτουσ' ἂν ἢ λύουσα* Nauckius 42 *ποῦ γνώμης* r 43 *ἄθρει* vel *ὅρα* pro *χερί* requirit Meinekius 44 *ἦ* L^a: *εἰ* L 45

κοὐ τὸν σόν D., τὸν καὶ σόν MSchmidtius: καὶ τὸν σὸν L ἔγωγε τὸν ἐμόν, τὸν σὸν ἣν σὺ μὴ θέλῃς Nauckius 46 del. veteres critici 48 μ' add. Brunckius 51 ἐπ' αὐτοφώρων Turnerius 53 διπλοῦν πάθος L^Σ 56 αὐτοκτονοῦντε Coraës: αὐτοκτενοῦντε L 57 ἐπαλλήλοιν Hermannus: ἐπ' ἀλλήλοιν L δαΐοιν χεροῖν Nauckius 58 δ' add. L^r 60 καὶ κράτη Axtius 63 ἔπειθ' ὁθούνεκ' Wecklinus κρεισσόνων L^a: κρειττόνων L 70 ἐμοῦ γ' ἂν ἀσμένης Lehrsius. praestat fortasse ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως ΔΡΩCΗC μέτα, scil. πράσσοις 71 ὁποία Triclinius 76 σὺ δ' Elmsleius: σοὶ δ' L 77 τὰ τοῖς θεοῖς Turnerius 78 ἐγώ νιν Blaydesius 80 ἐγὼ δ' ἤδη ex schol. AemCastellanus 83 μὴ 'μοῦ Schaeferus πότμον: βίον L^Σ 86 πολλὸν suspectum: μᾶλλον Porsonus, πολὺ γὰρ Blaydesius 89 μάλισθ' HStephanus: μάλιστ' L 91 μὴ add. L^Σ 93 ἐχθαρῇ L^r: ἐχθρανῆι L 94 vix sanus: ἔχθρα Kvíčala προσκείσει Δίκῃ Lehrsius, προσκείσει κάσει (κάτω LDindorfius) D. 96 πείσομαι γὰρ οὖν Elmsleius 100 ἀελίου L pr., ἀελίοιο L^a, unde ἀελίοιο κάλλιστον Bothius 104 βλεφαρίς Nauckius 105 ὑπὲρ r: ὕπερ L 106 Ἀργόθεν ἐκ Hermannus, Ἀργολικὸν Blaydesius, Ἀπιόθεν Ahrens, alia alii: ἀργόθεν L an Ἰναχόθεν? 108 ὀξυτέρῳ schol., r: ὀξυτόρωι L ὀξυτόνῳ Blaydesius, ὀξυκρότῳ Nauckius 110 sqq. ἡμετέρᾳ L^1: ἡμέρα L γῇ D.: γᾶι L ὃς — Πολυνείκους Scaliger, probabilius ὃν — Πολυνείκης servans ante ὀξέα dipodiae lacunam Erfurdtius statuit (110—116 = 127—133): quem secuti ἀγαγὼν θούριος Boeckhius, ὦρσεν (ἤγαγε Nauckius)· κεῖνος δ' Martinus, alia alii supplent 113 γῆν — ὑπερέπτη D.: γᾶν — ὑπερέπτα L ὣς (ὡσ L) del. Hermannus, αἰετὸς ὣς γῆν ὑπερέπτη cum Blaydesio Nauckius 116 κορύθεσσιν L^a: κορύθεσιν L 117 sq. φονώσαισιν ex schol. Boeckhius: φονίαισιν L 119 στόμα suspectum: πόλισμ' Nauckius, σκέπασμ' malit M. 122 τε καὶ Triclinius, τό τε Blaydesius, καὶ πρὶν Wolffius: καὶ L 124 ἀμφὶ φῶτ' Schenkelius MSchmidtius 125 sq. ἀντιπάλου — δράκοντος L^a: ἀντιπάλωι — δράκοντι L 128 ἐσιδὼν r: εἰσιδὼν L ἐπιδὼν Nauckius 129 ῥεύματι πολλῷ Blaydesius. προσνισσομένους r: προσνισομένουσ L 130 καναχῆς ὑπεροπλίαις Dorvillio praeeunte Vauvillerius, καναχῇ θ' ὑπερόπτας Emperius: καναχῆσ ὑπεροπτίασ L (ὑπερόπτασ L^a) 134 ἀντιτύπᾳ Triclinio praeeunte Porsonus: ἀντίτυπα L (ἀντιτύπωσ L^n) 138 ἄλλᾳ Erfurdtius: ἄλλα L μὲν in litura L^a: de L non constat, τὰ Διὸς ex scripturae vestigiis Wolffius εἶχε δ' ἄλλᾳ τάλαντ' (τὰ τοῦδ' Wecklinus) Hensius, audaciora alii temptant 139 ἄλλα δ' Erfurdtius: ἄλλαι τὰ δ' L 140 δεξιόχειρος L pr. 149 ἄρτι χαρεῖσα (φανεῖσα MSchmidtius)

363 *ἀμηχάνων* Lʳ: *ἀμηχάνουσ* L, unde *μυρίους* (poterat *ἀνηρίθμους*) Nauckius, *ῥυσίους* vel simile quid MSchmidtius 365 *δεινόν τι* Heimsoethius, *τοῖόν τι* MSchmidtius 367 *τοτὲ* L 368 *παραιρῶν* correctione valde dubia D., ex contrario *γεραίρων* Reiskius, *τ' ἀείρων* Schaefero praeeunte Schneidewinus, post *ὑψίπολις* plenius distinguentes (360 post *παντοπόρος* itidem Passovius): *παρείρων* L, quod servari poterit, si sententia quae verbis *ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει* continetur recte considerata mediam adsumptionem requiri intellexeris, ut tale quid poeta scripsisse videatur: *νόμοις παρείρων σθένος θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν* '*homo, cum leges imperium* (nos *die ausübende Gewalt*) *iurisiurandi religionem connectit, modo mali modo boni studio trahitur*' 370 *ῥυσίπολις* Iernstedtius 373 *μήτ' ἐμοὶ* r: *μήτε μοι* L *μήτ' ἔμοιγ' ὁμέστιος* Blaydesius 375 *ὃς κάκ' ἔρδει* Meinekius 376 sq. *εἰ δαιμόνιον — πῶς δ' εἰδὼς* Reiskius 378 *μὴ οὐ τήνδ' εἶναι* Hermannus 380 *κάκ* (vel *παῖ*) *δυστήνου* Meinekius 382 *βασιλείοισιν ἄγουσι* Triclinius, *βασιλείοις ἀπάγουσι* Boeckhius: *βασιλείοισ ἄγουσι* L 384 *ἡ* add. Brunckius 386 *εἰς δέον* r D., *εἰς καιρὸν* Nauckius: *εἰσ μέσον* L 387 *προύβην* L^Σ: *ἐξέβην* L, unde *ξύμμετρ' ἐξέβην* Bergkius 390 *ποτ' ἐλθεῖν* Blaydesius, *δεῦρό μ'* Wecklinus: aut *ἥκειν* aut *δεῦρό γ'* scribendum censet Meinekius 391 *οἵ' ἐχειμάσθην* Turnerius 392—394 spurios iudicat M., suspicionem Nauckius movit 392 *ἡ γὰρ ἄτοπος* MSeyffertus. *ἐλπίδαχα* L, *ρὰ* add. L^Σ 395 *καθηρέθη* anonymus diar. class. 17, 58: *καθευρέθη* L 403 *ξυνίῃς* r: *ξυνίεισ* L 404 *ἰδὼν* Brunckius: *ἴδον* L 405 *ἀρ'* L, *ωσ* superscr. L¹ 406 *ᾑρέθη* L¹ schol.: *εὑρέθη* L 407 *ἱκόμην* Kvíčala 408 *τὰ δεινὰ κεῖν'* Meinekius 410 *εὖ: αὖ* Reiskius 411 *ἀπήνεμοι* Turnerius, *ὑπήνεμον ὀσμὴν* Keckius Naberus 412 *βάλοι* Stephanus: *βάλῃ* L 413 *κινῶν* r, *νεικῶν* Nauckius, *κεντῶν* Hensius: *κεῖνον* L 414 *ἀκηδήσοι* Bonitzius: *ἀφειδήσοι* L 420 *ἐν δ'* r, *σὺν δ'* Blaydesius: *ἔνθ'* L 423 *πικρῶς* Bothius 429 *διψίαν φέρει* L^Σ, *διψάδ' ἐμφέρει* D.: *διψαν ἐκφέρει* L 434 *πρόσθεν* r: *πρόσθε* L 436 *ἅμ'* D.: *ἀλλ'* L 439 *πάντα τἄλλ'* Blaydesius 441 *σέ τοι* Blaydesius 443 *τὸ μὴ οὔ* post Hermannum Nauckius 444 *οἷ θέλεις* r Blaydesius 447 *ᾔδησθα* Cobetus: *ἤιδεισ τὰ* L 448 *ᾔδη* Brunckius: *ἤιδειν* L *ἐμφανῆ* L¹: *ἐκφανῆ* L 451 *ξύνεδρος* Blaydesius 452 *τοιούσδ' — ὥρισεν* Valckenarius: *οἳ τούσδ' — ὥρισαν* L. versum del. Wunderus 455 *θνητὰ φύνθ' ὑπερδραμεῖν* Nauckius 458 *ἐγὼ οὐκ* r: *ἔγ' οὐκ* L 459 *φρόνημα* languere critici observarunt 460 *ἐξῄδη*

Brunckius: ἐξῄδειν L 462 πρόσθεν: πρόσθε L αὖτ' r 467 ἠνσχόμην r: ηἰσχόμην L 465—468 gravibus vitiis adfecti, quae qui expedire conati sunt, facere non potuerunt quin aut insuper lacunam statuerent (D.) aut versum quartum delerent (Turnerius) aut fortioribus uterentur remediis (Nauckius MSchmidtius). vulnus ense recidendum rati Kvíčala Wecklinus ipsi quoque sincerae parti non pepercerunt: etenim si quid in his sanum, quidni servemus, ut fere restituatur: οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν παρ' οὐδέν· ἄλγος ἄλλο δ' οὐκ ἀλγύνομαι 471 δῆλον Nauckius 472 τῆς παιδός suspectum: an πεφυκός? 474 πίπτει Boeckhius 478 ἐκπέλει vix genuinum: οὐ γὰρ οὖν πρέπει Blaydesius. fort. οὐ γὰρ ὠφελεῖ 483 καὶ σεσηρυῖαν γ. Nauckius, κεἰσδεδορκυῖαν γ. MSchmidtius 484 ἦ τἄρ' ἐγώ Elmsleius 486 ὁμαιμονεστέραισ, erasis ισ, L, ὁμαιμονεστέρας schol., r 487 ἑρκείου r: ἑρκίου L 490 τόνδε κηδεῦσαι τάφον Metzgerus. fort. conl. h. f. 535. 771. Ai. 1394 τοῦδ' ἐπιψαῦσαι τάφου scribendum 494 μηδὲν ὀρθὸν Turnerius 497 τί L 500 ἀρέστ' εἴη Elmsleius 504 ἁνδάνειν r: ἁνδάνει L 505 ἐγκλῄοι Schaeferus, ἐγκλῄσαι Erfurdtio praeeunte D.: ἐγκλείσοι L 506. 7 del. Iacobus 507 δρᾶν add. L[a] 509 ὑπίλλουσι r: ἰπίλλουσιν L 513 καὶ ταὐτοῦ γεγώς Turnerius 514 δυσσεβῆ r: δυσσεβῶι (ηι corr.) L. versus vix sanus: ἐκείνῳ δ. τίνεις (νέμεις schol.) χ. Blaydesius 516 εἴ τοι r, σύ τοι Nauckius: εἰ τοῖσ L 519 ὁμῶς M., idem strictim Kvíčala Sitzgsb. d. k. Ak. XLIX. II. 479: ὅμωσ L τοὺς νόμους ἴσους L[Σ], quod vulgatur 520 λαχεῖν ἴσα (vel ἴσον) Bergkius 521 κάτω 'στὶν: κάτωθεν L[Σ] 523 οὐτουνυνέχειν L, θ add. L[1], του in τοισ corr. L[Σ] 525 νεκρούς Nauckius 527 δάκρυ' (δάκρυ schol.) εἰβομένη Triclinius: δάκρυα λειβόμενα L, δάκρυ λειβομένη ThCGSchneiderus Wexius 528 ἱμερόεν MSchmidtius 531 ἡ κατ' L 535 τὸ μ' εἰδέναι L 536 εἴπερ ἥδ'· ὁμορροθῶ Nauckius: εἴπερ ἥδ' ὁμορροθεῖ L 538 σ' add. L[Σ] 541 ποιουμένη r: ποιουμένην L 551 δή, κεἰ γέλωτ' ἔν σοι D.: δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ L 552 σ' ἔτ' r: σε τ' L 557 μὲν τοῖς r, μὲν σοὶ schol. Hartungus: μέντοι ex μέν γοῦ L[1] 560 ὠφελεῖς Dobraeus 563 βλάστῃ Schaeferus: βλαστῆι L 565 καὶ σοί, καὶ deleto, L πράσσειν κακῶς Herwerdenus 567 μέντοι Brunckius: μέν σοι L 568 οὐ μὴ κτενεῖς Nauckius. νυμφεῖα r: νυμφια L 569 εἰσι χἀτέρων D. 571 υἱέσι r: υἱάσι L 572 AN. Aldus: IΣ. L Αἷμον r: αἵμων L 574. 76 XO. Boeckhius:

ΙΣ. L 569. 572. 571. 574 (deletis 570. 573) disponit Nauckius, ceterum cum L 572. 574. 576 Ismenae tribuens 575 *ὁ λύσων* Nauckius. *ἔφυ* r, *μόνος* Nauckius, *κυρεῖ* Meinekius: *ἐμοί* L 578 sq. *εὖ δὲ τάσδε χρὴ γυναῖκας ἶλαι μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν* (*ἐᾶν ἀνειμ.* MSchmidtius) D., *ἐκδέτας δὲ χρὴ γ. εἶναι τάσδε μ. ἀν.*, quod praestat, MSeyfferto praeeunte Engelmannus: *ἐκ δὲ τοῦδε* (*τᾶσδε* pr.) *χρὴ γυναῖκασ εἶναι τάσδε μηδ' ἀνειμένασ* L 580 *πτήσσουσι* Nauckius, *φρίσσουσι* Naberus 585 sq. *ἐπιπλῆθοσ ἕρπον* (*ἕρπων* corr.) L. *γενεᾶς ἐπ' ὄλεθρον* Hartungus 587 *ποντίαις* Elmsleius, *πόντιον* Schneidewinus: *ποντίαισ* (La: *ποντίασ* pr.) *ἁλὸσ* L 589 *Θρῄσσαισιν* Ellendtius: *θρήισσηισιν* L. *ἔφαλον* Bergkius. *ὅμοιον ὥστε ποντίας οἶδμ' ἁλός, πνοαῖς ὅταν Θρῄσσῃσιν — ἐπιδράμῃ ῥοαῖς* Meinekius 590 sq. *δυσάνεμοι* (*δυσανέμῳ* Iacobsius) *στόνῳ βρέμουσιν* Bergkius Linwoodius 593 sq. nondum persanati. *τὰ* suspectum: *ἀρχαῖ' ἄρα* Meinekius *οἴκων* vitiosum: *κλύων* Wecklinus *πήματ' ἄλλ' ἄλλοις* D.: *πήματα φθιμένων* L, unde *πήματα φθιτῶν* (*φθίντων* dubitanter D.) Hermannus, *πήματ' ἰφθίμων* Bergkius 597 *ἐρείπει* (*ἐρίπει* L): *ἐπείγει* MSeyffertus 599 *ὕπερ* L 600 *ὃ* ex schol. add. Hermannus, eodem usi *ἐτέτατο* MSchmidtius, *ἐσχάτας ὅπερ ῥ. ἐτέτατο* Kvíčala. *ἐσχάτας θάλος ῥ.* Nauckius, alia alii 601 *κατ'* r: *κᾶτ'* L 602 *ἀμᾷ* r: *ἀμαῖ* L *κοπὶς* Iortinus: *κόνισ* L *σκιᾷ κόνις* ex schol. Heimreichius Beitr. p. 10 603 *φρενῶν τ' ἄνοια καὶ δόμων ἐρινύς* Nauckius 604 *τεάν* suspectum: *τὰν σάν* Triclinius, *σὰν ἄν* Wecklinus, *τίς σάν* Nauckius *δύνασιν* L1: *δύναμιν* L 605 *κατάσχῃ* r. *ἀνδρῶν ὑπέρβασις ἂν* (*ἂν παρβασία* Nauckius) *κατάσχοι* Meinekius 606 sq. *πάντ' ἀγρῶν οὔτ' ἀκάματοι σκεδῶσιν* (*φθίνουσιν* Wecklinus) M.: *παντογήρωσ* (e v. 608: *πανταγήρως* r Schneidewinus, *παντοθήρας* Bambergerus) *οὔτ' ἀκάματοι θεῶν* L *οὔτ' ἄκοποι θεῶν νιν* (= 613) D. 608 *ἀγήρωι* L pr., *ἀγήρωσ* corr. 612 *ἐπικρατεῖ* Koechlyus 613. 14 *οὐδὲν ἕρπει* et *ἐκτὸς ἄτας* e vv. 618. 625 inlata arbitratur D. *πάμπολις* vix sanum: *πάμπολύ γ'* Heathius, *παμπαδὶς* Bergkius, *παντελὲς* Lindemannus Hartungus, *πλημμελὲς* Wecklinus, quorum moliminum discrepantia docet de universa sententiae interpretatione minime inter viros doctos constare 616 *ὄνασις* Brunckius: *ὄνησισ* (*ὄνησιν* pr.) L 620 *σοφίᾳ* Lr: *σοφία* L 623 *ἔμμεν* Brunckius: *ἔμμεν'* L 625 *ὀλίγιστον* Bergkius: *ὀλίγοστὸν* (*οσ* in *ωσ* mutato) L 628 quae post *ἀχνύμενος* sequuntur *τῆσ μελλογάμου νύμφησ* del. Tri-

clinius 630 λέχεων L 633 θυμαίνων L$^{\Sigma}$, δυσμενῶν Meinekius 635 μοι r: μου L 637 ἀξιώσεται Musgravius: ἀξίωσ ἔσται L 638 μεῖζον r 640 ὄπισθεν r: ὄπιθεν L 643 ἀνταμύνωνται r: ἀνταμύνονται L 645 φιτύει Brunckius: φυτεύει L 646 αὑτῷ r: αὑτῶι L. πόνους: πέδασ L$^{\Sigma}$ probante Meinekio 648 φρένας ὑφ' ἡδονῆς δαμεὶς D., τὰς φρένας σύ γ' ἡδονῇ Meinekius, alia alii: τὰσ φρένασ (φρένας γ' Triclinius) ὑφ' ἡδονῆσ L 652 sqq. vitiis laborant: ἢ λέχος κακόν vel simile quid requirit Meinekius, ἀποπτύσας δ' ὡσεί τε (postea ἀλλὰ στυγήσας ὥστε) idem conicit. τί γὰρ γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον; ἀλλ' ἀποπτύσας τὴν παῖδ' — νυμφεύειν μέθες Nauckius 656 πάσης r: πάσασ L 658 ταῦτ' L^{a}: ταῦθ' L 659 τά γ' Erfurdtius: τά τ' L. ἐνγενῆ, superscr. συγγενῆ, L 663—667 post 671 transponit Seidlerus 664 ἤτοι 'πιτάσσειν Doederlinus τοῖσ κρατύνουσιν νοεῖ L, τοῖσ κρατοῦσιν ἐννοεῖ L^{r} 666 στήσειε L$^{\Sigma}$: στήσει L 672 δὲ: γὰρ L$^{\Sigma}$ 673 πόλεις r: πόλισ θ' (τ' L$^{\Sigma}$) L πόλεις τ' ὄλλ. ἥδ' ἀναστάτους Nauckius (ἥδ' r) 674 συμμάχου Reiskius, κἂν μάχῃ Heldius: συμ μάχηι L (σὺν μάχῃ r) 676 πειθαρχία r: πιθαρχία L 678 γυναικῶν Eustath. Il. p. 759, 39. Porsonus 680 del. Bergkius Meinekius, 679. 80 Heimreichius Beitr. p. 18. 681 κεκλέμμεθα r: κεκλήμεθα L. εἴ τι μὴ φρενῶν βεβλάμμεθα Hartungo Schaefero praeeuntibus Nauckius 684 ὅσ' r: ὅσσ' L κτημάτων L^{1}: χρημάτων L 685 λέγεις r: λέγηισ L 687 λέγοιτο Wunderus, similia alii. versum del. Heimreichius Beitr. p. 15, qui scholii ope v. 685 ὅπως σὺ δὴ λέγεις ὀρθῶς conicit 688 σοῦ L, σοὶ L^{1} 690 sq. nondum expediti: unius versus post 690 defectum D. indicat, 691 Nauckio suspectus 692 ὑπὸ σκότῳ Blaydesius 694 ἀναξιωτάτη r: ἂν ἀξιωτάτη L 696 αὑτῆς r: αὑτῆσ L 697 ὠμηστῶν r: ὠμιστῶν L λύκων L$^{\Sigma}$ 698 μήθ' r: μήδ' L 699 τιμῆς r: τιμαῖσ L, στήλης L$^{\Sigma}$. τυχεῖν Brunckius 700 ἐπέρχεται suspectum: ἐπιρροθεῖ Nauckius, περιτρέχει coni. M. 701 ἐμοῦ L pr. 703 εὐκλείᾳ Iohnsonus 706 ὃ φῂς σύ Blaydesius. ἔχειν r: ἔχει L 707 αὐτῶν (ἀστῶν Nauckius) εὖ φρονεῖν Priscianus inst. gr. XVII, 157 708 abesse malit Nauckius 710 ᾖ r: εἶ L 712 παρὰ ῥείθροισι r: παραρρείθροισι L 715 αὔτωσ L, οὕτωσ L corr. ὅστισ ἐγκρατῆ L^{1}: εἴτισ ἐγκρατεῖ L 717 τὸ πλοῖον Hermannus 718 καὶ θυμῷ D.: θυμῶι καὶ L. vera scriptura nondum reperta: εἶκε δήμῳ dubitanter Meinekius, qui pergit μετάστασιν τίθου, εἶκε μύθῳ Martinus, alia alii. post 712—717 ἀλλ' εἶκε καὶ σὺ exspectes 721 πλέων r: πλέω L 725 αὐτοῦδ' L. διπλῇ Hermannus:

διπλᾶι L (διπλᾶ r) 726 οἷ: οι (superscr. ab L[1] ἧι) L, unde ἧ Schneidewinus. τηλικοῖδε L 728 μηδέν γ' ὃ μὴ δίκαιον ex schol. Turnerius 729 ἢ τοὔργον Hilbergius 731 οὔ τἂν Schneidewinus 734 ἀμὲ r: ἅ με L 735 τάδ' L[a] 736 ἢ 'μοὶ χρή r: ἢ μοι χρῆ L με Dobraeus: γε L πόλεως Nauckius 739 καλῶς γ' ἐρήμης Blaydesius: καλῶσ ἐρήμησ γ' L 740 ταῖς γυναιξὶ Turnerius 747 οὔ τἂν ἕλοις Porsonus, οὐκ ἂν λάβοις Nauckius: οὐκ ἂν ἕλοισ L 748 ὁ γοῦν r: ὅγ' οὖν L 756. 57 post 749 transp. Engerus 757 μηδὲν κλύειν r: μηδὲν λέγειν L 751 ἦδ' L. εἰ δ' οὖν θανεῖται Nauckius 758 ἄληθες r: ἀληθέσ L 759 χαίρων ἔτι Dobraeus. δεννάσεις: δ' ἐννάσεισ L, δ' pro alia littera L[Σ] 760 ἄγετε r, ἄγ' ἄγε Wecklinus, ἄπαγε Turnerius 761 θνήσκῃ r: θνηίσκει L 763 οὐδαμὰ r: οὐδαμᾶι L σύ τ' οὐκέτι Blaydesius 765 μαίνῃ schol.: μαίνῃισ L ξυνών L, συνών L[1] 766 ἀνὴρ r: ἀνὴρ L 767 βαρύσ in litura pro βραχύσ L, βαρύ Turnerius 769 τὼ δ' — τώδ' Blaydesius D.: τάδ' (τὰ δ' r) — τάδ' L 770 αὐτὼ D.: αὐτὰ L κατακτεῖναι r: κατακτῆναι L 771 τήν γε L[1]: τὴν δὲ L. λέγεις L: λέγοισ L[1], cui varietati si quid tribuendum, εὖ γὰρ ἂν λέγοις conici possit, cf. O. C. 647 μέγ' ἂν λέγοις δώρημα 774 πετρώδει L[1]: πετρώδῃ L πέτρᾳ νιν Nauckius 775 sq. nondum expediti: ὅσον ἄγος Blaydesius, ὡς ἄγος φεύγειν, μόνον ' προθείς, ὅπως μίασμ' ὑπ. πόλις aut ὡς ἄγος φεύγειν προθείς v. 776 deleto D. (φεύγειν iam Hartungus) 778 ποῦ L 782 ὃς ἐν r: ὅστ' ἐν L. πλεύμοσι M. conl. frg. Sophocleo 856 N. (678 D.), vv. 7. 15: κτήμασι L 786 τ' ἀγρονόμοις: πατρονόμοισ L pr. 789 σέ γ' Nauckius: ἐπ' L 790 ὅδ' L 791 sq. ἀδίκῳ . . . λώβᾳ Badhamus Mnem. n. s. X, p. 352 797 ἐκτὸς ὁμιλῶν D., qui si tale quid scriptum fuisse ex iis quae sequuntur νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι concludi recte disputat (cf. Bonitzium, Beitr. II 364), τῶν μεγάλων πὰρ Διὸς εἰρχθεὶς θεσμῶν conicere poterat: πάρεδροσ (δρ in litura litterarum ργ) ἐν ἀρχαῖσ L, unde τῶν μεγάλων ἀρχιπάρεδρος Meinekius, alia alii 804 παγκοίτην Wolffius: παγκοίταν L 810 sq. πάγκοινος Blaydesius: παγκοίτασ L 811 ἀίδασ L 814 ἐπινύμφειος D., ἐπὶ νυμφείοις ex schol. (λείπει θύραις ἢ κοίταις) Bergkius: ἐπινυμφίδιοσ L. οὐχ ὑμεναίων ἔγκληρον, οὐδ' Morstadtius 822 θνητῶν Ἅιδην (Ἀίδην) D.: θνατῶν ἀίδαν L. ζῶσα — Ἀίδαν del. Hensius, at vide quae ad 836 sqq. dicentur 828 ὄμβροι Musgravius: ὄμβρωι L 830 οὐδαμᾶι L 831 τέγγει r: τάκει L. δ' Bothius: θ' L παγκλαύτοις r: παγκλαύτουσ L 834 θεογεννής suspectum: καὶ

θειογενής (*θείον τε γένους* Nauckius) ex schol. Wieselerus, *καὶ θεῶν γέννημ'* Turnerius 835 *θνητογενεῖς* r: *θνητογεννεῖσ* L 836 *φθιμένῳ* L[1]: *φθιμένα* L *τοῖσι θεοῖσιν σύγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι* praeeunte praesertim Hermanno D.: *μέγ' ἀκοῦσαι τοῖσ ἰσοθέοισ* (corr. Nauckius) *ἔγκληρα* (corr. Schaeferus) *λαχεῖν ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν* (verba *ζῶσαν — θανοῦσαν* om. r) L Hermanniana transpositio minus probanda quia nec quid *μέγ' ἀκοῦσαι* significet extra dubitationem ponit (itaque Meinekii quoque *καίτοι φθιμένᾳ μέγ' ἀκοῦσαι σοὶ* corrigentis correctio nulla est) nec systematis sex versus 817—822 continentis rationem habet, verbis *ζῶσαν — θανοῦσαν* ultro proscriptis, quae quominus recte percipiantur lacuna obstat aut ante *τοῖσι* aut post *λαχεῖν* indicanda. ceterum monendum videtur *ζῶσαν* cum *ζῶσα* v. 821 quamvis non eodem antisystematis loco, vicino tamen positum responsionis vinculo connecti. *μέγα κῦδος* vel tale quid pro *μέγ' ἀκοῦσαι* requirit Nauckius 840 *οἰχομέναν* Martinus: *ὀλομέναν* L 843 *πολυκτήμονος* Nauckius 844 *κρῆναι* r: *καὶ κρῆναι* L 846 *ὔμμ'* r: *ὕμμ'* L 847 *οἷα* r: *οἷα* L. *οἵοις* Triclinius: *οἵοισιν* L 848 *ἕρμα* Hermannus, *ἕργμα* Nauckius: *ἔρϋμα*, i. e. *ἕρμα*, L 849 *ποταινίου* L[1]: *ποτ' αἰνείου* L 851 *ἔτ' οὐσ' ἐν βροτοῖς, οὐκέτ' οὖσα* ex parte Boeckhio et aliis praeeuntibus M.: *οὔτ' ἐν βροτοῖσιν οὔτ' ἐν νεκροῖσιν* L 855 *πολύν* vitiosum: *πολύ* r, *πάλιν* D., *ποδοῖν* Schneidewinus, *μόρῳ* Bonitzius, alia alii 856 *ἐκτίνεις* r: *ἐκτείνεις* L *ἐκτελεῖς* Donaldsonus. *πατρῴαν δ' ἐκτίνεις τιν' ἄταν* Blaydesius 857 *ἔμνασας* Blaydesius 858 *οἶτον* r Brunckius: *οἶκτον* L *τριπάλαιστον οἶτον* Reiskius, *τριπλοιστὸν οἶκτον* Hermannus 860 sq. non integri. *ἁμετέρου δόμου* Blaydesius. *πότμου κοινοῦ Λαβδακίδαισιν* Hensius 863 *ματρῷαι* r: *πατρῶιαι* L 864 *κοιμήματά τ'* r: *κοιμήματ'* L. *αὐτογέννητ'* Turnebus: *αὐτογένητ'* L 865 *ἀμῷ* Triclinius: *ἐμῶι* L *δυσμόρου* schol., r: *δυσμόρωι* L 869 *ἰὼ* r: *ἰὼ ἰὼ* L 870 *τιμῶν* Morstadtio, qui *τάφων* coni., praeeunte M.: *γάμων* L 872 *σέβειν μὲν εὐσεβεῖς θέμις* (*εὐσεβὲς νέκυς* Keckius) Nauckius, *σέβας μὲν εὐσέβειά τι* Turnerius 873 sq. *κράτος πέλει — οὐδαμᾷ λέγω* Nauckius 876 sq. *ἔρχομαι τὰν πυμάταν* (*τάνδε πυμάταν* Reiskius) *ὁδὸν* D.: *ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν* L 880 *ταλαίνᾳ* L[3]: *τάλαινα* L, *ταλᾶινα* L[2] 884 *χρείη* Dawesius: *χρεῖ' ἦι* L *λέγων* Vauvillerius 885 *ἄξεθ'* r: *ἄξεσθ'* L *κατώρυχι* (*κατωρυχεῖ*) Nauckius 887 *ἄφετε* r: *ἀφεῖτε* L *χρῇ* D., *λῇ* Nauckius: *χρὴ* L 888 *νυμφεύειν* Reiskio praeeunte Morstadtius: *τυμβεύειν* L 894 *φερσέφασσ'* (ex *φερρέφασσ'*) L,

Περσέφασσ' r 895 *λοισθία 'γὼ* r: *λοίσθι' ἀγὼ* L 905—912 del. Iacobo, qui 905—913 secl., praeeunte Kvíčala, 904—920 Lehrsius, 900—928 D. 907 *ἂν ᾐρόμην* r: *ἀνηρόμην* L 911 *βεβηκότων* Arist. rhet. 3, 16 912 *βλάστοι* Arist.: *βλαστοῖ* L 918 *παιδείου* r: *παιδίου* L 920 *θανόντων — κατασκαφάς* r: *θανάτων — κατασφαγάσ* L 922. 23 del. Nauckius 927 sq. *μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν* nondum expedita: *μὴ μείω κ. πάθοιεν* Vauvillerius, *μὴ πλείω κάκ' ἂν πάθοιεν* Meinekius qui Trach. 631 comparat, *μὴ πλείω κ. πάθωσιν* Turnerius. fort. ΑΛΓΙΩ, cui favet aliquantum L, in quo est *ἁμαρτάνουσιν* 928 *ἐκδίκως* LΣ: *ἐνδίκωσ* L 929 sq. *ἀνέμων ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν* (vel *τήνδ' ἐπέχουσιν*) Hermanno praeeunte D.: *ἀνέμων αὑταὶ ψυχῆσ ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν* L 931 *τοιγάρτοι καὶ* D., *τοιγὰρ ταύτην* Blaydesius: *τοιγάρτοι τούτων* L (*τοιγὰρ τούτων* r) *τοῖσιν* r: *τοῖσ* L 933. 34 choro tribuit Lehrsius 935. 36 utrum Creonti (ut L) an choro sint tribuendi schol. ambigit, huic tribuunt r Boeckhius 939 *δὴ* r: *δὴ 'γὼ* L 941 del. D., corrigere alii maluerunt, velut *τὴν βασιλειδᾶν* Winckelmannus. *λεύσσετε Θήβης τὴν κοιρανιδᾶν μούνην λοιπὴν* Emperius 943 *εὐσεβίαν* Triclinius: *εὐσέβειαν* L 949 *καὶ* post *καίτοι* add. Hermannus 950 *χρυσορύτους* Triclinius: *χρυσορρύτουσ* L 951 *ἀλλ' ἁ* r: *ἀλλὰ* L 952 *ὄλβος* Erfurdtius: *ὄμβροσ* L 955 *ὀξύχολος* Scaliger: *ὀξυχόλωσ* (*ὀξυλόχωσ* pr.) L 960 *ἀνθηρόν τε μένος* verba vix sana: *ἀνθηρόν τι* (*ἀνθηρὸν τὸ* Schneidewinus) *μ.* Brunckius, *ἀτηρόν τε μ.* Nauckius 961 *ψαύων τὸν θεὸν* suspectum: an ex Homero *σεύων* restituendum? 962 *γλώσσας* schol. Reiskius 965 *τ'* post *φιλαύλους* add. r, *δ'* MSeyffertus. *ἠθέριζε* Musgravius 966 *Κυανεᾶν σπιλάδων* (*τεναγέων* Meinekius) Wieselerus: *κυανέων πελάγεων πετρῶν* L (*πετρῶν* Brunckius deleverat). *διδύμας πέτρας* Schneidewino praeeunte Wecklinus 967 *ἰδ'* Triclinius: *ἠδ'* L. *Θρῃκῶν ἄξενος* Boeckhius, alia alii supplent: *θρηικῶν* L 970 *Σαλμυδησὸς* r: *σαλμυδισσὸσ* L. *ἀγχίπτολις* r D.: *ἀγχίπολισ* L *ἄγχουρος* Meinekius: vide tamen 981 sq. 973 *ἀραχθὲν* Wunderus: *τυφλωθὲν* L 975 *ἄτερθ' ἐγχέων* Hermannus, *ἀραχθέντων* Lachmannus: *ἀραχθὲν ἐγχέων* L *ἀραχθὲν . . . τυφλωθέντων ὑφ' αἱμ.* malit Nauckius 980 *ματρὸς* r: *πατρὸσ* L 981 sq. *ἀρχαιογόνοιο — Ἐρεχθείδα* D. *ἄντασ'* vitiosum: *αὔχησ'* Blaydesius, *ἄνθησ'* Turnerius 984 *θυέλλαισιν* D.: *θυέλλησιν* L 987 *ἔσχον ὦπα* Bergkius, *ἔσχον, ὦ Ζεῦ* Meinekius 994 *τήνδ' ἐναυκλήρεις* Valckenarius: *τήνδε ναυκληρεῖσ* L 998 *σημεῖα τῆς ἐμῆς* r: *τῆσ ἐμῆσ σημεῖα* L

999 *οἰωνοσκόπον* Nauckius 1000 *ἵν' ἡμῖν* Naberus. *οὐρανοῦ λιμήν* Herwerdenus 1002 *βεβαρβαρωμένως* Wecklinus, *βεβαρβαρωμένα* Vsenerus 1013 *σεμνῶν ὀργίων μαγεύματα* Nauckius 1021 sq. non unum vitium alunt, cf. Keckium Osterprogr. Husum. 1882 p. 8. 1022 *λίβος* Blomfieldus 1025 *οὐκέτ' ἔστ'* r: *οὐκ ἔστ'* L 1027 *ἀκῆται* Wunderus: *ἀκεῖται* L. *ἀκίνητος* r: *αἴνητοσ* L, unde *ἀνίατος* possis *πέλη* L[1]: *πέλει* L 1029 *τῷ θανόντι* e v. proximo invasit: *τῷ φρενοῦντι* Nauckius, alia alii 1035 *ἄπρατος* HStephanus, *ἄγευστος* Nauckius *τῶν δ' ὑπαὶ γένους* genuinam speciem exuerunt: *τοῖσι δ' ἐν γένει* Nauckius et similiter iam Hermannus, *τοῖς δ' ὑπαργύροις* Torstricus *κοὐδὲ μαντικὴ ἄπρακτος ὑμῖν· τῶν δὲ συγγενῶν ὕπο* D. 1036 *κἀκπεφόρτισμαι* L corr. 1037 *τἀπὸ Σάρδεων* Blaydesius Nauckius: *ταπροσάρδεων* L, *τὸν* superscr. L[1] 1040 *οὐδ' εἰ* r: *οὐ δὴ* L 1042 *ὣς* r: *ὡσ* L 1042 sq. aut *τοῦτο δὴ παρήσω* aut *τοῦτο μὴ παρῶ τῳ* requirit Blaydesius 1049 *τί γνῶμα* Nauckius 1051 *πλήστηι* L 1056 *τὸ δ' αὖ τυράννων* Hartungus. *αἰσχροκερδίαν* r 1057 *ψέγων* Keckius 1065 *τρόχους* Erfurdtius: *τροχοὺσ* L. *ἥλιον τελεῖν* Winckelmannus: *ἡλίου τελῶν* L 1068 *βαλὼν*: *βάλλειν* (*βάλλων* L[1]) L 1069 *κατοικίσας* r, unde *ψυχὴν ἀτίμως* (*ψυχὴν ἀτίμως τ'* Bergkius) *ἐν τ. κατοικίσας* Bothius 1071 *ἀνοσίως* Wakefieldus 1080—1083 del. Wunderus 1080 *ἔχθρᾳ* Reiskius. *συνταράξονται* Bergkius 1081 corruptus. *καθήγισαν* Burtonus. *ὅσων ἀπάργματ' ἢ κύνες καθύβρισαν* Turnerius 1083 *ἐς πόλον* Nauckius 1089 *γλῶσσαν* r: *γλῶτταν* L *ἡσυχαιτέραν* Schaeferus: *ἡσυχωτέραν* L 1090 *ὧν νῦν φέρει* Brunckius, *ἢ νῦν φέρειν* Schneidewinus: *ἢ νῦν φέρει* L 1091 *ἀνὴρ* L 1092 *ἐπιστάμεσθα* r: *ἐπιστάμεθα* L 1096 *εἰκαθεῖν* Elmsleius: *εἰκάθειν* L quae sequuntur nondum emendata sunt. *δὲ* L, *τε* L[1] 1098 *Κρέον* r: *λακεῖν* (*λαβεῖν* Neuius) e v. 1094 L 1102 *καὶ λέγεις* Nauckius. *παρεικαθεῖν* Elmsleius: *παρεικάθειν* L 1105 *καρδίας* r: *καρδίαι* L 1108 *ἴτ'* alterum add. Triclinius, *εἶ' ὀπάονες* mavult Nauckius, *ἄνιτ'* coni. M. post 1110 lacunam indicat Hermannus, 1111—1114 vetus lacunae supplementum esse Bergkius putat 1111 *δόξα τῇδ' ἐπεστράφη* r: *δόξαι τῆδ' ἐπεστράφην* L *δόξαν ὧδ' ἐπεστράφην* Turnerius 1114 *ᾖ σῴζοντα τὸν βίον* r: *ἢ τὸν βίον σωίζοντα* L 1115 *Καδμεΐας* D. *ἄγαλμα νύμφας* Nauckius 1119 *Ἰταλίαν* (r: *ἰτάλειαν* L) suspectum: *Ἰκαρίαν* Erfurdtius, *Κιδαλίαν* Bergkius, alia alii 1120 *παγκοίνοις* r: *παγκοίνουσ* L 1121 *Βακχεῦ* Hermannus: *ὦ βακχεῦ* L 1122 *ὁ* add. Musgravius. *ματρόπολιν* D.: *μητρόπολιν* L 1123 *ναιετῶν* D., *ἐνναίων* Hermannus: *ναίων* L

ὑγρῶν Triclinius: ὑγρὸν L 1124 ῥείθρων Triclinio praeeunte Hermannus: ῥέεθρον L 1126 διλόφοιο D. 1129 στίχουσι Hesychio conlato D.: στείχουσι L et haec correctio et quae ab aliis prolatae sunt incertae (νάπας τ' ἔχουσι MSchmidtio praeeunte Keckius) 1134 ἀβρότων Turnebus. ἐπετῶν Hartungus 1135 Θηβαΐας Hermannus: θηβαίασ L 1138 ἔκπαγλα τιμᾷς ὑπὲρ πασᾶν D.: ἐκ πασᾶν τιμᾶισ ὑπερτάταν L 1140 καιρός, ὡς (= παῖ Διὸς) Turnerius 1141 πάνδαμος D.: πάνδημοσ L πάνδημος ἁμὰ πόλις (= ὦ Ναξίαις, σαῖς ἅμα) Boeckhius ὑπὸ νόσον Musgravius 1144 Παρνασίαν r: παρνησίαν L 1147 χοράγ' r: χοραγὲ L. νυχίων Brunckius: καὶ νυχίων L 1148 φεγγάτων Nauckius 1149 Δῖον MSeyffertus, Ζηνὸς Bothius: διὸσ L 1150 προφάνηθ', ὦναξ Bergkius: προφάνηθι ναξίαισ (προφάνηθ', ὦ Ναξίαις Musgravius) L 1152 Θυίαισιν Boeckhius: θυιάσιν L 1156 στάντ' suspectum: πάντ' ἂν Nauckius, ἄν τιν' Meinekius 1159 Nauckio suspectus 1160 ἐφεστώτων Blaydesius (qui pergit βροτός): καθεστώτων L 1162 σώσας γὰρ Hartungus 1163 λαβών τε r, λαχών τε Naberus: λαβόντε L 1164 θάλλων τε, eraso τε, L. οἴκοι δὲ θάλλων Nauckius 1166 προδῷ σῶμ' ἀνδρός M.: προδῶσιν ἀνδρὸσ L οὔτι φήμ' ἐγὼ Meinekius Nauckius 1167 in L omissum ex Athenaeo 7 p. 280 b, 12 p. 547 c add. Turnebus 1170 τἄλλ' ἄγω καπνοῦ σκιᾶς, versu seq. deleto, Turnerius 1175 ἀρτίχειρ Meinekius 1176 sq. del. Iacobus 1177 αὐτοῦ r: αὐτοῦ L. φόνου L[1]: φόνωι L 1178 ᾔνεσας Turnerius 1179 τἄλλα μου κλύειν Martinus 1182 περᾷ Brunckius: πάρα L 1183 πάντες suspectum: γέροντες Hensius, ὤνακτες Schubertus 1184 Παλλάδος βρέτας Nauckius, Π. σέβας Dorschelius 1186 τε L, γε L[1] 1193 παρήσω L[Σ]: παρείσω L 1195 ἀλήθει' Hermannus: ἡ ἀλήθει' L 1197 ἄκρον r: ἄκρων L 1200 κατασχεθεῖν Elmsleius: κατασχέθειν L 1203 οἰκείας Nauckio suspectum: si quid mutandum, οὐ βαιᾶς χθονός scribi possit 1204 εὐθὺς Blaydesius 1208 μαθὼν L[Σ] Kvíčala 1209 ἄχημα Nauckius περισαίνει Schaeferus 1216 χάσματος MSeyffertus, δώματος Turnerius 1218 φόβοισι κλέπτομαι Reiskius, θεοῖσι βλάπτομαι Turnerius 1219 sq. nondum expediti: τάδ' οὖν — κελεύμασιν D., κελευσμάτων Burtonus, ἐδρῶμεν Neuius. ἐξ ἑτοίμου Keckius 1222 μιτώδει L[1]: μιτώιδη L 1225 δύστηνον τέλος (vel γένος) Meinekius, δ. λάχος Bergkius versum del. D. 1226 στυγνὸν L[a]: στυγὸν L 1228 οἷον r: ποῖον L 1232 ξίφους L[1]: ὅλωσ L ἀντειπὼν ἔπος D. versum del. Nauckius 1234 εἶθ' ὁ L[Σ]: εἰ L 1235 αὑτῷ r: αὐτῶι L

1236 *μέσσον* r: *μέσον* L *πηκτὸν* Nauckius 1238 *ῥοὴν*: *πνοὴν* schol. 1241 *εἰν* r, *ἔν γ'* Heathius: *ἐν* L. *ἐν γαίας μυχοῖς* Nauckius, *ἐν σκότου δόμοις* malit M. 1248 *οὐκ ἐξανήσειν* Blaydesius 1250 del. Meinekius D. 1251 *ἔμοι δ'* L 1256 *ἔσθ' ὅπου* Bergkius versus Nauckio suspectus 1259 sq. *ἀλλοτρίας ἄτης* Musgravius: *ἀλλοτρίαν ἄτην* L 1265 *ὤμοι* Turnebus: *ἰὼ μοι* L 1266 *ξὺν μόρῳ* r: *ξυμ μόρωι* L 1267 *αἰαῖ αἰαῖ* D.: *αἶ αἶ αἶ* L 1270 *ἰδεῖν*: *ἔχειν* L$^{\Sigma}$ 1273 *τότ' ἄρα τότε θεὸς μέγα βάρος μ' ἔχων* (*με μέγα βάρος ἔχων* Meinekius) Erfurdtius, *τότε θεὸς τότ' ἄρα μέγα βάρος ἔχων* Engerus 1276 *ὢ* r: *ἰὼ* L 1279 *τάδε* r: *τὰ δὲ* L 1280 *ὄψεσθαι* L^{r}: *ὄψεσθε* L 1281 desperatus et potius cum Heilandio delendus (ut 1301—1305 totidem versibus 1278—1283 respondeant) quam corrigendus (*τί δ' ἔστιν; ἢ κάκιον αὖ κακῶν ἔτι* Pflugkius, alia alii) 1282 *γ. τέθνηχ', ἡ τοῦδε γεννήτωρ ν.* Nauckius 1286 *ὢ* r: *ἰὼ* L 1287 *λόγον* L^{n}: *λόγων* (*λόγωι* pr.) L *τίν' αὐδὰν θροεῖς* Meinekius 1288 *ἄνδρ'* r: *ἄνδρα* L 1289 *τί φῄς, παῖ, τίν' αὖ λέγεις μοι νέον* Boeckhio (et Engero qui *τί φῄς, ὦ, τίν' αὖ*) praeeuntibus Nauckius: *τί φῃσ ὦ παῖ τίνα λέγεισ μοι νέον λόγον* L 1290 *αἰαῖ* D.: *αἶ αἶ αἶ* L 1297 *ἀρτίως νεκρόν* Wecklinus 1298 *τόνδ' ἔναντα* L$^{\Sigma}$: *τάδ' ἐναντία* L 1301 sq. misere corrupti *ἡ δ'* r: *ἦδ'* L. *ἥδε*: *ἡ δε* L (*ἡ δὲ* L^{r}) *ἥδ' ὀξυθήκτῳ βωμία* (vel *πτώσιμος*) *περὶ ξίφει* Arndtius, *ἥδ' ὀξυθήκτῳ φασγάνῳ περιπτυχὴς* D. *μύει* (vel *κλῄει*) *κελ. βλ.* Wieselerus 1303 *λάχος* Dobraeus Bothius: *λέχοσ* L *αἰνὸν λάχος* Blaydesius 1305 *βάξεις* Heimsoethius, *ἀρὰς* Nauckius 1307 *καιρίαν* L$^{\Sigma}$ 1310 *αἰαῖ* add. Erfurdtius 1313 *μόρων* r: *μόρωι* L 1314 *εἰς φονὰς* L$^{\Sigma}$ 1317 *ἰώ μοι* Erfurdtius 1319 *ἐγώ σ' ἔκανον* Hermannus 1323 *τάχιστ'* Erfurdtius: *τάχοσ* L 1328 *κράτιστα γὰρ τάχιστα* L$^{\Sigma}$ 1334 *τί* L 1336 *ἐρῶ, τοιαῦτα* D., *ἐρῶ 'γώ, ταῦτα* FGSchmidtius, *ἐρῶμεν, ταῦτα* Hermannus (*ἐρῶ μὲν* r): *ἐρῶ ταῦτα* L 1339 *ἐκποδῶν* L, *μ* super *κ* ab L^{1} scripto 1340 *σέ τ'* r: *σέ γ'* L. *κάκτανον* Hermannus, *ἔκτανον* Musgravius: *κατέκτανον* L 1341 *σέ τ'* Hermannus: *ὅσ σέ τ'* L. *αὖ τάνδ'* Seidlerus: *αὐτὰν* L 1342 *πρὸς πότερα κλιθῶ* Musgravio praeeunte Kayserus: *πρὸσ πρότερον* (*πότερον* r) *ἴδω πᾶι καὶ θῶ* L. *πᾷ καὶ θῶ* ab Hermanno, *πάντα γὰρ* (quae L separato versu habet) a Wecklino delentur 1345 *τάν* Brunckius: *τάδ' ἐν* L 1346 *πότμος δυσπάλαιστος* Blaydesius 1347—1353 del. Ritterus 1349 *χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν* D.: *χρὴ δὲ τά τ'* (*γ'* Triclinius) *εἰσ θεοὺσ* L

TRACHINIAE.

V. 1 *φανείς*: *σοφῶν* Froehlichius, *σαφής* Hensius. si correctione opus, *ἀνθρώπων γένει* malit M. 7 *ναίουσ' ἔτ'* Erfurdtius, *ναίοντος* Iernstedtius: *ναίουσ'* L. *νυμφείων* r: *νυμφίων* L. *ὄκνον*: *ὄτλον* L^{Σ} 11 *ἐναργής* nonnullis suspectum: *κεράστης* Herwerdenus, *ἐνόρχης* MSchmidtius 12 sq. *κύτει βούπρωρος* Strabo X, 458: *τύπωι βούκρανοσ* L 17 *ταῖσδε κοίταις* Schneidewinus. versum del. Bergkius 23 *θωκῶν* L^a: *θώκων* L 24 *ἥμην* L^r: *ἤμην* L 24 sq. Dobraeo praeeunte Schenkelius, 25 Hartungus del. 28 *ξυστᾶσ'* (*ξυνστᾶσ'* L) suspectum: *ζεύξασ'* Hensius, *ζυγεῖσ'* Nauckius. *αἰεί* L 30 *διαδεδεγμένη* r: *διαδεγμένη* L 40 *ὅποι* Brunckius 42 *αὑτοῦ* Hermannus: *αὐτοῦ* L 47 *ἔστειχεν, ἦν* D. 46—48 del. Wunderus 57 *δοκεῖν* vix sanum: *νέμειν τιν' ὥραν* ... *δοκεῖς* Nauckius 58 *ἄρτι προσθρώσκει* Froehlichius 66 *φέρειν* Valckenarius: *φέρει* L 67 *μύθοις γ'* r 69 *ἄροτον* r: *ἄροτρον* L 74 *Εὐβοΐδα* r: *εὐβοΐδα* L 77 *ὥρας* Dronkius: *χώρασ* L 79 *ὡς ἢ* r: *ὥσ οἷ* L *μέλλει περᾶν* Nauckius 80 sq. nondum expediti. quae post *ἆθλον* sequuntur *εἰς τὸν ὕστερον* del. D., 80 sq. in unum versum (*ἢ τοῦτ' ἀνατλὰς βίοτον εὐαίων' ἔχειν*) conflat Nauckius, unum versum post 80 excidisse suspicatur Oerius 84 del. Bentleius 87 *κατῄδη* Brunckius: *κατήδην* L. *παρῇ* Elmsleius: *παρῆν* L 88 *εἴα* Vauvillerius: *ἐᾶι* L 88 sq. del. Hermannus 90 *μὴ οὐ* Brunckius: *μὴ* L 93 *πύθοιο* L pr. 94 *ἐναριζομένα* vix genuinum: *ἐπαναιρομένα* Hensius, *μεταμειβομένα* Fechtius 97 *τοῦτο καρῦξαι* r: *τούτωι καρύξαι* L 98 *πόθι μοι πόθι μοι* Porsonus: *πόθι μοι πόθι μοι παῖσ* L (*πόθι μοι πόθι παῖς* r) 100 *ποντίους* L^1 lemma schol. *αὐλῶνος* Margoliouthus: *αὐλῶνασ* L 101 *ἀπείροις* r: *ἀπείροισιν* L 102 *κρατιστεύων πανόπτα* Nauckius 103 *ποθουμένᾳ* suspectum: *πονουμένᾳ* Musgravius, *πτοουμένᾳ* Meinekius, alia alii 108 *τρέφουσαν* Casaubonus: *φέρουσαν* L stropham 112—121 et antistrophum 122—131 sedes mutare iubet Hensius 114 *ἐν* add. Erfurdtius 115 *βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ* Erfurdtius, *βάντ' ἐπιόντ' ἂν ἴδοι* (*ἴδοις* Hensius) Wakefieldo praeeunte Zippmannus: *βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι* L 117 *στρέφει* Reiskius: *τρέφει* L 118 *ὥσπερ* r: *ὥστε* L 120 *ἀναμπλάκητον* schol., r: *ἀμπλάκητον* L *ἀΐδα* L 121 sq. *ἐπιμεμφομένα σ'* r: *ἐπιμεμφομένασ* L *ἁδεῖα* corruptum nec se suspicione caret: *αἰδοῖα* Musgravius, *σ' ἔδεισα* Blaydesio praeeunte Hensius 127 *ἀνάλλακτα* MSchmidtius 128 *ἐπέβαλε* r: *ἐπέβαλλε* L 129 sq. *ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰν* (sic

Hermannus: *πήματι καὶ χαρᾶι* L, *πῆμα καὶ χαρὰ* r) *πᾶσι κυκλοῦσιν αἰὲν ἁ. σ. κ.* Nauckius 132 sq. *οὔτ' ἆμαρ οὔτε νὺξ* Meinekius, *οὔτ' αἰὲν ἁ νὺξ* Hensius, qui mox *οὔτε πλοῦτος* delet 135 *βέβακε* r: *βέβηκε* L 139 *τάδ'* suspectum: *κεδναῖσιν ἴσχειν* scholiorum ope Hensius, qui *καλαῖσιν* poterat v. huius fabulae 667 conlato, at sufficit fortasse *τᾷδ' αἰὲν* (cf. O. R. 1336 adn.) 141 *ἐπεικάσαι* Hermannus 143 *νῦν τ'* r: *νῦν δ'* L 145 *χώροισιν αὐτοῦ* (*ἀὐτοῦ* L: *χώροις, ἵν' αὐτοῦ*, Hermannus) *καί νιν* vitium alunt, emendatio incertissima: *χώροισιν, οὗ κάει νιν* MSchmidtius, *χώροις, ἵν' αὐτὸ καῖον οὐ* (*ἵν' αὔτ' οὐκ αἰθρίου* vel tale quid malit M.) Wecklinus, *ἵν' οὐ ψῦχός νιν* Blaydesius, alia alii 146 *πνευμάτων μένος* (*βία* Schenkelius) *κλονεῖ* Heimsoethius. *κλονεῖν* L pr. 147 *ἐξάγει* Nauckius, *ἐκφέρει* Wecklinus 150—152 del. D. 150 *πρὸ τἀνδρὸς* Turnerius 151 *αὐτοῦ* r: *ἀὐτοῦ* L 159 *πόλλ' εἰς ἀγῶνας* Margoliouthus, *πολλοὺς ἐπ' ἄθλους* Blaydesius *οὕτω* (*οὔπω* L) *φράσαι* Turnerius 161 *λάχους* Naberus *ὅ τι* Musgravius: *ὅτι* L 162 *χρείη* Brunckius: *χρεῖ' ῆ* (*ει* ex *η*) L 163 *διαιρετὴν* r 164 *ἡνίκα* Dawesius: *ἡνίκ' ἂν* L 165 *ἀπείη* L¹: *ἀπήει* L *κἀνιαύσιον* Brunckius: *κἀνιαύσιοσ* L, quo servato *τρίμηνος* Wakefieldus 166—168 del. Dobraeus 166 *χρείη σφε* Brunckius: *χρεῖ' ἧσφε* L 167 *ὑπερδραμόντα* Wunderus Burgesius. *σὺν θεῷ τέλος* Margoliouthus 170 del. Wunderus 173 *ναμέρτεια* r: *ναμερτεῖα* L 174 *ᾧ* Hensius: *ὡσ* L 175 *ὥστ' ἐνδεῶς* M.: *ὥσθ' ἡδέωσ* L 180 *πρῶτ' εὐαγγελῶν* Nauckius 187 *τοῦτο δ'* L pr. 188 *βουθερεῖ* suspectum: *βουθόρῳ* ex Hesychio Wecklinus, *βουκερεῖ* Hensius. *πρὸς πολλοὺς* Hermannus: *πρόσπολοσ* L 189 *τόνδ'* L pr. 195 *οὐδ' ἐᾷ* Schneidewinus 196 nondum sanatus: *τὰ γὰρ ποθεῖν' ἕ. ἐ. θ.* EThomas, *τὰ γὰρ παρόνθ'* (*τὰ γ. φίλων* FGSchmidtius) *ἕ. ἐ. ποθῶν* Nauckius, *ὃ γὰρ ποθῶν ἕ. ἐ. κυρεῖ* Oerius, alia alii 198 *οὐχ ἑκὼν ἑκουσίοις* Nauckius 200 *ὃς*: *ὡσ* L pr. 203 *ἐκτὸς αὐτῆς* Kvíčala 204 *ἀνασχὸν* L¹: *ἀνασχὼν* L 205 sq. nondum expediti: *ἀνολολυξάτω δόμος* ex schol. Burgesius: *ἀνολολύξετε δόμοισ* L. (*δόμοις*) *ἁ μελλόνυμφος* Erfurdtius *ἀλαλαγαῖς* r, *ἀλαλαλαῖς* Schneidewinus: *ἀλαλαῖσ* L 207 *ἀνὰ δὲ* Hensius 209 *Ἀπόλλω* D.: *ἀπόλλωνα* L 210 *παιᾶνα παιᾶν'* D.: *παιᾶνα παιᾶνα* L 214 *θεὰν ἐλαφαβόλον* D. 216 *ἀείρομαι* Erfurdtius: *ἀείρομ'* L *ἀείρομαι πόδ'* Hensius 218 *ἰδού* alterum add. D. 219 *εὐοῖ εὐοῖ* D.: *εὐόι μ'* L 220 *βακχίαν* Brunckius: *βακχείαν* L 221 *Παιὰν Παιάν* D. 222 *ἴδ', ὦ φίλα γυναικῶν* D.: *ἴδε ἴδ' ὦ φίλα γύναι* L 226 *φρου-*

ϱὰν Musgravius: φϱουϱὰ L. μὴ οὐ Hermannus: μὴ L 230 κτῆσιν suspectum: πϱᾶξιν Nauckius, κατ᾽ ἔϱγ᾽ ὀνήσιμ᾽ Hensius 231 πϱάξαντ᾽ Hartelius 233 Ἡϱακλῆ D.: ἡϱακλέα L 237 εὐβοῖσ L 239 κϱαίνων Nauckius 240 εὐκταῖ᾽ r: εὐχαῖσ L δόϱει Wunderus D.: δοϱὶ L 243 ἐσθλαὶ vel χϱησταὶ Blaydesius. ξυμφοϱᾶι L 245 ἐξείλεθ᾽ αὐτῷ r: ἐξῆλεθ᾽ (ῆ in ή mutato) αὐτῶι L 246 τὸν ἄσπετον Herwerdenus 247 ἀνήϱιθμον r, ἀνηϱίθμων Wakefieldus, ἀνήϱιθμος Erfurdtius: ἀϱίθμιον (ἀϱίθμειον pr.) L 250 τῷ λόγῳ Margoliouthus 252 sq. del. Wunderus 253 ἐξέπλησεν r: ἐξέπλησσεν L 254 ἐδείχθη L pr. τοὔνειδος r: τ᾽ ὄνειδοσ L 255 αὐτῷ r: αὐτῶι L 256 τόν οἷ κτιστῆϱα (de οἷ cf. 650. 1233) M. Nauckio duce, qui τὸν αὐτόχειϱα coni.: τὸν ἀγχιστῆϱα L 264 sq. πολλὰ δ᾽ ἀτηϱᾷ φϱενί, λέγων χεϱοῖν μὲν del. Bergkius Iernstedtius 266 λείποιτο r: λίποιτο L 267 φανεὶς Hermannus: φώνεῖ L ἀντ᾽ Wunderus, ἐξ Nauckius: ὡσ L 268 ᾠνωμένος Elmsleius: οἰνωμένοσ L 272 θατέϱᾳ r: θἠτέϱαι L 273 ἔχων Wakefieldus. ἔδικε Meinekius 277 μοῦνον r: μόνον L 279 τἂν Erfurdtius: τ᾽ ἂν L 280 del. Deventerus 281 ὑπεϱχλιδῶντες L[a] 286 ἐγώ τε Wakefieldus 289 φϱόνει L[r]: φϱονεῖν L φϱόνει σαφῶς ἥξοντα Hartungus, alia alii: primariae scripturae si fides, φϱονεῖν λέγω σ᾽ ἥξοντα conici possit '*iubeo te de coniugis adventu sine cura esse*' 290 πολλῷ, καλοῦ λεχθέντος, ἥδιστον Blaydesio praeeunte Turnerius, ὅλου καλῶς λ. Hensius 292 τὰ δὲ Scaliger: τῶν δὲ L 295 πολλήστ᾽ ἀνάγκηι L. συντυχεῖν Margoliouthus. versum del. Wunderus 298 ὄκνος Wakefieldus 300 χήϱας Reiskius 301 sq. del. Hensius 303 sqq. nondum expediti: χωϱήσαντ᾽ ἐγώ (vel μοι) Erfurdtius, χωϱήσαντα (μηνίσαντα Blaydesius) που Wecklinus. μή ποτ᾽ εἰσίδοιμ᾽ ἴσα — χωϱήσαντ᾽ ἔτι (quidni nomen aliquod velut ἄχη?) Hensius 305 del. GHMuellerus 306 τάσδ᾽ r: τᾶσδ᾽ L 308 τεκοῦσα L, τεκνοῦσα L[1] r, τεκνοῦσσα Brunckius 309 in πάντων Froehlichius necnon alii post eum offenderunt 312 πλεῖστον r: πλείστων L 313 vix sanus: φϱονεῖν δοκεῖ μόνη (πλέον Blaydesius) Axtius 314 καὶ κϱίνοις r: κεκϱίνοισ L 316 σποϱά τις r: σποϱὰ τίσ L. εἰπέ, τοῦ σποϱά ποτ᾽ ἦν; Hilbergius 319 ἤνυτον om. L pr. 321 μὴ εἰδέναι r: μήδέναι L εἴπ᾽, ὦ τάλαιν᾽, ἀλλ᾽ ἡμὶν ἐκ σαυτῆς, τίς εἶ iis quae intercedunt deletis Nauckius 322 οὔ τ᾽ ἆϱα L 322 sq. certam emendationem vix admittunt: ποῦ γὰϱ διήσει γλ., ἥτις οὐδαμὰ (Hermannus: οὐδαμᾶι L) Wakefieldo praeeunte Nauckius qui de interpolatione primus monuit, οὔ τἄϱ᾽ ἀνοίξει γλ., ἥτις οὐδαμὰ Iacobsio praeeunte Hensius 326 δακϱυϱ-

ῥόεῖ eraso circumflexo L 328 κακὴ μὲν αὐτῇ 'στ' (αὐτή 'στ' Hartungus, αὐτῆς omisso γ' Wecklinus) Heimsoethius, ἔκλινεν αὐτήν· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε Hilbergius 329 ἡ δ' D.: ἥδ' L 331 λύπην — διπλῆν FGSchmidtius, ἄλλην — λύπην Triclinius, λύπην — νέαν D.: λύπην — λύπην L ἐξ ἐμοῦ Wunderus 333 θέλεις r: θέλησ L 334 ἐγώ τε r: ἐγὼ δὲ L εὐτρεπῆ Nauckius 336 τ' add. Erfurdtius, at recte videtur Hensius versu damnato pergere ὧν οὐδὲν εἰσήκουσας 337 ἐκμάθῃς Turnebus: ἐκμάθησ θ' L 338 corruptus: κάρτ' Wakefieldus, τ. ἐγὼ γὰρ πάντ' ἐπιστήμων ἔφυν Nauckius 339 τί δ' ἐστὶ τοῦ D., τί δ' ἔσθ' ὅτου Blaydesius. ἐπίστασαι L pr. 340 sq. οὔτε — οὔτε Blaydesius 343 ἦ 'μοὶ Groddeckius: ἤ μοι L 344 εἴργομαι Hensius 345 nondum expeditus: χὤ τι λῇς σημαινέτω Blaydesio praeeunte Nauckius, χὠ λόγος προβαινέτω Oerius 346 ἀνὴρ Hermannus: ἀνὴρ L 347 δίκησ L 350 ἀγνοίᾳ r Hermannus: ἄγνοιά L 351 λέγοντόσ τ' ἀνδρὸσ L 356 οὐδ' r: οὔτ' L. ὑπ' L pr. (Duebnero teste) Herwerdenus, ἐπ' L corr. 356. 57 del. Wunderus 358 ὃ Erfurdtius, ἃ Koechlyus. post hunc versum non nulla excidisse Nauckii opinio est 359 εἶθ' ἡνίκ' Blaydesius, ὃ δ' ἡνίκ' Turnerius 360 ἔχοι r: ἔχῃ ex ἔχει L 363 τὸν ἐργάτην Oerio praeeunte Wecklinus: τὸν εὔρυτον L 364 πόλιν L^n: πάλιν L 365 sq. vitiosi: καί νιν Brunckius, δόμους ἐς τούσδε idem, δ. πρὸς τούσδε Schneidewinus, ἥκει 'ς δόμους σοὺς τήνδε πέμπων Blaydesius, audaciora alii 367 μήτι Erfurdtius, μὴ σὺ Hartungus. τόδε L corr.: τόνδε vel τωδε (τάδε Subk.) L 368 ἐκτεθέρμανται D.: ἐντεθέρμανται (prius ν puncto notatum Subk.) L 371 sq. del. Hensius 372 ὡσαύτως (ὡσ αὔτωσ L): ἀρτίως Herwerdenus, ἐξ ἴσης Blaydesius 379 κάρτα Canterus: καὶ τὰ L κατ' ὄνομα Froehlichius 380 μὲν suspectum: γὰρ Reiskius γένεσιν r: ενεσιν (γενεσισ L^r) L 381 καὶ κατ' ὄμμα — καλεῖτο interpolatori tribuit Hensius. οὐδαμᾶι L 382 βλάστας ἐφώρα Hertelius. οὐδ' ἀνιστορῶν Engerus 383 ὄλοιντο πάντες οἱ κακοί, μάλιστα δὲ Froehlichius Nauckius 384 μὴ πρέποντ' ἐσθλῷ κακά Nauckius, sufficit fortasse μὴ πρέποντά τῳ κ. 387 πυθοῦ Nauckius 388 νιν Brunckius: μιν L 389 ἄπο L 391 ἀνὴρ L 394 del. Herwerdenus Hensius 396 κάννεώσασθαι Hermannus, κἀνανεώσασθαι Wunderus: καὶ νεώσασθαι L πρὶν ἡμῖν κἀνακοινοῦσθαι ex schol. Blaydesius 397. 99 ΑΙ. r: $\overline{αγγ}$ L 398 νεμεῖς ex schol. Nauckius 403 ἐρωτήσας Tyrwhittus: ἐρωτήσασ' L 401 sq. post 404 conlocat Nauckius ἐρωτήσασ' servato 404 ὅ σ' r: ὅσ L. εἴπερ οἶσθ' ὅ σ' ἱστορῶ Blaydesius 408 αὔτ' r: αὖτ' L 408 sq.

abesse malit Nauckius 412 *ποικίλας* Tyrwhittus: *ποικίλασ'* L 414 *ἦ* Elmsleius: *ἦν* L 418 *δῆτ'; ΑΙ. οὔ φημι* Brunckius: *δήπου. ἀγγ φημί* L 419 vexatissimus: *ἣν ὑπ' ἀγνοίᾳ στέγεις* Reiskius, *ἣν σύ γ' ἀγνοεῖν λέγεις* Meinekius, alia alii sunt periclitati, ut saltem intellegi haec possent: de lacuna nemo cogitasse, ac tamen sermonis contextus talia fere verba flagitare videtur: *οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίᾳ σ' ὁρᾷ στέγοντα δέσποιν', Ἡρακλεῖ συνάορον Ἰόλην ἔφασκες κτλ.* in L littera ante *ὁρᾶισ* erasa 421 *ποίοισιν ἀνθρώποισι* r 422 *ἐμοῦ κλύειν πάρα* Bothius 424 *ταῦτά γ'* r: *ταῦτ'* L 425 *κλύειν* D.: *ναὶ κλύειν* L *ταὐτὰ* Elmsleius 431 *ἤκουσεν* r: *ἤκοσεν* L 432 *κοὐχ ἡ* r: *κοὐχὶ* L *κοὐ Λυδὴ γυνὴ* D. 433 *ὁ τῆσδ' ἔρως μόνος* Froehlichius, *ὁ τῆσδ' αὐτῆς ἔρως* Hensius: si mutatione opus, *ὁ τῇδ' ἔρως στραφείς* malit M. 434 *ἄνθρωπος* Brunckius: *ἄνθρωποσ* L 435 *νοσοῦν τι ληρεῖν* 'nugari dicendo mendacia' interpretatus HStephanus: *νοσοῦντι ληρεῖν* L 436 *Οἰταῖον πάγον* Blaydesius, *λόφον* praefert Hensius, qui mox *ἐκκλέψῃς ἔπος* coni. 440 *πεφύκασ'* Nauckius: *πέφυκεν* L 441 *μὲν**υν* L pr., erasis litteris *το* ut videtur 443 *ὅτων θέλει* Wakefieldus 444 del. Wunderus 445 ab L omissum add. L^{Σ} *τὠμῷ τ' ἀνδρὶ* Seidlerus, *τὠμῷ γ' ἀνδρὶ* Schaeferus: *τῶι 'μῶι τἀνδρὶ* L 447 *μετ' αἰτίαι* L (*μεταιτίῳ* r) 449 *οὐκεύτι* L 451 *αὐτὸν* Brunckius: *αὑτὸν* L 453 *πᾶν τἀληθές* r: *πάντ' ἀληθὲσ* L 454 *κέρδος ἐστὶν οὐ καλόν* Hensius 455 *λήσεις* r: *λήσησ* L 463 *ἐκτακείη* Turnerius (punctum super *ν* positum in L Subk.) 464 *ᾤκτειρα* r: *ὤικτειραι* L 468 *ἴτω* Nauckius: *ῥείτω* L (prima litt. puncto notata Subk.) 469 *εἶναι πρὸς ἄλλους* Blaydesius 470 *πιθοῦ* D. 476 *Ἡρακλῆ* r: *ἡρακλεῖ* L, unde *Ἡρακλεῖ εἰσῆλθε* Nauckius 478 *δόρει* Wunderus D.: *δορί* L 486 *γυναῖκα τήνδε στέργε* Blaydesius 487 *ἐμπέδους* Nauckius 488 sq. 'aptius post 478 locum obtinerent' Bergkius, del. D. 490 *γ'*, quod add. r, om. L, unde *νόσημ' ἐπακτὸν* Nauckius. *ἐξαρούμεθα* r: *ἐξαιρούμεθα* L 495 *κενὸν* L^{r}: *κεῖνον* L 498 *νικῶσ' ἀεί* Wakefieldus 500 *ἐδάμασσεν* Blaydesius 501 *ἀίδαν* L 502 *Ποσειδάωνα* r: *ποσειδῶνα* L 504 *τίνες* add. Hermannus 505 *τίνες* idem: *τινὲσ* L. *πάμπλακτα* Blaydesius 506 *ἐξήνυσαν ἆθλ' ἀγώνων* Wakefieldo praeeunte Nauckius 510 *Βακχίας* Brunckius: *βακχείασ* L 514 *ἱέμενοι* r: *ἰέμενοι* L 519 sqq. *ἀνάμιγδα μετώπων· ἦν δ' ἁ. κ., ἦν δ' ὀλόεντα πλίγματα* Wunderus 520 *ἦν δὲ* L 526 nondum expeditus 527 *τὸ δ' ἀμφινείκητον* r: *τόδ' ἀμφινίκητον* L 528 *ἕν' εἶδ', ἕν' ἀμμένει* M.: *ἐλεεινὸν* (*ἐλεινὸν*

Porsonus) ἀμμένει L 530 ὥστε r: ὥσπερ L. verba nondum persanata: ὥσπερ del. Nauckius, in πόρσω mutat Hensius 531 θρόει L pr. 534 φράσουσα r: φράζουσα L 536 L om., in marg. add. L^{Σ} 539 ὑπὸ (r?) Brunckius: ὕπο L 547 sq. τῇ μὲν ἑρπ. πρόσω, τῇ δὲ φθίν. Musgravius 548 sq. vitiosi, at ne de praecipua quidem vitii sede inter criticos constat: ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ ὁ θάλαμος ἄνθος Meinekius, ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ φὼς θάλλον ἄνθος, τῆς δ' ὑπεκτρ. πόδα (θάλλον cum Blaydesio, τῆς δ' cum Nauckio) Hensius, minus etiam probanda alii 551 καλῆται r: καλεῖται L. ἄρ' ᾗ Eldico praeeunte Mehlerus, ἐρᾷ Hensius: ἀνήρ L 554 λύπημα corruptum, modo λυτήριον sanum sit: κήλημα Hermannus, χλίδημα Wecklinus, τέχνημα Blaydesius 555 ἀγρίον Wakefieldus, ἀχρείον Iacobsius, ἀλκαίον Hensius 557 παρὰ Brunckius: πάρα L 558 Νέσσου r: νέσου L. φονῶν Bergkius: φόνων L 561 λαίφεσιν r: λαίφαισιν L 562 sq. nondum expediti: τὸν πατρῷον ἡνίκ' ἐς δόμον Herwerdenus 564 ᾗ D., ᾗ 'ν Cobetus: ἦν L 566 vitiatus: παῖς ἐπιστραφεὶς χεροῖν (vel ἐπιστρέψας κάρα) Blaydesius, ὄμμ' ἐπιστρέψας χεροῖν Hensius, qui ὅπλ' ἐπιστρέψας ex schol. poterat: sufficit tamen ἐπιβλέψας corrigere 567 πνεύμονας L^1 568 ἐκπνέων Nauckius 570 πιθῆι i. e. πίθῃ L corr.: πυθῆι L 571 σ' add. r 573 ἐνέγκῃς Blaydesius. μελαγχόλου ἔβαψεν ἰοῦ Wunderus 576 ὥστ' ἔτ' οὔτιν' (ὥστε κοὔτιν' Turnerius, ὡς ἔτ' οὔτιν' Hensius) εἰσιδὼν Subkovius 578 μυχοῖς Wecklinus 579 θανόντος (et mox ζῶν) interpolatori tribuit Hensius. ἐγκεκλῃμένον D.: ἐγκεκλειμένον L 581 καὶ πεπειράσθω τάδε Blaydesius 582 κακὰς δὲ τέχνας Blaydesius 585 del. Wunderus, 584—587 D. 588 εἴ τις r: ἤτισ L 591 προσωμίληκά πω Blaydesius 592 οὐδ' εἰ δοκεῖς r L^n: οὐδοκεῖσ L 593 ἂν γνῶμα: ἄγνωμα L marg., τὸ γνῶμα L^n 595 ἀφίξεται olim Nauckius, ἐπέρχεται Hensius 596 sq. del. D. 602 τόνδε ταναϋφῆ Wunderus: τόνδε γ' εὐυφῆ (ἀ super εὐ L^{Σ}) L 603 δώρημα τἀνδρί, τῆς ἐμῆς ἔργον χερός Hensius 607 μήθ' ἱρὸν ἕρκους MSchmidtius 608 φανερῶσ L pr. φανερὸν ἐμφανὴς Triclinius 611 καιρίως στελεῖν Hensius 613 κλεινῷ κλεινὸν Nauckius 614 εὐθέως D., εὐμαρῶς Turnerius 615 ἐπὸν μαθήσεται Billerbeckius: ἐπ' ὄμμα θήσεται L 620 πρεσβεύω τέχνην Nauckius 621 οὔ τι r μὴ σφαλῶ, γύναι, ποτέ Turnerius 623 ἔχεις e v. proximo inrepsit: ὧν ἐφεῖσ' Otto, ὧν θέλεις Wakefieldus 626 σεσωμένα Wecklinus 628 del. Nauckius. θ' om. r 630 ἀλλ' ἔτ' ἐννέποις Blaydesius

631 *πρῷι* L, *πρὶν* L[n] *μὴ πρῴ λέγῃς σὺ* Blaydesius 632 *τὰ κεῖθεν* L 635 *περιναιετάοντες* Turnebus 636 *Μαλίδα* Blaydesius. *πὰρ λίμναν* Triclinius: *παρα λίμναν* L 639 *κλέονται* Musgravius: *καλέονται* L 642 *ἀχῶν* Elmsleius: *ἰάχων* L 644 *ἀλκαῖος κόρος* Wecklinus: *ἀλκμήνασ τε κόροσ* L 645 *σοῦται* Blomfieldus Elmsleius: *σεῦται* L 648 *παντᾷ* Bothio praeeunte D.: *πάντα* L 649 *χρόνον παλαιὸν* GHMuellerus 651 *τάλαιναν* D.: *τάλαινα* L 653 *Ἄρης αὖ στρωθεὶς* Musgravius 654 *ἐπιπόνων ἀμερᾶν* Erfurdtius: *ἐπίπονον ἀμέραν* L 657 *ποτὶ πόλιν* Wakefieldus *ἀνύσειε* L[n]: *ἀνύσεισ* L 660 *πανίμερος* Mudgius: *πανάμεροσ* L 661 sq. pessime corrupti. *τᾶς πειθοῦς ἀγκίστρῳ* Schneidewinus, *τᾶς πειθοῦς συγκραθεὶς ἐνδυτοῖς* Wecklinus, de quo iam D. cogitavit 662 *προφάνσει* D. incerta correctione: *προφάσει* L *ἐπὶ προφάσει φάρους* (= *ἐπίπονον ἀμέραν*) Hauptius 663 *'π' ἀριστερὰ* (*ἐστραμμέν'*?) M., *καιροῦ πέρα* Hensius: *περαιτέρω* L 665 *τί δ' ἔστι δεινόν; εἰπέ, τ. Οἰν.* Turnerius 670 *ἔργων ἀδήλων* Blaydesio praeeunte Nauckius. si quid mutandum, *ἄβουλον ἔργον* scripserit M. *τῶι* L 672 *ἦν* Erfurdtius: *ἂν* L 673 *μαθεῖν* L[1]: *λαβεῖν* L (ex 670) 675 *εὐέρου* Valckenario praeeunte Lobeckius: *εὐείρω* L 677 *τῶν ἐκτός* Herwerdenus *αὑτοῦ* r: *αυτοῦ* L 678 nondum expeditus: requiritur quale quid Froehlichius temptat *καὶ ψήχεται κατ' ἔδαφος* 679 *μάσσον'* Blaydesius 680 sq. verba *Κένταυρος* — *γλωχῖνι* Nauckius del. 684 del. Wunderus 685 *τ'* add. r 686 *θερμῆς* r: *θέρμησ* L 687 *ἕως νιν* Elmsleius: *ἕωσ ἂν* L 689 vix sanus: *κατ' οἶκον ἐν μυχοῖς* Axtius, *τὸν πέπλον ἐν δόμοις* Heimsoethius, *κατ' οἶκον ἐνδυτὸν* D. 691 *κἄθηκα* r: *καθῆκα* L 693 *φάτιν* suspectum: *φάσμα δέρκομαι* ex schol. (*φάντασμα*) Nauckius, *δέρκομαι θέαν* Blaydesius. an *δέρκομαί τι φάσμ'*? cf. D. ad O. R. 332 696 del. Dobraeus *προύχριον* r: *προῦχρειον* L 698 *κατέψηκται* r: *κατέψικται* L 700 *ἂν βλέψειας* r: *ἐκβλέψειασ* L 704 *Βακχίας* r: *βακχείασ* L 708 *ὕπο* ex schol. Nauckius: *ὕπερ* L 710 *μεθ' ὕστερον* L 712 sq. abesse malit Nauckius 715 *χὤνπερ* r (Wakefieldus): *χ' ὥσπερ* L 716 *φθείρονθ' ἅπαντα* Froehlichius *κνωδάλου δὲ* Hensius: *κνώδαλ'. ἐκ δὲ* L. (*ἐκ δὲ*) *τοῦδε δὴ* Meinekius, *κνωδάλου τοιοῦδε δὲ* Nauckius 717 *ἰὸς αἵματος μέλας* verba nondum expedita 720 *ταὐτῇ* Brunckius *ὀργῇ* L[1], *ἀκμῇ* Wunderus 723 *δεῖν'* L *ἔργ' ἄδηλ'* Turnerius 729 *ὅ του κακοῦ* Blaydesius, *ὅστις κακοῦ* Nauckius 730 *ἐστ'* r: *ἐστιν* L *οἴκοι* Wakefieldus: *οἴκοισ* L 731 *λόγον* L[a]: *χρόνον* L 732 non-

dum expeditus: *κοὐ μή τι λέξεις* Hermannus Hartungus, *εἰ δ' οὖν, τί λέξεις* coni. M. conlato v. Ant. 722 '*fave linguae: sin minus, quid filio dices?*' versum iam Nauckio suspectum del. Hensius 735 *σεσωμένην* Wecklinus 736 *μητέρ'* r: *μητέρα σ'* L 737 *ἀνταμείψασθαι* Nauckius 738 aut *πρός γ' ἐμοῦ* aut *στυγούμενον* vitiosum: *πρός γ' ἐμοῦ 'ξειργασμένον* Froehlichius 742 sq. *μὴ οὐ* Nauckius: *μὴ* L *ἂν* alterum accedit e Suida v. *οἴμοι. τὸ γὰρ κρανθὲν τίς ἂν δ. ἂν ἄκραντον π.* Nauckius. *μὴ οὐ τελεσθῆναι, γύναι* v. seq. deleto Hensius 745 del. Nauckius 746 sq. *αὐτὸς* et *πατρὸς* sedes mutare olim iussit Nauckius, qui nunc *βαρεῖαν ξυμφ. ἐν ὄμμ. πατρὸς* cum Deventero delet 747 *κοὐ* L^n: *καὶ* L 748 *ἐμπελάζηισ* L, corr. L^1 749 *χρὴ* suspectum 751 *τροπαῖα* D.: *τρόπαια* L 753 *κηναῖόν ἐστιν* L 757 *ἵκετ'* r: *ἥκετ'* L *οὐ κενὸς* FGSchmidtius: *οἰκεῖοσ* (*οἰκοῖοσ* vel *οἰκαῖοσ* pr.) L 759 *προυξεφίεσο* r: *προὐξεφείεσο* L 760 *ἐκτελεῖς* Blomfieldus 764 *κατήρχετο* Meinekius 767 *ἱδρὼς ἀνήει* r: *ἱδρῶσ ἂν ἤει* L *προσπτύσσεται* Musgravius: *προσπτύσσετο* L *ἱδρῶτ' ἀνίει χρωτί, πρὸς δ' ἐπτύσσετο* Turnerius 768 *ὥστε τέκτονος* vix sanum: *ὡς ἐκ τέκτονος* Herwerdenus, alia alii 770 *ἀδαγμὸς* e Photio 7, 21 Brunckius: *ὀδαγμὸσ* L *φοίνιος* Piersonus 771 *ὣς* Wakefieldus: *ὡσ* L 773 *τούτου κακοῦ* Wakefieldus 777 *ἤκουσεν* (-*σε* Subkovio teste) L corr.: *ἤκουσα* pr. ut videtur 778 *πλευμόνων* r: *πνευμόνων* L *ῥίπτει* Elmsleius 781 *κόγχης* Pollucis ope et Lycophronis Alex. 1105 (*τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτῳ μέσον*) M., *κόρσης* Bothius: *κόμησ* L 782 nondum expeditus: *διαρραγέντος* D., *διασπασθέντος* Wakefieldus *διαρραισθέντος* Heimreichius Beitr. p. 5 *αἱματοσταγοῦς* HGraffius, alia alii 783 *ἀνευφήμησεν* schol. Eur. Troad. 573, Hesychius: *ἄνευ φωνῆσ ἐν* L 788 *Λοκρῶν τ' ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκρα* Diog. L. 10, 137 796 *καλεῖ* HStephanus: *κάλει* L 799 *μέν με θὲς* Wakefieldus: *μὲν μέθεσ* L 806 *ἢ ζῶντ' ἔτ' ὄψεσθ'* Meinekius, *θνήσκοντ' ἐσόψεσθ'* Nauckius 808 *Δίκη* r: *δίκηι* L 810 *προύβαλες* r, *προυσελεῖς* Nauckius. *προὔλαβεσ* L 816 *καλός* schol.: *καλῶσ* L. *οὖρος ἑρπούσῃ καλὸς αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ὀφθ. ἐμῶν* Nauckius 821 *προσέλαμψεν* Hensius 824 *ὅ γ' ἔλακεν* Blaydesius 825 *ἄροτος* r: *ἄροτροσ* L *ἀναπνοὰν* Meinekius: *ἀναδοχὰν* (o ab L^r in eraso spatio scr. Subk.) L versus nondum persanatus, *δωδέκατος* enim vix genuinum: *τελλόμενος ἄροτος* Hensius, *διόδοτος ἄρ.* Wecklinus *ἀναπνοὰν πελᾶν* Nauckius 827 *καὶ τάδε Ζεὺς*

Nauckius 828—30 verba aeque fere vexata ac quae in antistropho respondent *ἔτι ποτέ* (sequitur septem fere litterarum spatium) *ἔτ' ἐπίπονον* L *ἐπίπονον λάχοι* (vel *κίχοι*) Brunckio praeeunte Schneidewinus 831 *φονίᾳ* r: *φοινίαι* L 833 *πλευρὰ* Erfurdtius: *πλευρᾶι* L 834 *ὃν ἔτεκε* Hartungus *ἔτρεφε* Lobeckius: *ἔτεκε* L 835 *ἀέλιον* r: *ἅλιον* L *ἕτερον ἀέλιον* Seidlerus (cf. Seebassi lib. ad Ant. 356 cit. p. 14) 837 *φλέγματι* Heimreichius Beitr. p. 6: *φάσματι* L *μελαγχαίτα δ'* Wakefieldus: *μελαγχαίτα τ'* L 839 sq. genuina scriptura prorsus latet. *θηρὸς ὀλόεντα* D.: *νέσον θ' ὕπο φοίνια* (*φόνια* Heathius) *δολόμυθα* L (*νέσον θ' ὕπο* separato versu) *θέλκτρ' ἐπιζέσαντα* Blaydesius 841 *ἄοκνος* Musgravius: *ἄοκνον* L 842 *προορῶσα* Blaydesius: *προσορῶσα* L *δόμοισι* Triclinius: *δόμοισ* L 843 *ἀίσσουσαν* Nauckius *γάμων*: *κακῶν* schol. *τὰ μὲν αὐτὰ* Nauckio praeeunte Blaydesius 844 *προσέβαλε* (*προσέβαλλε* pr.) L, corr. D. *ἀπ'* L corr.: *ἐπ'* L *ἀλλόθρου* Erfurdtius: *ἀλλοθρόου* L 845 *μολόντ' οὐλίαισι* (*μολόντα στυγναῖσι* Hermannus) *συναλλαγαῖς* Wunderus: *μολόντ' ὀλεθρίαισ ξυναλλαγαῖσ* L 854 *Ζηνὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν* D.: *ἀγακλειτὸν ἡρακλέουσ* L 855 *ἐπέμολεν* praeeunte Triclinio Wunderus D.: *ἀπέμολε* L *αἰκίσαι* cum Lorenzio Wunderus 857 *ὀλοὰν νύμφαν* Blaydesius 863 HMIX. Brunckius: χ̊ L ante hunc versum aut nutricis eiulatio excidit velut *ἰώ μοι*, quae Meinekii opinio est, aut chori proanaphonema velut *τίς ἠχή*, id quod Hensius conicit 865 *τί φῶμεν* Nauckius, *τί φῂς σύ* Schenkelius, *εὐφήμει* Hensius 866 *οὐκ εὔφημον* CWalterus, *οὐκ εὔσημον* Hensius 869 *ἀηδὴς* ed. Lond. 1722 Astius, *κατηφὴς* Blaydesius: *ἀηθὴσ* L 870 *σημανοῦσα* Triclinius: *σημαίνουσα* L 873 *καινοποιηθὲν* suspectum: *πῆμα καινὸν ἀγγελεῖς* Nauckius, *καινὰ ποῖ' ἡμῖν λέγεις* Hensius. fort. *καινὸν οἴκοθεν λέγεις* 878 *ὀλεθρία* vix sanum: *τάλαινα δῆτα* Gleditschius, *τάλαιν' ὄλωλε*; Hensius. an in ЄΘΡΙΑ latet *ἔφριξα*? cf. 1044 879 nondum emendatus: *σχετλίως τὰ* (*δεινότατα* Heimsoethius) *πρός γε πρᾶξιν* Hermannus, *σχετλιώτατ' ἐξέπραξεν* Steinharto praeeunte Nauckius, alia alii 880 *ξυντρέχει* suspectum: *ξυγκυρεῖ* Nauckius, *ξυμπίτνει* (*συνέπεσεν* schol.) Blaydesius. *γύναι, ξυντρέχει* del. Wunderus 881—884 nondum expediti *διηίστωσεν* L 883 *αἰχμᾷ* Triclinius (Subkovio teste) Hermannus 886 *κρυόεντος* vel *ὀλόεντος* Blaydesius, si quid mutandum, *στομωθέντος* malit M., cuius scripturae vestigium in L exstare suspiceris, ubi *στομᾶι* (*τομᾷ* Lⁿ) *σιδάρου* Erfurdtius: *σιδήρου* L 888 *ὦ μάταις* Her-

mannus: ὦ ματαία L τήνδε τὴν ὕβριν Wunderus: τάνδ' ὕβριν L utraque correctio dubia, cum de numeris parum constet: ἐπεῖδες μάταν τάνδ' (nec plura) temptat Nauckius 890 τίς ἦνεν; φέρ' εἰπέ Wunderus 894 ἁ νέορτος schol.: ἀν ἔορτοσ L 895 δόμοις τοῖσδ' Nauckius qui videndus 896 δ' inser. L[1] 898 sq. del. Hermannus 900 γὰρ ἦλθε Schaeferus: παρῆλθε L 901 κοῖλα vix sanum: an ἔκηλα? 902 ἀντῴη Triclinius: ἀντοίη L 903 κρύψασ' ἐμαυτὴν, versum post 914 conlocans Hensius, ex alia poetae fabula huc transscriptum coniecerat Meinekius: fortasse versus loco suo servari poterit, ubi ἔνθα μή νιν εἰσίδοι (scil. Hyllus) scripseris, et tale quid Campbellius requiri sensit 904 προσπίτνουσ' Wecklinus 905 γένοιντ' ἔρημοι Nauckius: γένοιτ' ἐρήμη L 908 φίλον Naberus 910 ἀγκαλουμένη Hermannus αὑτῇ — ἐγκαλουμένη Wunderus 911 del. LDindorfius. καὶ τὰς ἀπάτορας . . . ἑστίας Reiskio duce Nauckius 918 εὐνατηρίοις D.: εὐναστηρίοις L 922 εὐνάτριαν Nauckius: εὐνήτριαν L 924 αὐτῆς r: αὐτῆσ L ᾗ Wakefieldus: ὧι L 928 τῆσδε μωμένης τάδε Meinekius, μηχανωμένης τάδε Bergkius 931 πλευρὰς schol. Il. 1, 103 932 ὁ παῖς add. r 935 ἁλοῦσα ex schol. (ἐπὶ τῷ ἠπατῆσθαι) Heimreichius Beitr. p. 7 938 ἀμφιπίτνων Wecklinus 941 κλαίων θ' Wakefieldus 942 βίον Wakefieldus: βίου L, quo servato ὀθούνεχ' εἷς δυοῖν Nauckius 943 τἄνδον Nauckius 944 ἢ καί τι (κἄτι Herwerdenus) πλείους D., ἢ πλείονας ζῆν Hartungus: ἢ καὶ πλείουσ τισ L 946 πρὶν εὖ παρῇ τις conl. O. C. 1229 Turnerius, πρὶν ἐκπεράσῃς Nauckius: πρὶν εὖ πάθηι τισ L 947 πότερα πρότερον D.: πότερ' ἂν πρότερα L 948 μέλεα Musgravius, πάθεα Blaydesius: τέλεα L 951 μένομεν Erfurdtius: μέλλομεν L 954 ἄπουρος Erfurdtius 955 ἐκποδών Herwerdenus 956 Δῖον Nauckius, Ζηνὸς Triclinius: διὸσ L 958 μοῦνον sensu cassum, κακῶς διακείμενον interpr. schol.: μῶλυν GHMuellerus, alia alii 960 χωρεῖν δόμους (δόμον Hensius) προλέγουσιν Wecklinus 961 ἄσπετον θέαμα Herwerdenus 963 ἀηδών Triclinius: ἀηδὼν ξένοι L 964 nondum persanatus: ᾗξ' ὅμηλυς ἥδε τις βάσις GHMuellerus, de ᾗξεν iam Meinekius cogitavit, qui στάσις coni. 966 προκηδομένα r: προκηδομέναν L βραδεῖαν Froehlichius 969 αἰαῖ, ὅδ' ἀναύδατος Erfurdtius: αἶ αἶ αἶ αἶ ὅδ' ἄναυδοσ L 970 φθίμενόν νιν Hermannus κάθυπνον Reiskius 971. 72 ὤιμοι L 973 τί γενήσομαι Froehlichius 977 γέρον r: γέρων L πῶς φής; ἦ ζῇ γάρ; Meinekius 978 οὐ μὴ 'ξεγερεῖς Dawesius: οὐ μήξε-

γείρεισ (-*εγείρηισ* L¹) L 982 post *ἄπλετον* distinxit Vauvillerius 985 *ἀρρήτοις* Subkovius 986 *ὤμοι μοι ἐγὼ* Meinekius 987 *ἡ δ'* r, *ἁ δ'* D., *ἅδ'* Blaydesius: *ἧδ'* L 988 *ἐξήδη σ'* Wecklinus, *ἐξήδησθ'* Cobetus: *ἐξήιδησ* L 991 *βλεφάρων ὕπνον* Wecklinus 994 *οἵαν οἵων* Martinus, *οἵων οἵαν* Wunderus: *οἵαν ἀνθ' οἵων θυμάτων* L 996 *ὦ* inser. L¹ *ἤνυσας, ὦ Ζεῦ* Wakefieldus 1000 *μανίας θάλπος* Blaydesius. pro *καταδερχθῆναι*, quod Froehlichius deleri voluit, *καταδερχθείς* cum Hermanno Erfurdtius 1001 *τίς γὰρ ἐπῳδός* Blaydesius, *τίς χειροτέχνης* Erfurdtius 1004 *πόρσωθεν* D. *ἰδοίμην* Lᵃ r: *ἰδοίμ' ἄν* L *παῦλαν πόρρωθεν ἴδοιμ' ἄν* Hensius 1005 a b *εὐνάσαι* r: *εὐνᾶσαι* L, *εὐνᾶσθαι* Ellendtius *δύσμορον*: *ὕστατον* L corr. seu var. lect., unde 1005 b *ἐᾶθ' ὕστατον* Hermannus: *ἐᾶτέ με δύστανον* L 1008 *ἀνατέτροφας* Erfurdtius: *ἀντέτροφασ* L *ὅ τι καμμύσῃ* Blaydesius 1009 *τοτοτοῖ* r: *τὸ τὸ τοῖ* L 1010 *πόθι δ' ἔστ'* Koechlyus 1011 *πάντων ἀνθρώπων* Wunderus *οἷς δὴ* Wakefieldus 1012 *ἐν πόντῳ* r: *ἐνι πόντωι* L aut *πολλὰ μάλ'* cum Blaydesio aut *κατὰ δὲ δρία* cum Wakefieldo legendum 1013 *ἐπιτρέψει* r: *ἀποτρέψει* L verba nondum expedita: *οὐδὲν ὀρέξει* Froehlichio praeeunte Nauckius, *ἀντιπαρέξει* Wecklinus, alia alii 1015 *κρᾶτα*: *σάρκα* Wecklinus. *βίᾳ* Wakefieldus 1018 *ἀνήκει* Lⁿ, *ἂν εἴη* Nauckius: *ἀνείκει* L 1019 *ῥώμην* L *σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σῴζειν* ʻmirifice torserunt criticorum ingenia' Meinekius, qui ipse temptat *σὺ δὲ σύλλαβέ μοι· τὸ γὰρ ὁρμᾷ ἐς πλέον ἢ δίχα σοῦ σωκεῖν*, quo conamine probabilius nemini successit: lacunosum esse locum suspicatur D. 1021 sq. *θύραθεν* L¹: *θύραζ' ἒν* L *ὀδυνᾶν* (ex schol.) — *βίοτον* Musgravius: *ὀδύναν — βιότον* L locus nondum persanatus: *ἔστι μοι ἔκλυσιν ἐξανύσαι* Hensius 1023 *ὦ παῖ* Seidlerus, *παῖ παῖ* Hermannus, *ὦ γόνε* Nauckius: *ὦ παῖ παῖ* L 1025 *αἰαῖ* D.: *ἒ ἓ* L *ἰὼ* r: *ἰὼ ἰὼ* L 1031 *ὦ* Seidlerus: *ἰὼ* L *Παλλὰς* alterum add. D. 1034 *τὸν φύσαντ' οἴκτειρ'* Froehlichius, *τὸν φύτορ'* (Hesychii ope [*πατέρ'* Blaydesius]) *οἰκτείρας* D.: *τὸν φύσαντ' οἰκτείρασ* L 1035 *ἐμᾶς* r: *ἡμᾶσ* L *κληῒδοσ* L *ἄκον* L *ᾧ* r: *ὅ*, erasa post *ὅ* littera, L (tacet Subkovius) *ἐχόλωσε* r: *ἐχολοσᾶι* L (Subkovio teste), *ἐχόλησεν* L^Σ Wakefieldus, *ἐλόχησεν* Blaydesius, *ἐδόλωσεν* ASpengelius 1037 *τὰν* Seidlerus: *ἂν* L 1040 *ὦ διὸσ αὐθαίμων* L¹ (Lᵃ Subk.) in marg. ante *ὦ γλυκὺσ ἀίδασ* inserenda: post haec verba posuit Seidlerus *Ἅιδας* corrigens 1042 *εὔνασον εὔνασον* Turnebus, *εὔνασον εὔνασόν μ'* Erfurdtius:

εὔνασόν μ' εὔνασον L 1044 *τάσδε συμφοράς* r: *τᾶσδε συμφορᾶσ* L 1045 *οἵαις* r: *οἵασ* L 1046 *λόγων πέρα* Wunderus 1051 *προσῆψεν* vel *ἐφῆψεν* Blaydesius *ἐμοῖ* L, *σ* ab L^n 1053 sq. *ἐκ μὲν ἔγκατα β. σαρκός* Wecklinus 1054 *πνεύμονος* L^1 r 1057 *πέδῃ* Nauckio suspectum 1058 *κοὔτ' αὐτὰ* Elmsleius 1058—60 *οὐδὲ* quinquies Blaydesius 1059 *θήρειος βία* r: *θήριοσ βίαι* L 1062 *θῆλυς φῦσα* Steinharto praeeunte Nauckius: *θῆλυσ οὖσα* L, quo servato *κἄνανδρος φύσιν* Turnerius 1064 *παῖς ἐτήτυμος πατρός* Hensius 1067 *εἴδω* L pr., unde *ἴδω* Nauckius 1069 ignorat Cicero Tusc. II, 9, 20, del. Nauckius 1071 *τὸν πᾶσιν οἰκτρὸν* Blaydesius *ὥστε* r: *ὥστισ* L 1074 *εἱπόμην* r schol. Ai. 317, *ἱπούμην* Blaydesius: *ἑσπόμην* L 1077 *σκέψαι θ'* Nauckius: *σκέψαι δ'* L 1080 *δύστηνον* L^a: *δύστανον* L 1081 *αἰαῖ ἆ τάλας* D.: *αἶ αἶ ὦ τάλασ αἱ αἱ* (*ε ε* L^r) L 1082 *ἔμαρψεν* Nauckius 1091 *ὑμεῖς ἐκεῖνοι* r *κατεστάθ'* L 1095 *διφυᾶ* D. 1096 *ὑπέροχον* Bentleius: *ὑπείροχον* L 1098 *σκύλακ', ἀμαίμακον* (*δύσμαχον* Hensius) *τέρας* Nauckius 1100 *ἐπ' ἐσχάτοις χθονός* vel *ἐπ' ἐσχάτοισι γῆς* Nauckius 1108 *κἂν μηκέθ' ἕρπω* Blaydesius 1111 *κακούργους* Cobetus, *κακοῦργα* Bergkius *χἀκπνέων ἐτισάμην* Blaydesius 1115 *ἐπεὶ παρίης* (*πάρεστιν* Wunderus, *παρείκεις* Wecklinus) Heimsoethius 1117 *μὴ τοιοῦτον* Mudgius 1119 *χλίειν* Wecklinus 1121 *ξυνίημ'* L^r: *ξυνείημ'* L *κωτίλλεις* Nauckius 1123 *ὥς θ'* Nauckius: *οἷσ θ'* L 1125 *ἀνδροφόντου* Blaydesius 1132 *αὐτῆς* r: *αὐτῆσ* L *ἐντόπου* Meinekius, *οἰκέτου* Hensius: *ἐκτόπου* L 1136 *ἁπλοῦν τὸ ῥῆμ'* Nauckius: *ἅπαν τὸ χρῆμ'* L *μωμένη* Heathius: *μνωμένη* L 1137 *χρῆστ'* L 1138 *στέργηθρα* Nauckius 1139 *ἔνδον* corruptum: *τοὺς νέους γάμους* Wecklinus. fort. *ὡς προσεῖδε τοὺς* (vel *οὓς*) *εἶδεν γάμους*, usitata figura et quae verecunde loquentem filium deceat 1141 *Νέσσος* r: *νέσοσ* L 1144 *οἴχωκ' ὄλωλα* Blaydesius *φέγγος οὐκέτ' εἰσορῶ* Nauckius ipsum versum del. Hensius 1150 *ὅσ'* r: *ὅσσ'* L 1155 *ἡμεῖς δέ σοι πάρεσμεν*, v. seq. deleto, Nauckius 1156 *πράσσειν* Brunckius: *πράττειν* L 1157 *τοὔπος* Nauckius, *τοὐμόν* FGSchmidtius 1158 *φανεῖς* r: *φανῆισ* L *ὁποῖος ὢν ἐμὸς καλεῖ γόνος* Meinekius, *ὁποίον ποῖος ὢν ἀνὴρ καλεῖ* Hensius 1159 *πρόφαντον* r: *πρόσφατον* L 1160 *ἀνδρῶν πνεόντων* (*βροτῶν πν.* mavult FGSchmidtius) D., *τῶν ἐμπνεόντων* Erfurdtius: *πρὸσ τῶν πνεόντων* L 1161 *πέλοι* L^1: *πέλει* L 1164 *συμβαίνοντά σοι* Wunderus 1165 del. Dobraeus 1167 *ἐσελθὼν* r: *εἰσελθὼν* L 1169 *ἥτις* Blay-

desius *τῷ ζῶντι* nondum expeditum: *μέλλοντι* Wunderus, *χρησθέντι* Hensius 1172 *τὸ δ'* Wyttenbachius: *τόδ'* L 1173 del. Axtius 1175 *σὲ δεῖ γεν.* Herwerdenus *τῷδε τἀνδρὶ* r: *τῶιδέ τ' ἀνδρὶ* L 1176 *μὴ παμῆναι* (*πειμεῖναι*, *αν* ab L[r], Subkovio teste) L pr., *μὴ 'πιμεῖναι* deleto *αν* L corr., unde *μὴ ἀναμεῖναι* Meinekius, *μή τι τλῆναι* Blaydesius. an *μὴ φανῆναι*? cf. 1251 1177 *εἰκαθόντα* r: *εἰκάθοντα* L 1178 *ἐξευρόντα* suspectum: *εὖ τηροῦντα* Herwerdenus, *ἐξορθοῦντα* Wecklinus 1180 *τοιάνδε γ' ἐλθὼν* Blaydesius: si quid mutandum, *ταρβῶ μέν, εἰ* (sic r) *λόγον στ. τ. ἐπῆλθον* malit M. cf. Nauck. ad Ai. 510 1181 *ἔμβαλλε* r: *ἔμβαλε* L 1182 *ἐπεισφέρεις* (*ἐπάγεις* schol.) Hensius 1183 *ἀρεῖς* Blaydesius, *εἴξεις* Subkovius *ἀπιστήσεις* L[1]: *ἀπιστήσησ* L 1191 *οἶσθ' ὄντ' ἐν Οἴτῃ* (*Οἴτῃ* Musgravius) *Ζηνὸς ὑψίστου* (sic Wakefieldus) *πάγον* Nauckius 1193 *ἐξάραντά* r: *ἐξαιρέντά* L 1195—98 del. Wunderus *πολλὴν δ' — ἀγρίαν ἐλαίαν* (*ἐλαιὸν* L) Froehlichius 1203 *ποῖ' εἶπας* Hensius: *τί εἶπασ* L 1211 *γ'* r: *μ'* L 1214 *μή τι προσψαύων* Blaydesius 1216 *πρόσνειμαι* L[a]: *πρόνεῖμαι* L 1218 *κρατ'* L pr. 1220 *ὥς γ'* Schaeferus, *ὡς* Wecklinus: *ὥστ'* L 1221 *τοσοῦτον δῆτ'* Hartungus 1224 *προσθοῦ* D.: *πρόσθου* L 1225 *ἐμοῖ* L, *σ* ab L[n] ut 1051 1226 *λάβῃ* Elmsleius 1228 *πιθοῦ* Brunckius 1230 *τὸ* r: *τῶι* L *νοσοῦντα* Wakefieldus 1231 *ὧδε δρᾶν* Groddeckius 1234 *σοὶ δ'* Schaeferus 1235 *τίς τήνδ' ἂν* Froehlichius, *τίς ἂν τοιαύτην μὴ 'ξ ἀλ. νοσῶν* scholiorum ope Hensius, *πῶς γάρ ποθ' — ὡς ἔχεις ἔχειν*; Turnerius servato *τίς ταῦτ' ἂν* 1237 *ἐχθίστοισιν* L 1238 *ἀνὴρ* Hermannus: *ἀνὴρ* L reliqua nondum expedita *νεμεῖν* Brunckius: *νέμειν* L *νεμεῖ* (*νέμει* D.) *πατρὶ* Erfurdtius, *νεμεῖ τινα* Hensius, *νεμεῖ πατρὸς φθίνοντος ὥραν* Nauckius (de *φθίνοντος ὥραν* Blaydesius quoque cogitat). an in ΟΥΝΕΜΕΙΝΕΜΟΙ latet *οὐδάμ' ἂν νέμοι*? ut *φθίνοντος ὥραν* stare possit 1239 *ἀλλὰ δαιμόνων ἀρὰ* Blaydesius 1240 *ἀπιστήσαντα* L[1]: *ἀπιστήσαντι* L 1241 *ὡς νοσεῖς φανεῖς* Axtius 1243 *ἐς πάντα* Hartungus 1247 *παντελῶς* Madvicus 1249 sq. *σὸν ὂν θεοῖσι δεικνὺς* (*θεοῖς διομνὺς* Hensius) *τοὔργον* Dobraeo praeeunte Heimsoethius 1254 *με θῇς* (*μεθῆσ* L[1]) schol., r: *μεθεὶσ* L 1256 *τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς* r: *τελευτῆι τοῦδέ τ' ἀνδρὸσ* L. verba vexatissima: *κέλευθος τ. τ. ὑστάτη* Bergkius, *παῦλά τ. κ. αὖ. τελεία* Hensius, alia alii. *τελευτὴ τῷδε τἀνδρὶ φιλτάτη* coni. M. 1257 *τελεσθῆναι* Hensius 1259 *ἀνακινεῖσθαι* Blaydesius 1261 *πρίονσ'* Wecklinus: *παρέχουσ'* L 1263 *τελέουσ'* Biller-

beckius: τελέωσ L 1264 χαίρετ' Nauckius, qui versus 1264—69 Herculi continuat, 1270—74 choro tribuit (personarum notas om. L) 1266 δὲ θεοῖς r: τε θεῶν L 1266 sq. ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων LDindorfio praeeunte del. Nauckius 1269 πάθη del. Nauckius 1273 πάντων r: ἁπάντων L 1276 μελέους Subkovius 1277 καὶ καινοπαθῆ Bentleius, καὶ κοινοπαθῆ Wecklinus: καινοπαθῆ L 1275—78 del. Hartungus

---

PHILOCTETES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ. 7 καὶ παρ' Εὐριπίδῃ post παρ' Αἰσχύλῳ add. Bergkius

V. 2 ἄστειπτος r 7 ante 6 conlocat Nauckius 10 κατεῖχ' r: κατείχετ' L 11 βοῶν ἰύζων r 13. 14 del. EARichterus 16 θ' add. L^{Σ} ut videtur 18 ἐνθάκησις Nauckio suspectum 22 ἐκεῖ Canterus: ἔχει L σημαίνειν (σημανεῖς Nauckius) ἐκεῖ Porsonus 23 χῶρον τὸν αὐτὸν Blaydesius, χῶρον κατ' αὐτὸν Nauckius τόνδ' ἔτ' (τόνδε γ' r) Elmsleius, τοῦτον Nauckius: τόνδ' L εἴτ' r: ἤτ' L 24 κλύῃς r: κλύοισ L 25 ἴῃ Camerarius: εἴη L 29 γ' Triclinius: τ' L locus nondum expeditus: τύπος r. καὶ στίβον 'στ' οὐχ εἷς τύπος Mudgio praeeunte MSchmidtius, similia alii 30 κατακλιθεὶς r κυρεῖ Schaeferus: κυρῆι L 32 τρυφή Welckerus Burgesius: τροφή L 33 στειπτή r Eustathius, στρωτή Hartungus 34 τἄνδον δ' ἔρημα Blaydesius 35 φλαυρουργοῦ L^1: φλαυρούργου L 36 τεχνάσματ' Blaydesius 37 κείνου suspectum: καλόν γε Blaydesius 38 θάλπεται Nauckio suspectum 40 ἀνὴρ Brunckius: ἀνὴρ L 42 προστείχοι Herwerdenus 43 nondum emendatus: φορβὴν Burgesius ἀλλ' ἢ 'φ' ἕλωρ ἐδεστὸν coni. M. 47 ἕλοιτό μ': ἕλοιτ' ἔμ' Bergkius et ut videtur L pr. μολεῖν r, μ' ἑλεῖν Boissonadius, βαλεῖν Valckenarius 50—54 (δεῖ σ' ἐφ' οἷς—τί δῆτ' ἄνωγας) interpolatoris manum expertas esse Nauckius suspicatur 54 sq. nondum expediti ἐκκλέψεις r: ἐκκλέψηισ L σε δεῖν ψ. ὅ. λ. ἐ. λέγω Matthiae, σε δεῖ — ἐκκλέψεις ὁρᾶν D., alia alii ὅπως δόλοισιν ἐκκλ. Gedikius 56 ὅταν τ' (ὅταν δ' Nauckius) ἐρωτᾷ r 57 λέξεις Blaydesius: λέγ', εἴμ' Ἀχιλλέως παῖς possis, at mutatione non opus. τόδ' οὐχὶ κρυπτέον Nauckius 58 πλεῖν δ' Blaydesius 60 πείσαντες Naberus 61 μόνην r: μόνην δ' L 63 abesse malit Nauckius 64 λέγ'

οὖν (*λέξον δ'* Nauckius) *ὅσ' ἂν* Gedikius 66 *οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'* r D.: *οὐδέμ'* (*ν* superscr. LΣ) *ἀλγυνεῖσ* L 75 *ἐσόψεται* Nauckius 76 *προσδιαφθείρω* Turnerius 79 *ἔξοιδα, παῖ* Erfurdtius (*μὲν* Froehlichius, *τοι* Blaydesius Campbellius): *ἔξ-οιδα καὶ* L 81 *γάρ τοι* r *τι χρῆμα* Turnerius 82 *δίκαιοι δ'* r: *δίκαιοι θ'* L 83 *ἀναιδὲς* vitiosum: *εἰς βραχείας ἡμέρας* Nauckius, *εἰς μιᾶς δὸς* (cum levi distinctione post *βραχὺ*) coni. M., cf. 480 *ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς* 83—85 del. EARichterus 87 *πλάσσειν στυγῶ* idem 91 *οὐ γὰρ ἐξ ἐμοῦ τρόπου*, v. 92 deleto, Nauckius 97 *ἐργάνην* Blomfieldus 100 *τί μ' οὖν* Wakefieldus: *τί οὖν* (*οὐ* pr.) *μ'* L 101 vitiosus 103 *πείθηται* L pr. 104 *ἰσχύος κράτος* Nauckius 105 *ἰούς γ'* Dobraeus: *ἰοὺσ* L 106 *οὐδὲ* r: *οὔτε* L 107 *λαθόντα* Blaydesius 108 *δῆτα τὸ* Vauvillerius, *δῆτα τὰ* r: *δὴ τάδε* L 110 *λακεῖν* L, *λαλεῖν* L corr., r 116 *θηρατέ' οὖν* Triclinius, *θηρατέ' ἂν* Elmsleius: *θηρατέα* L *θηρατέ' ἂν γίγνοιτ' ἄρ'* Turnerius 117 *δωρήματε* Blaydesius 118 *οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ μὴ οὔ* Blaydesio praeeunte Nauckius 119 *αὐτὸς* Vauvillerius: *αὐτὸσ* L *κεκλῆι'* L²: *κεκλησ'* L *κεκλῇ' ἀνήρ* Herwerdenus, *κεκλῇό μοι*, si correctione opus, malit M. 121 *μνημονεύσεις* Herwerdenus 126 *δοκῆτέ τι* r: *δοκῆτ'* (ex *δοκεῖτ'*) *ἔτι* L 126 *πέρα σχολάζειν* Nauckius *αὖθις* r: *αὖτισ* L *ἐκπέμψω* L¹: *ἐκπέμπω* L *αὖθις αὖ πέμψω* Burgesius 128 del. Herwerdenus 130 *αὐδὴν μένον* L pr. ut videtur *σὺ δῆτα, τ., π. αὐδωμένων* Nauckius 134 *Ἀθάνα* Eustathius: *ἀθηνᾶ* L *σῴζοι* Nauckius 135 *με δέσποτ'* Triclinius: *δεσποτα μ'* L 139 *γνώμα* r: *γνώμασ* L 140 *ἀναναν·σσεται* L pr. 141 *σοὶ δ'* Triclinius 142 *παγκρατὲς* Schenkelius 144 *ἐσχατιᾶς* r 145 *ὅντιν' ἐνοικεῖ* Wecklinus, *ὅντινα ναίει* Blaydesius. an *τόνδ' ἵνα κεῖται?* 147 *ὁπλίτης* Bergkius 148 *χέρα προσχωρῶν* (*προσχωρῶν* r) Burgesius 150 sq. *ἄναξ, φρουρεῖν ὄμμ'* Triclinius, *τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ'* Cavallinus, *ἄναξ, τὸ φρουρεῖν* Nauckius: *ἄναξ τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ'* L 156 *μὴ προσπεσών με λάθῃ* Hermannus: *μή με λάθηι προσπεσὼν* L 161 *ἄπεστι* L 163 *τόνδε*: *τῆδε* (*τήνδε* r) Blaydesius 166 *σμυγερὸν σμυγερῶς* Brunckius: *στυγερὸν στυγερῶσ* L his ipsis verbis et simul versibus 159—161 deletis systemata 144—149 et 162—168 exaequat Benedictus 167 *αὐτῷ* r: *αὐτῶι* L (*αὐτῶι* pr. Lamio teste) 170 *μὴ τοὺσ κηδομένουσ* L pr. 171 *μηδὲ ξύντροφον* Brunckius, *μηδὲν* (*μή του* Cavallinus) *σύντροφον* Wecklinus: *μὴ* (*μηδὲ* r) *σύντροφον* L 177 *θεῶν* Lachmannus: *θνητῶν* L 180 *ἴσως* vitiosum: *γεγὼς* Burgesius, *τέως* '*prius*'

M. 183 ἀπ' ἀνδρῶν Burgesius 184 μετὰ (r: μέτα L) suspectum: πέλας Lehrsius, μέσῳ Meinekius 186 ἀνήριθμα Blaydesius 187 sq. ὀρεία δ' M.: βαρεῖα δ' L (βαρεῖ. ἃ δ' Boeckhius) ἀθυροστομοῦσ' Wecklinus: ἀθυρόστομοσ L 189 sq. nondum expediti πικρᾶς οἰμωγᾶς ὕπ' ὀχεῖται Hermannus, πικραῖς οἰμωγαῖς ὑπακούει Hartungo Brunckio praeeuntibus Blaydesius, πικρὰς οἰμωγὰς ὑποκλαίει Pflugkius, alia alii: πικρᾶσ οἰμωγᾶσ ὑπόκειται L 193 παθήματα κεῖνα Brunckius: παθήματ' ἐκεῖνα L 196 ὡς Porsonus: ὅπωσ L 199 ὤιλεται L pr. πρὶν ὅδ' (πρὶν ἂν Blaydesius) ἐξήκῃ Schaeferus 200 χρῆναι r: χρῆν (χρὴν pr.) L 203 του add. Porsonus 204 ἤ που Hermannus: ἦ που L τᾷδ' ἢ τᾷδε Blaydesius 205 ἐτύμα r: ἑτοίμα L, unde βάλλει μέ τοι Nauckius, cf. 214 206 στίβον r: στίβον L 208 ἀχὰ malit Nauckius 209. 218 nondum expediti διάσημα γὰρ θρηνεῖ D., δ. θροεῖ γάρ Hermannus: διάσημα γὰρ θροεῖ L 212 ἀνὴρ L 213 σύριγγι χέων Blaydesius 214 ἀγροβότας r, ἀγρότας Nauckius: ἀγροβάτασ L 216 ἰυγάν Blaydesius 217 sq. αὐγάζων L, αὐγάζον L corr. 218 τι γὰρ δεινόν Wunderus, δέ τι δεινόν Hermannus: γάρ τι δεινόν L προβ. γὰρ αἴλινον (= διάσ. γὰρ θροεῖ) Lachmannus 220 κἀκ ποίας τύχης Nauckius: κἀκ ποίασ πάτρασ L (ναυτίλῳ πλάτῃ r) 222 ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος (πόλεος Heimreichius Beitr. p. 18, qui v. 220 πάτρας tuetur) D., ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν Hermannus: ποίασ πάτρασ ἂν ὑμᾶσ L 224 del. Nauckius 228 κακούμενον Morellius Brunckius, καλούμενοι Meinekius, μ' ἀλώμενον Toupio Erfurdtio praeeuntibus Wecklinus: καλούμενον L καὶ φίλων τητώμενον Seyffertus 231 ἁμαρτεῖν τοὐδέ γ' Wunderus 234 τὸ καὶ λαβεῖν vix sanum: τό μ' οὐ λαβεῖν Reiskius, τὸ μὴ λαβεῖν Blaydesius. fort. τὸ κἀμπλακεῖν (ΚΑΠΛΑΚЄΙΝ scriptum, unde ΚΑΙΛΑΒЄΙΝ) c. accus., cf. 231 237 τίς r: τίσ δ' L 241 οἶσθα δὴ r: οἶσθ' ἤδη L 242 ὦ 'κ φίλης χθονός Blaydesius 244 τῇδε γῇ Blaydesius 245 δὴ τανῦν Buttmannus: δῆτα νῦν L 246 οὐ γὰρ δή: οὐ**γὰρ L, post οὐ eraso δὴ eodemque ab L$^{\Sigma}$ super γὰρ posito 251 ἄρ' add. Erfurdtius 253 ἀνιστορεῖς r: ἂν ἱστορεῖσ L 254 ὦ — ὦ r: ὢ — ὢ L στυγνὸς θεοῖς Nauckius 256 μηδαμοῖ διῆλθέ ποι Blaydesius, μηδαμοῖ διήλυθεν (verbis ὧδ' ἔχοντος οἰ. μ. Ἑ. γῆς deletis) Nauckius 258 σῖγ' ἔχοντες Nauckio suspectum 265 sq. ἀθλίᾳ νόσῳ Wakefieldus τῆς Auratus: τῆσδ' L νόσῳ καταφθ. τῇδ' Wakefieldus 267 φοινίῳ χαράγματι ex Eustathio p. 324, 60 Schneidewinus 268 προδόντες Turnerius, qui

προέντες poterat 271 ἄσμενόν μ' LDindorfius: ἄσμενοί μ' L 272 πέτρᾳ Blaydesius 276 οὗ δή Kvíčala 278 ποῖα δ' οἰμῶξαι Burgesius 280 οὐδὲν L pr. 282 συλλάβοιτο L^{Σ}: συμβάλλοιτο L 285 δὴ r, νυν Wecklinus: οὖν L διὰ πόνου Nauckius: διὰ χρόνου L τὸ μὲν νοσοῦν οὖν διὰ χρόνου πρ. μ. temptabat M. 286 βαιᾷ r Turnebus: βαιῆι L 287 τὰ πρόσφορα Nauckius 288 ἐξεύρισκε r: εὕρισκε L 291 δύστηνον Canterus: δύστηνοσ L 296 ἐκτρίβων L^{Σ}: ἐκθλίβων L 299 τὸ μὴ νοσεῖν μόνον (ἔτι Nauckius) Blaydesius 300 τὰ τῆς νήσου Linwoodius μάθε r Burgesius Nauckius 304 Bergkio suspectus 305 τάχ' ἄν τις Hermannus, κατ' οὖν τις Campbellius 306 ἂν add. L^{Σ} ἀνθρώπῳ Blaydesius, ἀνθρώποις Schubertus 308 καί που r: κἄπου L 309 μετέδοσαν Nauckius 313 κόποισι Wecklinus, πόνοισι Nauckius, κηκῖσι, si quid mutandum, malit M. 315 οἶ' Porsonus: οἶσ L 316 ἀντίποιν' r: ἀντάποιν' L οἷς Ὀ. θ. δοῖέν ποτ' ἄλγους ἀντ. ἐμοῦ π. Turnerius 318 ἐποικτιρεῖν Nauckius 319 sq. nondum expediti λόγοισ L, λόγωι L^{1} μάρτυς ὢν λόγοις Gernhardus, προστυχὼν Meinekius 324 nondum persanatus θυμὸν — χειρὶ Brunckius: θυμῶι — χεῖρα L, unde εἴ μοι γ. θυμὸν ἐμπλῆσαί ποτε Nauckius. praestat fortasse θυμῷ γ. πεῖρα πληρῶσαι πόθον (de π in χ corrupto cf. O. C. 1604 adn.) 327 sq. ὧδ' ἔχων μέγαν (Erfurdtius) χόλον κ. αὐ. ἐν καλῷ 'πελήλυθας Turnerius 335 τόξοισιν Blaydesius 340. 42 del. Gomperzius 343 ποικιλοστόμωι (-στόνωι Lamio teste) L pr. μετήλυθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ Nauckius 344 δόλιος Ὀδυσσεὺς Valckenario praeeunte Nauckius 349 μὴ οὔ με ναυστολεῖν MSeyffertus Blaydesius 351 εἰ γὰρ εἰδόμην RCJebbius versus Meinekio suspectus 355 'π' ἄκρον Burgesius: πικρὸν L οὐρίῳ πνοῇ Nauckius 361 πρὸς φίλους, ὡς ᾠόμην Blaydesius: poterat ὡς ἤκασα, nec tamen correctione opus 362 ὅσ' ἦν propter εἰκὸς ἦν inrepsisse Nauckius suspicatur 367 κἀγὼ 'πακούσας Bothio praeeunte Nauckius (κἀγὼ 'ξακούσας Blaydesius, ἐγὼ δ' ἀκούσας Wecklinus): κἀγὼ δακρύσασ L 369 ὦ σχέτλιοι (σχετλίω Turnerius), 'τολμήσατ' Musgravius 370 πρὶν μαθεῖν ἐμέ Turnerius, πρὶν μολεῖν ἐμέ Hartungus 371 ὁ δ' r: ὅδ' L πλησίος Blaydesius ἦν κυρῶν Brunckius: ὢν (ὧν pr. Lamio teste) κύρει L (ὢν κυρεῖ Wakefieldus) 372 δεδράκασ' Nauckius 380 post ταῦτ' interpungit D. 382 κἀξονειδίσας Wecklinus 385 αἰτιῶμαι κεῖνον r: αἰτιῶμ' ἐκεῖνον L 388 τρόποισι Nicol. progymn. rh. gr. I. 294. Schneidewinus 393 ἃ Τμώλιον

Πακτ. Lindemannus, *ἁγνὸν μέγ' ἃ Π.* Wecklinus 399 *παρεδίδοσαν* r: *παραδίδοσαν* L 402 *Λαρτίου* r: *λαερτίου* L *γέρας ὑπέρτατον* Nauckius 405 *καί μοι προσᾶδον* (scil. *σύμβολον*) Turnerius *ὥστε γιγνώσκειν μ' ὅτι* Blaydesius 409 *δὲ βαιον* L pr. *μέλλει* r 411 *ἠνέσχετο* Porsonus Blomfieldus 413 *τἄμ' ἐσυλήθην* Nauckius 414 *ἀλλ' ἦ χοῦτος* r, *ἦ γὰρ χοῦτος* MSeyffertus: *ἦ χοῦτοσ* L 415 *φρόνει* Burgesius 417 *λαερτίου* L¹ (Lamio teste) r Blaydesius 420 *'Αργείων* r: *ἀργείωι* L 421 *τί δ' ὃς* r, correctione incerta: *τί δ' ὢ* L (*ὢ* L¹, eadem m. [L^Σ Lamio teste] *ὁ* superscr.) *τί δ' αὖ* Hermanno (qui Hesychii ope *τί δ' αὖ σταδαῖος*) praeeunte Schneidewinus, *τί δ'; οὐ* Burgesius, *τί γὰρ ὁ* Badhamus, alia alii. an *τί δ'; ἔθ' ὁ*? cf. 412. 415 422 *τά γε*: *τάχα* r Hermannus, *τάχ' ἂν* Blaydesius 423 *κάκ' ἐξήρυκε*: *κἀξεκήρυξε* L^Σ, unde *κάκ' ἐξήρυξε* Blaydesius 425 vexatissimus quidem, nondum tamen expeditus *ὃς παρῆν, γόνος* Musgravio praeeunte Hermannus D.: *ὅσ περ ἦν γόνοσ* (*μόνος* var. lect. in schol.) L *ὅσπερ ἦν γάνος* Vngerus, *ὃς παρῆν γονεῖ* (*πόνοις* Arndtius) Schneidewinus, *φροῦδός ἐστ' ἄρδην γόνος* (*ἐκ Μέμνονος* M.) FGSchmidtius, *ἥδιστος* pro *ὅσπερ ἦν* Heimsoethius, pro *'Αντίλοχος* Schubertus 426 *δύ' αὖ τώδ' ἐξέδειξας* (*δύ' αὐτὼ δ' ἐξέδειξας* L^Σ) Porsonus: *δύ' αὔτωσ* (*αὕτωσ* corr.) *δεὶν..ἔλεξασ* L, unde *δύ' αὐτὼ τώδ'* (*δύ' αὖ τώδ' ἄνδρ'* RCIebbius) *ἔλεξας* Kaibelius Herm. XIX, 254 428 *φεῦ· θεοὺς τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν* (hoc voluit, non quod coniecisse fertur *φεῦ φεῦ· θεοὺς τί δεῖ σκοπεῖν*) Heimsoethius 429 *ἔστιν ἐνθάδ', ὅντινα* Blaydesius, fortasse loci verbositas, in qua iam Wakefieldus offendit, falsario tribuenda est, poetae autem *'Οδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ καὶ φῶς ὁρᾷ* vel tale quid nec plura 431 *δεινὸς σοφιστὴς* Nauckius 434 *ὃς σοῦ* Hemsterhusius: *ὅσ σοι* L 435 *σ' ἐν βραχεῖ* Erfurdtius: *σε βραχεῖ* L 437 *αἱρεῖ* r: *αἵρει* L 441 *ποίον δὲ* r Florens Christianus: *ποίον τε* L *τοῦτο* Brunckius *λέγεις* r 443 *ὃς οὐκ ἂν ᾔδειτ' εἰς ἅπαντ' εἰπεῖν* Blaydesius 444 *ἐῴη* L^r: *ἐὼν* L 445 *οὐκ εἶδον αὐτός* Burgesius *δ' ἔτ'* r: *δέ τ'* L 446 *οὐδέν πω* r: *οὐδέπω* L 450 *χρηστὰ προυσελοῦσ'* Nauckius: *χρῆστ' ἀποστέλλουσ'* L 451 *χρῆ* L *πῶς δ' αἰνεῖν* Blaydesius 452 nondum expeditus *τὰ θεῖ', ἐπαινῶν τοὺς θεούς, εὕρω κακά* Musgravius, *τὰ θεῖ' ἐρευνῶν τ. θ. εὕρω κακούς* Schneidewinus 455 *εἰσορᾶν φυλάξομαι* r 456 *ὅπου δ'* Burgesius Hermannus: *ὅπου θ'* (*γ'* L¹) L *ὅπου τὸ χεῖρον* Nauckius, v. 458 CWaltero auctore damnans 457

δειλὸς Brunckius: *δεινὸσ* L 460 *μόνῳ* Suidas s. v. *στέρξω* versum del. Nauckius 465 *εἴκῃ* L corr., *ἵῃ* Cavallinus: *ἥκῃ* L 470 *ἵκτης* vel *ἱκτὴρ* Meinekius *λίπῃς* L¹: *λείπῃισ* L 472 *ἐνναίοντα* Lᵃ: *ἐννέοντα* L 474 *νοσήματος* Blaydesius versus Nauckio suspectus 476 *εὐκλεές* suspectum: *εὐχερές* Dobraeus (*εὐμαρές* Nauckius, *εὐπετές* Turnerius), *εὐφιλές* Vauvillerius 477 *σοὶ δ' ἐκλιπόντι τόνδ'* Blaydesius 478 *σώσαντι* Blaydesius 480 *ἡμέρας σοι* Burgesius 481 *ἐμβαλοῦ* r, *εἰσβαλοῦ* Meinekius: *ἐκβαλοῦ* L *ὅποι* (cum Wakefieldo) *θέλεις νεὼς* Nauckius 482 *πρύμνην* Elmsleius: *πρύμναν* L *ὅπου* r 485 *προσπίτνῶ* L 489 *Εὐβοιῶς* ORiemannus apud Turnerium, *Εὐβοίᾳ* Musgravius: *εὐβοίασ* L 491 *Τραχινίαν τε δέραδα καὶ* Toupius, *Τρ. τε δειράδ' ἢ* Piersonus, *Τρ. δειράδα τε καὶ* Heathius, *Τραχίνιόν τε πρῶνα καὶ* Wunderus: *τραχινίαν τε δειράδα καὶ* L 493 *παλαιὸν* Triclinius: *παλαιὰν* L, *πάλαι ἂν* Lᵃ 494 *βεβήκῃ* r, *βέβηκε* Elmsleius: *βεβήκοι* L *ἱγμένοις* r: *ἱκμένοισ* L 496 *πλεύσαντα* Blaydesius: praestat fort. *κέλσαντα.* *δόμους* Wunderus: *δόμοισ* L 498 *οἴμοι* Valckenarius 502 *πάντ' ἄδηλα* Wakefieldus, *πάντα κοινὰ* Dobraeus 505 *τὸν βίον* suspectum: *τἀκ θεῶν* Blaydesius 507 *ἔλεξε* L 509 *ἆθλ', οἷα* Porsonus: *ἆθλ' ὅσσα* L *λάχοι* Herwerdenus: aut hoc restituendum aut *ἴσχοι*, quod magis etiam strophici versus numeris convenit 510 *πικρῶς* Nauckius 511 *ἐγώ νιν* Todtius 512 *τῷδ' ὄνασιν* Nauckius 515 *μετατιθέμενος* ex schol. Brunckius: *μέγα τιθέμενοσ* L *ἐπιμέμονεν* r: *ἐπεὶ μέμονεν* L 517 *τὰν θεῶν* Hermannus: *τὰν ἐκ θεῶν* L 519 *ὅρα σύ τοι μὴ νῦν μὲν εὐχερὴς τις ᾖς* Nauckius, similia Blaydesius Cavallinus 521 *οὐκέθ' αὑτὸς* r: *οὔκέθ' αὐτὸσ* L 523 *ἔξῃισ* L¹ 526 *εἰ δὴ* (*εἰ δ' οὖν* Hensius) *δοκεῖ* Nauckius 528 *ἔκ τε* Gernhardus: *ἐκ δὲ* (*γε* L¹) L 533 *προσκύσαντεσ* L *τὴν ἔσω* verba nondum expedita: *προσκύσαντε Γῆν ἔσω* (*γῆς ἕδος* Wecklinus) Schneidewinus, *προσκύσαντες Ἑστίαν* Bergkius 534 *εἰς οἴκησιν* Bergkius Schneidewinus: *εἰσοίκησιν* L 538 *κακά* L^Σ: *τάδε* L 539 *μείνωμεν* Wakefieldo praeeunte Blaydesius, *σταθῶμεν* Hensius. an *ἐπίσχετον τὰ δρῶμεν'*? scil. *profectionem* *δύο* r: *δύω* L 540 del. Hensius 541 *αὖθις* r, *αὐτίκ'* Blaydesius: *αὖτισ* L 546 *τύχῃ δέ τῳ* Blaydesius *πρὸς ταυτὸν* Lᵃ: *πρὸσ αὐτὸν* L 547. 49 *πλέω γὰρ — ὡς δ' ἤκουσα* Reiskius 548 *ἐξ Ἰλίου* r 550 *συννεναυστοληκότες* Dobraeus: *οἱ νεναυστοληκότεσ* L 552 *τὸν ἴσον* L pr. 554 *ἀμφὶ σοῦ νέα* Auratus: *ἀμφί σ' οὕνεκα* L 557 *σῆς προμηθίας*

MSeyffertus 558 *ἀσφαλὴς* requirit Burgesius, qui poterat *εἰ μὴ κακὸς πέφυχ' ὅδ'* (*πέφυκά γ'* Blaydesius), *ἀσφαλὴς μενεῖ* 559 *ἅπερ γ' ἔλεξας* r, *ὁποῖ'* (*ὅπως* Nauckius) *ἔλ.* Weilius, *ἅπερ προὔλεξας* Hartungus, alia alii: *ἅπερ ἔλεξασ* L. an *ἅπανθ' ἄλεξας?* 563 *ἢ δόλοις* Nauckius 566 *καθ' ἡμῶν* Nauckius 567 vix sanus: *ὡς δρώμεν' ἴσθι ταῦτα* vel *ταῦτ' ἐξεπίστω* (*σὺ ταῦτ' ἐπίστω* Nauckius) *δρώμεν'* Blaydesius 568 *αὐτόστολος* Nauckius 571 *ἐγώ* r: *ἔσω* L 572 *αὖ* Dobraeus, *οὖν* Dissenus: *ἂν* L 574 *ἂν* Heathius: *ἀν* L (*ἂν* r) 580 *οὐκ οἶδ' ἐγώ* Nauckius, mox *λέγειν σαφῶς ὃ λέξει* idem 582 *διαβάλῃς* r: *διαβάλληισ* L 584 *χρηστά θ'* Dobraeus: *χρηστά γ'* L 585 *ἐγώ εἰμ'* L, *ἐγὼ 'μ'* L corr., *ἔγωγ'* Nauckius 586 *'Ατρείδας* r: *ἀτρείδαισ* L 587 *λόγων* Burgesius: *λόγον* L 588 *μηδὲν* Linwoodius 590 *τίθου λέγων* Wecklinus 592 del. Herwerdenus 593 *ἦ μήν νιν* Elmsleius 598 sq. minus impeditam quam quae traditur verborum structuram sic fere adsequamur: *τίνος δ' 'Ατρεῖδαι πράγματος χάριν χρόνῳ τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο τοῦδ' οὕτως ἄγαν*; verba *'Ατρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ τοσῷδ'* propter 600 del. Nauckius 600 *ὅν γ'* Heathius: *ὅν τ'* L 601 sq. *θεῶν δίκη* (vel *βλάβη*: *δίκη* iam Nauckius) *καὶ νέμεσις, αἵπερ* APallisius: si quid mutandum, *θεῶν ἀρὰ* (cf. Trach. 1239) malit M. 609 *'Αχαιοῖς ἐν μέσοις* Blaydesius 611 sq. *ὡς οὐ μή π. πέρσειαν* Elmsleius, *ὡς οὐ δή* (r) *π. πέρσοιεν* Nauckius, *ὡς οὐκ ἄν π. πέρσειαν* Blaydesius. an *ὡς οὐ μή π. ἕλοιεν*, quod proclivi post *πέργαμα* errore in *πέρσοιεν* abierit? 613 *ἄξοιντο* Blaydesius 614 *ἤκουσ'* r: *ἤκουσεν* L *γόνος* r 618 sq. *καὶ καρατομεῖν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι τῶνδε μὴ τυχών* Nauckius 621 *κεἴ τινος κήδοι' ἔτι* FGSchmidtius 622 *ἡ* r: *ἢ* L 625 *εἰς φῶς* Nauckius *ἂν ἐλθεῖν* idem: *ἀνελθεῖν* L 626 *ὅσ' οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'* Turnerius 630 *ἄγοντ'* L¹: *ἄγονθ'* L. *λόγ. μαλθ. πείσαντα δεῖξαι θέντ'* vel tale quid (*ζῶντ'* Schubertus) Blaydesius 631 *οὗ θᾶσσον* Welckerus, *ἦ θᾶσσον* Schneidewinus: *οὔ* (*óὐ* Lamio teste) *θᾶσσον* L 636 *ὁρίζῃ* Reiskius: *ὁρίζει* L *ἕως — ὁρίζει* Hermannus 637 sq. del. Bergkius 639 *τοὐκ* r: *τοῦ* L *ἀνῇ* Piersonus: *ἄηι* (gl. *παρῆι*) L 642 *οἶδ'* Doederlinus: *οὐκ* (*οὔκ'* Lamio teste) L an vero praestat *εὖ γ'· ἀλλά —?* cf. 327 *εὖ γ', ὦ τέκνον*, Plat. rep. 351 c *εὖ γε σὺ ποιῶν· ἀλλὰ κτλ.* 644 *κλέψαι τι* Bergkius: *κλέψαι τε* (*αι τε* in lit.) L 645 *λαβόνθ'* Dobraeus (cf. Wyttenbachium bibl. cr. VI 55) 647 *οὐ πολλῶν ἄγαν* Reiskius 648 *ἔπι* ed. Lond. 1758 (1722?) Wakefieldus: *ἕνι* L 649 *τάχιστ' ἀεὶ*

Turnerius, *μάλιστα, παῖ* Hensius 650 *πάνυ* suspectum: *πόνον* (*πόνου* r) Reiskius, *ταχύ* Meinekius, *πάλιν* Nauckius, alia alii 655 *ἄλλα γ' ἔσθ'* r, *ἔστιν ἄλλ'* Hartungus, *ἄλλ' ἔτ' ἔσθ'* Hensius, alia alii: *ἀλλ' ἔσθ'* L *οὐ γὰρ ἄλλ', ἔξισθ', ἃ β.* temptabat M. cf. 980 657 *βαστάσαι σφε* Blaydesius 661 *εἰ μὲν θέμις* Reiskius *πάρες* nondum expeditum 663 *τόδ'* r: *τότ'* L 666 *πέρα* (*πέραι* L) corruptum: *πάλιν* Blaydesius, *κάρα* Cavallinus 668 *καὶ στόματι δ.* Musgravius 669 *μόνῳ* Nauckius 671—673 del. D. 674 *καί σ' ἐπεισάξω* Turnerius 677 sq. nondum persanati. *τῶν* add. Porsonus, at vide Phil. Rundsch. II, 487. 678 *'Ιξίον' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ'* D.: *ἰξίονα κατ' ἄμπυκα δὴ δρομάδα δέσμιον* L *ἔβαλεν* (*ἔβαλ' ὁ* Wakefieldus) Hermannus: *ἔλαβ' ὁ* L *'Ιξίονα* del. Erfurdtius Hermannus, quibus ducibus *κατὰ δρομάδ' ἄμπυκα* (*ἄντυγα* cum Musgravio Nauckius) Schneidewinus 682 *ἐσίδων μοῖραι* L pr. 684 *οὔ τι νοσφίσας* Schneidewinus 685 *ἴσος ὢν ἴσοις* Lachmannus Schultzius, *ἴσος ἔν γ' ἴσοις* Hermannus: *ἴσοσ ἐν ἴσοισ* L 686 sq. desperati, quorum certa emendatio nemini contigerit, cf. antistr. *ὠλέκεθ'* D.: *ὤλλυθ'* L *ὧδ' ἀτίμως* (*ἀνοίκτως* Linwoodius) Erfurdtius: *ὧδ' ἀναξίωσ* L *τόδε τοι θαῦμά μ' ἔχει* D.: *τόδε θαῦμ' ἔχει με* L fort. *τόδε θαῦμ' εἶχέ μ' ἀεί* 688 *ἀμφιπλάκτων* Erfurdtius: *ἀμφιπλήκτων* L *κλύων* r: *κλύζων* L 690 *βιοτὰν ἀνέτλα* Nauckius 691 nondum expeditus. *ἵν' αὐτός οἱ πρόσουρος* Meinekius, *ἵν' αὐτὸς ἦν οἰκουρός* Blaydesius. an *ἵν' Ἅιδος ἦν πρόσουρος?* *οὐκ ἔχων κάσιν* Oberdickius 692 *τιν' ἔγχωρον* Vauvillerius 695 *οὐδ' ὃς* Erfurdtius, *ὃς τὰν* Hermannus: *οὐδ' ὃσ τὰν* L 696 *ἰκμάδα* Reiskius 698 *ἐμπήρου ποδὸς* Vauvillerius *φύλλοις* r: *φύλλοισι* L 699 *εἴ τι ἐμπέσοι* Mudgio Wakefieldo praeeuntibus D., *εἴ τι συμπέσοι* MSeyffertus 700 *ἐκ γαίας* D., *ἔκ τι γᾶς* Hartungus: *ἔκ τε γᾶσ* L *ἑλών* Reiskius: *ἑλεῖν* L 701 *εἶρπε* Bothius: *ἕρπει* L *ἄλλοτ' ἄλλᾳ* r: *ἄλλον τ' ἄλλαι* L 702 *ὡς* r: *ὢσ* L 704 sq. *πόρον* Wakefieldus, *πόνον* Gleditschius: *πόρον* L *ἐξανείη* Hermannus: *ἐξανίησι* (*ἐξανεί*ησι* pr.) L 711 *πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε* Brunckius: *πτανῶν ἀνύσειε πτανοῖσ* L *πορίσειε* Blaydesius 714 *πώματος* L[1]: *πόματοσ* L 715 *δεκέτη χρόνον* r Nauckius 716 *λεύσσων* r: *λεύσσειν* L *εἴ που* Musgravius (cf. tamen v. antistr.): *ὅπου* L *σταγόν'* (cum FSchultzio) *εἰσιδών* Gleditschius 717 *αἰεὶ πόδ' ἐνώμα* Wakefieldus 719 *παιδὶ συναντήσας* Froehlichius: *παιδὸσ ὑπαντήσασ* L 723 *πατρίαν* Porsonus: *πατρῴιαν* L 725 *Μαλιάδων* Erfurdtius

726 *ὄχϑας* Hermannus: *ὄχϑαισ* L 728 *πᾶσιν* (*πᾶσι* L) vix genuinum: *ἀνὴρ ϑεὸς πλάϑει ϑεοῖς* Hermanno praeeunte Schneidewinus 730 *ἕρπ', εἰ σϑένεις* ed. Lond. 1747 *τί δή ποϑ' ὧδε κἀκ τίνος λόγου σ.* Nauckius 733 *τί δ' ἔστιν* Erfurdtius 736 sq. *ὦ ϑεοί.* NE. *τί τοὺς ϑεοὺς ὧδ' ἀναστένων καλεῖς* anonymus diar. cl. Lond. I. 337, *ὦ ϑεοί.* NE. *τί τοὺς ϑεοὺς ἀναστένων καλεῖς* D.: *ἰὼ ϑεοί* (extra vers.). NE. *τί τοὺσ ϑεοὺσ ἀναστένων καλεῖσ* L (*οὕτως* post *ϑεοὺς* add. r) 741 *δέ τῳ* r: *δὲ τῶι* L 742 *ὄλωλα* Turnebus *τὸ κακὸν οὐ δυνήσομαι* Blaydesius, *τοὐμὸν οὐ δ. κακὸν* Nauckius 743 sq. *διοίχομαι διοίχομαι* Nauckius 745 *βρύκομαι* r: *βρύχομαι* L *βρύκομαι· παπαῖ παπαῖ* Nauckius 746 *ἀπαππα παῖ, παπαππαπαππα παππα παῖ* Hermannus: *ἀπα. παπᾶ. παπᾶ. παπᾶ. παπᾶπαπαῖ* L 748 *πάταξον, εἶ', ἄκρον πόδα* Turnerius 751 *τί δ' ἐστὶ τοῦτο. νεοχμὸν* r 752 *καὶ στόνον στήσας ἔχεις* Nauckius 753 *τί δ' ἔστιν* r Erfurdtius 754 *παππαπαππαπαῖ* (r) Hermannus: *πάππαπάππᾶπαῖ* L 751—754 post 739 inserit Schenkelius, abesse malit Wecklinus Berl. Phil. Wochenschr. IV 1375 755 *τοὐπείσαγμα* ex *τοὐπίσαγμα* L, *τοὐπίσιγμα* Bergkius 758 sq. nondum expediti. *πλάνοις ἴσοις* Bothius, *λήγει γὰρ αὐτὴ διὰ χρόνου πλάνοις νόσος ὡς ἐξεπλήσϑη* FGSchmidtius, *ἥκει — ἴσως ὡς ἐξεπλήσϑη φλέψ.* NE. *ἰὼ δύστηνε σύ* Arndtius, alia alii 760 *διὰ πόνων πολλῶν φϑαρείς* Wakefieldus 761 *δῆτα* add. L^{Σ}, *χερσὶ* MSeyffertus: om. L 767 *ἐξήκῃ* r Brunckius, *ἐξανῇ* Schneidewinus 769 *ἔκηλον εὕδειν μ'* r Blaydesius 771 *μηδ'* D.: *μήτ'* L *μηδέ τῳ* r: *μὴ* (*μή* corr.) *τέτωι* L 772 *μεϑεῖνε* L *ταῦτα* add. r 777 *ὅπως* suspectum: *μηδάμ'* (*μήποϑ'* Herwerdenus) *ὡς* Heimsoethius, *μηδ' ὁποῖ'* Turnerius 780 *καὶ εὐσταλὴσ* L 782 *ἀλλ' ἴσϑ', ὀκνῶ, παῖ, μὴ ἀτελὴς εὐχὴ τύχῃ* aliis inde a Camerario praeeuntibus M.: *ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μή μ' ἀτελὴσ εὐχή* L 783 *φοίνιον* r: *φόνιον* L 784 *προσδοκῶ* L^1: *προσδοκεῖ* L 786 *εἴργασαι* Hensius, *ἐργάζει* Wecklinus 789 *φύγητε* r: *φύγοιτε* L 790 *ὀτοττοῖ* Nauckius 792 *ἵκοιτ' ἄλγησις* Wakefieldus 794 *Μενέλαέ τ' Ἀγάμεμνόν τε* Blaydesius 796 *ἰώ μοι* Nauckius: *ὤμοι μοι* L 798 *δύνᾳ* Porsonus: *δύνηι* L *οὐ ϑέλεις* Blaydesius 800 *ἀνακυκλουμένῳ* Toupius. versum del. Turnerius 806 *σιγῶ πάλαι δὴ* Mollweidius. *τἀμφὶ σοὶ* Blaydesius 807 *ἀλλ' ὦ τέκνον μοι* Nauckius 809 *καταλίπῃς* L^{Σ}: *καταλείπηισ* L 812 *ὡς οὐ ϑεμίστ'* Wunderus. *ἐμοὖστι* Hermannus: *ἐμοί 'στι* L 813 *μενεῖν* r: *μένειν* L 815 *ἦ παραφρονεῖς αὖ* Meinekius

λεύσηισ L pr. ut videtur 818 *μεθίημ', εἴ τι δὴ* Hermannus: *μεθίημι* (*μεθείημι* pr.) *τί δὴ* L *εἴ τι δὴ πλέον πονεῖς* FGSchmidtius 823 *ἱδρώς τε* Buttmannus 827 *ἄλγεος* Hermannus 828 *εὐαὲς* Hermannus: *εὐαὴσ* L 829 *εὐαίων* alterum add. Turnebus 830 *ἀντίσχοις* Brunckius, *ἀμπίσχοις* Burgesius: *ἀντέχοισ* L 831 *τάνδ' ἀχλύν* Reiskius 832 *ἴθ' ἴθι μοι παιήων* D.: *ἴθι ἴθι μοι παιών* L 835 *ὁρᾷς, εὕδει* Herwerdenus Wecklinus 836 *μένομεν* Erfurdtius 838 *πολύ τι* add. Hermannus 842 *ἔργ' ἀτελῆ* Blaydesius 846 *φάμαν* Triclinius, *φάτιν* Nauckius: *φήμαν* L 851 *ἐξιδοῦ* r: *ἐξίδου* L *ὅπᾳ* Schneidewinus, *ὅπερ* Hermannus: *ὅ τι* (*ὅπως* gloss.) L 852 *ὧν* L, *ὃν* L^{Σ} *οἶσθα γὰρ ὃν αἰδοῦμαι* RCIebbius 853 *ταύταν* r: *ταὐτὰν* L *τούτων* D.: *τούτωι* L *ἴσχεις* L^{Σ}: *ἔχεισ* L 854 *πυκινοῖς* r: *πυκινοῖσιν* L 856 *ἀνὴρ* Brunckius: *ἀνὴρ* L 859 verba *ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλὸς* (*ἀλέὴσ ἐσθλὸσ ὕπνοσ* L, transp. L^{a}), quae parenthetice dicta Musgravius statuit, pro spuriis Hartungus habet, nondum expedita: *ἀδεὴς* Reiskius, *ἀδαὴς* Blaydesius 860 *οὐ φρενὸς* Todtius Oberdickius: *οὔ τινοσ* L 861 *ἀλλ' ὥς τίς τ'* Hermannus D., *ἀλλά τις ὡς* Wunderus: *ἀλλ' ὅστισ* (ω superscr.) L 862 *ὁρᾶν* Todtius *βλέπ' εἰ* Hermannus: *βλέπει* L 863 *τόδ'* L pr. *ἀμᾷ* D. 866 *ἀνὴρ* L 867 sq. *γέγηθ' ἰδὼν ἄελπτον ἐπικούρημα* MSchmidtio Blaydesio praeeuntibus Nauckius 871 *ἰδεῖν παρόντα* Cavallinus 872 *οὖ τᾶν 'Ατρεῖδαι* Blaydesius *εὐφόρως* vel *εὐπετῶς* Brunckius, *εὐκόλως* Wakefieldus, alia alii: *εὐπόρωσ* L 873 *ἀγαθοὶ* (*οἱ 'γαθοὶ* r) Brunckius: *ἀγαθοὶ* L 876 *γέμειν* Nauckius 878 *λώφησις* (ut iam FGSchmidtius) *εἶναι κἀνάπαυλά τις* Turnerius, *κἀνάπαυλ' ἤδη* Blaydesius 879 sq. Wecklino suspecti *σὺ δέ μ' ἀνάστησον* Blaydesius 878. 881 coniungit Zippmannus, simul 880 delens et 879 in versus 889 deleti locum substituens, Nauckio probante 884 *σου* r: *σοι* L 887 *ἀροῦσι* Blaydesius, *στήσουσι* CSchirlitzius 892 *συνναίειν ὁμοῦ* Blaydesius 894 *ὀρθώσει με, παῖ* Herwerdenus, *ὀρθώσει μ' ἔτι* malit M. 895 *δῆτ' ἂν* Schaeferus: *δῆτα* L *γε* r: *λέγε* L 896 *λόγων* r 897 *στρέφειν ἔπος* Nauckius 901 *ἔπεισεν* r: *ἔπαισεν* L 902 *αὑτοῦ* r: *αὐτοῦ* L 904 *τοῦ 'μφυτευθέντος* Turnerius: *τοῦ φυτεύσαντοσ* L 906 *πάλαι* L^{1}: *πάλιν* L 907 *γε* r: *τε* L *οἷς δ'* r: *οἵ δ'* L pr., *οἷσ τ'* L^{Σ} (Lamio teste, qui *οἷσδ'* primariam scripturam in L esse tradit) *οὐ δῆτ' ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐφ' οἷς δ' αὐδᾷς ὀκνῶ* Nauckius 910 *ἀνὴρ* L *μὴ 'γὼ* r: *μὴ κἀγὼ* L *γνώμων* Naberus: *γνώμην* L 912 sq. *λυπηρῶς δ' ὅτι πέμπειν*

σε μέλλω ex schol. Cavallinus 913 πάλαι L[1]: πάλιν L 916 τὸν r: τῶν L στόλων L pr. versum del. Wunderus 917 τί μ' εἶπας Valckenarius 923 ὄλωλα Nauckius 924 τὰ add. r 926 ποιεῖ r: ποεῖν L 927 δεῖμα L[1]: δῆμα L λῦμα Nauckius, ὦ πῦρ σύ, παιπάλημα Valckenarius (cf. Naberum Mnem. n. s. X, 142) 928 εἴργασαι Elmsleius 933 με μὴ ἀφέλης (ἀφέλῃ Elmsleius) ed. Lond. 1747: μή μ' ἀφέληισ L 939 del. Nauckius 942 προθείσ L pr. 945 ἑλὼν r: ἑλῶν μ' L 950 ἀλλ' add. Turnebus ἐν σαυτοῦ r 952 σχῆμα L[1]: χρῆμα L 954 αὐανοῦμαι L[Σ]: αὖ θανοῦμαι L 956 τοισίδ' L[1]: τοῖσιν L 957 ἀφ' ὧν Wunderus 958 πρόσθε r: πρόσθεν L versum del. Purgoldus 959 τείσω Nauckius 961 πρὶν μάθοιμεν εἰ πάλιν Nauckio praeeunte Blaydesius, πρὶν μάθοιμ' εἰ μὴ πάλιν CWalterus 966 πάλαι L[1]: πάλιν L 967 οἰκτειρον, ὦ παῖ Erfurdtius παρῇς r: παρῆι L, unde veri simile est in antiquioribus libris duplici versuum ordine descriptis παρῆισ αὐτοῦ fuisse 968 σαυτὸν r Hermannus 972 ἔοικας ἀσκεῖν αἰσχρά Bergkius 973 οἷ' εἰκὸς D. 976 ἀνὴρ L 983 ᾗ L pr. 984 τολμίστατε r 985 μήρπηισ L ἕρπῃς γ' Blaydesius Wecklinus 988 del. Hensius 990 Ζεύς r: ζεὺσ δ' L 992 τίθῃς Porsonus: τιθείσ L 994 ΟΔ. ἐγὼ δὲ φημί Gernhardus: ἔγωγε. ΟΔ. φημί L πειστέον r: πιστέον L 997 ἀριστεῦσιν Nauckius 999 μαθεῖν L[1] 1000 ἕωσ γ' (γ' eraso) L ἕως ἂν ᾖ γέ μοι τόδ' (ᾖ τόδ' ἡμὶν Nauckius) αἰπ. β. Blaydesius. fortasse ἡμῖν vel ἡμῖν γ' (ΗΜΟΙΓΗCΤΟΔ) ᾖ τόδ' praestat, siquid mutandum 1002 nondum expeditus: πέτρας ἄνωθεν τῆσδ' ἐναιμάξω πεσών Hermannus (ἐναιμάξω schol.) 1003 ξυλλάβετον Bernhardyus, ξυμμάρψατ' MSchmidtius: ξυλλάβετ' L ξυλλάβετε τοῦτον Triclinius, ξυλλάβετε, ναῦται Hensius 1007 οἷ' αὖ μ' Hermannus: οἷά μ' L ὅς μ' ἐθηράσω Wakefieldus 1014 ἀφυᾶ LDindorfius 1017 προύβαλες Blaydesius 1018 ἔρημον ἄπορον Wakefieldus 1023 σοῦ τε r: σοῦ γε L 1024 πάνθ' ὑπηρετεῖς Burgesius 1028 ἔβαλον r: ἔκβαλον L οὓς σὺ φῄς Hartungus 1029 καὶ νῦν τί μέτιτε Schubertus 1032 sq. ἔξεστ' ἐμὲ λεύσσοντά σ' αἴθειν Piersono cui ἔξεστ' debetur, praeeunte M.: εὔξεσθ' ἐμοῦ πλεύσαντοσ αἴθειν L 1034 αὕτη r: αὐτὴ L 1035 ὀλεῖσθε Brunckius: ὄλοισθε L 1037 ἐπεὶ r: ἐπ' L 1039 εἰ μή τι κ. θ. ἦν ὑμᾶς ἄγον Turnerius. versum del. Nauckius 1041 τείσασθε τείσασθ' Nauckius 1048 νῦν δ' ἑκὼν κρατῶ λόγον Schneidewinus Bonitzio probante 1049 πανούργων Nauckius 1051

μου add. r 1053 σοὶ δὲ νῦν ἑκὼν Bergkio praeeunte Blaydesius 1056 μὲν e v. praeced. inrepserit, correctio incerta: πάρεστι δὴ Blaydesius 1059 ἠδ' ἐπευθύνειν Nauckius 1060 σὴν Λῆμνον CWalterus 1061 τὸ σὸν κέρας Herwerdenus 1062 σ' ἐχρῆν L 1064 ὅπλοις ἐν Ἀργείοισι κοσμηθεὶς φ. coni. M. 1071 λειφθήσομαι δὴ Wakefieldus: λειφθήσομ' ἤδη L 1076 τὰ τῆς νεὼς Turnerius 1079 λῴω τιν' ἢ νῦν Blaydesius ὁρμώμεθα r Elmsleius Nauckius (cf. El. 950) 1080 ὁρμᾶσθαι propter ὁρμώμεθα Nauckio suspectum 1082 θερμὸν καὶ var. lect. ap. Turnebum: θερμόν τε καὶ L. correctio non suppetit, cf. antistr. 1085 συνείσει Reiskius: συνοίσηι L 1087 αὐλίον L 1089 τίπτ' Bothius: τί ποτ' L ἆμαρ D.: ἦμαρ L 1092 sqq. nondum persanati. γοναὶ δ' αἰθέρος — ἑλῶσιν (ἑλῶσιν Dissenus, ἑλῶσί μ' r Erfurdtius) Nauckius, εἰ θῆρες πλάνοι Wecklinus οὐ γὰρ D., οὐκέτ' Dissenus: οὐ γὰρ ἔτ' L ἴσχω r (Heathius): ἰσχύω L ἑλῶσ'· ἔτ' οὐ γὰρ ἴσχω Hermannus 1096 βαρύποτμ' Erfurdtius: βαρύποτμε L 1097 ἁ τύχα ἅδ' D.: ἔχει (ἔχηι L[1]) τύχαι τᾶιδ' L 1100 λῴονος αὖ M., λωίονος Bothius, τοῦ πλέονος ex schol. Hermannus: τοῦ λώιονοσ L ἑλθεῖν Gernhardus, αἰνεῖν Hermannus, ἀντί D.: ἑλεῖν L 1104 sq. aut ὑστερῶν cum Hermanno aut φωτῶν cum Meinekio (θνητῶν Blaydesius) scribendum 1109 sq. οὐ πτανῶν ἔτ' ἐμῶν ὅπλων — ἄρχων Schenkelius 1114 τοὺς τάδε μησαμένους — ἐμὰς λαχόντας ἄτας Nauckius, qui τὼ τάδε μησαμένω — ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας poterat, cf. 793 sqq. 1116 πότμος alterum add. Erfurdtius 1120 ἀρὰν r: ἀρὰν ἀρὰν L 1123 οἴ μοι μοί L ποῦ ab L[Σ] ut videtur additum ἦ που Blaydesius 1125 χερὶ Triclinius: χειρὶ L 1130 ἐλεινὸν Brunckius: ἐλεεινὸν L 1132 ἄρθμιον Erfurdtius, σύννομον D.: ἄθλιον (ἆθλον L[Σ]) L 1134 ἀλλ' ἔνθεν (sic M.) μετ' ἀγκάλᾳ Cavallino praeeunte Wecklinus: ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾶι L (ἔτ', ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ Hermannus) 1135 ἑλίσσει Wecklinus 1137 στυγνὸν δὲ Turnebus: στυγνόν τε L 1138 μυρία τ' αἰσχρῶν Gernhardus, στυγῶν τε φ. ἐ., μυρία δ' ἀθρῶν ἀνατ. Kaibelius Herm. XIX. 255 ἀνατέλλονθ' r: ἀνατέλλοντα L ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' οὐδείς (οὔτις Wecklinus) Arndtius, ὃς (sic Bothius) ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ', ὦ Ζεῦ D., alia alii: ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' ὀδυσσεύσ L 1140 ἓν D.: εὖ L locus nondum expeditus 1144 τῶνδ' ἐφημοσύνᾳ Gernhardus, τάνδ' ἐφημοσύναν Blaydesius: τοῦδ' ἐφημοσύναι L 1145 ἤνυσε τοῖς φίλοις Blaydesius εἰς φίλων ἀρωγάν Gleditschius 1146 πταναὶ r: πτηναὶ L ὦ πταναὶ γένναι Blaydesius 1148 οὐρεσιβώτας r: οὐρεσσι-

βώτασ L 1149 sq. graviter corrupti. *μηκέτ' ἀπ' αὐλίων ἐλᾶτ'* Canterus 1153 *ἀνέδην* L¹: *ἀναίδην* L 1154 *ἔτ' οὐ φοβητὸς* Hermannus, *φοβητὸς οὐκέθ'* Seebassius: *οὐκέτι φοβητὸσ* L 1157 *σαρκὸς ἀθλίας* Nauckius 1165 *ὅτι σὸν* D., *ἐπὶ σοὶ* MSeyffertus: *ὅτι σοὶ* L 1168 *ᾧ ξυνοικεῖ* r 1171 *λῷστε τῶν ξυνεμπόρων* Hensius 1172 *τί μ' εἰργάσω* Elmsleius 1175 *μ' ἤλπισας* r: *ἤλπισασ μ'* L 1177 *μ' ἐλείπετ'* L pr. 1179 *ἴομεν ἴομεν* L 1188 sq. *τί μ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξεις* Blaydesius 1192 *προύφαινες* r: *προὔφανεσ* L 1193 *νεμεσητὸν* r: *νεμεσσητὸν* L 1196 *οἵ σε κελεύομεν* Reiskius 1199 *βροντᾶς αὐγαῖς* schol.: *βρονταῖσ αὐταῖσ* L 1203 *ἀλλ'* del. Erfurdtius 1206 *δὴ* add. Hermannus 1207 nondum expeditus *τεμῶ* r 1210 *ματεύω* Blaydesius 1211 *ἐς* r: *εἰσ* L 1212 *ἐστ'* del. Hermannus 1213 *ὦ πόλις ὦ πατρία* D. 1214 *εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνήρ* D.: *εἰσίδοιμί σ' ἄθλιόσ γ' ἀνὴρ* L 1218—21, si genuini, corrupti 1219 *ἂν ᾖ* Elmsleius: *ἂν ἦν* (*ἄνην* pr.) L 1222 *οὐκ ἂν*: *οὐδ' αὖ* superscr. Lᵃ 1223 *σὺν σπουδῇ* L^Σ: *συμπονδῆι* L 1226 *πιθόμενος* r: *πειθόμενοσ* L 1231 *τί χρῆμα* r: *τί χρῆμα τί* L *ὑπῆλθέ τις* L^Σ: *ὑπῆλθ' ἔτι* L *ὑπήλυθεν φόβος* Nauckius 1235 *πρὸς θεῶν, πότερα δὴ* (*σὺ πότερα* Hermannus) r, *πρὸς θεῶν πατρῴων* EPhilippus: *πρὸσ θεῶν πότερα* L 1238 *ἀναπολεῖν* L^Σ: *ἀναπολεῖ* L 1240 *εὖ νῦν ἐπίστω. πάντ' ἀκήκοας λόγον* r 1242 *τίς ἐστι* Ebnerus apud Blaydesium Herwerdenus 1243 *τοῖς* r Hermannus: *τοῖσδ'* L 1245 *σοφά* Brunckius: *σοφόν* L 1247 *καὶ πῶς δίκαιον* (*δίκαιά σ'* vel *δίκαιά γ'* Hermannus) *ἔλαβες* D. 1251 *ταρβῶ στρατόν* Hermannus, qui unius versus post hunc lacunam indic. 1252 *πείσομαι* ex schol. Bothius 1253 *οὔ τἄρα* D.: *οὔτ' ἄρα* L 1254 *ἴτω* Wecklinus: *ἔστω* L *τήνδε δεξιὰν ὁρᾷς* Nauckius 1255 *καὶ ἐμὲ* L pr. 1259 *φρονῇς* L¹: *φρονεῖσ* L 1260 *πημάτων* Hartungus 1263 versum ab L omissum add. L¹ aut L^Σ 1265 sq. *νέα — κακά* Bergkius: *μέγα — κακά* (*κακόν* L¹) L *πέμποντες* suspectum: *κλέπτοντες* Wecklinus, *πλέξοντες* malit M. 1267 *λόγους τ' ἄκουσον* Wakefieldus 1269 *ψευσθεὶς* Nauckius *δόλοις* AGregorius apud Turnerium 1275 *παῦε* Triclinius: *παῦσαι* L 1276 *ἂν* Lʳ: *ἂν* L *ἂν εἴπῃς σὺ* Dobraeus 1284 *αἴσχιστος* Piersonus: *ἔχθιστοσ* L 1286 *σὺ* Neoptolemi verbis adsumit Nauckius 1288 *ἆρα* Porsonus, *οὐ γὰρ* Wakefieldus, *ἦ γὰρ* Blaydesius: *οὐκ ἆρα* (*ἄρα* pr.) L 1289 *ἁγνὸν — ὑψίστου* Wakefieldus: *ἁγνοῦ — ὕψιστον* L 1292 *πρότεινε* r: *προύτεινε* (*προύτ* Lʳ in litura) L 1293 *ᾧ* Turnerius: *ὡσ* L 1294 *τ'* add. r 1295 sq. *μῶν Ὀδυσσέως;*

ΟΔ. *Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθι* Nauckius 1300 *ἆ* Triclinius: *ἀα* L (*ἆᾶ* L^Σ) *ἀφῇς βέλος* Meinekius Nauckius 1301 *μέθες με χεῖρα* Blaydesio suspectum 1302 *τί μ'* r: *τίν'* L 1304 *τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν* Wakefieldus: *καλὸν τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοί* L 1308 *μὲν δή* (vel *μέν τοι*) r, *μέν νυν* Wecklinus, alia alii: *μὲν* L *ὅτου* Turnebus: *ὅπου* L 1310 *δ'* add. r 1311 *ἐξ ὧν* (*οἵαν* Blaydesius) *ἔβλαστες* Nauckius 1314 *ᾔσθην πατέρα τὸν ἁμὸν* Triclinius, *ᾔσθην γε πατέρα τὸν ἐμὸν* Nauckius: *ᾔσθην πατέρα τὸν ἐμὸν* L 1315 *τ' ἐμ'* r: *τέ μ'* L 1319 *τούτοις* r: *τούτοισιν* (ex *τούτουσιν*) L 1322 *εὐνοίᾳ* r: *εὔνοιάν σοι* L, unde *εὔσοιαν λέγων*, dubitanter tamen, Schneidewinus 1327 *Χρύσης* r: *χρυσῆσ* L 1329 *ἂν τυχεῖν* Porsonus: *ἐντυχεῖν* L 1330 *ἕως ἂν αὐτὸς* Scaliger, *ἔστ' ἂν οὗτος* Brunckius: *ὡσ ἂν αὐτὸσ* L 1332 *ἑκὼν αὐτὸς* r: *αὐτὸσ ἑκὼν* L 1333 *τοῖν—Ἀσκληπίδαιν* Porsono praeeunte D.: *τῶν—ἀσκληπιδῶν* L 1334 *νόσου μεταστῇς* Blaydesius, *νόσου 'παναχθῇς* Turnerius 1337 *παρ' ἡμῖν* Elmsleius 1339 *ὡς χρὴ γενέσθαι* r Wecklinus 1344 *ἡ 'πίκλησις* Blaydesius 1345 *κληθέντ' ἀριστέων* Nauckius 1348 *ὦ στυγνὲ δαῖμον* Blaydesius *τί μ' ἔτι δῆτ'* Toupius 1349 *ἐφῆκας* Herwerdenus 1358 *με τἄλγος* r: *μ' ἔτ' ἄλγοσ* L 1361 *κακούς* Dobraeus: *κακά* L 1362 *παῖ, σοῦ δ'* Porsonus 1364 *οἵ γε* Heathius Brunckius: *οἵ τε* L 1365 quae post *συλῶντες* sequuntur *οἳ τὸν ἄθλιον αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸσ ὕστερον δίκηι ὀδυσσέωσ ἔκριναν* del. Brunckius 1366 *κἄμ'* Brunckius: *καί μ'* L *ἀναγκάσεις* Cavallinus *τόδε* (ex *τῶδε*) L, *τάδε* r 1367 *ξυνήνεσας* Blaydesius: *ξυνώμοσασ* L 1369 nondum expeditus. *ἔα κακῶς νιν ἐξαπόλλυσθαι κακούς* Doederlino praeeunte Nauckius Iamblich. p. 197, alia alii 1379 *κἀποσώσαντας* Heathius: *κἀποσώζοντασ* L 1381 *λῷσθ'* D.: *καλῶσ* L 1382 *οὐ καταισχύνει φίλους* anonymus diar. cl. V. 39 1383 *ὠφελούμενος* vitiosum: *ὠφελουμένους* Heathius, *ὠφελῶν φίλους* Blaydesio praeeunte Schubertus, *ᾧ φίλον μέλοι* M. 1384 *ἦ κἀμοὶ* Hermannus *τόδε* r: *τάδε* L (Prinzio teste Herm. XIX. 254) 1386 *ἐχθροῖσί μ'* Valckenarius Brunckius: *ἐχθροῖσιν* L 1389 *οὐ δῆτ' ἔγωγε* Nauckius 1390 *ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδας* D.: *ἔγωγ' οὐ κατρείδασ* L 1391 *σώσουσ'* L^Σ: *σώουσ'* L 1392 *ἰδεῖν* L^1: *ἑλεῖν* L, unde *μολεῖν* Burgesius (*ἐλθεῖν* r) 1394 *πείθειν* Schaeferus, *πεῖσαι* Nauckius *ὧν θέλω* Wakefieldus 1395 *μὲν* add. r 1397 *παθεῖν με χρή* (cf. 1339) Wecklinus 1399 *πέμψειν* Blaydesius 1401 *γόοις* L^Σ: *λόγοισ* L in 1402 labem haerere Porsonus intellexit. *εἰ δοκεῖ, στείχωμεν.* ΦΙ.

ἴσθι κεδνὸν εἰρηκὼς ἔπος Wecklino praeeunte Nauckius temptat 1404 *φεύξομαι* r: *φεύξωμαι* L 1406 *ἕρξεισ* L *Ἡρακλέους* Brunckius: *ἡρακλείοισ* L 1407 *πελάζειν* D.: *πελάζειν σῆσ πάτρασ. ἀλλ' εἰ δρᾶισ ταῦθ' ὥσπερ αὐδᾶισ* L 1409 *μήπω, πρίν γ' ἂν* Blaydesius 1410 *ἀΐῃς* r: *ἀΐεισ* L 1416 *κατ-ερητύσων* r: *κατηρετύσων* L 1418 *λέγω* D., *δείξω* Bergkius 1420 *ἀρετὴν* suspicione non caret 1425 *ἀρετῇ δὲ* Wakefieldus, mox *πέρσεις δὲ* idem 1427 *νοσφιεῖς* r: *νοσφίσεισ* L 1429 *ἐκλαβὼν* Turnebus, *ἐκλαχὼν* Valckenarius: *ἐκβαλὼν* L 1431 *σκῦλα τοῦ δῄου στρατοῦ* Schneidewinus 1440 *ἐννοεῖθ'* Elmsleius: *ἐννοεῖσθ'* L 1441 *πορθῆτε* L[r]: *πορθεῖτε* L 1443 *οὐ γὰρ* (*ηὐσέβεια*) Gedikius: *ἡ γὰρ* L 1442—1444 del. D. 1448 *γνώμην ταύτῃ* Toupius, *γνώμην ταύτην* r Elmsleius: *γνώμηι ταύτηι* L 1449 *πράσσειν* Brunckius: *πράττειν* L 1451 *πρύμνην* Hermannus: *πρύμναν* L 1455 *προβλής θ'* Musgravius, *προβολῆς* Hermannus: *προβλῆσ* L 1456 *οὐ πολλάκις ἂν* Nauckius 1457 *ἐνδομύχου* Burgesius *πληγαῖσι* r: *πληγῆισι* L 1459 *Ἑρμαῖον* Eustathius: *ἕρμαιον* L 1461 *Λύκιον* schol.: *γλύκιον* L 1462 sq. *οὐ δὴ δόξης ποτὲ* Hermannus: *ἤδη δόξησ οὔ ποτε* L 1469 *δὴ* Hermannus: *ἤδη* L *ἀολλεῖς* r: *ἀολλέεσ* L 1469—1471 del. Ritterus

Addenda.

Aiax. 52 *λήμας*] Musgravio praeeunte qui *γλήμας* coni. 68 *μηδὲ συμφορὰν τίθου* Madvicus Adv. crit. III 9 98 *ἀτιμάσωσ'* L pr. 151 *εὔπιστα* L^a: *εὔπειστα* L Lobeckius 152 *τοῦ λέξαντος* del. Nauckius 222 *ἀνέρος* (245 servatis *ἤδη τοι κρᾶτα*) Hermannus 239 *ῥίπτει* r Hartungus 249 *εἰρεσίαν* Wecklinus 265 *νέμει* L^a r 273 *βλέποντας* L^{Σ} Hermannus 292 *βαί'*: *αἰβὰ* L pr. 301 *ὑπάξας* L^r: *ἀπᾶξασ* (*ἀπάξας* r) L 304 *αὐτὸν* L pr. 308 *ἐριπίοισ* L 314 *κυροῖ* Suidas Elmsleius: *κύροι* (*κυρεῖ* L^r) L 325 *θακεῖ* L^r: *θάκει* L 367 *ὤιμοι* L, *οἴμοι* r 369 *οὐκ ἐκτὸς ἄψορρον* (= *ἴδοιμί νιν, καίπερ*) Neuius 381 *κοκοπινέστατον* L 390 *δισάρχασ* L, corr. L^r 403 *φύγῃ*: *τράπῃ* L^{Σ} 438 an *πάτρας ἀπελθὼν*? 451 *ἐπεντύνοντ'* L corr.: *ἐπευθύνοντ'*, ut Valckenarius coni., L 481 *λόγον*: *όγ* ab L^r insertum 482 *σαυτοῦ* L^r: *αυτοῦ* L 518 *ἂν* add. L^a 535 *φυλάξω* L pr. 557 *δείξεις* L^a: *δείξηισ* L 569 *δείξει* r: *δείξῃ* L 591 *τοῖς*: *τοὺσ* L pr., unde *τοῦτ' ἀκούουσιν λέγε* conici possit 593 *ξυνέρξεθ'* r: *ξυνέρξεσθ'*, altero ξ ex χ facto, L 594 *φρονεῖν*: *λέγειν* L^{Σ} 608 *αἰδαν* L 614 *οἰοβώτας*: *ι* ab L^r 621 *ἔπεσεν μελέοισ* L 635 *κρέσσων* L pr. *αἰδα* L 649 *ὄγκος* Bothius 657 *μολῶν* L 673 *φλέγειν* (*φέγγειν* L pr. ut videtur): *φέρειν* Nauckius 689 *ὑμῖν* r: *ὑμῶν* L 693 *ἀνεπτόμαν* r (Suidas): *ἀνεπτάμαν* L 756 *θ' ἡμέραι* L 768 *καταστήσαιτ'* L pr. 778 *τῇιδε θ' ἡμέραι* (*τῇιδ' ἐν ἡμέραι* pr. Erfurdtius) L 878. 1194. 1268 *ἀνὴρ* L 890 *ἀμενηνὸν* (prius *ν* ex *μ* factum in L) suspectum: *ἀλλὰ μεμηνότ'* r Musgravius 894 *δουρίληπτον*: *υ* ab L^r 895 *τέκμησαν* L 900. 901 *ὤμοι*: *ἰώ μοι* L 941 *ἀρτίως*: *ἀρτίου* fortasse ab L^1 966 *ἦ*: *ἢ* vel *ἡ* L pr. 969 *τοὺ*δ'* (non *τοιωδ'* vel *τοιουδ'*) eraso *σ* L Prinzio teste: *τί δ. τοῦδ' ἔτ' ἐγγελῷεν* Meinekius 971 *πρὸς* L^r: *πρὸ* L 994 *ὁδόστ'* L pr. 1010 sq. *ὅτῳ πάρα . . . μηδὲν ἵλεων γελᾷ* Madvicus Adv. crit. III 11 1013 *τὸν ἐκ σπόρου γεγῶτα* idem ibid. 1044 *προσλεύσσεις*: *προπλεύσει* (*προσλεύσει* corr.) L cf. *λεύσ(σ)οντασ* in *πλεύσαντοσ* corruptum Phil. 1033 1045 *ἐστειλάμην* L pr. 1053 *ἄγειν* L, *ἄξειν* L^1 1070 *ἐθέληισ* L pr. 1074 *καθεστήκει* L pr. ut videtur 1090 *ταφὰς*: *τρυφὰσ* L pr. ut videtur 1150 *ἐγὼ δὲ φῶτ' ὄπωπα* Nauckius. an *ἐγὼ δ' ἕν' ἄνδρ' ὄπ.*? 1151 *ὃς*: *οἷσ* L pr. 1179 *αὔτωσ* L 1214 *ἄγκειται* L^{Σ}

demum, ἂν κεῖται L Prinzio teste 1243 ἤρεσκεν ex ἤρκεσεν fecit L^1 1277 ναυτικοῖς θ᾽ ἑδωλίοις Bothius 1284 λαχών: ἑκών Reiskius 1290 αὐτὰ (non αὐτῶ) L, αὐτὸσ L^r Prinzio teste 1305 βλαστῶν L 1330 ηπει γ᾽ ἂν εἴην L pr. 1338 ἔμπα L, σ ab L$^\Sigma$ 1362 τῇιδέ θ᾽ ἡμέρα L φανείσ L pr. 1369 ὅσσ᾽ ἂν ποιήσεισ (ποιήσησ L^a) L 1377 φίλος L^a: φίλον L 1414 φησὶν L

543. 626. 706. 1339. 1369. 1374 e Prinzii auctoritate L^r, 726 L$^\Sigma$ notatur, ubi Duebnerus L^a exhibet

---

Electra. Argumentum (cf. praef. p. VI.). 1 δείκνυσι Bergkius. τῷ Ὀρέστῃ L 3 ἔδωκε Schaeferus. δείσασα r: φοβουμένη L 4 κτείνωσιν r: φονεύσωσι σὺν τῷ πατρί L 4 ὃ δὲ — 9 Ὀρέστου r: Τροφεύς ἐστιν ὁ προλογίζων πρεσβύτης παιδαγωγὸς ὁ ὑποκείμενος (ὑποκείμενος del. Nauckius) καὶ ὑπεκθέμενος τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς Στρόφιον καὶ ὑποδεικνὺς αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν κλέψας ἐκ τοῦ Ἄργους ὁ παιδαγωγὸς ἔφυγεν, καὶ διὰ εἴκοσιν ἐτῶν ἐπανελθὼν εἰς τὸ Ἄργος μετ᾽ αὐτοῦ δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει L

10 πελοπιδᾶν, ab L^1 superscripto ῶν 16 πυλάδησ, eraso σ, L 28 τ᾽ L corr.: δ᾽ L 80 ἠλέκτρασ, eraso σ, L 84 πατρὸ σχ^{εν}έσοντεσ (εν ab L^1) L 98 ὑλοτόμοι L^1: ὑλοτομον L 154 ἄχθος Lachmannus 161 γᾶ: *γᾶι L 168 ὧδ᾽ ἐλάθετ^{o}αι L, o ab L^1 169 ἔπαθεν L pr. 174 ἔτι L Heathius, ἔστι L^a 181 βούνομον L, βουνόμον L^1 schol. Hermannus 224 ὀργάς] iam Reiskius 319 φάσκον τ᾽ L, corr. L^1 323 ἐπείτ᾽ ἂν L corr.: ἔπειτ᾽ ἂν L 340 ἀκοστέα L 443 νέκυσ ab L^2 in litura scriptum 446 ἐξαίμαξεν L pr. 447 αὐτὴ L pr. 456 ἐπιβῆναι L pr. 528 εἷλεν οὐκ r: εἷλεν (εἷλε L^1) κοὐκ L 534 δέ με L pr. τίνῶν^{οσ} L pr., ων in οσ mutavit et οσ superscriptum erasit L^r Prinzio teste 559 ἔτι L^1: ἔστ᾽*** L 561 οὐ: οὖν L pr. 564 Αὐλίδι: litteras α λ δ in rasura ab L^r scriptas, δ ex ω correctam nec plura de L pr. constare Prinzius testatur 572 αὐτοῦ L 590 βλαστόντας r: βλαστῶντασ L 593 λέγεισ L pr. 631 σύγ᾽ L pr. 714 ἁρμάτων L 723 ἔστασαν L pr. 769 ναῦ in L exstare negat, immo inter scribendum υ ex α correctum esse testatur Prinzius 771 τέκει L pr. 796 ὅπωσ ἐπαύσομεν L pr. 802 τήν δέ δ᾽ (τ᾽ Duebnero teste) L pr. 830 ἀΰσεισ L pr. 850 ἵστωρ r: ἴστωρ L 852 ἀχαίων L pr. Duebnero Prinzio testibus, spiritum et ε in rasura L$^\Sigma$ scripsit 608 πᾶσιν L 881 ὕβριν L pr. Kaibelius Herm. XIX. 254 896 ἐστιν L,

ἐστὶν superscripto *εισιν* L^{Σ} 978 *τῶν πατρῴιων* L, corr. L^1 981 *τῶδε χρῆν**** L pr. 1013 *αὐτῇ* L 1090 *καθύπερθε* L 1131 *ὤφελες* L^a r 1141 *ξένηισι* L 1158 *φιλτάτης* L^1: *φιλτάτου* L 1168 *κατεῖχον* L pr. 1193 *ἀνάγκῃ* r: *ἀνάγκη* L 1275 *τῶιδ'* (eraso *τ*) L 1281 *ἂν* r: *ἂν* L 1297 *ἐπελθόντοιν* L^1: *ἐπελθόντων* L 1315 *εἴργασω* L, corr. L^1 1325 *ἀπώσετ'* L pr. 1336 *ἀπλείστου* L 1337 *μέλειν* L 1390 *αἰωρουμένων* L, corr. L^1 1401 *τῶι δ'* L 1467 *εἰ δὲ εστι* L, corr. L^1 1481 *ἐσφάλου* L pr. 1487 *πρόσθεσ* L pr. 1496 *ἂν ἐν ταυτῷ* Triclinius: *ἐνταυ*τῶι* L

Lamii lectionibus a Schuberto memoratis cum alibi tum 379. 485. 606 fidem negandam fuisse Prinzius monet

---

Oedipus Rex. 30 *ἀίδησ* L 52 *τόθ' αἰσίωι* L pr. 107 *τινασ*] accentus erasus Prinzio teste, qui num punctum super *σ* positum fuerit valde dubitat 136 *θεῶι τ'* L pr. 153 *δνοφερὰν φρένα* Wecklinus Philol. 44, 1, 105. 209 *κεκλήσκω* L 253 *δέ τε* L^a in litura litterarum *δε* 260 *ἔχων* L^a: *ἔχω* L 250 *γένοιτ'*: *γένοιτ' ἂν* L pr. 282 *ἁμοὶ* Elmsleius: *ἅ μοι* (*ἅ μου* pr.) L 314 *ἄνδρα δ'*: *ἄνδρα σ'* L pr. *ἀνδρὶ* D. 329 *σαφῶς ἀνείπω* Nakius mus. Rhen. 40, 1, 145 337 *ὀργὴν* ab L^{Σ} correctum Prinzius testatur 375 *βλέψαι* L, corr. L^a 397 *εἰδὼς*: *οὐδεὶσ* L pr. 420 an *πυθμήν*? ut imae summis regionibus opponantur 549 *τήνδ' αὐθάδειαν* L pr. 555 *χρείῃ* Dawesius: *χρειη* L (*χρεῖ' η* L^{Σ}) 726 *ἀκούσοντ'* L pr., quo fortasse *ἀκούοντ'* indicatur 919 *λύκι'* L, corr. L^a 979 *εἰκῆι* L 1050 *εὑρῆθαι* L pr. 1145 *ὦ 'τᾶν* L 1231 *αὐθέρετοι* L pr. 1252 *εἰσέπεσεν* L pr. 1262 *κλεῖθρα* L, corr. L^r 1302 *πρὸς* L^{Σ}: *πρὸ* L 1493 *παραρρίψει*: tertium *ρ* ab L^r add. 1515 *ἐξήκεις* L^a: *ἐξήκησ* L

48 *πάρος* Prinzius testatur manui saec. XIV. deberi per totam fabulam correctricis munere functae, eandem v. 800 a librario omissum supplevisse, 117 *κατεῖδ'*, 138 *αὐτοῦ*, 158 *πρῶτα σε* (*πρωτάν σε* L, *πρώταν γε* L^{Σ}) correxisse, 360 compendio ^ deleto *ειν* adiecisse (super *ε* maculam, non litteram apparere). huc quinque praeterea locos refer, quibus Prinzio auctore L^r pro Duebneriano L^a in adnotatione substituimus: 843. 1186. 1284. 1299. 1477. idem Iebbii lectionem v. 11 confirmat, cum *στέξαντεσ* primae, *στέρξαντεσ* recenti demum manui Duebnerus tribuerit, contra 1104 Duebneri lectionem veram esse,

Wolffium falli ait. quae de 74 (L[1] pro L[r]) et 1289 correctiora enotavit, in adnotationem recepimus

---

Oedipus Coloneus. 461 *ἐπάξιος* L[1]: *ἐπάξιον* L 849 *νικᾶν*, super *ι* scripto *ει*, L 998 *ἐγὼνδὲ* L pr. 1174 *κλύειν* L pr. ut videtur 1204 fortasse *βαρείᾳ πημονῇ 'γκυκᾶτέ με*, qua de metaphora cf. Blayd. ad Ai. 895 1432 *μὲν* in litura L 1470 *ἀφορμᾶι* L, *ἐφορμᾶι* L[1] ut videtur 1590 *καταρράκτην*: alterum *ρ* add. L^Σ 1640 sq. fortasse *τλάσας χρὴ τό γ' ἐνναῖον φρεσὶν χωρεῖν* '*id quod in animis vestris versatur perpetientes*', scil. orbitatem. ΦΡΕϹΙΝ in ΦΕΡΕΙΝ commutatum v. Ai. 799 adn. 1707 *ἐΰσκίαστον* L

Antigona. 27 *φησιν* L pr. 131 *ῥίπτει* Erfurdtius 263 scribendum videtur *κοὐδεὶς ἐναργής· ἀλλὰ φεῦ τὸ μὴ εἰδέναι*, cf. Blayd. ad Philoct. 234 361 *ἄϊδά* L, *ι* super *α* ab L[1], puncta super *ι* priore erasa 459 sq. *ἐννύχοις θεοῖς δίκην δώσειν* Keckius 691 an legendum *λόγοις τ' ἰάπτει σ', οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων*?

Trachiniae. 526 *ἔγνω δὲ μάτηρ μὲν οἷα δρᾷ Ζεύς* breviter dictum pro '*et matrem quidem non fugit, utri certantium numen propitium esset*' temptat M. ab altera scholii parte *ἐγὼ παρεῖσα τὰ πολλά, τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων* alii salutem petunt: at interiectio narrationi inhaerescens ne sic quidem tolerabilis 738 an *πρός γε σοῦ στυγούμενον*? 910 sq. ferri possent, si talia fere legerentur: *δαίμον' ἀνακαλουμένη. ἥτις κτάνοι ξύνευνον αὐτουργῷ χερί*, nisi forte verba fuerunt similia versui 793 (*δαίμον'* . . .) *οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίον*

Philoctetes. 505 sq. *τηνικαῦτα τοὐπιὸν σκοπεῖν μάλιστα* coni. M. 629 sq. lenissima medicina restitui possunt: *ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς δεῖξαι νεώσθ' ἁλόντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις* '*Ulixem sperare unquam fore ut miti persuasione proxime pellectum Argivis me demonstret*'. *νεώσθ'* in *νεώσ* abierat sicut 1381 *λῶσθ'* in (*κα*)*λῶσ*: ceterum scriptura vitiosa *ἄγουθ'* omissae litterae vestigium servavit. sed praestat fortasse *νεωστὶ δόντ'*, cf. Weckl. ad Eur. Phoen. 21 698 sq. *εἴ τε* (sic Gleditschius) *συμπ.*, *φ. ἐκτέμοι τι γᾶς* Wecklinus 858 sq. in ΝΥΧΙΟϹΑΛΕΗϹ vide an *νωχελής* lateat, in ΥΠΝΟϹΕϹΘΛΟϹ autem *ὑπνόθελκτος* seu simile quid 1314 an *γέγηθα πατέρα*? cf. Nauckium ad Ai. 136

I.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΑΙΑΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωικῆς ἐστι πραγματείας, ὥσπερ οἱ ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ καὶ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ καὶ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ καὶ ΜΕΜΝΩΝ. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδήν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν καὶ ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχρήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστί τις καὶ κριὸς ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσέα, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν· ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ΛΟΚΡΟΥ. Δικαίαρχος δὲ ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς ΑΙΑΣ ἀναγέγραπται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνῃρημένων. καὶ ὃ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσέα· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποίμνια. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἑλληνικὰ τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορός. ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἡ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὃ δὲ ὑποκρινόμενος

πεπαῦσθαι ἔξεισι καθαρσίων ἕνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχρῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον οὐκ ἐῶντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεῦκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγῳδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἥκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκρατὴς εἶναι τῶν ὅπλων ἀποτυχὼν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ 542)

οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547)

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.

οὐκ ἐλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἧτταν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος· θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσέως, διό φησι·

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστι καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

ΑΘΗΝΑ.

Ἀεὶ μέν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον·
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις.
ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
καί σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως,
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
κεῖνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.
νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴργασται τάδε·

ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
κἀγὼ θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν
λείας ἁπάσας καὶ κατηναρισμένας
ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καί μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει
φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἴχνος ᾄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
τὰ δ' ἐκπέπληγμαι κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος
τά τ' εἰσέπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερί.
ΑΘ. ἔγνων, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ.
ΟΔ. ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;
ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι.
ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ᾖξεν χέρα;
ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.
ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;
ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.
ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;
ΑΘ. κἂν ἐξεπράξατ', εἰ κατημέλησ' ἐγώ.
ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;
ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος.
ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο;
ΑΘ. καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.
ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;
ΑΘ. ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε

λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον
κύκλῳ ῥαχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά.
κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων,
καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.
δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς.
θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείργω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
Αἴαντα φωνῶ· στεῖχε δωμάτων πάρος.
ΟΔ. τί δρᾷς, Ἀθάνα; μηδαμῶς ἔξω κάλει.
ΑΘ. οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖ;
ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.
ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν;
ΟΔ. ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρὶ καὶ τανῦν ἔτι.
ΑΘ. οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;
ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.
ΑΘ. μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;
ΟΔ. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.
ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας.
ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ;

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.
ΟΔ. γένοιτο μέντἂν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.
ΑΘ. σίγα νυν ἑστὼς καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.
ΟΔ. μένοιμ' ἄν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν.
ΑΘ. ὦ οὗτος, Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ.
τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου;

ΑΙΑΣ.

ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
ὡς εὖ παρέστης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
ΑΘ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;
ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔχμασας χέρα;
ΑΙ. ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
ΑΘ. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
ΑΙ. θανόντες ἤδη τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα.
ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν; ἦ πέφευγέ σε;
ΑΙ. ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;
ΑΘ. ἔγωγ'· Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
ΑΙ. ἥδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τί πω θέλω.
ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τί κερδάνῃς πλέον;
ΑΙ. πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκείου στέγης
ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
ΑΙ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θανῇ.
ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ.
ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι·
κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοὐκ ἄλλην δίκην.
ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν,

χρῶ χειρί, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς.
ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάναι.
ΑΘ. ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
τούτου τίς ἄν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος
ἢ δρᾶν ἀμείνων ηὑρέθη τὰ καίρια;
ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτίρω δέ νιν
δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ὁθούνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν.
ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
εἴδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδέν', εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει.
ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τἀνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.

ΧΟΡΟΣ.

Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου,
σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω·
σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενὴς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας.
ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἱππομανῆ
λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν

βοτὰ καὶ λείαν,
ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ.
τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων
εἰς ὦτα φέρει πάντων Ὀδυσεύς,
καὶ σφόδρα πείθει· περὶ γὰρ σοῦ νῦν
εὔπιστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς
οὐκ ἂν ἁμάρτοις· κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ
τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι·
πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.
καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται·
μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν
καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
χἠμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ'
ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρίς, ἄναξ.
ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν ἅπερ πτηνῶν ἀγέλαι·
μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
τάχ' ἄν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης,
σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις —
ὦ μεγάλα φάτις, ὦ

172—182 = 183—193.

μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς —
ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας;
ἦ πού τινος νίκας ἀκάρπωτος χάριν,
ἤ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
ψευσθεῖσα δώροις εἴτ' ἐλαφαβολίας;
ἢ χαλκοθώραξ ἤ τιν' Ἐνυάλιος
μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις
μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν;
οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
παῖ Τελαμῶνος, ἔβας
τόσσον, ἐν ποίμναις πίτνων·
ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς
ἢ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,
μὴ μή μ', ἄναξ, ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις
ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρῃ.
ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, ὅπου μακραίωνι
στηρίζει ποτὶ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ
ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
ἀτάρβητος ὁρμᾶται
ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
ἁπάντων καχαζόντων
γλώσσαις βαρυαλγήτως·
ἐμοὶ δ' ἄχος ἕστακεν.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,
γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν,
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.

νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατὴς
Αἴας θολερῷ
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.

ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἠρεμίας
νὺξ ἥδε βάρος;
παῖ τοῦ Φρυγίοιο Τελεύταντος,
λέγ', ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον
στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας·
ὥστ' οὐκ ἂν ἄιδρις ὑπείποις.

ΤΕΚ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
θανάτῳ γὰρ ἴσον βάρος ἐκπεύσει.
μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμὶν ὁ κλεινὸς
νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.
τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
χειροδάικτα σφάγι' αἱμοβαφῆ,
κείνου χρηστήρια τἀνδρός.

ΧΟ. οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθονος ἀγγελίαν ἄτλα-
τον οὐδὲ φευκτάν,
τῶν μεγάλων Δαναῶν ὕπο κληζομέναν,
τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
οἴμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
θανεῖται, παραπλάκτῳ χερὶ συγκατακτὰς
κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμας.

ΤΕΚ. ὤμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν
δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην·
ὧν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας,
τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν
τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
ῥιπτεῖ θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω

221—232 = 245—256.

κίονι δήσας
μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν
παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ,
κακὰ δεννάζων ῥήμαθ᾽, ἃ δαίμων
κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν.

ΧΟ. ὥρα τιν᾽ ἤδη κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι
ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον
ποντοπόρῳ ναῒ μεθεῖναι.
τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι
καθ᾽ ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς, τὸν αἶσ᾽ ἄπλατος ἴσχει.

ΤΕΚ. οὐκέτι· λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπῆς
ᾄξας ὀξὺς νότος ὣς λήγει,
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

ΧΟ. ἀλλ᾽ εἰ πέπαυται, κάρτ᾽ ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

ΤΕΚ. πότερα δ᾽ ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις,
φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;

ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.

ΤΕΚ. ἡμεῖς ἄρ᾽ οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.

ΧΟ. πῶς τοῦτ᾽ ἔλεξας; οὐ κάτοιδ᾽ ὅπως λέγεις.

ΤΕΚ. ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἡνίκ᾽ ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἥδεθ᾽ οἷσιν εἴχετ᾽ ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνών·
νῦν δ᾽ ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,

κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ
ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος.
ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;
ΧΟ. ξύμφημι δή σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγή τις ἥκει· πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος
μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;
ΤΕΚ. ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή.
ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
ΤΕΚ. ἅπαν μαθήσει τοὔργον, ὡς κοινωνὸς ὤν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἕσπεροι
λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον, ἄμφηκες λαβὼν
ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἕρπειν κενάς.
κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω· τί χρῆμα δρᾷς,
Αἴας; τί τήνδ' ἄκαιρος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν οὔτε του κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
ὃ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὃ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας·
ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας εὔερόν τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ηὐχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κἀρράχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ᾐκίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων.
τέλος δ' ὑπᾴξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινι
λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών·
κἄπειτ' ἐπᾴξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν,

ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα 'θώυξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί.
καὶ τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτε.
κἀγώ, φίλοι, δείσασα τοὐξειργασμένον
ἔλεξα πᾶν ὅσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὃ δ' εὐθὺς ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγράς,
ἃς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ·
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν·
ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναζε ταῦρος ὣς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἀνήρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών·
καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν
[*τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κὠδύρεται*].
ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ εἵνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι·
φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται λόγοις.

ΧΟ. *Τέκμησσα, δεινά, παῖ Τελεύταντος, λέγεις*
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.

ΑΙ. *ἰώ μοί μοι.*

ΤΕΚ. *τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε*
Αἴαντος οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν;

ΑΙ. *ἰώ μοί μοι.*

ΧΟ. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασιν ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.
ΤΕΚ. ὤμοι τάλαιν᾽· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ᾽ εἶ; τάλαιν᾽ ἐγώ.
ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
λεηλατήσει χρόνον, ἐγὼ δ᾽ ἀπόλλυμαι;
ΧΟ. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ᾽ ἀνοίγετε.
τάχ᾽ ἄν τιν᾽ αἰδῶ κἀπ᾽ ἐμοὶ βλέψας λάβοι.
ΤΕΚ. ἰδού, διοίγω· προσβλέπειν δ᾽ ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,
μόνοι ἔτ᾽ ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ,
ἴδεσθέ μ᾽ οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
ΧΟ. οἴμ᾽ ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
δηλοῖ δὲ τοὔργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει.
ΑΙ. ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας,
ὃς ἁλίαν ἔβας ἑλίσσων πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονὰν ἐπαρκέσοντ᾽·
ἀλλά με συνδάιξον.
ΧΟ. εὔφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
ΑΙ. ὁρᾷς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις,
ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;
ὤμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
ΤΕΚ. μή, δέσποτ᾽ Αἴας, λίσσομαί σ᾽, αὔδα τάδε.
ΑΙ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;

348—355 = 356—363. 364—378 = 379—393.

αἰαῖ αἰαῖ.
ΤΕΚ. ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε καὶ φρόνησον εὖ.
ΑΙ. ὦ δύσμορος, ὃς χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἑλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις
ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα.
ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.
ΑΙ. ἰὼ πάντα δρῶν ἁπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου,
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.
ΧΟ. ξύν τοι θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται.
ΑΙ. ἴδοιμι μήν νιν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἴπῃς· οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ;
ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἂν τὸν αἱμυλώτατον,
ἐχθρὸν ἄλημα, τούς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς
τέλος θάνοιμι καὐτός;
ΤΕΚ. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν
εὔχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;
ΑΙ. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος,
ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἕλεσθ' ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἕλεσθέ μ'· οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἁμερίων
ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων.
ἀλλά μ' ἁ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθρι' αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγῃ;

394—411 = 412—429.

ποῖ μολὼν μενῶ;
εἰ τὰ μὲν φθίνει φίλοισι τοῖσδ'
ἐμοῦ σέβας, μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χειρὶ φονεύοι.

ΤΕΚ. ὢ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.

ΑΙ. ἰὼ πόροι ἁλίρροθοι
πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
πολὺν πολύν με δαρόν τε δὴ
κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκέτι μ', οὐκ
ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω.
ὢ Σκαμάνδριοι
γείτονες ῥοαί,
εὔφρονες Ἀργείοις,
οὐκέτ' ἄνδρα μὴ
τόνδ' ἴδητ', ἔπος
ἐξερῶ μέγ', οἷον οὔ τινα
Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος
ὧδε πρόκειμαι.

ΧΟ. οὔτοι σ' ἀπείργειν οὐδ' ὅπως ἐῶ λέγειν
ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

ΑΙ. αἰαῖ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ
καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων·

ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει
οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι.
καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ·
εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
οὐκ ἄν τις αὔτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
νῦν δ' αὔτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.
νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ
ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευτύνοντ' ἐμὴν
ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς·
κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος· εἰ δέ τις θεῶν
βλάπτοι, φύγοι τἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός,
ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας
προδοὺς τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν
γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις

καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί που.
οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα
τοιάδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει
προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται·
ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον.

ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός·
παῦσαί γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που
καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ
τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς
ευνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφείς τινι.
ᾗ γὰρ θάνῃς σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῇς,
ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο

ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἕξειν τροφήν.
καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγοις ἰάπτων· ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσεν στρατοῦ,
οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις· κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ,
σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει.
ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
γήρᾳ προλείπων, αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οἴκτιρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦθ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὅ τι βλέπω
πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ᾔστωσας δόρει,
καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας.
τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σῴζομαι.
ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν· ἀνδρί τοι χρεὼν
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί·
ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.

ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ
θέλοιμ' ἄν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.

ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.

ΤΕΚ. ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

ΑΙ. κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.
ΤΕΚ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν; ἢ τί μοι λέγεις;
ΤΕΚ. μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
ΑΙ. πρέπον γέ τἂν ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε.
ΤΕΚ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι.
ΑΙ. ἐπῄνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου.
ΤΕΚ. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
ΤΕΚ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
ΑΙ. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;
ΤΕΚ. ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
ΑΙ. ἕρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγων;
ΤΕΚ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
ΑΙ. αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο· ταρβήσει γὰρ οὒ
νεοσφαγῆ τοιόνδε προσλεύσσων φόνον,
εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος,
τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν·
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος,
[τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν]
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.
ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἵου 'τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.

οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ
στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
λείψω τροφῆς ἄοκνον ἔμπα, κεἰ τανῦν
τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς,
ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
Τελαμῶνι δείξει μητρί τ', Ἐριβοίᾳ λέγω,
ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί,
[μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ],
καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός.
ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων
πόρπακος, ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου
καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκήνους γόους
δάκρυε· κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.
πύκαζε θᾶσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.

ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.

ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί;

ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε· σωφρονεῖν καλόν.

ΤΕΚ. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.

ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς· οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;

ΤΕΚ. εὔφημα φώνει.
ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
ΤΕΚ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;
ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
ΤΕΚ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.
ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;
ΤΕΚ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου.
ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς.

ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που
ναίεις ἁλίπλακτος εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεί·
ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος
Ἰδαῖα μίμνων λειμώνι' ἄποινα, μηνῶν
ἀνήριθμος αἰὲν εὐνῶμαι
χρόνῳ τρυχόμενος,
κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον ἀΐδηλον Ἅιδαν.
καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὤμοι μοι,
θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος·
ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίῳ
κρατοῦντ' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας
φίλοις μέγα πένθος ηὕρηται.
τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
μεγίστας ἀρετᾶς
ἄφιλα παρ' ἀφίλοις
ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρείδαις.
ἦ που παλαιᾷ μὲν σύντροφος ἁμέρᾳ,

596—608 = 609—621. 622—634 = 635—645.

λευκᾷ δὲ γήρᾳ μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα
φρενομόρως ἀκούσῃ,
αἴλινον αἴλινον
οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἥσει δύσμορος, ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς
θρηνήσει, χερόπλακτοι δ'
ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας.
κρείσσων παρ' Ἅιδᾳ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς ⏑ – ⏑
πολυπόνων Ἀχαιῶν,
οὐκέτι συντρόφοις
ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ.
ὦ τλᾶμον πάτερ, οἵαν σε μένει πυθέσθαι
παιδὸς δύσφορον ἄταν,
ἃν οὔπω τις ἔθρεψεν
δίων Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε.

AI. ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται
χὡ δεινὸς ὅρκος χαὶ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτίρω δέ νιν
χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·
μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω,
κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμόν, ἔχθιστον βελῶν,
γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται·

ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σῳζόντων κάτω.
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα.
τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
τιμαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος
τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος
λύει πεδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθὼν ὅτι
ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
ὡς καὶ φιλήσων αὖθις, ἔς τε τὸν φίλον
τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τάχους, γύναι,
εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ.
ὑμεῖς δ', ἑταῖροι, ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε
τιμᾶτε, Τεύκρῳ τ', ἢν μόλῃ, σημήνατε
μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον·

ὑμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
πύθοισθε, κεἰ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟ. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν.
ἰὼ ἰὼ Πὰν Πάν,
ὦ Πὰν Πὰν ἁλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονο-
κτύπου
πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
θεῶν χοροποί' ἄναξ, ὅπως μοι
Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς·
νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
ὁ Δάλιος εὔγνωστος
ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὔφρων.
ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.
ἰὼ ἰώ, νῦν αὖ,
νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
θοᾶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ.
πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει,
κοὐδὲν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἄν, εὖτέ γ' ἐξ
ἀέλπτων
Αἴας μετανεγνώσθη
θυμῶν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω·
Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ
κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

693—705 = 706—718.

μαθόντες ἀμφέστησαν, εἶτ' ὀνείδεσιν
ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὃς οὔ,
τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατῷ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν·
ἐς τ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη.
λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
ΑΓ. ἰοὺ ἰού.
βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων ἔπεμψεν ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;
ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχοι.
ΧΟ. ἀλλ' οἴχεταί τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.
ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πάρει;
ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα,
εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς εἶπε κἀπέσκηψε, παντοίᾳ τέχνῃ
εἶρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν,

εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.
ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῇδε θἠμέρᾳ μόνῃ
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονῇ.
κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος
ἄνους καλῶς λέγοντος ηὑρέθη πατρός.
ὃ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει· τέκνον, δόρει
βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν.
ὃ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο·
πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ
κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον
δίας Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀτρύνουσά νιν
ηὐδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
ἵστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη.
τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
ἐκτήσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῇδε θἠμέρᾳ, τάχ' ἂν
γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὃ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἁνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.
ΧΟ. ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορος γύναι,
ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὁποῖ' ἔπη θροεῖ·

ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
ΤΕΚ. τί μ' αὖ τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίστατε;
ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρός, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν ἣν ἤλγησ' ἐγώ.
ΤΕΚ. οἴμοι, τί φής, ἄνθρωπε; μῶν ὀλώλαμεν;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἴπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.
ΤΕΚ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φής.
ΑΓ. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
σκηνῆς ὕπαυλον μηδ' ἀφιέναι μόνον.
ΤΕΚ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε;
ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἔξοδον
ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φρεσίν.
ΤΕΚ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών;
ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν ὃς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
ΤΕΚ. οἳ 'γώ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης,
καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους
ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἱδρυτέον·
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ' ὅποιπερ ἂν σθένω.
χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἕδρας ἀκμή
[σῴζειν θέλοντας ἄνδρα γ' ὃς σπεύδῃ θανεῖν].
ΧΟ. χωρεῖν ἕτοιμος, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον·
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται.
ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν ᾗ τομώτατος
γένοιτ' ἄν, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή·

δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος ἐχθίστου θ' ὁρᾶν·
πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι,
σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής·
ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ,
εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.
πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ
πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἕλωρ.
τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δ' ἅμα
πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
καλῶ δ' [ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους
ἀεί θ'] ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη,
σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
[καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ
αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.]
ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες,
σεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν

ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
ἦ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν,
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών·
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών.
σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
καὶ τὸν διφρευτὴν ἥλιον προσεννέπω,
πανύστατον δὴ κοὔποτ' αὖθις ὕστερον.
ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον
κλειναί τ' Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος
κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωικὰ
πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ,
τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.
πᾷ πᾷ
πᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;
κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.
ἰδού,
δοῦπον αὖ κλύω τινά.
ΗΜ. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν.
ΗΜ. τί οὖν δή;
ΗΜ. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν.
ΗΜ. ἔχεις οὖν;
ΗΜ. πόνου γε πλῆθος, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πεσόν.
ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν

κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.
ΧΟ. *τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων*
ἁλιαδᾶν ἔχων ἀύπνους ἄγρας,
ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν ἢ ῥυτῶν
Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον
εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων
ἀπύοι; σχέτλια γὰρ
ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου.
ΤΕΚ. *ἰώ μοί μοι.*
ΧΟ. *τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;*
ΤΕΚ. *ἰὼ τλήμων.*
ΧΟ. *τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ*
Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην.
ΤΕΚ. *ᾤχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.*
ΧΟ. *τί δ' ἔστιν;*
ΤΕΚ. *Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς*
κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.
ΧΟ. *ὤμοι ἐμῶν νόστων·*
ὤμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, σὸν
τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας·
ὦ ταλαῖφρον γύναι.
ΤΕΚ. *ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.*
ΧΟ. *τίνος ποτ' ἆρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος;*
ΤΕΚ. *αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ, δῆλον· ἐν γάρ οἱ χθονὶ*
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
ΧΟ. *ὤμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἄρ' αἱμάχθης, ἄφαρκτος φίλων·*
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' ἄιδρις, κατ-
ημέλησα. πᾷ πᾷ

879—914 = 925—960.

κεῖται δ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας;
ΤΕΚ. οὔτοι θεατός· ἀλλά νιν περιπτυχεῖ
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας
πληγῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων;
ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖ' ἄν, εἰ βαίη, μόλοι,
πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
ὦ δύσμορ', ἄτας οἷος ὢν οἵας ἔχεις,
ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.
ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ
στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοῖά μοι
πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες
ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις
οὐλίῳ σὺν πάθει.
μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ
– ⏑́ ⏑ – ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι.
ΤΕΚ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
ΤΕΚ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι, γύναι,
τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
ΤΕΚ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
ΧΟ. ξυναυδῶ.
ΤΕΚ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
χωροῦμεν, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσιν σκοποί.
ΧΟ. ὤμοι, ἀναλγήτων
δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον

ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει.
ἀλλ' ἀπείργοι θεός.

ΤΕΚ. *οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα.*

ΧΟ. *ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.*

ΤΕΚ. *τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς*
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.

ΧΟ. *ἦ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνήρ,*
γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα, φεῦ φεῦ,
ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεῖδαι.

ΤΕΚ. *οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς*
τοῖς τοῦδ'· ἴσως τοι, κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν,
θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὸν χεροῖν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ.
[*ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκύς,*
αὑτῷ δὲ τερπνός· ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
ἐκτήσαθ' αὑτῷ, θάνατον ὅνπερ ἤθελεν.]
τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῷεν ἂν κάτα;
θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.
πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἰώ μοί μοι.

ΧΟ. *σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν*
βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

ΤΕΥ. *ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί,*
ἆρ' ἠμπόληκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

ΧΟ. *ὄλωλεν ἀνήρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.*

ΤΕΥ. *ὤμοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης.*
ΧΟ. *ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων* ΤΕΥ. *ὢ τάλας ἐγώ, τάλας.*
ΧΟ. *πάρα στενάζειν.* ΤΕΥ. *ὢ περισπερχὲς πάθος.*
ΧΟ. *ἄγαν γε, Τεῦκρε.* ΤΕΥ. *φεῦ τάλας· τί γὰρ τέκνον*
τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος;
ΧΟ. *μόνος παρὰ σκηναῖσιν.* ΤΕΥ. *οὐχ ὅσον τάχος*
δῆτ᾽ αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
ἴθ᾽, ἐγκόνει, σύγκαμνε· τοῖς ἐχθροῖσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.
ΧΟ. *καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν*
ἐφίεθ᾽ ἁνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.
ΤΕΥ. *ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ*
ἄλγιστον ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ,
ὁδός θ᾽ ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην,
ὦ φίλτατ᾽ Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην
μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος.
ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος
διῆλθ᾽ Ἀχαιοὺς πάντας, ὡς οἴχει θανών.
ἁγὼ κλύων δύστηνος ἐκποδὼν μὲν ὢν
ὑπεστέναζον, νῦν δ᾽ ὁρῶν ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.
ἴθ᾽, ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις.
ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ᾽ ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἦ πού με Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ᾽ ἅμα,
δέξαιτ᾽ ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ᾽ ἴσως

χωροῦντ᾽ ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ; ὅτῳ πάρα
μηδ᾽ εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
σέ, φίλτατ᾽ Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ᾽ ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρύς,
ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ᾽ ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγοισιν ἀντ᾽ ἐλευθέρου φανείς.
τοιαῦτα μὲν κατ᾽ οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ᾽ ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ηὑρόμην.
οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ᾽ ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ᾽ αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ᾽ οὗ
φονέως ἄρ᾽ ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
ἔμελλέ σ᾽ Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;
σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μέν, ᾧ δὴ τοῦδ᾽ ἐδωρήθη πάρα
ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
ἐκνάπτετ᾽ αἰέν, ἔς τ᾽ ἀπέψυξεν βίον·
οὗτος δ᾽ ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ᾽ ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
ἆρ᾽ οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ᾽ ἐχάλκευσεν ξίφος
κἀκεῖνον Ἅιδης, δημιουργὸς ἄγριος;
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ᾽ ἀεὶ
φάσκοιμ᾽ ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς·
ὅτῳ δὲ μὴ τάδ᾽ ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
κεῖνός τ᾽ ἐκεῖνα στεργέτω κἀγὼ τάδε.

ΧΟ. μὴ τεῖνε μακράν, ἀλλ᾽ ὅπως κρύψεις τάφῳ

φράζου τὸν ἄνδρα χὤ τι μυθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ᾽ ἂν κακοῖς
γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ᾽ ἀνήρ.
ΤΕΥ. τίς δ᾽ ἐστὶν ὅντιν᾽ ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;
ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν.
ΤΕΥ. ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ᾽ ἐᾶν ὅπως ἔχει.
ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδ᾽ ἀνήλωσας λόγον;
ΜΕ. δοκοῦντ᾽ ἐμοί, δοκοῦντα δ᾽ ὃς κραίνει στρατοῦ.
ΤΕΥ. οὔκουν ἂν εἴποις ἥντιν᾽ αἰτίαν προθείς;
ΜΕ. ὁθούνεκ᾽ αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν·
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἕλοι δόρει·
κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ᾽ ἣν ὅδ᾽ εἴληχεν τύχην
θανόντες ἂν προυκείμεθ᾽ αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὗτος δ᾽ ἂν ἔζη. νῦν δ᾽ ἐνήλλαξεν θεὸς
τὴν τοῦδ᾽ ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
ὧν εἵνεκ᾽ αὐτὸν οὔτις ἔστ᾽ ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
ἀλλ᾽ ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται.
πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ᾽δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ᾽ ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς,
χερσὶν παρευθύνοντες· οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπου
λόγων γ᾽ ἀκοῦσαι ζῶν ποτ᾽ ἠθέλησ᾽ ἐμῶν.

καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὄντα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος,
οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι,
μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο·
ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται παρῇ,
ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδώμεθα
οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἂν λυπώμεθα.
ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
αἴθων ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.

ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.

ΤΕΥ. οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν εἶθ' ἁμαρτάνει,
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι
τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις· ἐπεὶ
ἄγ', εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις, ἦ σὺ φὴς ἄγειν
τόνδ' ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὑτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν
ἔξεστ' ἀνάσσειν ὧν ὅδ' ἤγαγ' οἴκοθεν;

Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν·
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ἢ καὶ τῷδε σέ.
[ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων
στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.]
ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῂς
εἴθ' ἅτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα.
οὐ γάρ τι τῆς σῆς εἵνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
ἀλλ' εἵνεχ' ὅρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν
καὶ τὸν στρατηγὸν ἧκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην, ἕως ἂν ᾖς οἷός περ εἶ.
ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ·
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.
ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν.
ΤΕΥ. οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
ΜΕ. μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
ΤΕΥ. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ.
ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν.
ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;
ΤΕΥ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.
ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσῴζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.
ΤΕΥ. μή νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένος.
ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;
ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών.
ΜΕ. τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.

ΤΕΥ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;
ΜΕ. μισοῦντ᾽ ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ᾽ ἠπίστασο.
ΤΕΥ. κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ηὑρέθης.
ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κοὐκ ἐμοί, τόδ᾽ ἐσφάλη.
ΤΕΥ. πόλλ᾽ ἂν καλῶς λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακά.
ΜΕ. τοῦτ᾽ εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι.
ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
ΜΕ. ἕν σοι φράσω· τόνδ᾽ ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον.
ΤΕΥ. ἀλλ᾽ ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
ΜΕ. ἤδη ποτ᾽ εἶδον ἄνδρ᾽ ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ᾧ φθέγμ᾽ ἂν οὐκ ἐνηῦρες, ἡνίκ᾽ ἐν κακῷ
χειμῶνος εἴχετ᾽, ἀλλ᾽ ὑφ᾽ εἵματος κρυφεὶς
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ᾽ ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ᾽ ἄνδρ᾽ ὄπωπα μωρίας πλέων,
ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
κᾆτ᾽ αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ
ὀργήν θ᾽ ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον·
ὤνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
εἰ γὰρ ποήσεις, ἴσθι πημανούμενος.
τοιαῦτ᾽ ἄνολβον ἄνδρ᾽ ἐνουθέτει παρών.
ὁρῶ δέ τοί νιν, κἄστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδείς ποτ᾽ ἄλλος ἢ σύ. μῶν ἠνιξάμην;
ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι παρῇ.
ΤΕΥ. ἄφερπέ νυν· κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ᾽ ἔπη μυθουμένου.
ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀγών.

ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν
τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
τάφον εὐρώεντα καθέξει.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίοι
πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ.
ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο καὶ σταθεὶς πέλας
ἱκέτης ἔφαψαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ
βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος,
αὔτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔς τ' ἐγὼ μολὼν
τάφου μεληθῶ τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.

ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
ἐτέων ἀριθμός,
τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσοήτων
μόχθων ἄταν ἐπάγων
ἀν' εὐρώδη Τροΐαν,
δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων;
ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πολύ-
κοινον Ἅιδαν
κεῖνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων

1185—1191 = 1192—1198.

Ἕλλασιν κοινὸν Ἄρη.
ἰὼ πόνοι πρόπονοι·
κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
ἦ κεῖνος οὔτε στεφάνων
οὔτε βαθειᾶν κυλίκων
νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,
οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον,
δύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν
τέρψιν ἰαύειν.
ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὤμοι.
κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως,
ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις
τεγγόμενος κόμας,
λυγρᾶς μνήματα Τροίας.
καὶ πρὶν μὲν ἐξ ἐννυχίου
δείματος ἦν μοι προβολὰ
καὶ βελέων θούριος Αἴας·
νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ
δαίμονι· τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν
τέρψις ἐπέσται;
γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου
πρόβλημ' ἁλίκλυστον, ἄκραν
ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
τὰς ἱερὰς ὅπως
προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον·
δῆλος δέ μοὐστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι

1199—1210 = 1211—1222.

τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
ὑψήλ' ἐκόμπεις κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις,
ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὐδὲ σοῦ διωμόσω,
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φής, Αἴας ἔπλει.
ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα;
ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὗπερ οὐκ ἐγώ;
οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε,
εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμὶν οὐδ' ἡσσημένοις
εἴκειν ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς,
ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι.
ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν
καὶ τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά·
ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,

θαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελευθεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν
ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
ΧΟ. *εἴθ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·*
τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι.
ΤΕΥ. *φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς*
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται,
εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνῆστιν, οὗ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δόρει·
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
ἑρκέων ποθ' ὑμᾶς οὗτος ἐγκεκλῃμένους,
ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς
ἐρρύσατ' ἐλθὼν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;
τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,
ὃν οὐδαμοῦ φῂς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
ἆρ' ὑμὶν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
χὤτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου
λαχών τε κἀκέλευστος ἦλθ' ἐναντίος,
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς κρωσσὸν καθείς,
ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν;
ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,

ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ᾽ αὐτὰ καὶ θροεῖς;
οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προὔφυ πατὴρ
ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἀτρέα δ᾽, ὃς αὖ σ᾽ ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
προθέντ᾽ ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ᾽ ᾗ
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ᾽ ὁ φιτύσας πατὴρ
ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
τοιοῦτος ὢν τοιῷδ᾽ ὀνειδίζεις σποράν;
ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ᾽ ἀριστεύσας ἐμὴν
ἴσχει ξύνευνον μητέρ᾽, ἣ φύσει μὲν ἦν
βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
δώρημα κείνῳ ᾽δωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
ἆρ᾽ ὧδ᾽ ἀριστεὺς ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος,
οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ᾽ ἐν πόνοισι κειμένους
ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ᾽ ἐπαισχύνει λέγων;
εὖ νυν τόδ᾽ ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
βαλεῖτε χἠμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ᾽ ὑπερπονουμένῳ
θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
γυναικὸς ἢ σοῦ σοῦ θ᾽ ὁμαίμονος λέγω.
πρὸς ταῦθ᾽ ὅρα μὴ τοὐμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ ᾽ν ἐμοὶ θρασύς.

ΧΟ. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ᾽ ἐληλυθώς,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

ΟΔ. τί δ᾽ ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ᾐσθόμην
βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ᾽ ἐπ᾽ ἀλκίμῳ νεκρῷ.

ΑΓ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους,
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.
ΑΓ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
ΑΓ. οὔ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;
ΑΓ. εἴπ'· ἦ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν·
μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ 'κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων,
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
οὐκ ἀντατιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς.
ΑΓ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ΟΔ. ἔγωγ'· ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
ΑΓ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί με χρή;
ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
ΑΓ. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον.

ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
ΑΓ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
ΑΓ. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
ΟΔ. ὅδ' ἐχθρὸς ἀνήρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν.
ΑΓ. τί ποτε ποήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν;
ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.
ΑΓ. τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν.
ΟΔ. ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί.
ΑΓ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους;
ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
ΑΓ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θἠμέρᾳ φανεῖς;
ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
ΑΓ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;
ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι.
ΑΓ. ἦ πάνθ' ὅμοια· πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
ΑΓ. σὸν ἆρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
ΟΔ. ὧς ἂν ποήσῃς, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
ΑΓ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ' ὡς ἐγὼ
σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν,
οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν ἔμοιγ' ὁμῶς
ἔχθιστος ἔσται· σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρῇς.
ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν
φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνήρ.
ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω
καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.
ΤΕΥ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι

λόγοισι· καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
μόνος παρέστης χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρὼν
θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα,
ὡς ὁ στρατηγὸς οὑπιβρόντητος μολὼν
αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ
μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σὲ δ', ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός,
τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν,
μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποῶ·
τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεἴ τινα στρατοῦ
θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο.
ΟΔ. ἀλλ' ἤθελον μέν· εἰ δὲ μή 'στί σοι φίλον
πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἶμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.
ΤΕΥ. ἅλις· ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον
χερσὶ ταχύνατε, τοὶ δ' ὑψίβατον
τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
θέσθ' ἐπίκαιρον·
μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις,
φιλότητι θιγὼν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν

μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
φησὶ παρεῖναι, σούσθω, βάτω,
τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ
κοὐδενί πω λῴονι θνητῶν
[Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ].

ΧΟ. ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων, ὅ τι πράξει.

II.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὑπόκειται ὧδε· τροφεὺς δεικνὺς Ὀρέστῃ τὰ ἐν Ἄργει· μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἠλέκτρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσιν. ὃ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανιὼν σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν᾽ ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ᾽ ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὑπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης·
αὕτη δ᾽, Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος· οὑξ ἀριστερᾶς δ᾽ ὅδε
Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός· οἷ δ᾽ ἱκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φονῶν ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
ἤνεγκα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην
τοσόνδ᾽ ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
ἑῷα κινεῖ φθέγματ᾽ ὀρνίθων σαφῆ
μέλαινά τ᾽ ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν᾽ ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης,
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ᾽ ἐμέν,
ἵν᾽ οὐκέτ᾽ ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ᾽ ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῆ

σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ᾖ γέρων,
ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἕπει.
τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὧν πεύσει τάχα·
ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον,
ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμὶν ἀγγείλῃς σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
γνῶσ', οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων· ὁ γὰρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
ἄγγελλε δ' ἔργῳ προστιθεὶς ὁθούνεκα
τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω.
ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν,
τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,

ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά μοι κεκρυμμένον,
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἡδεῖαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς, τοὐμὸν ὡς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ᾽, ὅταν λόγῳ θανὼν
ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος;
δοκῶ μέν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θνῄσκοντας· εἶθ᾽, ὅταν δόμους
ἔλθωσιν αὖθις, ἐκτετίμηνται πλέον·
ὡς κἄμ᾽ ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο
δεδορκότ᾽ ἐχθροῖς ἄστρον ὣς λάμψειν ἔτι.
ἀλλ᾽ ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ᾽ ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ᾽ εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
σύ τ᾽, ὦ πατρῷον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος·
καὶ μή μ᾽ ἄτιμον τῆσδ᾽ ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ᾽ ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
εἴρηκα μέν νυν ταῦτα· σοὶ δ᾽ ἤδη, γέρον,
τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.
νὼ δ᾽ ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ᾽ ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰώ μοί μοι.

ΠΑΙ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.

ΟΡ. ἆρ᾽ ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα; θέλεις
μείνωμεν αὐτοῦ κἀπακούσωμεν γόων;

ΠΑΙ. ἥκιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
πειρώμεθ᾽ ἔρδειν κἀπὸ τῶνδ᾽ ἀρχηγετεῖν,
πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρειν

νίκην τέ φημι καὶ κράτος τῶν δρωμένων.

ΗΛ. ὦ φάος ἁγνὸν
καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὥς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδάς,
πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων,
ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ·
τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
μήτηρ δ' ἡμὴ χὠ κοινολεχὴς
Αἴγισθος ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι
σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει,
κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης
ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
ἔς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρων
ῥιπάς, λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶμ' Ἀίδου καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἀρὰ
σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
αἳ τοὺς ἀδίκως θνῄσκοντας ὁρᾶθ',
αἳ τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,

86—89 = 103—106.

ἔλθετ᾽, ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου,
καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ᾽ ἀδελφόν·
μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
Ἠλέκτρα ματρός, τίν᾽ ἀεὶ
τάκεις ὧδ᾽ ἀκόρεστον οἰμωγὰν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
ματρὸς ἁλόντ᾽ ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορὼν
ὄλοιτ᾽, εἴ μοι θέμις τάδ᾽ αὐδᾶν.

ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
ἥκετ᾽ ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ᾽, οὔ τί με
φυγγάνει, οὐδ᾽ ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ᾽ ἄθλιον.
ἀλλ᾽ ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἐᾶτέ μ᾽ ὧδ᾽ ἀλύειν,
αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.

ΧΟ. ἀλλ᾽ οὔτοι τόν γ᾽ ἐξ Ἀίδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ᾽ ἀν-
στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ᾽ ἄνταις.
ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ᾽ ἀμήχανον
ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;

ΗΛ. νήπιος ὃς τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.

121—136 = 137—152.

ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας,
ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
αἰαῖ δακρύεις.

ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνᾳ, τέκνον,
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὅ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά,
οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾷ ξύναιμος,
οἵα Χρυσόθεμις ζώει καὶ Ἰφιάνασσα
κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ
ὄλβιος, ὃν ἁ κλεινὰ
γᾶ ποτε Μυκηναίων
δέξεται, εὐπατριδᾶν ἔδος, εὔφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.

ΗΛ. ὅν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος,
τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ,
δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.

ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
ἔτι μέγας οὐρανῷ
Ζεύς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει·
ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου·
χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.

153—172 = 173—192.

οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρῖσαν
βούνομον ἔχων ἀκτὰν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.
ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
ἅτις ἄνευ τεκέων κατατάκομαι,
ἇς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἁπερεί τις ἔποικος ἀναξία
οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν
ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
ΧΟ. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,
οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῴαις
ὅτε οἱ παγχάλκων ἀνταία
γενύων ὡρμάθη πλαγά.
δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.
ΗΛ. ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἁμέρα
ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι·
ὦ νύξ, ὦ δείπνων ἀρρήτων
ἔκπαγλ' ἄχθη·
τοῖς ἐμὸς ἴδε πατὴρ
θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον πρόδοτον, αἵ μ' ἀπώλεσαν·
οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι,
μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο

193—212 = 213—232.

τοιάδ᾽ ἀνύσαντες ἔργα.
ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἵων
τὰ παρόντ᾽ οἰκείας εἰς ἄτας
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ᾽ ἀεὶ
ψυχᾷ πολέμους· δεῖ τοι δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.
ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
ἔξοιδ᾽, οὐ λάθει μ᾽ ὀργά.
ἀλλ᾽ ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἄτας,
ὄφρα με βίος ἔχῃ.
τίνι γάρ ποτ᾽ ἄν, ὦ φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ᾽ ἔπος, τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ᾽ ἄνετε, παράγοροι·
τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται,
οὐδέ ποτ᾽ ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.
ΧΟ. ἀλλ᾽ οὖν εὐνοίᾳ γ᾽ αὐδῶ,
μάτηρ ὡσεί τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ᾽ ἄταν ἄταις.
ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότατος ἔφυ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτ᾽ ἔβλαστ᾽ ἀνθρώπων;
μήτ᾽ εἴην ἔντιμος τούτοις
μήτ᾽, εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ᾽ εὔκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
ὀξυτόνων γόων.

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὢν
κείσεται τάλας,
οἳ δὲ μὴ πάλιν
δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τ' ἂν αἰδὼς
ἁπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν.

ΧΟ. ἐγὼ μέν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
καὶ τοὐμὸν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ' ἅμα.

ΗΛ. αἰσχύνομαι μέν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.
ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἥτις εὐγενὴς γυνή,
πατρῷ' ὁρῶσα πήματ', οὐ δρῴη τάδ' ἄν;
ἁγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ·
ᾗ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἥ μ' ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι, κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι κἀκ τῶνδέ μοι
λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.
ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
τοῖσιν πατρῴοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα
φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτὰ καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβὰς ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν,
ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοέντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς
ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί, μητέρ' εἰ χρεὼν
ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·
ἡ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι

ξύνεστ', ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη·
ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
πατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
ταύτῃ χοροὺς ἵστησι καὶ μηλοσφαγεῖ
θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς
τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
αὐτὴ πρὸς αὑτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
αὕτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά·
ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;
κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
ἥξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
βοᾷ παραστᾶσ'· οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοὔργον, ἥτις ἐκ χερῶν
κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταὐτὰ νυμφίος παρών,
ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
παυστῆρ' ἐφήξειν ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἔν τοι κακοῖς
πολλή 'στ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά.

ΧΟ. *φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας*
λέγεις τάδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

ΗΛ. *ἦ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,*
θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

ΧΟ. *ἦ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους*
τοὺς σοὺς ἱκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει;

ΗΛ. *ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει τί σοι φίλον.*

ΧΟ. *καὶ δή σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φής,*
ἥξοντος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛ. *φησίν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποεῖ.*

ΧΟ. *φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.*

ΗΛ. *καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ.*

ΧΟ. *θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.*

ΗΛ. *πέποιθ', ἐπεί τἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.*

ΧΟ. *μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν· ὡς δόμων ὁρῶ*
τὴν σὴν ὅμαιμον ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ κάσιν,
Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτὴν ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ,
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή·

τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ᾗ 'γὼ λέγω,
ἀλλ' ᾗ σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα.

ΗΛ. δεινόν γέ σ' οὖσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς,
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα
κείνης διδακτά, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἔπειθ' ἑλοῦ γε θάτερ', ἢ φρονεῖν κακῶς
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν,
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις.
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ', ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι
τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμὶν ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς,
τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα κείσθω καὶ περιρρείτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
οὐδ' ἂν σύ, σώφρων γ' οὖσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς
πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ

τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακή,
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.

ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.

ΧΡ. ἐγὼ μέν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.

ΗΛ. φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδέ μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.

ΧΡ. ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μή ποθ' ἡλίου
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου καί με μή ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.

ΗΛ. ἦ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποεῖν;

ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ.

ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' εἵνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡ. τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;

ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν;

ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω.

ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;

ΗΛ. καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι.

ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.

ΗΛ. μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν.

ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.

ΗΛ. σὺ ταῦτα θώπευ'· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.
ΗΛ. πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
ΧΡ. πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει.
ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;
ΗΛ. οὐ δῆτα· μή πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή.
ΧΡ. χωρήσομαί τἄρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα;
ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
ΗΛ. πῶς εἶπας; ἦ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτή· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;
ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί.
ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἂν τότε.
ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλά τοι σμικροὶ λόγοι
ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
ΧΡ. λόγος τις αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν
ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὑφόρει ποτὲ
αὐτός, τανῦν δ' Αἴγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
τοιαῦτά του παρόντος, ἡνίχ' Ἡλίῳ
δείκνυσι τοὔναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου.
πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν

ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
εἰ γάρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν.
ΗΛ. ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι
κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σῳζέσθω κάτω.
ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
οὐκ ἄν ποθ' ὅν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' οὑν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενής,
ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ
κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἆρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
κἀμοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα
καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῆ
ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
χερσὶν στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.
οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον

πέμψαι τάδ᾽ αὐτῇ δυσπρόσοπτ᾽ ὀνείρατα·
ὅμως δ᾽, ἀδελφή, σοί θ᾽ ὑπούργησον τάδε
ἐμοί τ᾽ ἀρωγὰ τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων, ἐν Ἅιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.
ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δέ,
εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε.
ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ᾽ ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
σιγὴ παρ᾽ ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
ὡς εἰ τάδ᾽ ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
ΧΟ. εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας
λειπομένα σοφᾶς,
εἶσιν ἁ πρόμαντις
Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
ὕπεστί μοι θράσος,
ἁδυπνόων κλύουσαν
ἀρτίως ὀνειράτων.
οὐ γάρ ποτ᾽ ἀμναστεῖ γ᾽ ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδ᾽ ἁ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,
ἅ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις.
ἥξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἁ δεινοῖς
κρυπτομένα λόχοις
χαλκόπους Ἐρινύς.
ἄλεκτρ᾽ ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα μιαιφόνων
γάμων ἁμιλλήμαθ᾽ οἷσιν οὐ θέμις.
πρὸ τῶνδέ τοί μ᾽ ἔχει
⏑́ ⏑ ⏑ μήποθ᾽ ἡμῖν

472—487=488—503.

ἀψεγὲς πελᾶν τέρας
τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἤ τοι μαντεῖαι βροτῶν
οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις οὐδ᾽ ἐν θεσφάτοις,
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει.
ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν
πολύπονος ἱππεία,
ὡς ἔμολες αἰανὴς
τᾷδε γᾷ.
εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
παγχρύσων ἐκ δίφρων
δυστάνοις αἰκίαις
πρόρριζος ἐκριφθείς,
οὔ τί πω
ἔλιπεν ἐκ τοῦδ᾽ οἴκου
πολύπονος αἰκία.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνειμένη μέν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει·
οὐ γὰρ πάρεστ᾽ Αἴγισθος, ὅς σ᾽ ἐπεῖχ᾽ ἀεὶ
μή τοι θυραίαν γ᾽ οὖσαν αἰσχύνειν φίλους·
νῦν δ᾽ ὡς ἄπεστ᾽ ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ
ἐξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά·
ἐγὼ δ᾽ ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ᾽ ἀεί,
ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
ἔξοιδα· τῶνδ᾽ ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
ᾗ χρῆν σ᾽ ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ᾽ ἐτύγχανες·

ἐπεὶ πατὴρ σὸς οὗτος, ὃν θρηνεῖς ἀεί,
τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ
λύπης, ὅς ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ.
εἶεν, δίδαξον δή με τοῦ χάριν τίνων
ἔθυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;
ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν
τἄμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;
πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνῄσκειν, πατρὸς
καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδης τιν' ἵμερον τέκνων
ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν;
οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω·
φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.

ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
λυπηρὸν εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο·
ἀλλ' ἢν ἐφῇς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὕπερ
λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ.

ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγους
ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.

ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῂς κτεῖναι. τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἴσχίων ἔτι,
εἴτ' οὖν δικαίως εἴτε μή; λέξω δέ σοι

ως οὐ δίκῃ γ᾽ ἔκτεινας, ἀλλά σ᾽ ἔσπασεν
πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τανῦν ξύνει.
ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ᾽ ἔσχ᾽ ἐν Αὐλίδι·
ἢ ᾽γὼ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
πατήρ ποθ᾽ οὑμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παίζων κατ᾽ ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών.
κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῴα κόρη
κατεῖχ᾽ Ἀχαιούς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὑτοῦ κόρην.
ὧδ᾽ ἦν τὰ κείνης θύματ᾽· οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ᾽ εἰς Ἴλιον.
ἀνθ᾽ ὧν, βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβάς, μόλις
ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ᾽ οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κεῖνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ᾽ ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρῆν αὐτὸν εἵνεκ᾽ ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς
μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ᾽ ἄλλου, σύ τοι
πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
ἀλλ᾽ εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθῃς.
εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ᾽ ὅτου τανῦν
αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ᾽ οὗ
πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ᾽ ἔχεις.
πῶς ταῦτ᾽ ἐπαινέσαιμ᾽ ἄν; ἢ καὶ ταῦτ᾽ ἐρεῖς

ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχρῶς, ἐάν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς εἵνεκα.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
ἣ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
κακοστομοῦμεν. καί σ' ἔγωγε δεσπότιν
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἣ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου·
ὃ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον·
ὃν πολλὰ δή μέ σοι τρέφειν μιάστορα
ἐπῃτιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι· τοῦδέ γ' εἵνεκα
κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῄς κακὴν
εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.

ΧΟ. ὁρῶ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκῃ
ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.

ΚΛ. ποίας δ' ἐμοὶ δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν,
καὶ ταῦτα τηλικοῦτος; ἆρά σοι δοκεῖ
χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ;

ΗΛ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν,
κεἰ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὁθούνεκα
ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ·
αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.

ΚΛ. ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἦ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη

καὶ τἄργα τἀμὰ πόλλ᾽ ἄγαν λέγειν ποεῖ.
ΗΛ. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποεῖς
τοὔργον· τὰ δ᾽ ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.
ΚΛ. ἀλλ᾽ οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ᾽ οὐκ ἀλύξεις, εὖτ᾽ ἂν Αἴγισθος μόλῃ.
ΗΛ. ὁρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρῄζοιμ᾽, οὐδ᾽ ἐπίστασαι κλύειν.
ΚΛ. οὔκουν ἐάσεις οὐδ᾽ ὑπ᾽ εὐφήμου βοῆς
θῦσαί μ᾽, ἐπειδὴ σοί γ᾽ ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
ΗΛ. ἐῶ, κελεύω, θῦε· μηδ᾽ ἐπαιτιῶ
τοὐμὸν στόμ᾽, ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ᾽ ἔτι.
ΚΛ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ᾽ ἡ παροῦσά μοι
πάγκαρπ᾽, ἄνακτι τῷδ᾽ ὅπως λυτηρίους
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βάξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί,
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπείρῃ ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἄκουε· τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει᾽ ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
εἰ δ᾽ ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς,
ἀλλ᾽ ὧδέ μ᾽ αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ
δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ᾽ ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ

δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ᾽, ὦ Λύκει᾽ Ἄπολλον, ἵλεως κλύων
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ
ἐπαξιῶ σε δαίμον᾽ ὄντ᾽ ἐξειδέναι·
τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ᾽ ὁρᾶν.
ΠΑΙ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς
εἰ τοῦ τυράννου δώματ᾽ Αἰγίσθου τάδε;
ΧΟ. τάδ᾽ ἐστίν, ὦ ξέν᾽· αὐτὸς ᾔκασας καλῶς.
ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ᾽ ἐπεικάζων κυρῶ
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
ΧΟ. μάλιστα πάντων· ἥδε σοι κείνη πάρα.
ΠΑΙ. ὦ χαῖρ᾽, ἄνασσα· σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἡδεῖς φίλου παρ᾽ ἀνδρὸς Αἰγίσθῳ θ᾽ ὁμοῦ.
ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναι δέ σου
πρώτιστα χρῄζω τίς σ᾽ ἀπέστειλεν βροτῶν.
ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν᾽; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὢν
ἀνδρός, σάφ᾽ οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
ΠΑΙ. τέθνηκ᾽ Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.
ΗΛ. οἲ ᾽γὼ τάλαιν᾽, ὄλωλα τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ.
ΚΛ. τί φής, τί φής, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.
ΠΑΙ. θανόντ᾽ Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ᾽ ἔτι.
ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ᾽, ἐμοὶ δὲ σύ, ξένε,
τἀληθὲς εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;
ΠΑΙ. κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω.
κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ᾽ ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὅτ᾽ ᾔσθετ᾽ ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,

εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας·
δρόμου δ' ἰσώσας τἀφέσει τὰ τέρματα
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χὤπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
ἓν δ' ἴσθ'· ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
[δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται],
τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια
ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε.
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα.
εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·
κἀκεῖνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
ξανθαῖσι πώλοις· ἕβδομος Μάγνης ἀνήρ·
ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·
ἔνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο·
Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
στάντες δ' ἵν' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
κλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους,
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν· οἱ δ' ἅμα
ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἄνω
φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι

φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων
ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιόν τ' ἀνεὶς
σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
πῶλοι βίᾳ φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς
τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον
μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοι·
κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον.
γνοὺς δ' οὑξ 'Αθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
ἔξω παρασπᾷ κἀνοκωχεύει παρεὶς
κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ἤλαυνε δ' ἔσχατος μέν, ὑστέρας ἔχων
πώλους 'Ορέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων·
ὅπως δ' ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
πώλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
ἠλαυνέτην, τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἅτερος
κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
ὠρμᾶθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστερὰν
κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας
κἀξ ἀντύγων ὤλισθεν· ἐν δ' ἑλίσσεται

τμητοῖς ἱμᾶσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
στρατὸς δ' ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
φορούμενος πρὸς οὖδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων, ἔς τέ νιν διφρηλάται,
μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα
γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγοις
ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἴδομεν,
μέγιστα πάντων ὧν ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος.

ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω
ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σῴζω κακοῖς.

ΠΑΙ. τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;

ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίγνεται.

ΠΑΙ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἥκομεν.

ΚΛ. οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενοῦτο καί μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς

ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν, ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῴους δείν' ἐπηπείλει τελεῖν;
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας
ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δ' — ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπήλλαγμαι φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'· ἥδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα — νῦν δ' ἕκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν εἵνεχ' ἡμερεύσομεν.
ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ' ὧδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. ἆρ' ἔχει καλῶς;
ΚΛ. οὔτοι σύ· κεῖνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.
ΗΛ. ἄκουε, νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κἀπεκύρωσεν καλῶς.
ΗΛ. ὕβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
ΚΛ. οὔκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε.
ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.
ΚΛ. πολλῶν ἂν ἥκοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
ΠΑΙ. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.
ΚΛ. ἥκιστ'· ἐπείπερ οὔτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν
ἔα τά θ' αὑτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
ΗΛ. ἆρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
Ὀρέστα φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανών.

ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κἀμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ
φονεῦσι πατρός. ἆρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος, ὄμνυμ', ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
παρεῖσ' ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐανῶ βίον.
πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται,
τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μέν, ἢν κτάνῃ,
λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.
ΧΟ. *ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος,*
εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
κρύπτουσιν ἕκηλοι;
ΗΛ. *ἒ ἔ, αἰαῖ.*
ΧΟ. *ὦ παῖ, τί δακρύεις;*
ΗΛ. *φεῦ.*
ΧΟ. *μηδὲν μέγ' ἀύσῃς.*
ΗΛ. *ἀπολεῖς.* ΧΟ. *πῶς;*
ΗΛ. *εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἀίδαν ἐλπίδ' ὑποί-*
σεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει.
ΧΟ. *οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἕρκεσι*
κρυφθέντα γυναικῶν·
καὶ νῦν ὑπὸ γαίας
ΗΛ. *ἒ ἔ, ἰώ.*
ΧΟ. *πάμψυχος ἀνάσσει.*
ΗΛ. *φεῦ.*

824—836=837—848.

ΧΟ. *φεῦ δῆτ᾽· ὀλοὰ γὰρ*
ΗΛ. *ἐδάμη.* ΧΟ. *ναί.*
ΗΛ. *οἶδ᾽ οἶδ᾽· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ᾽*
οὔτις ἔτ᾽ ἔσθ᾽· ὃς γὰρ ἔτ᾽ ἦν, φροῦδος ἀναρπασθείς.
ΧΟ. *δειλαία δειλαίων κυρεῖς.*
ΗΛ. *κἀγὼ τοῦδ᾽ ἴστωρ, ὑπερίστωρ,*
πανσύρτῳ παμμήνῳ πολλῶν
στυγνῶν τ᾽ ἀχέων αἰῶνι.
ΧΟ. *εἴδομεν ἃ θρηνεῖς.*
ΗΛ. *μή μέ νυν μηκέτι*
παραγάγῃς, ἵν᾽ οὐ
ΧΟ. *τί φής;*
ΗΛ. *πάρεισιν ἐκ φίλων ἔτι κοινοτόκων*
εὐπατριδᾶν τ᾽ ἀρωγαί.
ΧΟ. *πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.*
ΗΛ. *ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἁμίλλαις*
οὕτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι;
ΧΟ. *ἄσκοπος ἁ λώβα.*
ΗΛ. *πῶς γὰρ οὔκ; εἰ ξένος*
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν
ΧΟ. *παπαῖ.*
ΗΛ. *κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας*
οὔτε γόων παρ᾽ ἡμῶν.
ΧΡ. *ὑφ᾽ ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι*
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

849—859=860—870.

ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;
ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμίν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς;
ΧΡ. μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν.
ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσασ' ὧδε πιστεύεις ἄγαν;
ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου σαφῆ
σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.
ΗΛ. τίν', ὦ τάλαιν', ἔχουσα πίστιν; ἐς τί μοι
βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;
ΧΡ. πρός νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς.
ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτει βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον,
τύμβου προσεῖρπον ἆσσον· ἐσχάτης δ' ὁρῶ
πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον·
κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὔ,

χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι
μή του τόδ' ἀγλάισμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ᾗ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύτῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν·
ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτύμβια.
ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε· τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὑτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
νῷν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.
ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὥς σ' ἐποικτίρω πάλαι.
ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.
ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τἀκείνου δέ σοι
σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἔς κεῖνόν γ' ὅρα.
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν;
ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὤλλυτο.
ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται.
ΗΛ. κατ' οἶκον, ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
ΗΛ. οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα.
ΧΡ. ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα
ἵν' ἦμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἱκόμην,

τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὑρίσκω κακά.
ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πίθῃ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
ΧΡ. ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;
ΗΛ. οὐκ ἐς τόδ' εἶπον· οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν.
ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;
ΗΛ. τλῆναί σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
ΗΛ. ὅρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ.
ΧΡ. ὁρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.
ΗΛ. ἄκουε δή νυν ᾗ βεβούλευμαι ποεῖν.
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Ἅιδης λαβὼν
ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθον.
ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ
θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
νῦν δ' ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου
ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
Αἴγισθον· οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
ποῖ γὰρ μενεῖς ῥᾴθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ᾗ πάρεστι μὲν στένειν
πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ,
πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως
τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος
βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ.
ἀλλ' ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν,

πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα
καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων
τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.
λόγων γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην
σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἐμοί;
τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται·
ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι,
ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην,
ὣ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστήτην φόνου·
τούτω φιλεῖν χρή, τώδε χρὴ πάντας σέβειν,
τώδ' ἔν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει
τιμᾶν ἅπαντας εἵνεκ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος.
ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
σύγκαμν' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιγνώσκουσ' ὅτι
ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.

ΧΟ. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.

ΧΡ. καὶ πρίν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσῴζετ' ἂν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σῴζεται.
ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος
αὐτή θ' ὁπλίζει κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς,
σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί.

δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἑλεῖν
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
λύει γὰρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
[οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χρῄζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.]
ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κἀξερημῶσαι γένος,
κατάσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.
ΧΟ. πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
ᾔδη σ' ἀπορρίψουσαν ἁπηγγελλόμην.
ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστέον
τοὔργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.
ΧΡ. φεῦ·
εἴθ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς
θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε.
ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.
ΗΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε.
ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.
ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.
ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χὤταν εὖ λέγῃς.

ΗΛ. ἀλλ᾽ οὔ ποτ᾽ ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
ΧΡ. μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὡ λοιπὸς χρόνος.
ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ᾽ ἔξειπε σῇ.
ΧΡ. οὐδ᾽ αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ᾽ ἐγώ.
ΗΛ. ἀλλ᾽ οὖν ἐπίστω γ᾽ οἷ μ᾽ ἀτιμίας ἄγεις.
ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὔ, προμηθίας δέ σου.
ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ᾽ ἐπισπέσθαι με δεῖ;
ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ᾽ ἡγήσει σὺ νῷν.
ΗΛ. ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ.
ΗΛ. τί δ᾽; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
ΧΡ. ἀλλ᾽ ἔστιν ἔνθα χὴ δίκη βλάβην φέρει.
ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
ΧΡ. ἀλλ᾽ εἰ ποήσεις ταῦτ᾽, ἐπαινέσεις ἐμέ.
ΗΛ. καὶ μὴν ποήσω γ᾽ οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.
ΧΡ. καὶ τοῦτ᾽ ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς.
ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.
ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοὐ νεωστί μοι.
ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τἄμ᾽ ἔπη
τολμᾷς ἐπαινεῖν οὔτ᾽ ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
ΗΛ. ἀλλ᾽ εἴσιθ᾽ οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε,
οὐδ᾽ ἢν σφόδρ᾽ ἱμείρουσα τυγχάνῃς· ἐπεὶ
πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
ΧΡ. ἀλλ᾽ εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι
φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ᾽· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἤδη βεβήκῃς, τἄμ᾽ ἐπαινέσεις ἔπη.
ΧΟ. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς

1058—1069=1070—1081.

ἐσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὕρωσι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν;
ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι.
ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις, ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη·
ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ*,
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται
φιλοτασίῳ διαίτᾳ· πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
Ἠλέκτρα, τὸν ἀεὶ πατρὸς
δειλαία στενάχουσ' ὅπως
ἁ πάνδυρτος ἀηδών,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθὴς τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα,
διδύμαν ἑλοῦσ' ἐρινύν· τίς ἂν εὔπατρις ὧδε βλάστοι;
οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γὰρ
ζῶν κακῶς εὔκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νώνυμος, ὦ παῖ παῖ·
ὡς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἵλου,
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα, δύο φέρει δ' ἐν ἑνὶ λόγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι.
ζῴης μοι καθύπερθεν
χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
νῦν ὑπόχειρ ναίεις·
ἐπεί σ' ἐφηύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ

1082—1089=1090—1097.

βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ᾽ ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε φερομέναν
ἄριστα τᾷ παιδὸς εὐσεβείᾳ.

ΟΡ. ἆρ᾽, ὦ γυναῖκες, ὀρθά τ᾽ εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ᾽ ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν;
ΧΟ. τί δ᾽ ἐξερευνᾷς καὶ τί βουληθεὶς πάρει;
ΟΡ. Αἴγισθον ἔνθ᾽ ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εὖ θ᾽ ἱκάνεις χὠ φράσας ἀζήμιος.
ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;
ΧΟ. ἥδ᾽, εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.
ΟΡ. ἴθ᾽, ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ᾽ ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ᾽ ἄνδρες Αἴγισθόν τινες.
ΗΛ. οἴμοι τάλαιν᾽, οὐ δή ποθ᾽ ἧς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν᾽· ἀλλά μοι γέρων
ἐφεῖτ᾽ Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
ΗΛ. τί δ᾽ ἔστιν, ὦ ξέν᾽; ὥς μ᾽ ὑπέρχεται φόβος.
ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν᾽ ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾷς, κομίζομεν.
ΗΛ. οἲ ᾽γὼ τάλαινα, τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἤδη σαφὲς
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρκομαι.
ΟΡ. εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τόδ᾽ ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον.
ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ.
ΟΡ. δόθ᾽ ἥτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ᾽ οὖσ᾽ ἐπαιτεῖται τόδε
[ἀλλ᾽ ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν].

ΗΛ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὥς σ᾽ ἀπ᾽ ἐλπίδων
οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
δόμων δέ σ᾽, ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ᾽ ἐγώ.
ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ᾽ ἡμέρᾳ,
τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος.
νῦν δ᾽ ἐκτὸς οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα,
κοὔτ᾽ ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν᾽ ἐγὼ
λουτροῖς σ᾽ ἐκόσμησ᾽ οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος,
ἀλλ᾽ ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ᾽ ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γάρ ποτε
μητρὸς σύ γ᾽ ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος,
οὔθ᾽ οἱ κατ᾽ οἶκον ἦσαν, ἀλλ᾽ ἐγὼ τροφός,
ἐγὼ δ᾽ ἀδελφὴ σὴ προσηυδώμην ἀεί.
νῦν δ᾽ ἐκλέλοιπε ταῦτ᾽ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας
θύελλ᾽ ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
τέθνηκ᾽ ἐγώ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών·
γελῶσι δ᾽ ἐχθροί· μαίνεται δ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρᾳ προὔπεμπες ὡς φανούμενος
τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ᾽ ὁ δυστυχὴς

δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς ἐξαφείλετο,
ὅς σ' ὧδέ μοι προύπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
οἴμοι μοι.
ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ φεῦ.
ὦ δεινοτάτας, οἴμοι μοι,
πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας·
ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κάρα.
τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος,
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.
[τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους.]
ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἠλέκτρα, φρόνει,
θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
[πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.]
ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω.
ΗΛ. τί δ' ἔσχες ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;
ΟΡ. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε;
ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
ΟΡ. οἴμοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς.
ΗΛ. οὐ δή ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;
ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.
ΗΛ. οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς, ξένε.
ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
ΗΛ. τί δή ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις;
ΟΡ. ὡς οὐκ ἄρ' ᾔδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν.
ΗΛ. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;
ΟΡ. ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

ΗΛ. καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;
ΗΛ. ὁθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος
ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
ΗΛ. τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκῃ τῇδε προτρέπει βροτῶν;
ΗΛ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου;
ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
ΟΡ. οὐδ' οὑπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
ΗΛ. οὐ δῆθ'· ὃς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν.
ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτίρω πάλαι.
ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ.
ΟΡ. μόνος γὰρ ἥκω τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
ΗΛ. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν;
ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα.
ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὔνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς.
ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.
ΟΡ. πείθου λέγοντι κοὐχ ἁμαρτήσει ποτέ.
ΗΛ. μή, πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα.
ΟΡ. οὔ φημ' ἐάσειν. ΗΛ. ὢ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.
ΟΡ. εὔφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω;
ΟΡ. οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.
ΗΛ. εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε;
ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω.
ΗΛ. ἦ ζῇ γὰρ ἀνήρ; ΟΡ. εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κεῖνος; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
σφραγῖδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί.
ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
ΧΟ. ὁρῶμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι
γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.
ΗΛ. ἰὼ γοναί,
γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων,
ἐμόλετ' ἀρτίως,
ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἴδεθ' οὓς ἐχρῄζετε.
ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.
ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύῃ.
ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
τόδε μὲν οὔ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι,
περισσὸν ἄχθος ἔνδον
γυναικῶν ὂν αἰεί.
ΟΡ. ὅρα γε μὲν δὴ κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης
ἔνεστιν· εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
ΗΛ. ὀτοτοτοτοῖ τοτοῖ,
ἀνέφελον ἐπέβαλες οὔ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέ ποτε λησόμενον ἁμέτερον

1232—1252=1253—1272.

οἷον ἔφυ κακόν.
ΟΡ. ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ᾽· ἀλλ᾽ ὅταν παρουσία
φράζῃ, τότ᾽ ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών.
ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοί,
ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν
τάδε δίκᾳ χρόνος·
μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
ΟΡ. ξύμφημι κἀγώ· τοιγαροῦν σῴζου τόδε.
ΗΛ. τί δρῶσα;
ΟΡ. οὗ μή ᾽στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
ΗΛ. τίς οὖν ἂν ἀξίαν
γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ᾽ ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
ἐπεί σε νῦν ἀφράστως
ἀέλπτως τ᾽ ἐσεῖδον.
ΟΡ. τότ᾽ εἶδες, ὅτε θεοί μ᾽ ἐπώτρυναν μολεῖν
⏑ ∠ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ –.
ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν
ἁμέτερα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ᾽ ἐγώ.
ΟΡ. τὰ μέν σ᾽ ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.
ΗΛ. ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν
ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
μή τί με, πολύπονον ὧδ᾽ ἰδὼν
ΟΡ. τί μὴ ποήσω; ΗΛ. μή μ᾽ ἀποστερήσῃς
τῶν σῶν προσώπων ἁδονὰν μεθέσθαι.
ΟΡ. ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδών.
ΗΛ. ξυναινεῖς; ΟΡ. τί μὴν οὔ;
ΗΛ. ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ᾽ ἂν ἤλπισ᾽ αὐδάν,

οὐδ' ἂν ἔσχον ὀργὰν
ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα,
τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προυφάνης δὲ
φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
ἇς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ.
οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται
φαιδρῷ προσώπῳ νῷν ἐπελθόντοιν δόμους·
ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ
στέναζ'· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.

ΗΛ. ἀλλ' ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην,
κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς
ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
ἀλλ' οἶσθα μὲν τἀνθένδε, πῶς γὰρ οὔ; κλύων
ὁθούνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἣν σὺ μὴ δείσῃς ποθ' ὡς
γέλωτι τοὐμὸν φαιδρὸν ὄψεται κάρα.
μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
κἀπεί σ' ἐσεῖδον, οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾷ
δακρυρροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,

ἥτις μιᾷ σε τῇδ' ὀλωλόθ' ἡμέρᾳ
καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα·
ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὁρᾶν.
ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμὶν ἐξήκεις ὁδόν,
ἄρχ' αὐτὸς ὥς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη
οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς
ἔσωσ' ἐμαυτὴν ἢ καλῶς ἀπωλόμην.
ΟΡ. *σιγᾶν ἐπῄνεσ' ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω*
τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος. ΗΛ. *εἴσιτ', ὦ ξένοι,*
ἄλλως τε καὶ φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών.
ΠΑΙ. *ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,*
πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι
ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμὶν ἐγγενής,
ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε;
ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσων, ἦν ἂν ὑμὶν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.
ΟΡ. *πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι;*
ΠΑΙ. *καλῶς· ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα.*
ΟΡ. *ἤγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.*
ΠΑΙ. *εἷς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνήρ.*
ΟΡ. *χαίρουσιν ἐν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;*
ΠΑΙ. *τελουμένων εἴποιμ' ἄν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,*

καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.
ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ᾽, ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.
ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης; ΗΛ. οὐδέ γ᾽ ἐς θυμὸν φέρω.
ΟΡ. οὐκ οἶσθ᾽ ὅτῳ μ᾽ ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;
ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς; ΟΡ. οὗ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθίᾳ χεροῖν.
ΗΛ. ἦ κεῖνος οὗτος, ὅν ποτ᾽ ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
ΟΡ. ὅδ᾽ ἐστί· μή μ᾽ ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἦ σὺ κεῖνος εἶ,
ὃς τόνδε κἄμ᾽ ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ᾽ ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μ᾽ ἔληθες οὐδ᾽ ἔφαινες, ἀλλά με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ᾽ ἔχων ἥδιστ᾽ ἐμοί;
χαῖρ᾽, ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ᾽· ἴσθι δ᾽ ὡς μάλιστά σ᾽ ἀνθρώπων ἐγὼ
ἤχθηρα κἀφίλησ᾽ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΠΑΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ᾽ ἴσαι,
αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἠλέκτρα, σαφῆ.
σφῷν δ᾽ ἐννέπω ᾽γὼ τοῖν παρεστώτοιν ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη,
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ᾽ ἐφέξετον,
φροντίζεθ᾽ ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.
ΟΡ. οὐκοῦν μακρῶν ἔθ᾽ ἡμὶν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδη, τόδ᾽ εἴη τοὔργον, ἀλλ᾽ ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ᾽ ἕδη
θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.

ΗΛ. *ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε*
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προύστην χερί.
νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω
αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια
τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

ΧΟ. *ἴδεθ' ὅποι προνέμεται*
τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες,
ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον.
παράγεται γὰρ ἐνέρων
δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια,
νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων· ὁ Μαίας δὲ παῖς
Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ
κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα κοὐκέτ' ἀμμένει.

ΗΛ. *ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα*
τελοῦσι τοὔργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.

ΧΟ. *πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν;* ΗΛ. *ἡ μὲν ἐς τάφον*
λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας.

ΧΟ. *σὺ δ' ἐκτὸς ᾖξας πρὸς τί;* ΗΛ. *φρουρήσουσ' ὅπως*
Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω.

ΚΛ. *αἰαῖ. ἰὼ στέγαι*
φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι.

ΗΛ. *βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;*

1384—1390 = 1391—1397.
1398—1421 = 1422—1441.

ΧΟ. ἤκουσ᾿ ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρῖξαι.
ΚΛ. οἴμοι τάλαιν᾿· Αἴγισθε, ποῦ ποτ᾿ ὢν κυρεῖς;
ΗΛ. ἰδοὺ μάλ᾿ αὖ θροεῖ τις. ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον,
οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ᾿ οὐκ ἐκ σέθεν
ᾠκτίρεθ᾿ οὗτος οὐδ᾿ ὁ γεννήσας πατήρ.
ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
μοῖρα καθαμερία φθίνειν ἔχει.
ΚΛ. ὤμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
ΚΛ. ὤμοι μάλ᾿ αὖθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ θ᾿ ὁμοῦ.
ΧΟ. τελοῦσ᾿ ἀραί· ζῶσιν οἱ γᾶς ὑπαὶ κείμενοι.
παλίρρυτον γὰρ αἷμ᾿ ὑπεξαιροῦσι τῶν
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
καὶ μὴν πάρεισιν οἵδε· φοινία δὲ χεὶρ
στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ᾿ ἔχω ψέγειν.
ΗΛ. Ὀρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τἀν δόμοισι μὲν
καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν.
ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΟΡ. μηκέτ᾿ ἐκφοβοῦ
μητρῷον ὥς σε λῆμ᾿ ἀτιμάσει ποτέ.
ΗΛ. – –́ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –.
ΟΡ. ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –.
ΧΟ. παύσασθε· λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου.
ΟΡ. ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –.
ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον; ΟΡ. εἰσορᾶτέ που
τὸν ἄνδρ᾿; ΗΛ. ἐφ᾿ ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθὼς –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –.
ΧΟ. βᾶτε κατ᾿ ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ᾿ ὡς πάλιν.
ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ᾗ νοεῖς ἔπειγέ νυν.
ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τἀνθάδ᾿ ἂν μέλοιτ᾿ ἐμοί.
ΧΟ. δι᾿ ὠτὸς ἂν παῦρά γ᾿ ὡς ἠπίως ἐννέπειν

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς
ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὕς φασ' Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σὲ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος
χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστα σοὶ μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.
ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με.
ΗΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.
ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;
ΗΛ. οὔκ, ἀλλὰ κἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν;
ΗΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θέα.
ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
ΗΛ. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.
ΑΙ. σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὁρᾶν,
ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος
ἐξῄρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν
στόμια δέχηται τἀμὰ μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας.
ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.
ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ θεοῦ μὲν οὐ
πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.

ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάσταζ᾽· οὐκ ἐμὸν τόδ᾽, ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ᾽ ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως.
ΑΙ. ἀλλ᾽ εὖ παραινεῖς κἀπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ᾽ οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ᾽ ἄλλοσε σκόπει.
ΑΙ. οἴμοι, τί λεύσσω; ΟΡ. τίνα φοβεῖ; τίν᾽ ἀγνοεῖς;
ΑΙ. τίνων ποτ᾽ ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ᾽ ὁ τλήμων; ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ᾽ ἀνταυδᾷς ἴσα;
ΑΙ. οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος· οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως
ὅδ᾽ οὐκ Ὀρέστης ἔσθ᾽ ὁ προσφωνῶν ἐμέ.
ΟΡ. καὶ μάντις ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι.
ΑΙ. ὄλωλα δὴ δείλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν. ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
[τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων
θνῄσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανὼν πρόθες
ταφεῦσιν, ὧν τόνδ᾽ εἰκός ἐστι τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν· ὡς ἐμοὶ τόδ᾽ ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον.
ΟΡ. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστιν ἁγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
ΑΙ. τί δ᾽ ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ᾽ εἰ καλὸν
τοὔργον, σκότου δεῖ κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;
ΟΡ. μὴ τάσσε· χώρει δ᾽ ἔνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἁμόν, ὡς ἂν ἐν ταὐτῷ θάνῃς.
ΑΙ. ἦ πᾶσ᾽ ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ᾽ ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
ΟΡ. τὰ γοῦν σ᾽· ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ᾽ ἄκρος.
ΑΙ. ἀλλ᾽ οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας.

ΟΡ. *πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται.*
ἀλλ' ἕρφ'. ΑΙ. *ὑφηγοῦ.* ΟΡ. *σοὶ βαδιστέον πάρος.*
ΑΙ. *ἦ μὴ φύγω σε;* ΟΡ. *μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν*
θάνῃς· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
[χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
ὅστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.]
ΧΟ. *ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν*
δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν.

III.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΙΟΥ.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

[ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ] ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἁπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὑρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἁμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεφνε Λάιον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνήσιμον λύσας μέλος
ᾔσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἷλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
ὅπως πύθηται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαΐειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας
πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ἁπλῶς τινες αὐτὸν ἐπιγράφουσιν, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὐ ΤΥΡΑΝΝΟΝ, αὐτὸν ἐπιγράφοντες διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωικῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον βασιλέα φησὶ καὶ οὐ τύραννον· (Ὀδ. σ 85)

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.

προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γάρ τινας περὶ λῃστείαν τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι· εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τοὔνομα.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνῶσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος πήρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩι ΤΩι ΘΗΒΑΙΩι.

Λάιε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὣς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὃ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἡνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων·
ἁγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ' ὦ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε,
δείσαντες ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτίρων ἕδραν.

ΙΕΡΕΥΣ.

ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἱ δ' ἐπ' ᾐθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ.
πόλις γάρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κάρα

βυθῶν ἔτ᾽ οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου,
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
φθίνουσα δ᾽ ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ᾽ ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
ὑφ᾽ οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον, μέλας δ᾽
Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ᾽ ἐγὼ
οὐδ᾽ οἵδε παῖδες ἑζόμεσθ᾽ ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
ὅς γ᾽ ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολὼν
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν,
καὶ ταῦθ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον
οὐδ᾽ ἐκδιδαχθείς, ἀλλὰ προσθήκῃ θεοῦ
λέγει νομίζει θ᾽ ἡμὶν ὀρθῶσαι βίον·
νῦν τ᾽, ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι
ἀλκήν τιν᾽ εὑρεῖν ἡμίν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας εἴτ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρὸς οἶσθά του·
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
ἴθ᾽, ὦ βροτῶν ἄριστ᾽, ἀνόρθωσον πόλιν,
ἴθ᾽, εὐλαβήθηθ᾽· ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ
σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
στάντες τ᾽ ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον.
ἀλλ᾽ ἀσφαλείᾳ τήνδ᾽ ἀνόρθωσον πόλιν·
ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ᾽ αἰσίῳ τύχην
παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν·
ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

ΟΙ. *ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοὐκ ἀγνῶτά μοι*
προσήλθεθ' ἱμείροντες· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται
μόνον καθ' αὑτὸν κοὐδέν' ἄλλον, ἡ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντα μ' ἐξεγείρετε,
ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
ἣν δ' εὖ σκοπῶν ηὕρισκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ
ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ τι
δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσοίμην πόλιν.
καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ
λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.

ΙΕ. *ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας οἵδε τ' ἀρτίως*
Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.

ΟΙ. *ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ*
σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.

ΙΕ. *ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν κάρα*
πολυστεφὴς ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης.

ΟΙ. *τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.*
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,

τίν' ἡμὶν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

ἐσθλήν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.

ΟΙ. *ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος; οὔτε γὰρ θρασὺς*
οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.

ΚΡ. *εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν,*
ἕτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.

ΟΙ. *ἐς πάντας αὔδα· τῶνδε γὰρ πλέον φέρω*
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

ΚΡ. *λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.*
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.

ΟΙ. *ποίῳ καθαρμῷ; τίς ὁ πόρος τῆς ξυμφορᾶς;*

ΚΡ. *ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνον πάλιν*
λύοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.

ΟΙ. *ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;*

ΚΡ. *ἦν ἡμίν, ὦναξ, Λάιός ποθ' ἡγεμὼν*
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.

ΟΙ. *ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω.*

ΚΡ. *τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς*
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.

ΟΙ. *οἳ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται*
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;

ΚΡ. *ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ· τὸ δὲ ζητούμενον*
ἁλωτόν, ἐκφεύγειν δὲ τἀμελούμενον.

ΟΙ. *πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάιος*
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;

ΚΡ. *θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν*
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη.

ΟΙ. *οὐδ᾽ ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ*
κατεῖδ᾽, ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ᾽ ἄν;
ΚΡ. *θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγὼν*
ὧν εἶδε πλὴν ἓν οὐδὲν εἶχ᾽ εἰδὼς φράσαι.
ΟΙ. *τὸ ποῖον; ἓν γὰρ πόλλ᾽ ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,*
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
ΚΡ. *λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ*
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
ΟΙ. *πῶς οὖν ὁ λῃστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ*
ἐπράσσετ᾽ ἐνθένδ᾽, ἐς τόδ᾽ ἂν τόλμης ἔβη;
ΚΡ. *δοκοῦντα ταῦτ᾽ ἦν· Λαΐου δ᾽ ὀλωλότος*
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
ΟΙ. *κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδών, τυραννίδος*
οὕτω πεσούσης, εἶργε τοῦτ᾽ ἐξειδέναι;
ΚΡ. *ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν*
μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο.
ΟΙ. *ἀλλ᾽ ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὔτ᾽ ἐγὼ φανῶ·*
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ᾽ ἔθεσθ᾽ ἐπιστροφήν·
ὥστ᾽ ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον
γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ᾽ ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ᾽ αὐτὸς αὑτοῦ τοῦτ᾽ ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανών, τάχ᾽ ἂν
κἄμ᾽ ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωροῦνθ᾽ ἕλοι.
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἵστασθε, τούσδ᾽ ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ᾽ ἀθροιζέτω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος· ἢ γὰρ εὐτυχεῖς
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ᾽ ἢ πεπτωκότες.

ΙΕ. ὦ παῖδες, ἱστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διὸς ἁδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων,
ἰήιε Δάλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοὶ ἁζόμενος τί μοι ἢ νέον
ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα.
πρῶτα σὲ κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ' Ἀθάνα,
γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰὼ
τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει
ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἔλθετε καὶ νῦν.
ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω
πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος
ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα
κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν
ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες·
ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν
κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον

151—158 = 159—166. 167—178 = 179—189.

ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ.
ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται·
νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κεῖται
ἀνοίκτως·
ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἔπι ματέρες
ἀχὰν παραβώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
λυγρῶν πόνων ἱκετῆρες ἐπιστενάχουσιν.
παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος·
ὧν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,
εὐῶπα πέμψον ἀλκάν.
Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόατον, ἀντιάζω
παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας
εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμων
Θρῄκιον κλύδωνα·
τέλει γὰρ εἴ τι νὺξ ἀφῇ,
τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται·
τόν, ὦ τᾶν πυρφόρων
ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.
Λύκει' ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγ-
κυλᾶν
βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι
ἀρωγὰ προσταχθέντα τάς τε πυρφόρους
Ἀρτέμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς Λύκι' ὄρεα διᾴσσει·
τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς,
οἰνῶπα Βάκχον εὔιον,
Μαινάδων ὁμόστολον,

190—202 = 203—215.

πελασθῆναι φλέγοντ'
ἀγλαῶπι ⏑́ ⏑ –
πεύκᾳ 'πὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.

ΟΙ. αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη
κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν·
ἁγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· οὐ γὰρ ἂν μακρὰν
ἴχνευον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάιον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
κεἰ μὲν φοβεῖται, τοὐπίκλημ' ὑπεξέλοι
αὐτὸς καθ' αὑτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργὲς οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀσφαλής.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ 'γὼ χἠ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοὔπος ἢ χαὐτοῦ τόδε,
ἁκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
κοινὸν ποεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν·
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμὶν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.

ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω· 245
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν, 252
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδέ τε
γῆς ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, 255
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ γ' ἐγὼ
ἔχων μὲν ἀρχὰς ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, 260
κοινῶν τε παίδων κοίν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ 'δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα·
νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρός,
ὑπερμαχοῦμαι κἀπὶ πᾶν ἀφίξομαι, 265
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ 270
μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι· 272
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις 246
εἷς ὢν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον·
ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην. 251
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις 273
τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη

χοὶ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί.
ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ', ἄναξ, ἐρῶ.
οὔτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε.
ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἷς δύναιτ' ἀνήρ.
ΧΟ. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἁμοὶ δοκεῖ.
ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
ΧΟ. ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.
ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.
ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.
ΟΙ. ἤκουσα κἀγώ· τὸν δὲ δρῶντ' οὐδεὶς ὁρᾷ.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.
ΟΙ. ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' οὑξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἵδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
ΟΙ. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
ἄρρητά τ', οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μέν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν· ἧς σὲ προστάτην
σωτῆρά τ', ὦναξ, μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,

πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες ἢ
κτείναιμεν ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σύ νυν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν
μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνος.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
λύῃ φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην.
ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ
κἀγὼ διοίσω τοὐμόν, ἢν ἐμοὶ πίθῃ.
ΟΙ. οὔτ' ἔννομ' εἶπας οὔτε προσφιλῆ πόλει
τῇδ', ἥ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
ΤΕ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
πρὸς καιρόν· ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω —
ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῇς, ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ' ἱκτήριοι.
ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'· ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε
τἄμ' ὡς ἂν εἴπω, μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.
ΟΙ. τί φής; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
ΤΕ. ἐγὼ οὔτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτε,

ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ;
ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σοὶ δ' ὁμοῦ
ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν;
ΤΕ. ἥξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
ΟΙ. οὐκοῦν ἅ γ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι' ὀργῆς ἥτις ἀγριωτάτη.
ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω,
ἅπερ ξυνίημ'· ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον εἰργάσθαι θ', ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
ΤΕ. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι
ᾧπερ προεῖπας ἐμμένειν, κἀφ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσαυδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καί που τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;
ΤΕ. πέφευγα· τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.
ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
ΤΕ. πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἄκοντα προυτρέψω λέγειν.
ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
ΤΕ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἦ 'κπειρᾳ λέγων;
ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.
ΤΕ. φονέα σε φημὶ τἀνδρὸς οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
ΟΙ. ἀλλ' οὔ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.
ΤΕ. εἴπω τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίζῃ πλέον;
ΟΙ. ὅσον γε χρῄζεις· ὡς μάτην εἰρήσεται.
ΤΕ. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις

αἴσχισθ᾽ ὁμιλοῦντ᾽, οὐδ᾽ ὁρᾶν ἵν᾽ εἶ κακοῦ.
ΟΙ. ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ᾽ ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
ΤΕ. εἴπερ τί γ᾽ ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
ΟΙ. ἀλλ᾽ ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ᾽ οὐκ ἔστ᾽, ἐπεὶ
τυφλὸς τά τ᾽ ὦτα τόν τε νοῦν τά τ᾽ ὄμματ᾽ εἶ.
ΤΕ. σὺ δ᾽ ἄθλιός γε ταῦτ᾽ ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ᾽ ὀνειδιεῖ τάχα.
ΟΙ. μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ᾽ ἐμὲ
μήτ᾽ ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλάψαι ποτ᾽ ἄν.
ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ᾽ ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ᾽ ἐκπρᾶξαι μέλει.
ΟΙ. Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;
ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ᾽ οὐδέν, ἀλλ᾽ αὐτὸς σὺ σοί.
ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ᾽ ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ᾽ ἀρχῆς εἵνεχ᾽, ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐξ ἀρχῆς φίλος,
λάθρᾳ μ᾽ ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ᾽ ἔφυ τυφλός.
ἐπεί, φέρ᾽ εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;
πῶς οὐχ, ὅθ᾽ ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ᾽ ἦν κύων,
ηὔδας τι τοῖσδ᾽ ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ᾽ αἴνιγμ᾽ οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
ἣν οὔτ᾽ ἀπ᾽ οἰωνῶν σὺ προυφάνης ἔχων
οὔτ᾽ ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ᾽ ἐγὼ μολών,
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,

γνώμῃ κυρήσας οὐδ᾽ ἀπ᾽ οἰωνῶν μαθών·
ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χὠ συνθεὶς τάδε
ἀγηλατήσειν· εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς.
ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ᾽ ἔπη
ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ᾽, Οἰδίπους, δοκεῖ.
δεῖ δ᾽ οὐ τοιούτων, ἀλλ᾽ ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ᾽ ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ᾽ ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ·
ὥστ᾽ οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ᾽, ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ᾽ ὠνείδισας·
σὺ καὶ δέδορκας κοὐ βλέπεις ἵν᾽ εἶ κακοῦ,
οὐδ᾽ ἔνθα ναίεις οὐδ᾽ ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ἀφ᾽ ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,
καί σ᾽ ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ᾽ ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ᾽, ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν,
ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἅ σ᾽ ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα
προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε.

ΟΙ. ἦ ταῦτα δῆτ᾽ ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ᾽ ἀποστραφεὶς ἄπει;
ΤΕ. οὐδ᾽ ἱκόμην ἔγωγ᾽ ἄν, εἰ σὺ μὴ ᾽κάλεις.
ΟΙ. οὐ γάρ τί σ᾽ ᾔδη μῶρα φωνήσοντ᾽, ἐπεὶ
σχολῇ σ᾽ ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
ΤΕ. ἡμεῖς τοιοίδ᾽ ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ᾽, οἵ σ᾽ ἔφυσαν, ἔμφρονες.
ΟΙ. ποίοισι; μεῖνον· τίς δέ μ᾽ ἐκφύει βροτῶν;
ΤΕ. τῇδ᾽ ἡμέρᾳ πεύσει σφε καὶ διαφθερεῖ.
ΟΙ. ὡς πάντ᾽ ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγεις.
ΤΕ. οὔκουν σὺ ταῦτ᾽ ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς;
ΟΙ. τοιαῦτ᾽ ὀνείδιζ᾽, οἷς ἔμ᾽ εὑρήσεις μέγαν.
ΤΕ. αὕτη γε μέντοι σ᾽ ἡ τύχη διώλεσεν.
ΟΙ. ἀλλ᾽ εἰ πόλιν τήνδ᾽ ἐξέσωσ᾽, οὔ μοι μέλει.
ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.
ΟΙ. κομιζέτω δῆθ᾽· ὡς παρὼν σύ γ᾽ ἐμποδὼν
ὀχλεῖς, συθείς τ᾽ ἂν οὐκ ἂν ἀλγύνοις πλέον.
ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ᾽ ὧν εἵνεκ᾽ ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπου μ᾽ ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον
τὸν Λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ᾽ ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ᾽ ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὑτὸς καὶ πατήρ, κἀξ ἧς ἔφυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς

ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ᾽ ἰὼν
εἴσω λογίζου· κἂν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ᾽ ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.

ΧΟ. τίς ὅντιν᾽ ἁ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα
ἄρρητ᾽ ἀρρήτων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν;
ὥρα νιν ἀελλάδων
ἵππων σθεναρώτερον
φυγᾷ πόδα νωμᾶν.
ἔνοπλος γὰρ ἐπ᾽ αὐτὸν ἐπενθρῴσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας,
δειναὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕπονται
κῆρες ἀναπλάκητοι.
ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα
φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ᾽ ἰχνεύειν.
φοιτᾷ γὰρ ὑπ᾽ ἀγρίαν
ὕλαν ἀνά τ᾽ ἄντρα καὶ
πέτρας ἰσόταυρος,
μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
μαντεῖα· τὰ δ᾽ ἀεὶ
ζῶντα περιποτᾶται.
δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας
οὔτε δοκοῦντ᾽ οὔτ᾽ ἀποφάσκονθ᾽· ὅ τι λέξω δ᾽ ἀπορῶ.
πέτομαι δ᾽ ἐλπίσιν οὔτ᾽ ἐνθάδ᾽ ὁρῶν οὔτ᾽ ὀπίσω.
τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις
ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ᾽, οὔτε πάροιθέν ποτ᾽ ἔγωγ᾽ οὔτε τανῦν πω

463—472 = 473—482. 483—497 = 498—512.

ἔμαθον, πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ –́ ⏑ ⏑ –
ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα Λαβ-
δακίδαις
ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὅ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ
τὰ βροτῶν
εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ
φέρεται,
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀλαθής· σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνήρ.
ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἄν, πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος,
μεμφομένων ἂν καταφαίην.
φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη βασάνῳ θ' ἁδύπολις·
τῷ ἀπ' ἐμᾶς
φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν. *Beginning of third part of play.*

ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δείν' ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς
ταῖς νῦν νομίζει πρός τί μου πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοὔπος δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΟ. ηὐδᾶτο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου;
ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ.
ΟΙ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἦ τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς
λῃστής τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδών τιν' ἔν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποεῖν;
ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλῳ προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθών;
ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου,
[ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα]
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;
ΚΡ. οἶσθ' ὡς πόησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾆτα κρῖν' αὐτὸς μαθών.
ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ηὕρηκ' ἐμοί.
ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.
ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
ΚΡ. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.
ΟΙ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
πάθημ' ὁποῖον φῄς παθεῖν, δίδασκέ με.
ΟΙ. ἔπειθες ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ' ἐπὶ
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα;
ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι.
ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάιος χρόνον

ΚΡ. *δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.*
ΟΙ. *ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι;*
ΚΡ. *μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.*
ΟΙ. *τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;*
ΚΡ. *σοφός γ' ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος.*
ΟΙ. *ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;*
ΚΡ. *οὔκουν ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.*
ΟΙ. *ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ κτανόντος ἔσχετε;*
ΚΡ. *παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.*
ΟΙ. *πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;*
ΚΡ. *οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.*
ΟΙ. *τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.*
ΚΡ. *ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.*
ΟΙ. *ὁθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τάσδ' ἐμὰς*
οὐκ ἄν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.
ΚΡ. *εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δέ σου*
μαθεῖν δικαιῶ ταὔθ' ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.
ΟΙ. *ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.*
ΚΡ. *τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;*
ΟΙ. *ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.*
ΚΡ. *ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτὰ γῆς ἴσον νέμων;*
ΟΙ. *ἂν ᾖ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.*
ΚΡ. *οὔκουν ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;*
ΟΙ. *ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.*
ΚΡ. *οὔκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.*
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ
ἄτρεστον εὕδοντ', εἰ τά γ' αὔθ' ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ᾽ ἄνευ φόβου φέρω,
εἰ δ᾽ αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ᾽ ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
ὥστ᾽ ἄλλα χρῄζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες αἰκάλλουσί με·
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ᾽ ἔνι.
πῶς δῆτ᾽ ἐγὼ κεῖν᾽ ἂν λάβοιμ᾽ ἀφεὶς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν.
ἀλλ᾽ οὔτ᾽ ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν
οὔτ᾽ ἂν μετ᾽ ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ᾽ ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθώδ᾽ ἰὼν
πεύθου τὰ χρησθέντ᾽ εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι·
τοῦτ᾽ ἄλλ᾽, ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς
κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ᾽ ἁπλῇ κτάνῃς
ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ᾽ ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών·
γνώμῃ δ᾽ ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ.
οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
καὶ τὸν παρ᾽ αὑτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ᾽ ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ᾽ ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·
κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ.

ΧΟ. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

ΟΙ. ὅταν ταχύς τις οὑπιβουλεύων λάθρᾳ
χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν·
εἰ δ᾽ ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν

πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα.
ΚΡ. *τί δῆτα χρῄζεις; ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν;*
ΟΙ. *ἥκιστα· θνῄσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.*
ΚΡ. *ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.*
ΟΙ. *ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;*
ΚΡ. *οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.* ΟΙ. *τὸ γοῦν ἐμόν.*
ΚΡ. *ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν.* ΟΙ. *ἀλλ' ἔφυς κακός.*
ΚΡ. *εἰ δὲ ξυνίῃς μηδέν;* ΟΙ. *ἀρκτέον γ' ὅμως.*
ΚΡ. *οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.* ΟΙ. *ὦ πόλις πόλις.*
ΚΡ. *κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.*
ΧΟ. *παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ*
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς
οὕτω νοσούσης ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;
ΚΡ. *ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις*
δρᾶσαι δικαιοῖ, θάτερον δυοῖν κακοῖν,
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος ἢ κτεῖναι λαβών.
ΟΙ. *ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς*
εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
ΚΡ. *μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι*
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν.
ΙΟ. *ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,*
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
ἔπειτα κἀμὲ τούσδε θ' οἳ πάρεισί σοι.

ΧΟ. *πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ' ἄναξ, λίσσομαι.*
ΟΙ. *τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;*
ΧΟ. *τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταίδεσαι.*
ΟΙ. *οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις;* ΧΟ. *οἶδα.* ΟΙ. *φράζε δὴ τί φῄς.*
ΧΟ. *τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ*
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν.
ΟΙ. *εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ*
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
ΧΟ. *οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον*
Ἅλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὅ τι πύματον
ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
ἀλλά μοι δυσμόρῳ γᾶ φθινὰς
τρύχει ψυχάν, τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρόσφατα.
ΟΙ. *ὃ δ' οὖν ἴτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν*
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτίρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ' ἔνθ' ἂν ᾖ στυγήσεται.
ΚΡ. *στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν*
θυμοῦ περάσῃς· αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν.
ΟΙ. *οὔκουν μ' ἐάσεις κἀκτὸς εἶ;* ΚΡ. *πορεύσομαι,*
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
ΧΟ. *γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω;*
ΙΟ. *μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη.*
ΧΟ. *δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ 'νδικον.*
ΙΟ. *ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;* ΧΟ. *ναίχι.* ΙΟ. *καὶ τίς ἦν λόγος;*

649—659 = 678—688 660—668 = 689—697.

ΧΟ. ἅλις ἔμοιγ', ἅλις, γᾶς προπονουμένας,
φαίνεται ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
ΟΙ. ὁρᾷς ἵν' ἥκεις; ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ
τοὐμὸν παρίης καὶ καταμβλύνεις κέαρ.
ΧΟ. ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον,
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἄν, εἴ σ' ἐνοσφιζόμαν,
ὅς τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις
σαλεύουσαν κατ' ὀρθὸν οὔρισας,
τανῦν τ' εὔπομπος, εἰ δύνᾳ, γενοῦ.
ΙΟ. πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
ΟΙ. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον, γύναι, σέβω·
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.
ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.
ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδὼς ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
ΙΟ. σύ νυν ἀφεὶς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι
ἐμοῦ 'πάκουσον καὶ μάθ' οὕνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἕξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μέν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ
λῃσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν

ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὄρος.
κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν
φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λάιον
τὸ δεινὸν οὑφοβεῖτο πρὸς παιδὸς παθεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ.
ΟΙ. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.
ΙΟ. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὕπο στραφεὶς λέγεις;
ΟΙ. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάιος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.
ΙΟ. ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὗ τόδ' ἦν πάθος;
ΙΟ. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.
ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὑξεληλυθώς;
ΙΟ. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
ΙΟ. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λάιον φύσιν
τίν' ἦλθε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.
ΙΟ. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.
ΟΙ. οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι.
ΙΟ. πῶς φής; ὀκνῶ τοι πρός σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
ΟΙ. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ·
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἓν ἐξείπῃς ἔτι.
ΙΟ. καὶ μὴν ὀκνῶ μέν, ἃ δ' ἂν ἔρῃ μαθοῦσ' ἐρῶ.

ΟΙ. *πότερον ἐχώρει βαιὸς ἢ πολλοὺς ἔχων*
ἄνδρας λοχίτας, οἷ᾽ ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
ΙΟ. *πέντ᾽ ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ᾽ αὐτοῖσιν ἦν*
κῆρυξ· ἀπήνη δ᾽ ἦγε Λάιον μία.
ΟΙ. *αἰαῖ, τάδ᾽ ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε*
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι;
ΙΟ. *οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ᾽ ἐκσωθεὶς μόνος.*
ΟΙ. *ἦ κἀν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;*
ΙΟ. *οὐ δῆτ᾽· ἀφ᾽ οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε καὶ κράτη*
σέ τ᾽ εἶδ᾽ ἔχοντα Λάιόν τ᾽ ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν
ἀγρούς σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς,
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ᾽ ἄποπτος ἄστεως.
κἄπεμψ᾽ ἐγώ νιν· ἄξιος γὰρ οἷ᾽ ἀνὴρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
ΟΙ. *πῶς ἂν μόλοι δῆθ᾽ ἡμὶν ἐν τάχει πάλιν;*
ΙΟ. *πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ᾽ ἐφίεσαι;*
ΟΙ. *δέδοικ᾽ ἐμαυτόν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ᾽ ἄγαν*
εἰρημέν᾽ ᾖ μοι δι᾽ ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
ΙΟ. *ἀλλ᾽ ἵξεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν*
κἀγὼ τά γ᾽ ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ᾽, ἄναξ.
ΟΙ. *κοὐ μὴ στερηθῇς γ᾽, ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων*
ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ᾽ ἂν ἢ σοί, διὰ τύχης τοιᾶσδ᾽ ἰών;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγόμην δ᾽ ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ᾽ ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ᾽ ὑπερπλησθεὶς μέθῃ
καλεῖ παρ᾽ οἴνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί.

κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον, θατέρᾳ δ᾽ ἰὼν πέλας
μητρὸς πατρός τ᾽ ἤλεγχον· οἳ δὲ δυσφόρως
τοὔνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην, ὅμως δ᾽
ἔκνιζέ μ᾽ ἀεὶ τοῦθ᾽· ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε, καί μ᾽ ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην
ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ᾽ ἄθλια
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προὔφηνεν λέγων,
ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος δ᾽
ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ᾽ ὁρᾶν,
φονεὺς δ᾽ ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν,
ἄστροις τὸ λοιπὸν τεκμαρούμενος, χθόνα
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ᾽ ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ᾽ ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
καί σοι, γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς
ὅτ᾽ ἦ κελεύθου τῆσδ᾽ ὁδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρύξ τε κἀπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φής,
ξυνηντίαζον· κἀξ ὁδοῦ μ᾽ ὅ θ᾽ ἡγεμὼν
αὐτός θ᾽ ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην.
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι᾽ ὀργῆς· καί μ᾽ ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ,
ὄχους παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
οὐ μὴν ἴσην γ᾽ ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως
σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὕπτιος

μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
τούτῳ προσήκει Λαΐου τι συγγενές,
[τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος;]
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινι
δόμοις δέχεσθαι μηδὲ προσφωνεῖν τινα,
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς.
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐκ χεροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δι' ὧνπερ ὤλετ'. ἆρ' ἔφυν κακός;
ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καί μοι φυγόντι μήστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
μηδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ
μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
[Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με];
ἆρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον;
μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας,
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

ΧΟ. *ἡμῖν μέν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'· ἕως δ' ἂν οὖν*
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα.

ΟΙ. *καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,*
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

ΙΟ. *πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἡ προθυμία;*

ΟΙ. *ἐγὼ διδάξω σ'· ἢν γὰρ εὑρεθῇ λέγων*
σοὶ ταὔτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος.

ΙΟ. *ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;*

ΟΙ. *λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν*

ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ 'κτανον·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·
εἰ δ' ἄνδρ' ἕν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.

ΙΟ. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο,
κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν·
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε.
εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ', ὦναξ, σόν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν εἵνεκ' οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.

ΟΙ. καλῶς νομίζεις· ἀλλ' ὅμως τὸν ἀγρότην
πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς.

ΙΟ. πέμψω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους·
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὧν οὔ σοι φίλον.

ΧΟ. εἴ μοι ξυνείη φέροντι
μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται
ὑψίποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὄλυμπος
πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν οὐδὲ μήποτε λάθα κατακοιμάσῃ·
μέγας ἐν τούτοις θεὸς οὐδὲ γηράσκει.
ὕβρις φυτεύει τύραννον·

863—872 = 873—882.

ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα,
ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ'
αἶπος ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται,
δίκας ἀφόβητος οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων,
κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα,
δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται
ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματᾴζων.
τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῶν βέλη
εὔξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι,
τί δεῖ με χορεύειν;
οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων
οὐδ' ἐς τὸν 'Αβαῖσι ναὸν οὐδὲ τὰν 'Ολυμπίαν,
εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς.
ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθοι
σὲ τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
φθίνοντα γὰρ Δαλίου – ⏑́ ⏑ –
θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη,
κοὐδαμοῦ τιμαῖς 'Απόλλων ἐμφανής·
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

883—896 = 897—910.

ΙΟ. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδ᾽ ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ κἀπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ᾽ ὁποῖ᾽ ἀνὴρ
ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ᾽ ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.
ὅτ᾽ οὖν παραινοῦσ᾽ οὐδὲν ἐς πλέον ποῶ,
πρὸς σ᾽, ὦ Λύκει᾽ Ἄπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατάργμασιν,
ὅπως λύσιν τιν᾽ ἡμὶν εὐαγῆ πόρῃς·
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἆρ᾽ ἂν παρ᾽ ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ᾽ ὅπου
τὰ τοῦ τυράννου δώματ᾽ ἐστὶν Οἰδίπου;
μάλιστα δ᾽ αὐτὸν εἴπατ᾽, εἰ κάτισθ᾽ ὅπου.
ΧΟ. στέγαι μὲν αἵδε, καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένε·
γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.
ΑΓ. ἀλλ᾽ ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
γένοι᾽, ἐκείνου γ᾽ οὖσα παντελὴς δάμαρ.
ΙΟ. αὔτως δὲ καὶ σύ γ᾽, ὦ ξέν᾽· ἄξιος γὰρ εἶ
τῆς εὐεπείας εἵνεκ᾽· ἀλλὰ φράζ᾽ ὅτου
χρῄζων ἀφῖξαι χὤ τι σημῆναι θέλων.
ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.
ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ᾽ ἀφιγμένος;
ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου· τὸ δ᾽ ἔπος οὑξερῶ τάχ᾽ ἂν
ἥδοιο μέν, πῶς δ᾽ οὐκ ἄν, ἀσχάλλοις δ᾽ ἴσως.
ΙΟ. τί δ᾽ ἔστι; ποίαν δύναμιν ὧδ᾽ ἔχει διπλῆν;
ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὑπιχώριοι χθονὸς
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ηὐδᾶτ᾽ ἐκεῖ.

ΙΟ. τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
[ΙΟ. πῶς εἶπας; ἦ τέθνηκε Πόλυβος; ΑΓ. εἰ δὲ μὴ
λέγω γ' ἐγὼ τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν.]
ΙΟ. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότῃ τάδ' ὡς τάχος
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἵν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὅδε
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.
ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
ΙΟ. ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
ΟΙ. τί φής, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
ΟΙ. πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;
ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.
ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν ἢ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ
κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανὼν
κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε
ἄψαυστος ἔγχους — εἴ τι μὴ τὠμῷ πόθῳ
κατέφθιθ'· οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ.
τὰ δ' οὖν γέροντα συλλαβὼν θεσπίσματα

κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.
ΙΟ. οὔκουν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι;
ΟΙ. ηὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς.
ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ;
ΙΟ. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος ᾧ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;
εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα·
πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνηυνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.
ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ
ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεἰ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
ΟΙ. μέγας, ξυνίημ'· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
ΟΙ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα.
ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον;
ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὦ ξένε.
ΑΓ. ἦ ῥητόν; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
ΟΙ. μάλιστά γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τἠμαυτοῦ τό τε
πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν.
ὧν εἵνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
μακρὰν ἀπῳκεῖτ'· εὐτυχῶς μέν, ἀλλ' ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν.
ΑΓ. ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις;
ΟΙ. πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,

ἐπείπερ εὔνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;
ΟΙ. *καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.*
ΑΓ. *καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως*
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.
ΟΙ. *ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.*
ΑΓ. *ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.*
ΟΙ. *πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.*
ΑΓ. *εἰ τῶνδε φεύγεις εἵνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν.*
ΟΙ. *ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.*
ΑΓ. *ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;*
ΟΙ. *τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.*
ΑΓ. *ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;*
ΟΙ. *πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;*
ΑΓ. *ὁθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.*
ΟΙ. *πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;*
ΑΓ. *οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρός, ἀλλ' ἴσον.*
ΟΙ. *καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;*
ΑΓ. *ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ.*
ΟΙ. *ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;*
ΑΓ. *δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.*
ΟΙ. *κᾆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;*
ΑΓ. *ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.*
ΟΙ. *σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τυχών μ' αὐτῷ δίδως;*
ΑΓ. *εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.*
ΟΙ. *ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;*
ΑΓ. *ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.*
ΟΙ. *ποιμὴν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητείᾳ πλάνης;*
ΑΓ. *σοῦ τ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.*
ΟΙ. *τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;*
ΑΓ. *ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.*
ΟΙ. *οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;*

ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.
ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἶ.
ΟΙ. ὢ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς ἢ πατρός; φράσον.
ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῷον φρονεῖ.
ΟΙ. ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών;
ΑΓ. οὔκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.
ΟΙ. τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
ΑΓ. τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.
ΟΙ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
ΑΓ. μάλιστα· τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
ΟΙ. ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;
ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὑπιχώριοι.
ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ' ὃν ἐννέπει,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών;
σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς ηὑρῆσθαι τάδε.
ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
ἥδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὅντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἐφιέμεσθα τόν θ' οὗτος λέγει;
ΙΟ. τί δ' ὅντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῇς· τὰ δὲ
ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.
ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος.
ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κήδει, ματεύσῃς τοῦθ'· ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ.
ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἐὰν ἐγὼ 'κ τρίτης
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή.
ΙΟ. ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.

ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ τὰ λῷστά σοι λέγω.
ΟΙ. τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.
ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει.
ΙΟ. ἰοὺ ἰού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον.
ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
ᾄξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς ἰυγῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά.
ΟΙ. ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω· τοὐμὸν δ' ἐγώ,
κεἰ σμικρόν ἐστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων
τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφὺς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος.
ΧΟ. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις
οὐ τὸν Ὄλυμπον ἀπείρων, ὦ Κιθαιρών,
οὐκ ἔσει τὰν αὔριον
πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν,
καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα
τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη.
τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα

1086—1097 = 1098—1109.

Πανὸς ὀρεσσιβάτα πατρὸς πελασθεῖσ᾽;
ἢ σέ γ᾽ εὐνάτειρα
Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
εἴθ᾽ ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων
εἴθ᾽ ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ᾽ ἄκρων ὀρέων σ᾽
εὕρημα δέξατ᾽ ἔκ του
Νυμφᾶν ἑλικωπίδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει.

ΟΙ. εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ συναλλάξαντά πω,
πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ᾽ ὁρᾶν δοκῶ,
ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἔν τε γὰρ μακρῷ
γήρᾳ ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ σύμμετρος,
ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ᾽ ἐμαυτοῦ· τῇ δ᾽ ἐπιστήμῃ σύ μου
προὔχοις τάχ᾽ ἄν που, τὸν βοτῆρ᾽ ἰδὼν πάρος.

ΧΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ᾽ ἴσθι· Λαΐου γὰρ ἦν
εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.

ΟΙ. σὲ πρῶτ᾽ ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
ἦ τόνδε φράζεις; ΑΓ. τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς.

ΟΙ. οὗτος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
ὅσ᾽ ἄν σ᾽ ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ᾽ ἦσθα σύ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἦ δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ᾽ οἴκοι τραφείς.

ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;

ΘΕ. ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην.

ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσιν ξύναυλος ὤν;

ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.

ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ᾽ οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;

ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;

ΟΙ. τόνδ᾽ ὃς πάρεστιν· ἦ ξυναλλάξας τί πως;

ΘΕ. οὐχ ὥστε γ᾽ εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἄπο.

ΑΓ. κοὐδέν γε θαῦμα, δέσποτ᾽· ἀλλ᾽ ἐγὼ σαφῶς

ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
κάτοιδεν, ἦμος τῷ Κιθαιρῶνος τόπῳ,
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνί,
ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἑκμήνους χρόνους·
χειμῶνι δ' ἤδη τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;
ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
ΑΓ. φέρ' εἰπὲ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοί τινα
δούς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
ΘΕ. τί δ' ἐστὶ πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς;
ΑΓ. ὅδ' ἐστίν, ὦ τᾶν, κεῖνος ὃς τότ' ἦν νέος.
ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
ΟΙ. ἆ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
ΘΕ. τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἁμαρτάνω;
ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ.
ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρῄζων μαθεῖν;
ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.
ΟΙ. ἀλλ' εἰς τόδ' ἥξεις μὴ λέγων γε τοὔνδικον.
ΘΕ. πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι.
ΟΙ. ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ.
ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον, ὡς δοίην, πάλαι.
ΟΙ. πόθεν λαβών; οἰκεῖον ἢ 'ξ ἄλλου τινός;
ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.

ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κἀκ ποίας στέγης;
ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποθ᾽, ἱστόρει πλέον.
ΟΙ. ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ᾽ ἐρήσομαι πάλιν.
ΘΕ. τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
ΟΙ. ἦ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
ΘΕ. οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ᾽ εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
ΟΙ. κἄγωγ᾽ ἀκούειν· ἀλλ᾽ ὅμως ἀκουστέον.
ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζεθ᾽· ἡ δ᾽ ἔσω
κάλλιστ᾽ ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ᾽ ὡς ἔχει.
ΟΙ. ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; ΘΕ. μάλιστ᾽, ἄναξ.
ΟΙ. ὡς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. ὡς ἀναλώσαιμί νιν.
ΟΙ. τεκοῦσα τλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ᾽ ὄκνῳ κακῶν.
ΟΙ. ποίων; ΘΕ. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
ΟΙ. πῶς δῆτ᾽ ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
ΘΕ. κατοικτίσας, ὦ δέσποθ᾽, ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ
κάκ᾽ εἰς μέγιστ᾽ ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ
ὅν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
ΟΙ. ἰοὺ ἰού· τὰ πάντ᾽ ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ᾽ ἀφ᾽ ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ᾽
οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὕς τέ μ᾽ οὐκ ἔδει κτανών.
ΧΟ. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ.
τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει
ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
καὶ δόξαντ᾽ ἀποκλῖναι;

1186—1195 = 1196—1203.

τὸν σόν τοι παράδειγμ᾽ ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σόν, ὦ τλᾶμον Οἰδιπόδα,
βροτῶν
οὐδὲν μακαρίζω·
ὅστις καθ᾽ ὑπερβολὰν
τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ᾽ εὐδαίμονος ὄλβου,
ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
τὰν γαμψώνυχα παρθένον
χρησμῳδόν, θανάτων δ᾽ ἐμᾷ
χώρᾳ πύργος ἀνέστα·
ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ᾽ ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαι-
σιν ἐν
Θήβαισιν ἀνάσσων.
τανῦν δ᾽ ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος;
τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις
ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα,
ᾧ στέγας λιμὴν
αὑτὸς ἤρκεσεν
παιδὶ καὶ πατρὶ
θαλαμηπόλῳ πεσεῖν;
πῶς ποτε πῶς ποθ᾽ αἱ πατρῷαί σ᾽ ἄλοκες φέ-
ρειν, τάλας,
σῖγ᾽ ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;
ἐφηῦρέ σ᾽ ἄκονθ᾽ ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν χρόνος,
δικάζει τ᾽ ἄγαμον γάμον πάλαι
τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον.
ἰώ, Λαΐειον ὦ τέκνον,
εἴθε σ᾽ εἴθε σε

1204—1212 = 1213—1222.

μήποτ' εἰδόμαν.
δύρομαι γὰρ ὡς
περίαλλ' ἰὰν χέων
ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ'
ἐκ σέθεν
καὶ κατεκοίμασα τοὐμὸν ὄμμα.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,
οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'
ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
ἑκόντα κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ' αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι.
ΧΟ. *λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν εἴδομεν τὸ μὴ οὐ*
βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φής;
ΕΞ. *ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ*
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.
ΧΟ. *ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;*
ΕΞ. *αὐτὴ πρὸς αὑτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν*
ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
ὅμως δ', ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω
καλεῖ τὸν ἤδη Λάιον πάλαι νεκρόν,
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὧν

θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ' οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν,
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῴαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων.
λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀύσας ὡς ὑφηγητοῦ τινος
πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
ἔκλινε κοῖλα κλῇθρα κἀμπίπτει στέγῃ.
οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν,
πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ
ὅπως ὁρᾷ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας
χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ', ὁθούνεκ' οὐκ ὄψοιτό νιν
οὔθ' οἷ' ἔπασχεν οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά,
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει
ὀψοίαθ', οὓς δ' ἔχρῃζεν οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ
ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ' ὁμοῦ
γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίεσαν

φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος χάλαζά θ' αἱματοῦσσ' ἐτέγγετο.
[τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κακά,
ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.]
ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδε θἠμέρᾳ
στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν.

ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;

ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κλῇθρα καὶ δηλοῦν τινα
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητέρ' — αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,
ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν, οὐδ' ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί· κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα
τοιοῦτον οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλῆμον,
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σε, θέλων
πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,
πολλὰ δ' ἀθρῆσαι·
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

ΟΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δύστανος ἐγώ,
ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων; πᾷ μοι

begin

φθογγὰ διαπέταται φοράδην;
ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλλου;
ΧΟ. *ἐς δεινὸν οὐδ' ἀκουστὸν οὐδ' ἐπόψιμον.*
ΟΙ. *ἰὼ σκότου*
νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν.
οἴμοι,
οἴμοι μάλ' αὖθις· οἷον εἰσέδυ μ' ἅμα
κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα καὶ μνήμη κακῶν.
ΧΟ. *καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πήμασιν*
διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά.
ΟΙ. *ἰὼ φίλος,*
σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς,
καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.
ΧΟ. *ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς*
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;
ΟΙ. *Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,*
ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα.
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ' ὁρᾶν,
ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;
ΧΟ. *ἦν τᾆδ' ὅπωσπερ καὶ σὺ φής.*
ΟΙ. *τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ*
στερκτὸν ἢ προσήγορον
ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἁδονᾷ, φίλοι;
ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅ τι τάχιστά με,

1313—1320 = 1321—1328.
1329—1348 = 1349—1368.

ἀπάγετ᾽, ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
ἐχθρότατον βροτῶν. omit to 1416
XO. δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς ἠθέλησα μηδέ σ᾽ ἂν γνῶναί ποτε.
OI. ὄλοιθ᾽ ὅστις ἦν, ὃς ἀγρίας πέδας
νομάδ᾽ ἐπιποδίας ἔλαβέ μ᾽ ἀπό τε φόνου
ἔρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἂν θανὼν
οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ᾽ ἐμοὶ τοσόνδ᾽ ἄχος.
XO. θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ᾽ ἂν ἦν.
OI. οὔκουν πατρός γ᾽ ἂν φονεὺς
ἦλθον οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ᾽ ἄθεος μέν εἰμ᾽, ἀνοσίων δὲ παῖς,
ὁμολεχὴς δ᾽ ἀφ᾽ ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
τοῦτ᾽ ἔλαχ᾽ Οἰδίπους.
XO. οὐκ οἶδ᾽ ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς·
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ᾽ ὢν ἢ ζῶν τυφλός.
OI. ὡς μὲν τάδ᾽ οὐχ ὧδ᾽ ἔστ᾽ ἄριστ᾽ εἰργασμένα,
μή μ᾽ ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ᾽ ἔτι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ᾽ ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ᾽ ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολὼν
οὐδ᾽ αὖ τάλαιναν μητέρ᾽, οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ᾽ ἐστὶ κρείσσον᾽ ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ᾽ ἡ τέκνων δῆτ᾽ ὄψις ἦν ἐφίμερος,
βλαστοῦσ᾽ ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ᾽ ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ᾽ ἄστυ γ᾽ οὐδὲ πύργος οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλμαθ᾽ ἱερά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ

κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς
ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων
ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοὐμοῦ μύσος.
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν;
ἥκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὤτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μὴ ἀποκλῇσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας,
ἵν' ἦ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦ γεγώς;
ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἆρά με
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε·
νῦν γὰρ κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἳ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο
ἐπίετε πατρός, ἆρά μου μέμνησθ' ἔτι
οἷ' ἔργα δράσας ὑμὶν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι γάμοι,
ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα, κἀπεδείξατε
πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναῖκας μητέρας τε, χὠπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που

καλύψατ᾽ ἢ φονεύσατ᾽ ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ᾽, ἔνθα μήποτ᾽ εἰσόψεσθ᾽ ἔτι.
ἴτ᾽, ἀξιώσατ᾽ ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πείθεσθε, μὴ δείσητε· τἀμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ὧν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ᾽ ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
ΟΙ. οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ᾽ ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ᾽ ἐφηύρημαι κακός.
ΚΡ. οὐχ ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ᾽ ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ᾽ εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ᾽ ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ᾽ ἄνακτος Ἡλίου, τοιόνδ᾽ ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ᾽ ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐς οἶκον ἐσκομίζετε·
τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ᾽ ὁρᾶν
μόνοις τ᾽ ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
ΟΙ. πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ᾽ ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ᾽ ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ᾽ ἐμοῦ φράσω.
ΚΡ. καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
ΟΙ. ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ᾽ ὅσον τάχισθ᾽, ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
ΚΡ. ἔδρασ᾽ ἂν εὖ τοῦτ᾽ ἴσθ᾽ ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ᾽ ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
ΟΙ. ἀλλ᾽ ἥ γ᾽ ἐκείνου πᾶσ᾽ ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ᾽ ἀπολλύναι.

ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ᾿· ὅμως δ᾿, ἵν᾿ ἕσταμεν
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
ΟΙ. οὕτως ἄρ᾿ ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ᾿ ὕπερ;
ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.
ΟΙ. καὶ σοί γ᾿ ἐπισκήπτω τε καὶ προστρέψομαι,
τῆς μὲν κατ᾿ οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
ἐμοῦ δὲ μήποτ᾿ ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν,
ἀλλ᾿ ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται
οὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ᾿ ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
ἵν᾿ ἐξ ἐκείνων, οἵ μ᾿ ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ᾿ οἶδα, μήτε μ᾿ ἂν νόσον
μήτ᾿ ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θνῄσκων ἐσώθην, μὴ ᾿πί τῳ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ᾿ ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ᾿, ὅποιπερ εἶσ᾿, ἴτω·
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
προθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ᾿ ἂν ὦσι, τοῦ βίου·
ταῖν δ᾿ ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν.
αἷν οὔποθ᾿ ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ᾿ ἄνευ τοῦδ᾿ ἀνδρός, ἀλλ᾿ ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τῶνδ᾿ ἀεὶ μετειχέτην·
αἷν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαῦσαί μ᾿ ἔασον κἀποκλαύσασθαι κακά.
ἴθ᾿ ὦναξ,
ἴθ᾿ ὦ γονῇ γενναῖε· χερσί τἂν θιγὼν
δοκοῖμ᾿ ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ᾿ ἔβλεπον.
τί φημί;
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν

δακρυρροούντοιν, καί μ' ἐποικτίρας Κρέων
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
λέγω τι;

ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ' εἶχεν πάλαι.

ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμὶν ὧδ' ὁρᾶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προυσέλησαν ὄμματα·
ὃς ὑμίν, ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν οὔθ' ἱστορῶν
πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
καὶ σφὼ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας,
ποίας δ' ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῷν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε· κᾆτα τίς γαμεῖ;
οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ

ταύταιν λέλειψαι, νὼ γάρ, ὣ 'φυτεύσαμεν,
ὀλώλαμεν δύ' ὄντε, μή σφε περιίδῃς
πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
ἀλλ' οἴκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί.
σφῷν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
πόλλ' ἂν παρῄνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὖ θέσθε μοι,
οὗ καιρὸς ἐᾷ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῴονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
ΚΡ. ἅλις ἵν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω.
ΟΙ. πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδύ. ΚΡ. πάντα γὰρ καιρῷ καλά.
ΟΙ. οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; ΚΡ. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.
ΟΙ. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. ΚΡ. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.
ΟΙ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω. ΚΡ. τοιγαροῦν τεύξει τάχα.
ΟΙ. φὴς τάδ' οὖν; ΚΡ. ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
ΟΙ. ἄπαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. ΚΡ. στεῖχέ νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.
ΟΙ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἕλῃ μου. ΚΡ. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν·
καὶ γὰρ ἁκράτησας οὔ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.
ΧΟ. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ᾔδει καὶ κράτιστος ἦν ἀνήρ,
οὗ τίς οὐ ζήλῳ πολιτῶν ἦν τύχαις ἐπιβλέπων,

εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ὥστε θνητὸν ὄντα κείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδέν᾽ ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

IV.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΞΕΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ,

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ο ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ συνημμένος πώς ἐστι τῷ ΤΥΡΑΝΝΩΙ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραιὸς ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος· ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτός φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων καὶ τὴν γενησομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοὐπίσω ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὃ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν θαυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὼς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδεῖξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορθήτους ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν καὶ ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἱππίῳ Κολωνῷ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ ΟΙΔΙΠΟΔΙ. πεπήρωται γὰρ καὶ ἀφῖκται εἰς τὴν Ἀττικήν, ὁδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐρινύων], ὅ ἐστιν

ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκόμοι ἵστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὗ μή ἐστιν ἑτέρῳ βεβήλῳ τόπος, αὐτόθι κάθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστι καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δέ ἐστι καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

ΑΛΛΩΣ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότι τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱδοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος, ὅς ἐστι τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφὲς δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως·*

μάκαρ Σοφοκλέης, ὃς πολὺν χρόνον βιοὺς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας·
καλῶς δ' ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ τὸ δρᾶμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρνοῦντες προεστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι

ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἵεσο.

μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων·

οὗτος, πόθεν ἦλθες; Ἐς Κολωνὸν ἵεμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

* Ol. XCIV 3.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ᾽ ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ᾽ ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ᾽ ἔτι
μεῖον φέροντα; καὶ τόδ᾽ ἐξαρκοῦν ἐμοί·
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ᾽ ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
στῆσόν με κἀξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα
ὅπου ποτ᾽ ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἃν δ᾽ ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαίπωρ᾽ Οἰδίπους, πύργοι μέν, οἳ
πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ᾽ ὀμμάτων, πρόσω·
χῶρος δ᾽ ὅδ᾽ ἱερός, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλάας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ᾽
εἴσω κατ᾽ αὐτὸν εὐστομοῦσ᾽ ἀηδόνες·
οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ᾽ ἐπ᾽ ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν.
ΟΙ. *κάθιζέ νύν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.*
ΑΝ. *χρόνου μὲν εἵνεκ᾽ οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.*
ΟΙ. *ἔχεις διδάξαι δή μ᾽ ὅποι καθέσταμεν;*
ΑΝ. *τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὔ.*

ΟΙ. πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτό γ᾽ ἡμὶν ἐμπόρων.
ΑΝ. ἀλλ᾽ ὅστις ὁ τόπος ἦ μάθω μολοῦσά ποι;
ΟΙ. ναί, τέκνον, εἴπερ ἐστί γ᾽ ἐξοικήσιμος
ΑΝ. ἀλλ᾽ ἐστὶ μὴν οἰκητός· οἴομαι δὲ δεῖν
οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῷν ὁρῶ.
ΟΙ. ἦ δεῦρο προσστείχοντα κἀξορμώμενον;
ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χὤ τί σοι λέγειν
εὔκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ᾽, ὡς ἀνὴρ ὅδε.
ΟΙ. ὦ ξεῖν᾽, ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ᾽ ἐμοῦ
αὑτῆς θ᾽ ὁρώσης, οὕνεχ᾽ ἡμὶν αἴσιος
σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φράσαι —

ΞΕΝΟΣ.

πρὶν νῦν τὰ πλείον᾽ ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ᾽ ἕδρας
ἔξελθ᾽· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν.
ΟΙ. τίς δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
ΞΕ. ἄθικτος οὐδ᾽ οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμφοβοι
θεαί σφ᾽ ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.
ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ᾽ ἂν εὐξαίμην κλύων;
ΞΕ. τὰς πάνθ᾽ ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ᾽ ἐνθάδ᾽ ἂν
εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ᾽ ἀλλαχοῦ καλά.
ΟΙ. ἀλλ᾽ ἵλεῳ ᾽μὲ τὸν ἱκέτην δεξαίατο·
ὡς οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ᾽ ἂν ἐξέλθοιμ᾽ ἔτι.
ΞΕ. τί δ᾽ ἐστὶ τοῦτο; ΟΙ. ξυμφορᾶς ξύνθημ᾽ ἐμῆς.
ΞΕ. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐμοί τοι τοὐξανιστάναι πόλεως
δίχ᾽ ἐστὶ θάρσος, πρίν γ᾽ ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.
ΟΙ. πρός νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ᾽ ἀτιμάσῃς,
τοιόνδ᾽ ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.
ΞΕ. σήμαινε, κοὐκ ἄτιμος ἔκ γ᾽ ἐμοῦ φανεῖ.
ΟΙ. τίς ἔσθ᾽ ὁ χῶρος δῆτ᾽, ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
ΞΕ. ὅσ᾽ οἶδα κἀγὼ πάντ᾽ ἐπιστήσει κλύων.
χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ᾽ ἔστ᾽· ἔχει δέ νιν

σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,
χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδός,
ἔρεισμ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύαι
τὸν ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν
ἀρχηγὸν εἶναι καὶ φέρουσι τοὔνομα
τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις
τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.
ΟΙ. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;
ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι.
ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος;
ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται.
ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
ΟΙ. ἆρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;
ΞΕ. ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων παρῇ;
ΟΙ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
ΟΙ. ὅσ' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.
ΞΕ. οἶσθ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; ἐπείπερ εἶ
γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος,
αὐτοῦ μέν', οὗπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ
τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστυ δημόταις
λέξω τάδ' ἐλθών· οἵδε γὰρ κρινοῦσί σοι
εἰ χρή σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι πάλιν.
ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμὶν ὁ ξένος;
ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ, πάτερ,
ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.
ΟΙ. ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὖτε νῦν ἕδρας
πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ,

Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν,
ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν·
σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα,
ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν' ἢ Διὸς σέλας.
ἔγνωκα μέν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν
ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος· οὐ γὰρ ἄν ποτε
πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
νήφων ἀοίνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην
βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι, θεαί,
βίου κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
οἰκτίρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
εἴδωλον· οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαῖον δέμας.

ΑΝ. *σίγα· πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες*
χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι.

ΟΙ. *σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα*
κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσιν· ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
ἔνεστιν ηὑλάβεια τῶν ποιουμένων.

ΧΟΡΟΣ.

ὅρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;
ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέστατος;
προσδέρκου, λεῦσσέ νιν,
προσπεύθου πανταχῇ.
πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς οὐδ'
ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ
ἄν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν,
ἃς τρέμομεν λέγειν
καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως,
ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
εὐφάμου στόμα φροντίδος
ἱέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν
λόγος οὐδὲν ἅζονθ',
ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω
δύναμαι τέμενος
γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.

ΟΙ. ὅδ' ἐκεῖνος ἐγώ· φωνῇ γὰρ ὁρῶ,
τὸ φατιζόμενον.

ΧΟ. ἰὼ ἰώ,
δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.

ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.

ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξῆτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;

ΟΙ. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
πρώτης, ὦ τῆσδ' ἔφοροι χώρας.
δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις
ὄμμασιν εἷρπον

117—137 = 149—169.

κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.
ΧΟ. ἐή, ἀλαῶν ὀμμάτων.
ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων;
μακραίων γ᾽, ὅσ᾽ ἐπεικάσαι.
ἀλλ᾽ οὐ μὰν ἔν γ᾽ ἐμοὶ
προσθήσεις τάσδ᾽ ἀράς.
περᾷς γὰρ περᾷς· ἀλλ᾽ ἵνα τῷδ᾽ ἐν ἀ-
φθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει
ποιάεντι, κάθυδρος οὗ
κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν
ῥεύματι συντρέχει,
τῶν, ξένε πάμμορ᾽, εὖ φύλαξαι,
μετάσταθ᾽, ἀπόβαθι. πολ-
λὰ κέλευθος ἐρατύει·
κλύεις, ὦ πολύμοχθ᾽ ἀλᾶτα;
λόγον εἴ τιν᾽ ἴσχεις
πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
ἵνα πᾶσι νόμος,
φώνει· πρόσθεν δ᾽ ἀπερύκου.
ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;
ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν,
εἴκοντας ἃ δεῖ κἀκούοντας.
ΟΙ. πρόσθιγέ νύν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δή.
ΟΙ. ὦ ξένε, μὴ δῆτ᾽ ἀδικηθῶ σοὶ
πιστεύσας καὶ μεταναστάς.
ΧΟ. οὔ τοι μήποτέ σ᾽ ἐκ τῶνδ᾽ ἑδράνων,
ὦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω.
ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προβίβαζε, κούρα,
πόρσω· σὺ γὰρ ἀίεις.

178—187 = 194—206.

ΑΝ. *ἕπεο μάν, ἕπε' ὧδ' ἀμαυρῷ*
κώλῳ, πάτερ, ᾇ σ' ἄγω.
ΟΙ. ⏑ ∠ – –
ΑΝ. ⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ∠
⏑ ∠ ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ∠
ΟΙ. ∠ – ∠ ⏑ ⏑ – –
ΧΟ. *τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένης,*
ὦ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλις
τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν
καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
ΟΙ. *ἄγε νυν σύ με, παῖ,*
ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
τὸ μὲν εἴποιμεν, τὸ δ' ἀκούσαιμεν,
καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν.
ΧΟ. *αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου*
βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς.
ΟΙ. *οὕτως;* ΧΟ. *ἅλις, ὡς ἀκούεις.*
ΟΙ. *ἐστῶ;* ΧΟ. *λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου*
λᾶος βραχὺς ὀκλάσας.
ΑΝ. *πάτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἁσυχαίᾳ*
βάσει βάσιν ἅρμοσαι,
ΟΙ. *ἰώ μοί μοι.*
ΑΝ. *γεραὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν*
προκλίνας φιλίαν ἐμάν.
ΟΙ. *ὤμοι δύσφρονος ἄτας.*
ΧΟ. *ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς,*
αὔδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
τίς ὁ πολύπονος ἄγει; τίν' ἂν
σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν;
ΟΙ. *ὦ ξένοι,*
ἀπόπτολις· ἀλλὰ μὴ

ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;
ΟΙ. μὴ μὴ μή μ' ἀνέρῃ τίς εἰμι,
μηδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων.
ΧΟ. τί τόδ'; ΟΙ. αἰνὰ φύσις. ΧΟ. αὔδα.
ΟΙ. τέκνον, ὤμοι, τί γεγώνω;
ΧΟ. τίνος εἶ σπέρματος, ὦ ξένε, φώνει, πατρόθεν.
ΟΙ. ὤμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν; 216
ΑΝ. λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
ΟΙ. Λαΐου ἴστε τιν' ὄντ'; ΧΟ. ὀοοώ.
ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ ὅδ' εἶ;
ΟΙ. δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ.
ΧΟ. ὠὼ ὠώ, δύσμορος, ὠώ.
ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;
ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.
ΟΙ. ἃ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;
ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται
ἃν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά-
ταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομέ-
να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἑδράνων πάλιν ἔκτοπος
αὖθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
μή τι πέρα χρέος
ἐμᾷ πόλει προσάψῃς.
ΑΝ. ὦ ξένοι
αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν
οὐκ ἀνέτλατ', ἔργων
ἀκόντων ἀίοντες αὐδάν,

ἀλλ᾽ ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν, ὦ ξένοι, οἰκτίραθ᾽, ἃ
πατρὸς ὑπὲρ τοὐμοῦ ἀθλίου ἄντομαι,
ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὥς τις ἀφ᾽ αἵματος
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι· ἐν ὔμμι γὰρ ὡς θεῷ
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ᾽ ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδόκητον χάριν·
πρός σ᾽ ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι,
ἢ τέκνον ἢ λέχος ἢ χρέος ἢ θεός·
οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν ὅστις ἄν,
εἰ θεὸς ἄγοι,
ἐκφυγεῖν δύναιτο.

ΧΟ. *ἀλλ᾽ ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ᾽ ἐξ ἴσου*
οἰκτίρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν·
τὰ δ᾽ ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.

ΟΙ. *τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς*
μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται,
εἰ τάς γ᾽ Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σῴζειν οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
κἄμοιγε ποῦ ταῦτ᾽ ἐστίν, οἵτινες βάθρων
ἐκ τῶνδέ μ᾽ ἐξάραντες εἶτ᾽ ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε
σῶμ᾽ οὐδὲ τἄργα τἄμ᾽· ἐπεὶ τά γ᾽ ἔργα μου
πεπονθότ᾽ ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν,
ὧν εἵνεκ᾽ ἐκφοβεῖ με· τοῦτ᾽ ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,

ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακός;
νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην,
ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην.
ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε,
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς
μοίρᾳ ποιεῖσθε μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δέ του
μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τάδ' οὖν
ξυνεὶς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
ἔργοις 'Αθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν,
ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
ῥύου με κἀκφύλασσε· μηδέ μου κάρα
τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε καὶ φέρων
ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών,
τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.

ΧΟ. ταρβεῖν μέν, ὦ γεραιέ, τἀνθυμήματα
πολλή 'στ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
οὐκ ὠνόμασται βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι.

ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;

ΧΟ. πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
ὃς κἀμὲ δεῦρ' ἔπεμπεν, οἴχεται στελῶν.

ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
ἢ φροντίδ' ἕξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας;

ΧΟ. [καὶ κάρθ', ὅταν περ τοὔνομ' αἴσθηται τὸ σόν.

ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν;
ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος ἀίων,]
θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν
ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεἰ βραδὺς
οὗ δεῖ, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὑτοῦ πόλει
ἐμοί τε· τίς γὰρ ἔσθ' ὃς οὐχ αὑτῷ φίλος;
ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;
ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη; ΑΝ. γυναῖχ' ὁρῶ
στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστεγὴς
κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει.
τί φῶ;
ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ;
καὶ φημὶ κἀπόφημι κοὐκ ἔχω τί φῶ.
τάλαινα.
οὐκ ἔστιν ἄλλη· φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
σαίνει με προσστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι
μόνης τόδ' ἐστ' ἀδελφὸν Ἰσμήνης κάρα.
ΟΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΑΝ. παῖδα σήν, ἐμὴν δ' ὁρᾶν
ὅμαιμον· αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὑροῦσα λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω.
ΟΙ. ὦ τέκνον, ἥκεις; ΙΣ. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν.
ΟΙ. τέκνον, πέφηνας; ΙΣ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
ΟΙ. πρόσψαυσον, ὦ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
ΟΙ. ὦ σπέρμ' ὅμαιμον. ΙΣ. ὦ δύ' ἀθλίω τροφά.

ΟΙ. ἢ τῆσδε κἀμοῦ; ΙΣ. δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.
ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἦλθες; ΙΣ. σῇ, πάτερ, προμηθίᾳ.
ΟΙ. πότερα πόθοισι; ΙΣ. καὶ λόγων γ' αὐτάγγελος,
ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
ΟΙ. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῦ νεανίαι πονεῖν;
ΙΣ. εἴσ' οὗπέρ εἰσι· δεινὰ τἀν κείνοις τανῦν.
ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
θακοῦσιν ἱστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι
τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
σφῷν δ', ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ
ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἐξ ὅτου νέας
τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασιν
μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς
οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι.
σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρᾳ,
ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ τέ μου
πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι.
ΙΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἅπαθον, πάτερ,

ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφήν,
παρεῖσ' ἐάσω· δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν.
ἃ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ
νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντί τε
θρόνους ἐᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
οἵα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον·
νῦν δ' ἐκ θεῶν του κἀξ ἀλιτρίας φρενὸς
εἰσῆλθε τοῖν τρὶς ἀθλίοιν ἔρις κακή,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χὠ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγὼς
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
ἀποστερίσκει, κἀξελήλακεν πάτρας.
ὁ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς προσλαμβάνει
κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
τιμῇ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων,
ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ΟΙ. ἤδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς
ὤραν τιν' ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε;
ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.
ΟΙ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;
ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν.
ΟΙ. τίς δ' ἄν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.

ΟΙ. ὅτ' οὐκέτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;
ΙΣ. νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.
ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσῃ.
ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
ἥξοντα βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου.
ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἑρμήνευέ μοι.
ΙΣ. ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὅρων.
ΟΙ. ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;
ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
ΟΙ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι.
ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατοῖς.
ΟΙ. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τοὔμφυλον αἷμά σ', ὦ πάτερ.
ΟΙ. οὐκ ἆρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε.
ΙΣ. ἔσται ποτ' ἆρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς;
ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
ΟΙ. ἃ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας.
ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;
ΙΣ. ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.
ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κἀξεπίστασθον καλῶς.
ΟΙ. κᾆθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες, πάρος
τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὅμως.
ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοί σφιν μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἔν τ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,

ἧς νῦν ἔχονται κἀπαναίρονται δόρυ·
ὡς οὔτ' ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει
μείνειεν οὔτ' ἂν οὑξεληλυθὼς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φυγάς.
εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
ὁπηνίκ' ἔζει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,
οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν·
χρόνῳ δ', ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
τὸ τηνίκ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ
ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἳ δ' ἐπωφελεῖν,
οἱ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἀεί.
ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
κοίτης τ' ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἱλέσθην θρόνους
καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
ἀλλ' οὔ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου,
οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἥξει· τοῦτ' ἐγᾦδα, τῆσδέ τε
μαντεῖ' ἀκούων συννοῶν τε τἀξ ἐμοῦ
παλαίφαθ' ἁμοὶ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε.

πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ
μαστῆρα, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ᾽ ὁμοῦ
προστάτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποεῖσθαι, τῇδε τῇ πόλει μέγαν
σωτῆρ᾽ ἀρεῖσθε, τοῖς δὲ γῆς ἐχθροῖς πόνους.
ΧΟ. ἐπάξιος μέν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
αὐτός τε παῖδές θ᾽ αἵδ᾽· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρα σαυτὸν τῷδ᾽ ἐπαγγέλλει λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
ΟΙ. ὦ φίλταθ᾽, ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει.
ΧΟ. θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ᾽ ἃς
τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστειψας πέδον.
ΟΙ. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
ΧΟ. πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι᾽ ὁσίων χειρῶν θιγών.
ΟΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ᾽ ἀκήρατον λάβω;
ΧΟ. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,
ὧν κρᾶτ᾽ ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
ΟΙ. θαλλοῖσιν ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
ΧΟ. οἰὸς νεαλοῦς νεοπόκῳ μαλλῷ βαλών.
ΟΙ. εἶεν· τὸ δ᾽ ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή;
ΧΟ. χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω.
ΟΙ. ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
ΧΟ. τρισσάς γε πηγάς· τὸν τελευταῖον δ᾽ ὅλον.
ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.
ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;
ΧΟ. τρὶς ἐννέ᾽ αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλάας τάσδ᾽ ἐπεύχεσθαι λιτάς.
ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.

ΧΟ. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν·
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι
δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ,
ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἄν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.
ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
ΑΝ. ἠκούσαμέν τε χὤ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν
τῷ μήτε σωκεῖν μήθ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν·
σφῷν δ' ἁτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν, ἢν εὔνους παρῇ.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με
μὴ λείπετ'· οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας
ἔρημον ἕρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ δίχα.
ΙΣ. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
χρῆσταί μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
ΧΟ. τοὐκεῖθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ'· ἢν δέ του
σπάνιν τιν' ἴσχῃς, ἔστ' ἔποικος ὃς φράσει.
ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδ' εἰ πονοῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.
ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ
ξεῖν', ἐπεγείρειν·
ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι
ΟΙ. τί τοῦτο;
ΧΟ. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀλγηδόνος, ᾇ ξυνέστας.

510—520 = 521—533.

ΟΙ. *μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς*
τᾶς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ.
ΧΟ. *τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον*
χρῄζω, ξεῖν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.
ΟΙ. *ὤμοι.*
ΧΟ. *στέρξον, ἱκετεύω.*
ΟΙ. *φεῦ φεῦ.*
ΧΟ. *πείθου· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρῄζεις.*
ΟΙ. *ἤνεγκον κακότατ', ὦ ξένοι, ἤνεγκον ⏑ – μέν, θεὸς ἴστω,*
τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.
ΧΟ. *ἀλλ' ἐς τί;*
ΟΙ. *κακᾷ μ' εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν*
γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ.
ΧΟ. *ἦ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,*
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπάσω;
ΟΙ. *ὤμοι, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν,*
ὦ ξεῖν'· αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ μὲν
ΧΟ. *πῶς φής;*
ΟΙ. *παῖδε, δύο δ' ἄτα*
ΧΟ. *ὦ Ζεῦ.*
ΟΙ. *ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος.*
ΧΟ. *αὗται γὰρ ἀπόγονοι τεαί;*
ΟΙ. *κοιναί τε πατρὸς ἀδελφεαί.*
ΧΟ. *ἰώ.* ΟΙ. *ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.*
ΧΟ. *ἔπαθες* ΟΙ. *ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν.*
ΧΟ. *ἔρεξας* ΟΙ. *οὐκ ἔρεξα.* ΧΟ. *τί γάρ;* ΟΙ. *ἐδεξάμην*
δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος
ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι.
ΧΟ. *δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον*

534—541 = 542—548.

ΟΙ. *τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;*
ΧΟ. *πατρός;* ΟΙ. *παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον.*
ΧΟ. *ἔκανες* ΟΙ. *ἔκανον. ἔχει δέ μοι*
ΧΟ. *τί τοῦτο;* ΟΙ. *πρὸς δίκας τι.* ΧΟ. *τί γάρ;* ΟΙ. *ἐγὼ φράσω.*
καὶ γὰρ ἄν, οὓς ἐφόνευσ', ἔμ' ἀπώλεσαν·
ὅμως δὲ καθαρός, ἄιδρις εἰς τόδ' ἦλθον.
ΧΟ. *καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμὶν Αἰγέως γόνος*
Θησεὺς κατ' ὀμφὴν σὴν ἐφ' ἀστάλη πάρα.

ΘΗΣΕΥΣ.

πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ
τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς
ἔγνωκά σ', ὦ παῖ Λαΐου, τανῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ, καί σ' οἰκτίσας
θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτός τε χὴ σὴ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις
λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ,
ὃς οἶδα καὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
ὥσπερ σύ, χὤς τις πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τὠμῷ κάρᾳ·
ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσῴζειν· ἐπεὶ
ἔξοιδ' ἀνὴρ ὢν χὤτι τῆς εἰς αὔριον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
ΟΙ. *Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ*
παρῆκεν, ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι.

σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι κἀφ' ὅτου πατρὸς γεγὼς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς·
ὥστ' ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἃ χρῄζω, χὠ λόγος διοίχεται.
ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.
ΟΙ. δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.
ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;
ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που.
ΘΗ. ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
ΟΙ. ὅταν θάνω 'γὼ καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ.
ΘΗ. τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποεῖ.
ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.
ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν.
ΟΙ. ὅρα γε μήν· οὐ σμικρός, οὔκ, ἀγὼν ὅδε.
ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων κἀμοῦ λέγεις;
ΟΙ. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με.
ΘΗ. ἀλλ' οὐ θελόντων γ' οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.
ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
ΘΗ. ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
ΟΙ. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.
ΘΗ. δίδασκ'· ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ με χρὴ λέγειν.
ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.
ΘΗ. ἦ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;
ΟΙ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
ΘΗ. τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.

ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί.
ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά;
ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,
θνῄσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταὐτὸν οὔποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
[τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα.]
καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ ταννῦν εὐημερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου·
ἵν' οὑμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χὡ Διὸς Φοῖβος σαφής.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τἀκίνητ' ἔπη,
ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον
πιστὸν φυλάσσων, κοὔποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῇ τῇδ' ὅδ' ἁνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο.
ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος

κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία,
ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
γῇ τῇδε κἀμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει.
ἁγὼ σεβισθεὶς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
τὴν τοῦδε, χώρᾳ δ' ἔμπολιν κατοικιῶ.
[εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα,
τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι
κρίναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.]
ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
ΘΗ. τί δῆτα χρῄζεις; ἦ δόμους στείχειν ἐμούς;
ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε,
ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι.
ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
ΟΙ. εἰ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὔ σε μὴ προδῶ.
ΟΙ. οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι.
ΘΗ. οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
ΟΙ. πῶς οὖν ποήσεις; ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
ΟΙ. ἥξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
ΟΙ. ὅρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν.
ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη ΘΗ. τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ.
ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς ΘΗ. οἶδ' ἐγώ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.
κείνοις δ' ἴσως κεἰ δείν' ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγώ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.

θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἂν ἐμῆς ἄνευ
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε·
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.

ΧΟ. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἔνθ'
ἁ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν
χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
τὸν οἰνῶπα νέμουσα κισσὸν
καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
ἀνήνεμόν τε πάντων
χειμώνων· ἵν' ὁ βακχιώτας
ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις.
θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ
νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὅ τε
χρυσαυγὴς κρόκος· οὐδ' ἄυπνοι
κρῆναι μινύθουσιν
Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων,
ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι
ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται
ἀκηράτῳ σὺν ὄμβρῳ
στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
χοροί νιν ἀπεστύγησαν οὐδ' ἁ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

668—680 = 681—693.

Greatest ode in all Greek poetry.

ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος πώποτε βλαστὸν
φύτευμ' ἀγήρατον αὐτόποιον,
ἐγχέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ,
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μέν τις οὔθ' ἁβὸς οὔτε γήρᾳ
σημαίνων ἁλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἰὲν ὁρῶν κύκλος
λεύσσει νιν μορίου Διὸς
χἀ γλαυκῶπις Ἀθάνα.
ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον,
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χθονὸς αὔχημα μέγιστον,
εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον.
ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς
τόδ' εἷσας αὔχημ', ἄναξ Ποσειδάν,
ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς.
ἁ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία χερσὶ παραπτομένα πλάτα
θρῴσκει, τῶν ἑκατομπόδων
Νηρῄδων ἀκόλουθος.

ΑΝ. ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον,
νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.

ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν; ΑΝ. ἆσσον ἔρχεται
Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.

ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας.

694—706 = 707—719.

ΧΟ. *θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων ἐγώ,*
τὸ τῆσδε χειρὸς οὐ γεγήρακεν σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότα
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου,
ὃν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείς, ἐπεὶ
γέρων μέν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην
πείσων ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπὸ
πάντων κελευσθείς, οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ
ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
ὅσῳπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ὁρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον,
ἀεὶ δ' ἀλήτην κἀπὶ προσπόλου μιᾶς
βιοστερῆ χωροῦντα· τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀεί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῷ διαίτῃ, τηλικοῦτος, οὐ γάμων
ἔγκληρος, ἀλλὰ τοὐπιόντος ἁρπάσαι.
ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος, ὢ τάλας ἐγώ,
ὠνείδισ' εἰς σὲ κἀμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;

ἀλλ' εὖ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν, σύ νιν
πρὸς θεῶν πατρῴων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῴους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών· ἐπαξία γάρ· ἡ δ' οἴκοι πλέον
δίκῃ σέβοιτ' ἄν, οὖσα σὴ πάλαι τροφός.

ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ κἀμὲ δεύτερον θέλεις
ἑλεῖν ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλούς;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν·
ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦ θυμούμενος
καὶ τοὐν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
τότ' ἐξεώθεις κἀξέβαλλες, οὐδέ σοι
τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον·
νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὕτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν;
ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις, τότε
δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι·
ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις;
τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
ἥκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἵν' ἐς δόμους ἄγῃς,
ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς, πόλις δέ σοι

κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλά σοι τάδ' ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὑμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον.
ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ', ὅσῳπερ καὶ σαφεστέρων κλύω,
Φοίβου τε καὐτοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν
κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·
ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῷμεν, εἰ τερποίμεθα.
ΚΡ. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' ἐς τὰ σὰ
ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
ΟΙ. ἐμοὶ μέν ἐσθ' ἥδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
πείθειν οἷός τ' εἶ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
ΚΡ. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει;
ΟΙ. γλώσσῃ σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.
ΚΡ. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
ΟΙ. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
ΚΡ. οὐ δῆθ' ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα.
ΟΙ. ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
ΚΡ. μαρτύρομαι τούσδ', οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους
οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἤν σ' ἕλω ποτέ.
ΟΙ. τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ;
ΚΡ. ἦ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.

ΟΙ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
ΚΡ. παίδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
ΟΙ. οἴμοι. ΚΡ. τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε.
ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ
χρόνου.
ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἢ προδώσετε,
κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
δίκαια πράσσεις οὔθ' ἃ πρόσθεν εἴργασαι.
ΚΡ. ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.
ΑΝ. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; ΧΟ. τί δρᾷς, ξένε;
ΚΡ. οὐχ ἅψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.
ΟΙ. ὦ γῆς ἄνακτες. ΧΟ. ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾷς.
ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια; ΚΡ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.
ΟΙ. ἰὼ πόλις.
ΧΟ. τί δρᾷς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς βάσανον
εἶ χερῶν.
ΚΡ. εἴργου. ΧΟ. σοῦ μὲν οὔ, τάδε γε μωμένου.
ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
ΟΙ. οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ; ΧΟ. μέθες χεροῖν
τὴν παῖδα θᾶσσον. ΚΡ. μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ
κρατεῖς.
ΧΟ. χαλᾶν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ δ' ἔγωγ' ὁδοιπορεῖν.
ΧΟ. πρόβαθ' ὧδε, βᾶτε βᾶτ', ἔντοποι·
πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει· πρόβαθ'
ὧδέ μοι.
ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.

833—843 = 876—886.

ΟΙ. ποῦ, τέκνον, εἶ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαν πορεύομαι.
ΟΙ. ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας. ΑΝ. ἀλλ᾽ οὐδὲν σθένω.
ΚΡ. οὐκ ἄξεθ᾽ ὑμεῖς; ΟΙ. ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.
ΚΡ. οὔκουν ποτ᾽ ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
ὁδοιπορήσῃς· ἀλλ᾽ ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ᾽ ὧν ἐγὼ
ταχθεὶς τάδ᾽ ἔρδω, καὶ τύραννος ὢν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἶδ᾽ ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὁθούνεκ᾽ αὐτὸς αὑτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δρᾷς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
ὀργῇ χάριν δούς, ἥ σ᾽ ἀεὶ λυμαίνεται.
ΧΟ. ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψαύειν λέγω.
ΧΟ. οὔτοι σ᾽ ἀφήσω, τῶνδέ γ᾽ ἐστερημένος.
ΚΡ. καὶ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα
θήσεις· ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἐς τί τρέψει; ΚΡ. τόνδ᾽ ἀπάξομαι λαβών.
ΧΟ. δεινὸν λέγεις. ΚΡ. ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται.
ΧΟ. ἢν μή σ᾽ ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ.
ΟΙ. ὦ φθέγμ᾽ ἀναιδές, ἦ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;
ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες
θεῖέν μ᾽ ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι,
ὅς μ᾽, ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ᾽ ἀποσπάσας
πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ.
τοιγὰρ σέ τ᾽ αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν
ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοίη βίον
τοιοῦτον οἷον κἀμὲ γηρᾶναί ποτε.
ΚΡ. ὁρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
ΟΙ. ὁρῶσι κἀμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ᾽ ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ᾽ ἀμύνομαι.
ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ᾽ ἄξω βίᾳ

κεἰ μοῦνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς.
ΟΙ. ἰὼ τάλας.
ΧΟ. ὅσον λῆμ᾽ ἔχων ἀφίκου, ξέν᾽, εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν.
ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ᾽ ἄρ᾽ οὐκέτι νεμῶ πόλιν.
ΚΡ. τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν.
ΟΙ. ἀκούεθ᾽ οἷα φθέγγεται; ΧΟ. τά γ᾽ οὐ τελεῖ
⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ΚΡ. Ζεύς γ᾽ ἂν εἰδείη, σὺ δ᾽ οὔ.
ΧΟ. ἆρ᾽ οὐχ ὕβρις τάδ᾽; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ᾽ ἀνεκτέα.
ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεώς, ἰὼ γᾶς πρόμοι,
μόλετε σὺν τάχει, μόλετ᾽, ἐπεὶ πέραν περῶσ᾽
οἵδε δή.
ΘΗ. τίς ποθ᾽ ἡ βοή; τί τοὔργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βουθυτοῦντά μ᾽ ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ᾽ ἐναλίῳ θεῷ
τοῦδ᾽ ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ; λέξαθ᾽, ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν,
οὗ χάριν δεῦρ᾽ ᾖξα θᾶσσον ἢ καθ᾽ ἡδονὴν
ποδός.
ΟΙ. ὦ φίλτατ᾽, ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἀρτίως.
ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ᾽ ὁ πημήνας; λέγε.
ΟΙ. Κρέων ὅδ᾽, ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.
ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οἷά περ πέπονθ᾽ ἀκήκοας.
ΘΗ. οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
πρὸς τούσδε βωμούς, πάντ᾽ ἀναγκάσει λεὼν
ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
ὡς μὴ παρέλθωσ᾽ αἱ κόραι, γέλως δ᾽ ἐγὼ
ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βίᾳ.
ἴθ᾽, ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ᾽ ἐγώ,
εἰ μὲν δι᾽ ὀργῆς ἧκον, ἧς ὅδ᾽ ἄξιος,

ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός·
νῦν δ' οὕσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
τούτοισι κοὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων·
ἐπεὶ δέδρακας οὔτε σοῦ καταξίως
οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός·
ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν, εἶτ' ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι', ὧδ' ἐπεισπεσὼν
ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ,
καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.
καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν,
οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίᾳ
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
οὔκουν ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς
οὔθ' εἷλκον οὔτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών.
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καί σ' ὁ πληθύων χρόνος
γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίᾳ τε κοὐχ ἑκών· καὶ ταῦτά σοι
τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

ΧΟ. ὁρᾷς ἵν' ἥκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.
ΚΡ. ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὔτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φής,
τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ᾔδη δ' ὁθούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κἄναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες ηὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνῄδη χθόνιον ὄνθ', ὃς οὐκ ἐᾷ
τοιούσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ᾧ πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν.
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τὠμῷ γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται.
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, κεἰ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
καὶ τηλικόσδ' ὢν ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς,
πότερον ἐμοῦ γέροντος ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι.
ἐπεὶ καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν, ἀνθ' ὅτου

τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἱκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί,
ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ;
εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ 'φάνην,
ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον,
μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων εἰς οὕς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἆκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δέ, τλῆμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
οἵους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι,
σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὤμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με,
αὑτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ' ἓν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἑκόντ' ἐμὲ
κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔγημα φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἁλώσομαι κακὸς
γάμοισιν οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς.
ἓν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τις σὲ τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι' ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
δοκῶ μέν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
τίνοι' ἂν οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς

ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἔχειν.
σὺ δ', εἶ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
λέγειν νομίζων ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατῴκηνται καλῶς·
κᾆθ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει,
ὁθούνεκ' εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται
τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοῦθ' ὑπερφέρει·
ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ
αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἴχει λαβών.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθῃς
οἵων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.
ΧΟ. ὁ ξεῖνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυναθεῖν.
ΘΗ. ἅλις λόγων, ὡς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι
σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἕσταμεν.
ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποεῖν;
ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις
τὰς παῖδας, ἡμῶν αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί·
εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μή ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει
καί σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη· τὰ γὰρ δόλῳ
τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σῴζεται.
κοὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τάδ'· ὡς ἔξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσήνδ' ὕβριν

ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν,
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε.
ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
ἑνὸς ποῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
δοκεῖ λελέχθαι χὤτε ταῦτ' ἐμηχανῶ;
ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὢν ἐρεῖς ἐμοί·
οἴκοι δὲ χἠμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποεῖν.
ΘΗ. χωρῶν ἀπείλει νῦν· σὺ δ' ἡμίν, Οἰδίπους,
ἕκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
ἢν μὴ θάνω 'γὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
ΟΙ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.
ΧΟ. εἴην ὅθι δαΐων
ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ
τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις
ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη
θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα
κλῂς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
ἔνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
Θησέα καὶ τὰς διστόλους
ἀδμῆτας ἀδελφὰς
αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ
τούσδ' ἀνὰ χώρους·
ἤ που τὸν ἐφέσπερον
πέτρας νιφάδος πελῶσ'
Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ

1044—1058 = 1059—1073.

πώλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις
φεύγοντες ἁμίλλαις.
ἁλώσεται· δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης,
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατὰ
ἀμπυκτήρι' ⏗ ⏑ ⏑ –
ἄμβασις, οἳ τὰν ἱππίαν
τιμῶσιν Ἀθάναν
καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
Ῥέας φίλον υἱόν.
ἔρδουσ' ἢ μέλλουσιν; ὡς
προμνᾶταί τί μοι
γνώμα τάχ' ἐνδώσειν
τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὑρουσᾶν πρὸς αὐθαίμων πάθη.
τελεῖ τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἆμαρ·
μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων.
εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειὰς
αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
ἐωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα.
ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν,
παντόπτα, πόροις
γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
σθένει 'πινικείῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον,
σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα.
καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω
καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν
ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις.

1074—1084 = 1085—1095.

ὦ ξεῖν' ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ' ἆσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας.
ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φής; πῶς εἶπας; ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν
δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον; ΑΝ. αἵδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὀπαόνων.
ΟΙ. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρὶ καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε.
ΑΝ. αἰτεῖς ἃ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ 'στον; ΑΝ. αἵδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
ΟΙ. ὦ φίλτατ' ἔρνη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
ΟΙ. ὦ σκῆπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.
ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος
θανὼν ἂν εἴην σφῷν παρεστώσαιν ἐμοί.
ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσατον
τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καί μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.
ΑΝ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοί τε τοὔργον τοῦτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ.
ΟΙ. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον.
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην·
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καί σοι θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς
μόνοις παρ' ὑμῖν ηὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ

καὶ τοὐπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε·
ἔχω γὰρ ἅχω διὰ σὲ κοὐκ ἄλλον βροτῶν.
καί μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς
ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
καίτοι τί φωνῶ; πῶς δ' ἂν ἔρνος Αἰγέως
θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἔνι
κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
οὐδ' οὖν ἐάσω· τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν
μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

ΘΗ. οὔτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω,
οὔτ' εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
[βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.]
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ'· ὧν γὰρ ὤμοσ' οὐκ ἐψευσάμην
οὐδέν σε, πρέσβυ· τάσδε γὰρ πάρειμ' ἄγων
ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χὤπως μὲν ἁγὼν ᾑρέθη, τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἅ γ' εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
λόγος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι·
πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών.

ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με
ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει.

ΘΗ. φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως

βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον, ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ.
ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι;
ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.
ΟΙ. ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἥδ' ἕδρα σμικροῦ λόγου.
ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ.
ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν;
ΘΗ. ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν.
ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἴσχε σ' οὗπερ εἶ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;
ΟΙ. μή μου δεηθῇς. ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε.
ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.
ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;
ΟΙ. παῖς οὑμός, ὦναξ, στυγνός, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.
ΘΗ. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ
χρῄζεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;
ΟΙ. ἔχθιστον, ὦναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
καὶ μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν.
ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα.
ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται,
καὶ νῷν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει
γνώμης, ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ηὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.

ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ᾽, ὦ πάτερ,
θέμις σέ γ᾽ εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
ἀλλ᾽ ἔασον· εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς ἐξεπᾴδονται φύσιν.
σὺ δ᾽ εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει
πατρῷα καὶ μητρῷα πήμαθ᾽ ἅπαθες·
κἂν κεῖνα λεύσσῃς, οἶδ᾽ ἐγώ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος.
ἀλλ᾽ ἡμὶν εἶκε· λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρῄζουσιν, οὐδ᾽ αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ᾽ οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.

ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες· ἔστω δ᾽ οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον.
μόνον, ξέν᾽, εἴπερ κεῖνος ὧδ᾽ ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.

ΘΗ. ἅπαξ τὰ τοιαῦτ᾽, οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν,
ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ᾽ οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ᾽ ὢν
σῶς ἴσθ᾽, ἐάν περ κἀμέ τις σῴζῃ θεῶν.

ΧΟ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει τοῦ μετρίου παρεὶς
ζώειν, σκαιοσύναν φυλάσσων
ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἁμέραι κατέθεντο δὴ
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ᾽ οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου,

1211—1224 = 1225—1238.

ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ
τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος,
Ἄιδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος
ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
θάνατος ἐς τελευτάν.
μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῇ,
βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει,
πολὺ δεύτερον, ὡς τάχιστα.
ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ κούφας ἀφροσύνας φέρον,
τίς πλαγὰ πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμάτων ἔνι;
φθόνος, στάσεις, ἔρις, μάχαι
καὶ φόνοι· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε
πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.
ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
πάντοθεν βόρειος ὥς τις
ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται,
ὣς καὶ τόνδε κατ' ἄκρας
δειναὶ κυματοαγεῖς
ἆται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι,
αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν,
αἱ δ' ἀνατέλλοντος,
αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖν',
αἱ δ' ἐννυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν.
AN. καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος
ἀνδρῶν γε μοῦνος, ὦ πάτερ, δι' ὄμματος
ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος; ΑΝ. ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμῃ, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οἴμοι, τί δράσω; πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ᾽ ὁρῶν
πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
σὺν σφῷν ἐφηύρηκ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐκβεβλημένον
ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς
γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος
πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ᾽ ὀμματοστερεῖ
κόμη δι᾽ αὔρας ἀκτένιστος ᾄσσεται·
ἀδελφὰ δ᾽, ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἁγὼ πανώλης ὄψ᾽ ἄγαν ἐκμανθάνω·
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
ταῖς σαῖσιν ἥκειν· τἀμὰ μὴ ᾽ξ ἄλλων πύθῃ.
ἀλλ᾽ ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
Αἰδὼς ἐπ᾽ ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
παρασταθήτω· τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ᾽ οὐκ ἔστ᾽ ἔτι.
τί σιγᾷς;
φώνησον, ὦ πάτερ, τι· μή μ᾽ ἀποστραφῇς.
οὐδ᾽ ἀνταμείβει μ᾽ οὐδέν, ἀλλ᾽ ἀτιμάσας
πέμψεις ἄναυδος, οὐδ᾽ ἃ μηνίεις φράσας;
ὦ σπέρματ᾽ ἀνδρὸς τοῦδ᾽, ἐμαὶ δ᾽ ὁμαίμονες,
πειράσατ᾽ ἀλλ᾽ ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα,
ὡς μή μ᾽ ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ με μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.
ΑΝ. λέγ᾽, ὦ ταλαίπωρ᾽, αὐτὸς ὧν χρείᾳ πάρει·
τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ᾽ ἢ τέρψαντά τι

ἢ δυσχεράναντ᾽ ἢ κατοικτίσαντά πως,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
ΠΟ. ἀλλ᾽ ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι·
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μ᾽ ὧδ᾽ ἀνέστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ᾽ ἀκοῦσαί τ᾽ ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ.
καὶ ταῦτ᾽ ἀφ᾽ ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
καὶ ταῖνδ᾽ ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
ἃ δ᾽ ἦλθον, ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὕνεκ᾽ ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῇ πεφυκὼς ἠξίουν γεραίτερος.
ἀνθ᾽ ὧν μ᾽ Ἐτεοκλῆς, ὢν φύσει νεώτερος,
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
οὔτ᾽ εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ᾽ ἔργου μολών,
πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
ἔστησ᾽ ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
ὅπως τὸν ἑπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδ᾽ ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως
ἢ τοὺς τάδ᾽ ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων
αὐτός τ᾽ ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
οἳ νῦν σὺν ἑπτὰ τάξεσιν σὺν ἑπτά τε
λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·

οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος
Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·
τέταρτον Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὔχεται κατασκαφῇ
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν πυρί·
ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται,
ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
μητρὸς λοχευθείς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
ἐγὼ δὲ σός, κεἰ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
πότμου φυτευθείς, σός γέ τοι καλούμενος,
ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν.
οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὁρμωμένῳ
τῷδ' ἀνδρὶ τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
ὅς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας.
εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
πρός νύν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ·
ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
κἀγώ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὢ τάλας ἐγώ,
κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται·
ὅν, εἰ σὺ τἠμῇ ξυμπαραστήσει φρενί,
βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
στήσω δ' ἐμαυτόν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ.

καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω.

ΧΟ. *τὸν ἄνδρα τοῦ πέμψαντος εἵνεκ', Οἰδίπους,*
εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.

ΟΙ. *ἀλλ' εἰ μέν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονὸς*
μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
Θησεύς, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους,
οὔ τἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο·
νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἶσι κἀκούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦθ' ἃ τὸν τοῦδ' οὔ ποτ' εὐφρανεῖ βίον·
ὅς γ', ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει,
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
κἄθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
οὐ κλαυτὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα
τάδ', ἕωσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος·
σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον,
σύ μ' ἐξέωσας, ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῷ τροφοὺς
τὰς παῖδας, ἦ τἂν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
νῦν δ' αἵδε μ' ἐκσῴζουσιν, αἵδ' ἐμαὶ τροφοί,
αἵδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, εἰς τὸ συμπονεῖν·
ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον.
τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὔ τί πω
ὡς αὐτίκ', εἴπερ οἵδε κινοῦνται λόχοι
πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
πεσεῖ μιανθεὶς χὠ σύναιμος ἐξ ἴσου.

τοιάσδ᾽ ἀρὰς σφῷν πρόσθε τ᾽ ἐξανῆκ᾽ ἐγὼ
νῦν τ᾽ ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
ἵν᾽ ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν
καὶ μὴ ᾽ξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιώδ᾽ ἐφύτην· αἵδε γὰρ τάδ᾽ οὐκ ἔδρων.
τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος
Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
σὺ δ᾽ ἔρρ᾽ ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
ἅς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
δόρει κρατῆσαι μήτε νοστῆσαί ποτε
τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
θανεῖν κτανεῖν θ᾽ ὑφ᾽ οὗπερ ἐξελήλασαι.
τοιαῦτ᾽ ἀρῶμαι καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὥς σ᾽ ἀποικίσῃ,
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ᾽ Ἄρη
τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ᾽ ἀκούσας στεῖχε, κἀξάγγελλ᾽ ἰὼν
καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ᾽ ἅμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ᾽ Οἰδίπους
τοιαῦτ᾽ ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτοῦ γέρα.

ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
ξυνήδομαί σοι, νῦν τ᾽ ἴθ᾽ ὡς τάχος πάλιν.

ΠΟ. οἴμοι κελεύθου τῆς τ᾽ ἐμῆς δυσπραξίας,
οἴμοι δ᾽ ἑταίρων· οἷον ἆρ᾽ ὁδοῦ τέλος
Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγώ,
τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινι
ἔξεσθ᾽ ἑταίρων, οὐδ᾽ ἀποστρέψαι πάλιν,
ἀλλ᾽ ὄντ᾽ ἄναυδον τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ.
ὦ τοῦδ᾽ ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ᾽ ὑμεῖς, ἐπεὶ

τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου,
μή τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ', ἐὰν αἱ τοῦδ' ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται καί τις ὑμὶν ἐς δόμους
νόστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασιν·
καὶ σφῷν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἔτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.
ΠΟ. ὦ φιλτάτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε.
ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· πῶς γὰρ αὖθις ἂν πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι ταυτόν, εἰσάπαξ τρέσας;
ΑΝ. τί δ' αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;
ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
ΑΝ. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
μαντεύμαθ', ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;
ΠΟ. χρῄζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα.
ΑΝ. οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἕπεσθαι τἀνδρός, οἷ' ἐθέσπισεν;
ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν.
ΑΝ. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;
ΠΟ. καὶ μή μ' ἐπίσχῃς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' ἐρινύων·
σφῷν δ' εὖ διδοίη Ζεύς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι
[θανόντ', ἐπεὶ οὔ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἕξετον].

μέθεσθε δ' ἤδη χαίρετόν τ'· οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις. ΑΝ. ὢ τάλαιν' ἐγώ.
ΠΟ. μή τοί μ' ὀδύρου. ΑΝ. καὶ τίς ἄν σ' ὁρμώμενον
εἰς προῦπτον Ἅιδην οὐ καταστένοι, κάσι;
ΠΟ. εἰ χρή, θανοῦμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
ΠΟ. μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ. ΑΝ. δυστάλαινά τἄρ' ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῇδε φῦναι χἀτέρᾳ. σφὼ δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν·
ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.
ΧΟ. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι
νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κιγχάνει.
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὁρᾷ ὁρᾷ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα,
τὰ δὲ παρ' ἦμαρ αὖθις αὔξων ἄνω.
ἔκτυπεν αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τἀξίωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται
βροντὴ πρὸς Ἅιδην· ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὅδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν.
ἔπτηξα θυμόν· οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος; δέδια δ'· οὐ γὰρ ἅλιον
ἀφορμᾷ ποτ', οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς.
ὦ μέγας αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.

1447—1456 = 1462—1471.

ΟΙ. ὦ παῖδες, ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτὴ κοὐκέτ' ἔστ' ἀποστροφή.
ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις, πάτερ;
ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'· ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν
ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω.
ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄτοβος.
ἵλαος, ὦ δαίμων, ἵλαος, εἴ τι γᾷ
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίου δὲ σοῦ τύχοιμι, μηδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν
ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως. Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.
ΟΙ. ἆρ' ἐγγὺς ἁνήρ; ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;
ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;
ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ', ⏑ ⊥ – ⏑ – εἴτ' ἄκρον ἐπὶ γύαλον
ἐναλίῳ Ποσειδαονίῳ θεῷ
βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων, ἱκοῦ.
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών. σπεῦσον, ἄισσ', ὦναξ.
ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος,
σαφὴς μὲν ἀστῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς ἤ τις ὀμβρία
χάλαζ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προυφάνης, καί σοι θεῶν

1477—1485=1491—1499.

τύχην τις ἐσθλὴν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.
ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ;
ΟΙ. ῥοπὴ βίου μοι· καί σ' ἅπερ ξυνήνεσα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
ΘΗ. τῷ δ' ἐκπέπεισαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ;
ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.
ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;
ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλά τε
στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη.
ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὁρῶ
κοὐ ψευδόφημα· χὤ τι χρὴ ποιεῖν λέγε.
ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι,
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὗ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινί,
μήθ' οὗ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε
δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῇ.
ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
αὐτὸς μαθήσει, κεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος·
ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῷζε, χὤταν εἰς τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ γόνῳ
σήμαιν', ὃ δ' αἰεὶ τὠπιόντι δεικνύτω.
χοὕτως ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν.
θεοὶ γὰρ εὖ μέν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν

τὰ θεῖ' ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ·
ὃ μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρόν,
στείχωμεν ἤδη μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὧδ' ἕπεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
σφῷν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφὼ πατρί.
χωρεῖτε καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἐᾶτέ με
αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα
μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
τῇδ' ὧδε, τῇδε βᾶτε· τῇδε γάρ μ' ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἥ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
νῦν δ' ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας.
ἤδη γὰρ ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ' Ἅιδην. ἀλλά, φίλτατε ξένων,
αὐτός τε χώρα θ' ἥδε πρόσπολοί τε σοὶ
εὐδαίμονες γένοισθε, κἀπ' εὐπραξίᾳ
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί.

ΧΟ. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
ἐννυχίων ἄναξ
Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι
ἐπιπόνῳ μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ
ξένον ἐξανύσαι
μόρῳ τὰν παγκευθῆ κάτω
νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
πολλῶν γὰρ ἀνταλλαγὰν
πημάτων ἱκνουμένων
πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξοι.

1556—1567 = 1568—1578.

ὦ χθόνιαι θεαὶ σῶμά τ' ἀμαιμάκου
θηρός, ὃν ἐν πύλαισι
ταῖσι πολυξένοις
εὐνᾶσθαι κνυζεῖσθαί τ' ἐξ ἄντρων
ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀίδᾳ
λόγος αἰὲν ἔχει·
ὅν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι
ὁρμωμένῳ νερτέρας
τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας·
σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα·
ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ', οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν οὔτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
ΧΟ. *ὄλωλε γὰρ δύστηνος;* ΑΓ. *ὡς λελοιπότα*
κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.
ΧΟ. *πῶς; ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ;*
ΑΓ. *ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον.*
ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἷρπε, καὶ σύ που παρὼν
ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην ὀδὸν
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα·
ἀφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου
κοίλης τ' ἀχέρδου κἀπὸ λαΐνου τάφου,

καθέζετ'· εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κἄπειτ' ἀύσας παῖδας ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τὼ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον
πάγον μολοῦσαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ 'πόρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν ᾗ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ πάνθ' ὅσ' εἶπ' ἔδρων πρὸς ἡδονὴν
κοὐκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὧν ἐφίετο,
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
ῥίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι 'κλαιον οὐδ' ἀνίεσαν
στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὃ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν,
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν· ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά, κοὐκέτι
τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μέν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσχεθ', οὗ τητώμεναι
τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον.
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
ἦν μὲν σιωπή· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
θώυξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας
[καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός]·

ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται.
ὃ δ' ὡς ἐπῄσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα.
κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν· ὦ φίλον κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσον
μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑκών, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί.
ὃ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ ὄκνου μέτα
κατῄνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ.
ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει·
ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἃ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν μηδὲ φωνούντων κλύειν.
ἀλλ' ἕρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν
ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες ὡμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινος
φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ.
μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἷς
θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα.

οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ,
ἀλλ' ἤ τις ἐκ θεῶν πομπὸς ἢ τὸ νερτέρων
εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
ΧΟ. ποῦ δ' αἵ τε παῖδες χοἰ προπέμψαντες φίλων;
ΑΓ. αἵδ' οὐχ ἑκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας.
ἈΝ. αἰαῖ, ἔστιν ἔστι νῷν δὴ
οὐ τὸ μέν, ἄλλο δὲ μή, πατρὸς ἔμφυτον
ἄλαστον αἷμα δυσμόροιν στενάζειν,
ᾧτινε τὸν πολὺν
ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν
ἰδόντε καὶ παθόντε.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
ΧΟ. βέβηκεν; ΑΝ. ὡς μάλιστ' ἂν ἐν πόθῳ λάβοις.
τί γάρ; ὅτῳ μήτ' Ἄρης
μήτε πόντος ἀντέκυρσεν,
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φερόμενον.
τάλαινα· νῷν δ' ὀλεθρία
νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβακε.
πῶς γὰρ ἤ τιν' ἀπίαν
γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι, βίου δύσοι-
στον ἕξομεν τροφάν;

1670—1687 = 1697—1714.

ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατά με φόνιος
'Αίδας ἕλοι πατρὶ
τάλαιναν, ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός.
ΧΟ. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὔ τοι κατάμεμπτ' ἀπέσβη.
ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις.
καὶ γὰρ ὃ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον,
ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος,
ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος·
οὐδὲ γὰρ ὢν ἀφίλητος ἐμοί ποτε
καὶ τᾷδε μὴ κυρήσῃς.
ΧΟ. ἔπραξεν; ΑΝ. ἔπραξεν οἷον ἤθελεν.
ΧΟ. τὸ ποῖον; ΑΝ. ἇς ἔχρῃζε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον.
ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦον, οὐδ' ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τόσον ἄχος.
⊥ – ⊥ ∪ – ∪ ⊥ ∪ – ∪ ⊥ ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι.
ΙΣ. ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος
⊥ ∪ – ∪ ⊥ ∪ –
ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, τὰς πατρὸς ὧδ' ἐρήμας;
ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν
τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου,
λήγετε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδείς.

1688—1696 = 1715—1723.

ΑΝ. *πάλιν, φίλα, συθῶμεν.* ΙΣ. *ὡς τί ῥέξομεν;*
ΑΝ. *ἵμερος ἔχει με* ΙΣ. *τίς;*
ΑΝ. *τὰν χθόνιον ἑστίαν ἰδεῖν*
ΙΣ. *τίνος;* ΑΝ. *πατρός, τάλαιν᾽ ἐγώ.*
ΙΣ. *θέμις δὲ πῶς τάδ᾽ ἐστί; μῶν*
οὐχ ὁρᾷς; ΑΝ. *τί τόδ᾽ ἐπέπληξας;*
ΙΣ. *καὶ τόδ᾽, ὡς* ΑΝ. *τί τόδε μάλ᾽ αὖθις;*
ΙΣ. *ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.*
ΑΝ. *ἄγε με, καὶ τότ᾽ ἐπενάριξον.*
ΙΣ. *αἰαῖ, δυστάλαινα, πῇ δῆτ᾽*
αὖθις ὧδ᾽ ἔρημος ἄπορος
αἰῶνα τλάμον᾽ ἕξω;
ΧΟ. *φίλαι, τρέσητε μηδέν.* ΑΝ. *ἀλλὰ ποῖ φύγω;*
ΧΟ. *καὶ πάρος ἀπέφυγε* ΑΝ. *τί;*
ΧΟ. *τὰ σφῷν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς.*
ΑΝ. *φρονῶ.* ΧΟ. *τί δῆθ᾽ ὅπερ νοεῖς;*
ΑΝ. *ὅπως μολούμεθ᾽ ἐς δόμους*
οὐκ ἔχω. ΧΟ. *μηδέ γε μάτευε.*
ΑΝ. *μόγος ἔχει.* ΧΟ. *καὶ πάρος ἐπεῖχε.*
ΑΝ. *τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ᾽ ὕπερθεν.*
ΧΟ. *μέγ᾽ ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην τι.*
[ΑΝ. *ναὶ ναί.* ΧΟ. *ξύμφημι καὐτός.*]
ΑΝ. *αἰαῖ, ποῖ μόλωμεν, ὦ Ζεῦ;*
ἐλπίδων γὰρ ἐς τίν᾽ ἔτι με
δαίμων τανῦν γ᾽ ἐλαύνει;
ΘΗ. *παύετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ*
χάρις ἡ χθονία ξύν᾽ ἀπόκειται,
πενθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.
ΑΝ. *ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.*
ΘΗ. *τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι;*

1724—1736=1737—1750.

ΑΝ. *τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ*
πατρὸς ἡμετέρου. ΘΗ. *ἀλλ' οὐ θεμιτόν.*
ΑΝ. *πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν;*
ΘΗ. *ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος*
μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱεράν, ἣν κεῖνος ἔχει.
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς
χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον.
ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
χὠ πάντ' ἀίων Διὸς Ὅρκος.
ΑΝ. *ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,*
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ· Θήβας δ' ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἐάν πως
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.
ΘΗ. *δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν*
μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν· οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.
ΧΟ. *ἀλλ' ἀποπαύετε μηδ' ἐπὶ πλείω*
θρῆνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

V.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΚΡΕΩΝ.
ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΥΡ ΓΔΙΚΗ.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνῄρηται· ἐφ' ᾗ καὶ Αἵμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνεῖλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκτει τὸν Μαίονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τάφος Πολυνείκους, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἵμονος καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς Αἵμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιῶσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δρᾶμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Τὸ μὲν δρᾶμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωίδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναί φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμνερμος δέ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστι τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρωίδων ἱστορούμενα. ἡ μέντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς ὑπείληφεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ᾗ καὶ οἱ τῆς τραγῳδίας ποιηταὶ ἑπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατέθεινται. τὸ δὲ δρᾶμα τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.

ὑπόκειται δὲ ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται· φωραθεῖσα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται, Αἵμων τε ὁ Κρέοντος ἐρῶν αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἡ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίροντες οὐδὲν ἧττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὑροῦσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμώξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἵμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς ἐμνᾶτο αὐτήν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένῃ ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετή, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ἐλλεῖπον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἀτήσιμον
οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὁποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κεἰσήκουσας; ἤ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὔθ' ἡδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένη.
ΑΝ. ᾔδη καλῶς, καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' εἵνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.
ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.
ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

Ἐτεοκλέα μέν, ὡς λέγουσι, [σὺν δίκῃ
χρησθεὶς δικαίᾳ] καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς·
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορμῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
κἀμοί, λέγω γὰρ κἀμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή.
ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἂν ἢ 'φάπτουσα προσθείμην πλέον;
ΑΝ. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
ΙΣ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῖ γνώμης ποτ' εἶ;
ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί.
ΙΣ. ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς
[ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι].
ΙΣ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;
ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα.
ΙΣ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
ὡς νῷν ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπώλετο,
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,

πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
τρίτον δ' ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα σκόπει
ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.
ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
ἔπειτα δ' οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

ΑΝ. οὔτ' ἂν κελεύσαιμ' οὔτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα.
ἀλλ' ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ, κεῖνον δ' ἐγὼ
θάψω. καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

ΑΝ. σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοι'· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.

ΙΣ. οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

ΑΝ. μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ

τοὔργον, κρυφῇ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὔτως ἐγώ.
ΑΝ οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
ΙΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
ΑΝ. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή.
ΙΣ. εἰ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς.
ΑΝ. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
ΙΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα.
ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκῃ.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε· τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἑπταπύλῳ φανὲν
Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης ποτ', ὦ χρυσέας ἁμέρας βλέφαρον,
Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα,
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα βάντα παν-
σαγίᾳ
φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ·
ὃν ἐφ' ἡμετέρᾳ γῇ Πολυνείκης
ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
∪ ∪ – ∪ ∪ – ὀξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γῆν ὣς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς
πολλῶν μεθ' ὅπλων
ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθεσσιν.

100—109 = 117—126.

στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φονώσαισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ
λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρίν ποθ' ἁμετέρων αἱμάτων γένυσιν
πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν· τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλου δυσχείρωμα δράκοντος.
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
ὑπερεχθαίρει, καί σφας ἐσιδὼν
πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις,
παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη
νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι.
ἀντιτύπᾳ δ' ἐπὶ γᾷ πέσε ταντα λωθεὶς
πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ
βακχεύων ἐπέπνει
ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
εἶχε δ' ἄλλᾳ τὰ μέν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας Ἄρης
δεξιόσειρος.
ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὣ πατρὸς ἑνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε καθ' αὑτοῖν
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

134—140 = 148—154.

ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα
τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ,
ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλε-
λίχθων
Βάκχιος ἄρχοι.
ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
Κρέων ὁ Μενοικέως,
νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐλίσσων,
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προύθετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας;

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ' ἱκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαΐου
σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
κἀπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
καθ' ἡμέραν ὤλοντο παίσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν

ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλῄσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ μεῖζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί,
οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
ἥδ' ἐστὶν ἡ σῴζουσα καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα.
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν,
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
Ἐτεοκλέα μέν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει,
τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἀφαγνίσαι
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω,
ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.
τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ

τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·
ἀλλ' ὅστις εὔνους τῆδε τῇ πόλει, θανὼν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται.
ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῆδε δύσνουν κἀς τὸν εὐμενῆ πόλει·
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που πάρεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χὠπόσοι ζῶμεν πέρι.
ΚΡ. πῶς ἂν σκοποὶ νῦν εἶτε τῶν εἰρημένων;
ΧΟ. νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.
ΚΡ. ἀλλ' εἴσ' ἕτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.
ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;
ΚΡ. τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ.
ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο
δύσπνους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν·
ψυχὴ γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη·
τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολὼν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὖ; κεἰ τάδ' εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;
τοιαῦθ' ἑλίσσων ἤνυτον σχολῇ βραδύς,
χοὔτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοί, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως·
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
ΚΡ. τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

ΦΥ. *φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ· τὸ γὰρ*
πρᾶγμ᾽ οὔτ᾽ ἔδρασ᾽ οὔτ᾽ εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
οὐδ᾽ ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.
ΚΡ. *τί φροιμιάζει κἀποφάργνυσαι κύκλῳ*
τὸ πρᾶγμα; δηλοῖς δ᾽ ὥς τι σημανῶν νέον.
ΦΥ. *τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ᾽ ὄκνον πολύν.*
ΚΡ. *οὔκουν ἐρεῖς ποτ᾽, εἶτ᾽ ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;*
ΦΥ. *καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως*
θάψας βέβηκε κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας κἀφαγιστεύσας ἃ χρή.
ΚΡ. *τί φής; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;*
ΦΥ. *οὐκ οἶδ᾽· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῇδος ἦν*
πλῆγμ᾽, οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ
καὶ χέρσος, ἀρρὼξ οὐδ᾽ ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ᾽ ἄσημος οὑργάτης τις ἦν.
ὅπως δ᾽ ὁ πρῶτος ἡμὶν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
ὃ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ,
λεπτὴ δ᾽, ἄγος φεύγοντος ὥς, ἐπῆν κόνις·
σημεῖα δ᾽ οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ᾽ ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο
πληγὴ τελευτῶσ᾽, οὐδ᾽ ὁ κωλύσων παρῆν.
εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὑξειργασμένος,
κοὐδεὶς ἐναργής, ἀλλ᾽ ἔφευγε πᾶς τὸ μή.
ἦμεν δ᾽ ἕτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν
καὶ πῦρ διέρπειν καὶ θεοὺς ὁρκωμοτεῖν,
τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῳ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μηδ᾽ εἰργασμένῳ.
τέλος δ᾽ ὅτ᾽ οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,

λέγει τις εἷς, ὃ πάντας ἐς πέδον κάρα
νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἴχομεν
οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοὔργον εἴη τοῦτο κοὐχὶ κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ' ὅτι·
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

ΧΟ. ἄναξ, ἐμοί τοι, μή τι καὶ θεήλατον
τοὔργον τόδ', ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καί με μεστῶσαι λέγων,
μὴ 'φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
κρυφῇ κάρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν·

πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὅρκιος δέ σοι λέγω,
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμὶν Ἅιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν,
ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον
τὸ λοιπὸν ἁρπάζητε, καὶ μάθηθ' ὅτι
οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
[ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.]
ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω;
ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;
ΚΡ. τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
ΚΡ. οἴμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.
ΦΥ. οὔκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.
ΦΥ. φεῦ·
ἦ δεινὸν ᾧ δοκῇ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
ΚΡ. κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
ΦΥ. ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μάλιστ'· ἐὰν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με·

καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς
σωθεὶς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

ΧΟ. *πολλὰ τὰ δεινὰ κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·*
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ
χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
περῶν ὑπ' οἴδμασιν,
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
ἄφθιτον ἀκαμάταν, ἀποτρύεται
ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἱππείῳ γένει πολεύων.
κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει
καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν
σπείραισι δικτυοκλώστοις,
περιφραδὴς ἀνήρ·
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ'
ἵππον ἔθελξ' ὑπαὶ ἀμφίλοφον ζυγὸν οὔρειόν τ' ἀκμῆτα ταῦρον.
καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυνόμους
ἀγορὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
πάγων ὑπαίθρεια καὶ
δύσομβρα φεύγειν βέλη·
παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται
τὸ μέλλον· Ἅιδα μόνον
φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.
σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων

332—342 = 343—353.
354—364 = 365—375.

ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει,
νόμους παραιρῶν χθονὸς
θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν·
ὑψίπολις ἄπολις ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν
ξύνεστι τόλμας χάριν.
μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν ὃς τάδ' ἔρδει.
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
ὦ δύστηνος
καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα,
τί ποτ'; οὐ δή που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

ΦΥ. ἥδ' ἔστ' ἐκείνη τοὔργον ἡ 'ξειργασμένη·
τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων;

ΧΟ. ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾷ.

ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποίᾳ ξύμμετρος προύβην τύχῃ;

ΦΥ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον.
ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε,
[ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ,
ἥκω, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος,]
κόρην ἄγων τήνδ', ἣ καθῃρέθη τάφον
κοσμοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβὼν
καὶ κρῖνε κἀξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος

δίκαιός εἰμι τῶνδ᾽ ἀπηλλάχθαι κακῶν.
ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών;
ΦΥ. αὕτη τὸν ἄνδρ᾽ ἔθαπτε· πάντ᾽ ἐπίστασαι.
ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φής;
ΦΥ. ταύτην γ᾽ ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. ἆρ᾽ ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;
ΚΡ. καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ᾑρέθη;
ΦΥ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ᾽. ὅπως γὰρ ἥκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δείν᾽ ἐκεῖν᾽ ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
καθήμεθ᾽ ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὀσμὴν ἀπ᾽ αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ᾽ ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ᾽ ἀκηδήσοι πόνου.
χρόνον τάδ᾽ ἦν τοσοῦτον, ἕς τ᾽ ἐν αἰθέρι
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
καὶ καῦμ᾽ ἔθαλπε· καὶ τότ᾽ ἐξαίφνης χθονὸς
τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος, ἐν δ᾽ ἐμεστώθη μέγας
αἰθήρ· μύσαντες δ᾽ εἴχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ᾽ ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁρᾶται, κἀνακωκύει πικρᾶς
ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος·
οὕτω δὲ χαὔτη, ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν,
γόοισιν ἐξῴμωξεν, ἐκ δ᾽ ἀρὰς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ᾽ εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου

χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χἠμεῖς ἰδόντες ἱέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρώμεθ᾽ εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
καὶ τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἠλέγχομεν
πράξεις· ἄπαρνος δ᾽ οὐδενὸς καθίστατο,
ἅμ᾽ ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
ἥδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ᾽ ἥσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
ΚΡ. σὲ δή, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,
φὴς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;
ΑΝ. καὶ φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ΚΡ. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον·
σὺ δ᾽ εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ᾔδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;
ΑΝ. ᾔδη· τί δ᾽ οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
ΚΡ. καὶ δῆτ᾽ ἐτόλμας τούσδ᾽ ὑπερβαίνειν νόμους;
ΑΝ. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ᾽ ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιούσδ᾽ ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισεν νόμους·
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ᾽, ὥστ᾽ ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ᾽ ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ᾽ ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου ᾽φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ᾽, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξῄδη, τί δ᾽ οὔ;
κεἰ μὴ σὺ προυκήρυξας· εἰ δὲ τοῦ χρόνου

πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὔτ' ἐγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
ζῇ, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνσχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.

ΧΟ. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.

ΚΡ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις·
σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο,
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῇδε κείσεται κράτη.
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρα
τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκείου κυρεῖ,
αὐτή τε χἠ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου.
καί νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.

φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·
μισῶ γε μέντοι χὤταν ἐν κακοῖσί τις
ἁλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.
ΑΝ. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἑλών;
ΚΡ. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
ΑΝ. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδὲν μηδ' ἀρεσθείη ποτέ·
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τἄμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἁνδάνειν
λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλῄοι φόβος.
[ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται.]
ΚΡ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς.
ΑΝ. ὁρῶσι χοὖτοι, σοὶ δ' ὑπίλλουσιν στόμα.
ΚΡ. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;
ΑΝ. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.
ΚΡ. οὔκουν ὅμαιμος χὠ καταντίον θανών;
ΑΝ. ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρός.
ΚΡ. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν;
ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
ΚΡ. εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
ΑΝ. οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.
ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὕπερ.
ΑΝ. ὁμῶς ὅ γ' Ἅιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.
ΚΡ. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.
ΑΝ. τίς οἶδεν εἰ κάτω 'στὶν εὐαγῆ τάδε;
ΚΡ. οὔτοι ποθ' οὑχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.
ΑΝ. οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

ΚΡ. κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.
ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν
ῥέθος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν.
ΚΡ. σὺ δ', ἣ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δύ' ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων,
φέρ' εἰπὲ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν ἢ 'ξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι;
ΙΣ. δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ'· ὁμορροθῶ
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
ΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ 'κοινωσάμην.
ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.
ΑΝ. ὧν τοὔργον Ἅιδης χοἰ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι.
ΑΝ. μή μοι θάνῃς σὺ κοινὰ μηδ' ἃ μὴ 'θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνῄσκουσ' ἐγώ.
ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένῃ φίλος;
ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη;
ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δή, κεἰ γέλωτ' ἐν σοι γελῶ.
ΙΣ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;
ΑΝ. σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
ΙΣ. οἴμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἵλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.
ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν.
ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῷν ἐστιν ἡ 'ξαμαρτία.
ΑΝ. θάρσει· σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.
ΚΡ. τὼ παῖδε φημὶ τώδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.
ΙΣ. οὐ γάρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
ΚΡ. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἵλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
ΙΣ. τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
ΚΡ. ἀλλ' ἥδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
ΚΡ. ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι.
ΙΣ. οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα.
ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσιν στυγῶ.
ΑΝ. ὦ φίλταθ' Αἷμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
ΚΡ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
ΧΟ. ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
ΚΡ. Ἅιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ.
ΧΟ. δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
ΚΡ. καὶ σοί γε κἀμοί. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· εὖ δὲ τάσδε χρὴ
γυναῖκας εἶναι μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν.
φεύγουσι γάρ τοι χοἰ θρασεῖς, ὅταν πέλας
ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.
ΧΟ. εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας
οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον·

582—592 = 593—603.

ὅμοιον ὥστε ποντίαις
οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν
θῖνα καὶ δυσάνεμον,
στόνῳ βρέμουσι δ᾽ ἀντιπλῆγες ἀκταί.
ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι
πήματ᾽ ἄλλ᾽ ἄλλοις ἐπὶ πήμασι πίπτοντ᾽,
οὐδ᾽ ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ᾽ ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδ᾽ ἔχει λύσιν.
νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ῥίζας ὃ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις,
κατ᾽ αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
νερτέρων ἀμᾷ κοπὶς
λόγου τ᾽ ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς.
τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
ὑπερβασία κατάσχοι,
τὰν οὔθ᾽ ὕπνος αἱρεῖ ποθ᾽ ὁ πάντ᾽ ἀγρῶν οὔτ᾽
ἀκάματοι σκεδῶσιν
μῆνες, ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὀλύμπου
μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
τό τ᾽ ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
νόμος ὅδ᾽, οὐδὲν ἕρπει
θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας.
ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς
πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
πολλοῖς δ᾽ ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·
εἰδότι δ᾽ οὐδὲν ἕρπει,

604—614 = 615—625.

πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.
σοφίᾳ γὰρ ἔκ του
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας
θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν·
πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας.
ὅδε μὴν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ'· ἆρ' ἀχνύμενος
τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν;

ΚΡ. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σός εἰμι, καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος
μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

ΚΡ. οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι.
τούτου γὰρ εἵνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,
τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὑτῷ πόνους
φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μή νύν ποτ', ὦ παῖ, φρένας ὑφ' ἡδονῆς δαμεὶς
γυναικὸς εἵνεκ' ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι

ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ μέθες
τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον ἐμφανῶς ἐγὼ
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία
ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει
ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
χρηστός, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν.
ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται
ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τἀναντία.
καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον
μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
αὕτη πόλεις ὄλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους
οἴκους τίθησιν, ἥδε συμμάχου δορὸς
τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθουμένων
σῴζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.
οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν.

ΧΟ. ἡμῖν μέν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
ΑΙ. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
οὔτ' ἂν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν·
γένοιτο μέντἂν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἶ' ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει·
ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ' ἄθαπτον μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
εἴασ' ὀλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος·
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις.
ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μή νυν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
ὡς φῂς σύ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ
ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.
ἀλλ' ἄνδρα, κεἴ τις ᾖ σοφός, τὸ μανθάνειν
πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.

ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσῴζεται,
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
αὕτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα
τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται·
ἀλλ' εἶκε καὶ θυμῷ μετάστασιν δίδου.
γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ
φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.
ΧΟ. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλῇ.
ΚΡ. οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
ΑΙ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν.
ΚΡ. ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;
ΑΙ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.
ΚΡ. οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ;
ΑΙ. οὔ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.
ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἁμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
ΑΙ. ὁρᾷς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;
ΚΡ. ἄλλῳ γὰρ ἢ 'μοὶ χρή με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνός.
ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
ΑΙ. καλῶς γ' ἐρήμης ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
ΚΡ. ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ.
ΑΙ. εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.
ΚΡ. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί;

ΑΙ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶ.
ΚΡ. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
ΑΙ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.
ΚΡ. ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
ΑΙ. οὔ τἂν ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
ΚΡ. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.
ΑΙ. καὶ σοῦ γε κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
ΚΡ. γυναικὸς ὢν δούλευμα μὴ κώτιλλέ με.
ΑΙ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς.
ΑΙ. ἥδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.
ΚΡ. ἦ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς;
ΑΙ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός.
ΑΙ. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
ΚΡ. ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι,
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.
ἄγαγε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα
παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.
ΑΙ. οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ,
οὔθ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν,
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ συνών.
ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δ' ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς.
ΚΡ. δράτω, φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·
τὼ δ' οὖν κόρα τώδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
ΧΟ. ἄμφω γὰρ αὐτὼ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;
ΚΡ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
ΧΟ. μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύει κτανεῖν;
ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος

κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς,
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις.
κἀκεῖ τὸν Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τὰν Ἅιδου σέβειν.

ΧΟ. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν,
Ἔρως, ὃς ἐν πλεύμοσι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
νεάνιδος ἐννυχεύεις,
φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς
οὔθ' ἁμερίων σέ γ' ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔχων μέμηνεν.
σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ,
σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταράξας·
νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου
νύμφας, τῶν μεγάλων ἐκτὸς ὁμιλῶν
θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα.
νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν
ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν, ἴσχειν δ'
οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίτην ὅθ' ὁρῶ θάλαμον
τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.

ΑΝ. ὁρᾶτ' ἔμ', ὦ γᾶς πατρίας πολῖται,
τὰν νεάταν ὁδὸν

781—790 = 791—800.
806—816 = 823—833.

στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λεύσσουσαν ἀελίου,
κοὔποτ᾽ αὖθις· ἀλλά μ᾽ ὁ πάγκοινος Ἅιδας ζῶσαν ἄγει
τὰν Ἀχέροντος
ἀκτάν, οὔθ᾽ ὑμεναίων
ἔγκληρον, οὔτ᾽ ἐπινύμφειός πώ μέ τις ὕμνος
ὕμνησεν, ἀλλ᾽ Ἀχέροντι νυμφεύσω.

ΧΟ. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ᾽
ἐς τόδ᾽ ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ᾽,
ἀλλ᾽ αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
θνητῶν Ἅιδην καταβήσει.

ΑΝ. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ,
τὰν κισσὸς ὡς ἀτενὴς
πετραία βλάστα δάμασεν, καί νιν ὄμβροι τακομέναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιών τ᾽ οὐδαμὰ λείπει,
τέγγει δ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύσι παγκλαύτοις δειράδας· ᾇ με
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.

ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς.
καίτοι φθιμένῳ τοῖσι θεοῖσιν
σύγκληρα λαχεῖν μέγ᾽ ἀκοῦσαι.

ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῴων,
οὐκ οἰχομέναν ὑβρίζεις,

838—856 = 857—875.

ἀλλ' ἐπίφαντον;
ὦ πόλις, ὦ πόλεως
πολυκτήμονες ἄνδρες·
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι Θήβας τ'
εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας
ξυμμάρτυρας ὔμμ' ἐπικτῶμαι,
οἵα φίλων ἄκλαυτος, οἵοις νόμοις
πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου·
ἰὼ δύστανος,
ἔτ' οὖσ' ἐν βροτοῖς, οὐκέτ' οὖσα,
μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.
ΧΟ. *προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους*
ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύν·
πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' ἆθλον.
ΑΝ. *ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,*
πατρὸς τριπόλιστον οἶτον
τοῦ τε πρόπαντος
ἁμετέρου πότμου
κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἆται
κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός,
οἵων ἐγώ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν·
πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἅδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
ἰὼ δυσπότμων
κασίγνητε τιμῶν κυρήσας,
θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με.
ΧΟ. *σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,*
κράτος δ' ὅτῳ κράτος μέλει
παραβατὸν οὐδαμᾷ πέλει·

σὲ δ᾽ αὐτόγνωτος ὤλεσ᾽ ὀργά.
ΑΝ. ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος ἔρχομαι
τὰν πυμάταν ὁδόν· οὐκέτι μοι τόδε
λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
θέμις ὁρᾶν ταλαίνᾳ·
τὸν δ᾽ ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων στενάζει.
ΚΡ. ἆρ᾽ ἴστ᾽, ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
ὡς οὐδ᾽ ἂν εἷς παύσαιτ᾽ ἄν, εἰ χρείη λέγειν;
οὐκ ἄξεθ᾽ ὡς τάχιστα; καὶ κατηρεφεῖ
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ᾽ ἐγώ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῇ θανεῖν
εἴτ᾽ ἐν τοιαύτῃ ζῶσα νυμφεύειν στέγῃ·
ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ᾽ οὖν τῆς ἄνω στερήσεται.
ΑΝ. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς
οἴκησις ἀείφρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ᾽ ὀλωλότων·
ὧν λοισθία ᾽γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ᾽ ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλὴς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλουσα κἀκόσμησα κἀπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ᾽ ἄρνυμαι.
καίτοι σ᾽ ἐγὼ ᾽τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
[οὐ γάρ ποτ᾽ οὔτ᾽ ἄν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
οὔτ᾽ εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,

βίᾳ πολιτῶν τόνδ᾽ ἂν ᾐρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
καὶ παῖς ἀπ᾽ ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ᾽ ἤμπλακον.
μητρὸς δ᾽ ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν
οὐκ ἔστ᾽ ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.]
τοιῷδε μέντοι σ᾽ ἐκπροτιμήσασ᾽ ἐγὼ
νόμῳ Κρέοντι ταῦτ᾽ ἔδοξ᾽ ἁμαρτάνειν
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα.
καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
ζῶσ᾽ εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς·
ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
βλέπειν; τίν᾽ αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεί γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ᾽ ἐκτησάμην.
ἀλλ᾽ εἰ μὲν οὖν τάδ᾽ ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά,
παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
εἰ δ᾽ οἵδ᾽ ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων ῥιπαὶ
τήνδε γ᾽ ἔχουσιν.

ΚΡ. τοιγάρτοι καὶ τοῖσιν ἄγουσιν
κλαύμαθ᾽ ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.

ΑΝ. οἴμοι, θανάτου τοῦτ᾽ ἐγγυτάτω
τοὔπος ἀφῖκται.

ΚΡ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι.

ΑΝ. ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον

καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δὴ κοὐκέτι μέλλω.
λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι
[τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν],
οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς·
κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεξεύχθη·
καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους.
ἀλλ' ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά·
οὔτ' ἄν νιν ὄλβος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι
κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος,
Ἠδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὀργαῖς
ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
ἀνθηρόν τε μένος. κεῖνος ἐπέγνω μανίαις
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὔιόν τε πῦρ,
φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας.
παρὰ δὲ κυανέων σπιλάδων διδύμας ἁλὸς
ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρῃκῶν ἄξενος
Σαλμυδησός, ἵν' ἀγχίπτολις Ἄρης
δισσοῖσι Φινείδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος

944—954 = 955—965.
966—976 = 977—987.

ἀραχθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
ἄτερθ᾽ ἐγχέων, ὑφ᾽ αἱματηραῖς
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.
κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν
κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν·
ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντασ᾽ Ἐρεχθειδᾶν,
τηλεπόροις δ᾽ ἐν ἄντροις
τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις
Βορεὰς ἅμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
θεῶν παῖς· ἀλλὰ κἀπ᾽ ἐκείνᾳ
Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
δύ᾽ ἐξ ἑνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει.
ΚΡ. τί δ᾽ ἔστιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
ΤΕ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
ΚΡ. οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.
ΤΕ. τοιγὰρ δι᾽ ὀρθῆς τήνδ᾽ ἐναυκλήρεις πόλιν.
ΚΡ. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.
ΤΕ. φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
ΚΡ. τί δ᾽ ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
ΤΕ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
ἵζων, ἵν᾽ ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
ἀγνῶτ᾽ ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ
κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ·
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
ἔγνων· πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.

εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο
κἄτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα·
ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ.
καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
κᾆτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,
οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος.
ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν·
ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ, κεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ
ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
πεσὼν ἀκῆται μηδ' ἀκίνητος πέλῃ.
αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι μηδ' ὀλωλότα
κέντει· τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν;
εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
ΚΡ. ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δ' ὑπαὶ γένους

ἐξημπόλημαι κἀμπεφόρτισμαι πάλαι.
κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τἀπὸ Σάρδεων
ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδ' ὣς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κεῖνον· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ', ὦ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν
χοἰ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἴσχρ', ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
ΤΕ. φεῦ·
ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἆρα φράζεται,
ΚΡ. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;
ΤΕ. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία;
ΚΡ. ὅσῳπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.
ΤΕ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
ΤΕ. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.
ΤΕ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.
ΚΡ. ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;
ΤΕ. οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.
ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν.
ΤΕ. ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.
ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.
ΤΕ. οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.
ΚΡ. ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
ΤΕ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τρόχους ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελεῖν,

ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
ἀνθ᾽ ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω
ψυχήν τ᾽ ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας,
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ᾽ αὖ θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ᾽ ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
καὶ ταῦτ᾽ ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,
ὅσων σπαράγματ᾽ ἢ κύνες καθήγνισαν
ἢ θῆρες ἤ τις πτηνὸν οἰωνός, φέρων
ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα
βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
ὦ παῖ, σὺ δ᾽ ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχαιτέραν
τὸν νοῦν τ᾽ ἀμείνω τῶν φρενῶν ὧν νῦν φέρει.

ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας·
ἐπιστάμεσθα δ᾽, ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ᾽ ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώ ποτ᾽ αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.

ΚΡ. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας·
τό τ᾽ εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ

ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
ΧΟ. *εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.*
ΚΡ. *τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ᾽ ἐγώ.*
ΧΟ. *ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης*
ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
ΚΡ. *καὶ ταῦτ᾽ ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;*
ΧΟ. *ὅσον γ᾽, ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ*
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
ΚΡ. *οἴμοι· μόλις μέν, καρδίας δ᾽ ἐξίσταμαι*
τὸ δρᾶν· ἀνάγκῃ δ᾽ οὐχὶ δυσμαχητέον.
ΧΟ. *δρᾶ νυν τάδ᾽ ἐλθὼν μηδ᾽ ἐπ᾽ ἄλλοισιν τρέπε.*
ΚΡ. *ὧδ᾽ ὡς ἔχω στείχοιμ᾽ ἄν· ἴτ᾽ ἴτ᾽ ὀπάονες,*
οἵ τ᾽ ὄντες οἵ τ᾽ ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὁρμᾶσθ᾽ ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.

* * * * * *

ἐγὼ δ᾽, ἐπειδὴ δόξα τῇδ᾽ ἐπεστράφη,
αὐτός τ᾽ ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ᾖ σῴζοντα τὸν βίον τελεῖν.
ΧΟ. *πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα*
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα
γένος, κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις Ἰταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας
Δῃοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν
ὁ ματρόπολιν Θήβαν
ναιετῶν παρ᾽ ὑγρῶν
Ἰσμηνοῦ ῥείθρων ἀγρίου τ᾽
ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος·
σὲ δ᾽ ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὄπωπε
λιγνύς, ἔνθα Κωρύκιαι

1115—1125 = 1126—1136.

νύμφαι στίχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα·
καί σε Νυσαίων ὀρέων
κισσήρεις ὄχθαι χλωρά τ' ἀκτὰ
πολυστάφυλος πέμπει,
ἀμβρότων ἐπέων
εὐαζόντων Θηβαΐας
ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·
τὰν ἔκπαγλα τιμᾷς
ὑπὲρ πασᾶν πόλεων
ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ·
καὶ νῦν, ὡς βιαίας
ἔχεται πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου,
μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
ὑπὲρ κλιτὺν ἢ στονόεντα πορθμόν.
ἰὼ πῦρ πνεόντων
χοράγ' ἄστρων, νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
παῖ Δῖον γένεθλον,
προφάνηθ', ὦναξ, σαῖς ἅμα περιπόλοις
Θυίαισιν, αἵ σε μαινόμεναι πάννυχοι
χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἴακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί·
καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν ἐφεστώτων βροτοῖς.
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,

1137—1145 = 1146—1154.

σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
ηὔθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ·
καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῷ σῶμ' ἀνδρός, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῇ
τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

ΧΟ. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων;
ΑΓ. τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
ΑΓ. Αἵμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται.
ΧΟ. πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
ΧΟ. ὦ μάντι, τοὔπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.
ΑΓ. ὡς ὧδ' ἐχόντων τἄλλα βουλεύειν πάρα.
ΧΟ. καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ
δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
ἤτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχῃ περᾷ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπῃσθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.
καὶ τυγχάνω τε κλῇθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὤτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι κἀποπλήσσομαι.
ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὖθις εἴπατε·

κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.
ΑΓ. ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ
κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὧν ἐς ὕστερον
ψεῦσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί.
ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μέν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν,
λούσαντες ἁγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
θαλλοῖς ὃ δὴ 'λέλειπτο συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολών·
τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον, οἰμώξας δ' ἔπος
ἵησι δυσθρήνητον· ὢ τάλας ἐγώ,
ἆρ' εἰμὶ μάντις; ἆρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδός με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι,
ἴτ' ἆσσον ὠκεῖς καὶ παραστάντες τάφῳ
ἀθρήσαθ', ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἵμονος
φθόγγον συνίημ' ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,

βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος.
ὃ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ·
ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον εἴργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον, ἱκέσιός σε λίσσομαι.
τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ κοὐδὲν ἀντειπών, ξίφους
ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὁρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
αὑτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεὶς
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ῥοὴν
λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἅιδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.

ΑΓ. καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
ἄχη τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
[γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν.]

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ

δοκεῖ προσεῖναι χὴ μάτην πολλὴ βοή.
ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένῃ,
δόμους παραστείχοντες· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίας
ἄτης, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτών.
ΚΡ. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα
στερεὰ θανατόεντ',
ὦ κτανόντας τε καὶ
θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
ὤμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων.
ἰὼ παῖ, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ,
αἰαῖ αἰαῖ,
ἔθανες, ἀπελύθης,
ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.
ΚΡ. οἴμοι,
ἔχω μαθὼν δείλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ
θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
οἴμοι, λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.
φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά.

1261—1277 = 1284—1300.

ΚΡ. *τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;*
ΕΞ. *γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,*
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
ΚΡ. *ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν,*
τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;
ὦ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
τί φής, παῖ; τίν' αὖ λέγεις μοι νέον,
αἰαῖ αἰαῖ,
σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
ΧΟ. *ὁρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.*
ΚΡ. *οἴμοι,*
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.
ΕΞ. *ἣ δ' ὀξύθηκτος ἥδε βωμία πέριξ*
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
αὖθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.
ΚΡ. *αἰαῖ αἰαῖ,*
ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
δείλαιος ἐγώ, αἰαῖ,
δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ.
ΕΞ. *ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων*

1306—1311 = 1328—1333.

πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ᾽ ἐπεσκήπτου μόρων.
ΚΡ. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ᾽ ἐν φοναῖς τρόπῳ;
ΕΞ. παίσασ᾽ ὑφ᾽ ἧπαρ αὐτόχειρ αὑτήν, ὅπως
παιδὸς τόδ᾽ ᾔσθετ᾽ ὀξυκώκυτον πάθος.
ΚΡ. ὤμοι μοι, τάδ᾽ οὐκ ἐπ᾽ ἄλλον βροτῶν
ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ᾽ ἐξ αἰτίας.
ἐγὼ γάρ σ᾽ ἐγὼ ἔκανον, ὢ μέλεος,
ἐγώ, φάμ᾽ ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι,
ἄγετέ μ᾽ ὅ τι τάχιστ᾽, ἄγετέ μ᾽ ἐκποδών,
τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.
ΧΟ. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά.
ΚΡ. ἴτω ἴτω,
φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ᾽ ἐμῶν
ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἁμέραν
ὕπατος· ἴτω ἴτω,
ὅπως μηκέτ᾽ ἆμαρ ἄλλ᾽ εἰσίδω.
ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν· μέλει γὰρ τῶνδ᾽ ὅτοισι χρὴ μέλειν.
ΚΡ. ἀλλ᾽ ὧν ἐρῶ, τοιαῦτα συγκατηυξάμην.
ΧΟ. μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.
ΚΡ. ἄγοιτ᾽ ἂν μάταιον ἄνδρ᾽ ἐκποδών,
ὅς, ὦ παῖ, σέ τ᾽ οὐχ ἑκὼν κάκτανον
σέ τ᾽ αὖ τάνδ᾽, ὤμοι μέλεος, οὐδ᾽ ἔχω
ὅπᾳ πρὸς πότερα κλιθῶ· πάντα γὰρ
λέχρια τἀν χεροῖν, τὰ δ᾽ ἐπὶ κρατί μοι
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
ΧΟ. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας

1317—1325 = 1339—1346.

πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτίσαντες
γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

VI.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΥΛΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΛΙΧΑΣ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ (II. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῷον ἀπεικασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἱμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δέ, ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτόν, ὅπερ εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτούς, καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίου γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήυκα εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν εἰς ποταμὸν Εὔηνον ἦλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη, Δηιάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὃ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὃ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηιά-

νειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φιλίαν ἔχειν, τόν τε ἰὸν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας δέδωκεν· ἣ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἧκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὖθις ἐκεῖθεν Αἰγιμίῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων· Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὅρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγοῦντος. ὃ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προυκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἧκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἴασε μεθ' ὅπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὔρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχῖνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὔρυτον, αἱρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἵππασον τὸν Κήυκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη καὶ δείσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς ὕδρας ᾐσθίετο, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὕλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμε

νος εἰς Οἴτην, ὅ ἐστιν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας ἐκέλευσεν ἐπιβὰς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας παριὼν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ᾽ αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἥβην τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
τὸ τρίτον αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ᾽ ἤγρευσε, τέταρτον.
πέμπτον δ᾽, ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
ἕβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
ἐκ Θρῄκης, ἔνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
ἑνδέκατον δ᾽, ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Ἀίδαο.
δωδέκατον δ᾽, ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
Θεστίεω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἆθλος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνῃ τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἴ τῳ κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἅιδου μολεῖν,
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν,
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι νυμφείων ὄκνον
ἄλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρός,
φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἑλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
βούπρῳρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μέν, ἀσμένῃ δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης
ἐκλύεταί με· καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
οὐκ ἂν διείποιμ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας, ὅδ' ἂν λέγοι·
ἐγὼ γὰρ ἥμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ

μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
ξυστᾶσ' ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
κείνου προκηραίνουσα· νὺξ γὰρ εἰσάγει
καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
κἀφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κεῖνός ποτε,
γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
σπείρων μόνον προσεῖδε κἀξαμῶν ἅπαξ.
τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων
αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τῳ.
νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι
ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κεῖνος δ' ὅπου
βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ὠδῖνας αὑτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα
μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει.
κἀστίν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ
κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα
τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
γνώμαισι δούλαις, κἀμὲ χρὴ φράσαι τὸ σόν·
πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ

ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,
μάλιστα δ' ὅνπερ εἰκὸς Ὕλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρῴσκει δόμους,
ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.

ΔΗ. *ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα*
μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἥδε γὰρ γυνὴ
δούλη μέν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΥΛΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.

ΔΗ. *σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου*
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρειν.

ΥΛ. *ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεών.*

ΔΗ. *καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρῦσθαι χθονός;*

ΥΛ. *τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου*
Λυδῇ γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν.

ΔΗ. *πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.*

ΥΛ. *ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.*

ΔΗ. *ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;*

ΥΛ. *Εὐβοΐδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,*
ἐπιστρατεύειν αὐτὸν ἢ μέλλειν ἔτι.

ΔΗ. *ἆρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι*
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς ὥρας πέρι;

ΥΛ. *τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.*

ΔΗ. *ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν*
ἢ τοῦτον ἄρας ἆθλον – ∪ ⏗ ∪ –
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ, τέκνον,
οὐκ εἶ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα
[*ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος*]

κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα;
ΥΛ. ἀλλ' εἶμι, μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατῄδη τῶνδε, κἂν πάλαι παρῆ·
νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἴα πατρὸς
ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
νῦν δ' ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
ΔΗ. χώρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε,
φλογιζόμενον
Ἅλιον Ἅλιον αἰτῶ
τοῦτο καρῦξαι, τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι
μοι ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ
φλεγέθων,
ἢ ποντίας αὐλῶνος ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθείς,
εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα.
ποθουμένᾳ γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι τὰν ἀμφινεικῆ
Δηιάνειραν ἀεί,
οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν,
οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον,
ἀλλ' εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσαν
ὁδοῦ
ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κα-
κὰν δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν.
πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα τις
κύματ' ἐν εὐρέι πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ,
οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ στρέφει, τὸ δ' αὔξει βιότου

94—102 = 103—111.
112—121 = 122—131.

πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλά τις θεῶν
αἰὲν ἀναμπλάκητον Ἅιδα σφε δόμων ἐρύκει.
ὧν ἐπιμεμφομένα σ᾽ ἁδεῖα μέν, ἀντία δ᾽ οἴσω.
φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν
χρῆναί σ᾽· ἀνάλγητα γὰρ οὐδ᾽ ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς
ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ᾽ ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
πᾶσι κυκλοῦσιν οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι.
μένει γὰρ οὔτ᾽ αἰόλα
νὺξ βροτοῖσιν οὔτε κῆρες οὔτε πλοῦτος,
ἀλλ᾽ ἄφαρ βέβακε, τῷ δ᾽ ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι.
ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ᾽ αἰὲν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὧδε
τέκνοισι Ζῆν᾽ ἄβουλον εἶδεν;

ΔΗ. *πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει*
πάθημα τοὐμόν· ὡς δ᾽ ἐγὼ θυμοφθορῶ,
μήτ᾽ ἐκμάθοις παθοῦσα νῦν τ᾽ ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
χώροισιν αὑτοῦ, καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ
οὐδ᾽ ὄμβρος οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ᾽ ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
ἐς τοῦθ᾽ ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ
κληθῇ λάβῃ τ᾽ ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος.
[*ἤτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.*
τότ᾽ ἄν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὑτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.]
πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ᾽ ἔγωγ᾽ ἐκλαυσάμην·

ἓν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ
ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ', ἁμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὔπω φράσαι,
ἀλλ' ὥς τι δράσων εἷρπε κοὐ θανούμενος.
νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὢν εἶπε μὲν λέχους ὅ τι
χρείη μ' ἑλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἣν τέκνοις
μοῖραν πατρῴας γῆς διαιρετὸν νέμοι,
χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκα
χώρας ἀπείη κἀνιαύσιον βεβώς
[τότ' ἢ θανεῖν χρείη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ
ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ].
τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα
[τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων],
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
τοῦ νῦν παρόντος, ᾧ τελεσθῆναι χρεών·
ὥστ' ἐνδεῶς εὕδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ
φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.

ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταστεφῆ
στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

δέσποινα Δῃάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
ὄκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κἀκ μάχης
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραιέ, τόνδε μοι λόγον;
ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
ἥξειν φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῴμην χάριν.
ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;
ΑΓ. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ, γύναι.
κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς
κρίνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω·
τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ
ξύνεστιν· ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἵ τ' εἴσω στέγης
αἵ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
ΧΟ. ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς
ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφαρέτραν
Ἀπόλλω προστάταν·
ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν'
ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν,
ἐλαφαβόλον ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε νύμφας.
ἀείρομαι οὐδ' ἀπώσομαι

τὸν αὐλόν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
ἰδοὺ ἰδού μ' ἀναταράσσει,
εὐοῖ εὐοῖ,
ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν.
ἰὼ ἰὼ Παιάν.
ἴδ', ὦ φίλα γυναικῶν,
τάδ' ἀντίπρῳρα δή σοι
βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

ΔΗ. ὁρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος
φρουρὰν παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω, χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εὖ μὲν ἵγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς
πράσσοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἃ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλῆ προσδέξομαι.

ΛΙ. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοὐ νόσῳ βαρύν.

ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρῴας εἴτε βαρβάρου; λέγε.

ΛΙ. ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοιίς, ἔνθ' ὁρίζεται
βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.

ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;

ΛΙ. εὐκταῖ', ὅθ' ᾕρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει
χώραν γυναικῶν ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν.

ΔΗ. αὗται δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.

ΛΙ. ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
ἐξείλεθ' αὑτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν.

ΔΗ. ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον

χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
ΛΙ. *οὔκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον*
κατείχεθ', ὥς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐμποληθείς· τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον,
γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ.
κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει,
χοὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν
ὥσθ' ὅρκον αὑτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
ἦ μὴν τόν οἱ κτιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
κοὐχ ἡλίωσε τοὔπος, ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενί,
λέγων χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη
τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
φωνεῖ δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ἀντ' ἐλευθέρου
ῥαίοιτο· δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν ᾠνωμένος,
ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
ὡς ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν
πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοῦν
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός.
ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ
ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος
πρατόν νιν ἐξέπεμψεν οὐδ' ἠνέσχετο,
ὁθούνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ

ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
Ζεύς τἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ·
ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
κεῖνοι δ' ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς
αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἴσ' οἰκήτορες,
πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἅσπερ εἰσορᾷς
ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον
χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
ἐφεῖτ', ἐγὼ δὲ πιστὸς ὢν κείνῳ τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκεῖνον, εὖτ' ἂν ἁγνὰ θύματα
ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἥξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν.

ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένῃ λόγῳ.

ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν.
ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας,
αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι.
οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὁρωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων;
ἄνανδρος ἢ τεκοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν

πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
τίς ἡ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
ἔξειπ'· ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα
βλέπουσ', ὅσῳπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
ΛΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ, τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις.
ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
ΛΙ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.
ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
ΛΙ. ἥκιστα· σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον.
ΔΗ. εἴπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμὶν ἐκ σαυτῆς, ἐπεὶ
καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἥτις εἶ.
ΛΙ. οὔ τἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διήσει γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμὰ
προύφηνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος
δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λέλοιπεν· ἡ δέ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
ΔΗ. ἡ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
οὕτως ὅπως ἥδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοῦ διπλῆν λάβοι·
ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ' οἷ θέλεις
σπεύδῃς, ἐγώ τε τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.
ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμείνασ', ὅπως
μάθῃς ἄνευ τῶνδ', οὕστινάς τ' ἄγεις ἔσω,
ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθῃς ἃ δεῖ·
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
ΔΗ. τί δ' ἐστί; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;

ΑΓ. σταθεῖσ' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ 'μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις;
ΑΓ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται, τούτους δ' ἔα.
ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χὠ λόγος σημαινέτω.
ΑΓ. ἀνὴρ ὅδ' οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
ΔΗ. τί φής; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει.
ΑΓ. τούτου λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὔρυτόν θ' ἕλοι
τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε,
οὐ τἀπὶ Λυδοῖς οὐδ' ὑπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ' οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος·
ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος,
ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ᾗ
τὸν ἐργάτην τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὁρᾷς, ἥκει δόμους
ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδ' εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.

καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ᾽ ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι, τὸ δ᾽ ὀρθὸν ἐξείρηχ᾽ ὅμως.
ΔΗ. οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ᾽ εἰμὶ πράγματος;
τίν᾽ εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὢ δύστηνος· ἆρ᾽ ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὑπάγων διώμνυτο;
ΑΓ. ἦ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ᾽ ὄμμα καὶ φύσιν,
πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ
Ἰόλη ᾽καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
ΧΟ. ὄλοιντο — μή τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
λαθραῖ᾽ ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ᾽ αὐτῷ κακά.
ΔΗ. τί χρὴ ποεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
ΧΟ. πεύθου μολοῦσα τἀνδρός, ὡς τάχ᾽ ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
ΔΗ. ἀλλ᾽ εἶμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.
ΧΟ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποεῖν;
ΔΗ. μίμν᾽, ὡς ὅδ᾽ ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ᾽ ἀγγέλων,
ἀλλ᾽ αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
ΛΙ. τί χρή, γύναι, μολόντα μ᾽ Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν
ᾄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
ΛΙ. ἀλλ᾽ εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν, πάρειμ᾽ ἐγώ.
ΔΗ. ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
ΛΙ. ἴστω μέγας Ζεύς, ὧν γ᾽ ἂν ἐξειδὼς κυρῶ.
ΔΗ. τίς ἡ γυνὴ δῆτ᾽ ἐστὶν ἣν ἥκεις ἄγων;
ΛΙ. Εὐβοιίς· ὧν δ᾽ ἔβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.

ΑΓ. οὗτος, βλέφ' ὧδε· πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
ΛΙ. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὅ σ' ἱστορῶ.
ΛΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως
κόρην δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
ΑΓ. τοῦτ' αὔτ' ἔχρῃζον, τοῦτό σου μαθεῖν· λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν; ΛΙ. δίκαια γάρ.
ΑΓ. τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἢν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;
ΛΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
ΑΓ. οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
ΛΙ. ἄπειμι· μῶρος δ' ἦ πάλαι κλύων σέθεν.
ΑΓ. οὔ, πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ.
ΛΙ. λέγ', εἴ τι χρῄζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δῆτ'; ΛΙ. οὔ φημι· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;
ΑΓ. οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;
ΛΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών;
ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
ΛΙ. κλύειν γ' ἔφασκον· ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται
δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον.
ΑΓ. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
ΛΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.
ΑΓ. ὃς σοῦ παρὼν ἤκουσεν, ὡς ταύτης πόθῳ

πόλις δαμείη πᾶσα, κοὐχ ἡ Λυδία
πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς.

ΛΙ. ἄνθρωπος, ὦ δέσποιν', ἀποστήτω· τὸ γὰρ
νοσοῦν τι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.

ΔΗ. μή, πρός σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψῃς λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ
οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων, ὅτι
χαίρειν πεφύκασ' οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται
πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·
οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
κἀμοῦ γε· πῶς δ' οὐ χἀτέρας οἵας γ' ἐμοῦ;
ὥστ' εἴ τι τὠμῷ τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ
ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ τῇ μεταιτίᾳ
τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις·
εἰ δ' αὐτὸς αὑτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσει κακός.
ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τἀληθές· ὡς ἐλευθέρῳ
ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή.
ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται·
πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἳ φράσουσ' ἐμοί.
κεἰ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χἀτέρας
πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή;
κοὔπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
ἠνέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἥδε τ' οὐδ' ἂν εἰ

κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν, ἐπεί σφ' ἐγὼ
ᾤκτιρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι
τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,
καὶ γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος
ἔπερσε κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ἴτω κατ' οὖρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί.
ΧΟ. *πείθου λεγούσῃ χρηστά, κοὐ μέμψει χρόνῳ*
γυναικὶ τῇδε κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν.
ΛΙ. *ἀλλ' ὦ φίλη δέσποιν', ἐπεί σε μανθάνω*
θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἀγνώμονα,
πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς οὐδὲ κρύψομαι.
ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει.
ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ
διῆλθε, καὶ τῆσδ' εἵνεχ' ἡ πολύφθορος
καθῃρέθη πατρῷος Οἰχαλία δόρει.
καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
οὔτ' εἶπε κρύπτειν οὔτ' ἀπηρνήθη ποτέ,
ἀλλ' αὐτός, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν
καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους,
οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι·
ὡς τἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ.
ΔΗ. *ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν,*
κοὔτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέγης
χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρῃς,

ἅ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγῃς· κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε
χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

ΧΟ. μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεί.
καὶ τὰ μὲν θεῶν
παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν οὐ λέγω,
οὐδὲ τὸν ἔννυχον Ἅιδαν
ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας·
ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν
τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων,
τίνες πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἄεθλ'
ἀγώνων.
ὃ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρου
φάσμα ταύρου,
Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν, ὃ δὲ Βακχίας ἀπὸ
ἦλθε παλίντονα Θήβας
τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων,
παῖς Διός· οἳ τότ' ἀολλεῖς
ἴσαν ἐς μέσον ἱέμενοι λεχέων·
μόνα δ' εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει
ξυνοῦσα.
τότ' ἦν χερός, ἦν δὲ τόξων πάταγος,
ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων·
ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι
κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.
ἁ δ' εὐῶπις ἁβρὰ
τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ
ἧστο, τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν.
ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἷα φράζω·

497—506 = 507—516.

τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
ἐν' εἶδ', ἐν' ἀμμένει·
κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
ὥστε πόρτις ἐρήμα.

ΔΗ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ,
τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἁτεχνησάμην,
τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη.
κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐξευγμένην,
παρεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος,
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
καὶ νῦν δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς,
ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ·
τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνὴ
δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ φθίνουσάν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἄρ' ᾖ.
ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ᾗ δ' ἔχω, φίλαι,
λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
θηρός, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον,
ὃ παῖς ἔτ' οὖσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ

Νέσσου φθίνοντος ἐκ φονῶν ἀνειλόμην,
ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
μισθοῦ 'πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις
κώπαις ἐρέσσων οὔτε λαίφεσιν νεώς.
ὃς κἀμέ, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην,
φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦ μέσῳ πόρῳ,
ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἤυσ' ἐγώ,
χὠ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
ἧκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνῄσκων δ' ὁ θὴρ
τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθῃ,
πορθμῶν, ὁθούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπεμψ' ἐγώ·
ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ᾗ μελαγχόλους
ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον
τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
στέρξει γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
κείνου θανόντος ἐγκεκλῃμένον καλῶς,
χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
ζῶν κεῖνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ·
φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ,
μεμηχάνηται τοὔργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι.
ΧΟ. *ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,*

δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.
ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
ἔνεστι, πεῖρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.
ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.
ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'· ὡς σκότῳ
κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.
ΛΙ. τί χρὴ ποεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα,
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἠγορῶ ξέναις,
ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναϋφῆ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός.
διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ,
μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μήθ' ἕρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
οὕτω γὰρ ηὔγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,
στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς
σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπὸν μαθήσεται.
ἀλλ' ἕρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πιθυμεῖν πομπὸς ὢν περισσὰ δρᾶν·
ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κἀμοῦ ξυνελθοῦσ' ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ.

ΛΙ. ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὔ τοι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
ΔΗ. στείχοις ἂν ἤδη· καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει.
ΛΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
[προσδέγματ' αὐτήν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως].
ΛΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ.
ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρῴ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα.
ΧΟ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἵ τε μέσσαν
Μηλίδα πὰρ λίμναν
χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες κλέονται·
ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἀχῶν καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς ἀλκαῖος κόρος
σοῦται πάσας ἀρετᾶς
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν
παντᾷ, δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι

633—639 = 640—646.
647—654 = 655—662.

χρόνον, πελάγιον, ἴδριες οὐδέν· ἃ δέ οἱ φίλα
δάμαρ
τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὤλλυτο·
νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς ἐξέλυσ'
ἐπιπόνων ἁμερᾶν.
ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ
σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ,
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιῶτιν ἑστίαν
ἀμείψας, ἔνθα κλῄζεται θυτήρ·
ὅθεν μόλοι πανίμερος,
τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθεὶς
ἐπὶ προφάνσει θηρός.
ΔΗ. γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ 'π' ἀριστερὰ
πεπραγμέν' ᾖ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.
ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως;
ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
ΧΟ. οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;
ΔΗ. μάλιστά γ', ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῳ παραινέσαι λαβεῖν.
ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.
ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν οἷον, ἢν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον ἀργῆτ', οἰὸς εὐέρου πόκῳ,
τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὑτοῦ φθίνει,
καὶ ψῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος· ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν,
ᾗ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με Κένταυρος, πονῶν

πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι, προὐδιδάξατο
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσῳζόμην
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν,
[καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων]
τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτῖνός τ' ἀεὶ
θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σῴζειν ἐμέ,
ἕως νιν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που.
κἄδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
μαλλῷ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην,
κἄθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίου
κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἴδετε.
εἴσω δ' ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως
[τῆς οἰός, ᾧ προὔχριον, ἐς μέσην φλόγα,]
ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν· ὡς δ' ἐθάλπετο,
ῥεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου.
τοιόνδε κεῖται προπετές· ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
προὔκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω·
ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην.
πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θὴρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν, ἧς ἔθνησχ' ὕπο;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
χρῄζων ἔθελγέ μ'· ὧν ἐγὼ μεθύστερον,
ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.

μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ·
τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα, χὦνπερ ἂν θίγῃ,
φθείρει τὰ πάντα· κνωδάλου δὲ τοῦδ' ὅδε
σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ.
καίτοι δέδοκται, κεῖνος εἰ σφαλήσεται,
ταύτῃ σὺν ὁρμῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα·
ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν,
ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.
ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει,
τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν
οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας
ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
κοινωνός, ἀλλ' ᾧ μηδέν ἐστ' οἴκοι βαρύ.
ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς ὃς πρὶν ᾤχετο.
ΥΛ. ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν εἱλόμην,
ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην
ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ', ἢ λῴους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.
ΔΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον;
ΥΛ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΔΗ. οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
ΥΛ. ὃν οὐχ οἷόν τε μὴ οὐ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ

φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποεῖν;
ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φής;
ΥΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν
πατρὸς δεδορκὼς κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρὶ καὶ παρίστασαι;
ΥΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών.
ὅθ' εἷρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
νίκης ἄγων τροπαῖα κἀκροθίνια,
ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρῴῳ Διὶ
βωμοὺς ὁρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ.
μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οὐ κενὸς Λίχας,
τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
ὃν κεῖνος ἐνδύς, ὡς σὺ προυξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων
λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.
καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος ἵλεῳ φρενί,
κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο·
ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός,
ἱδρὼς ἀνῄει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται
πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας
ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὣς ἐδαίνυτο.
ἐνταῦθα δὴ 'βόησε τὸν δυσδαίμονα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,

ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
ὃ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης
δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
κἀκεῖνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
μάρψας ποδός νιν, ἄρθρον ᾗ λυγίζεται,
ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν·
κόγχης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῇ λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
ῥίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν,
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ
δακρυρροοῦντα, καί με προσβλέψας καλεῖ·
ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακόν,
μηδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
ἀλλ' ἆρον ἔξω, καὶ μάλιστα μέν με θὲς
ἐνταῦθ' ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν·
εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις

βρυχώμενον σπασμοῖσι· καί νιν αὐτίκα
ἢ ζῶντ᾽ ἐσόψεσθ᾽ ἢ τεθνηκότ᾽ ἀρτίως.
τοιαῦτα, μῆτερ, πατρὶ βουλεύσασ᾽ ἐμῷ
καὶ δρῶσ᾽ ἐλήφθης, ὧν σε ποίνιμος Δίκη
τίσαιτ᾽ Ἐρινύς τ᾽. εἰ θέμις δ᾽, ἐπεύχομαι·
θέμις δ᾽, ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προύβαλες,
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
κτείνασ᾽, ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.

ΧΟ. τί σῖγ᾽ ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ᾽ ὁθούνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;

ΥΛ. ἐᾶτ᾽ ἀφέρπειν· οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
αὐτῇ γένοιτ᾽ ἄπωθεν ἑρπούσῃ καλός.
ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ;
ἀλλ᾽ ἑρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἣν
τὠμῷ δίδωσι πατρί, τήνδ᾽ αὐτὴ λάβοι.

ΧΟ. ἴδ᾽ οἷον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
ὅ τ᾽ ἔλακεν, ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι
δωδέκατος ἄροτος, ἀναπνοὰν τελεῖν πόνων
τῷ Διὸς αὐτόπαιδι·
καὶ τάδ᾽ ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει.
πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων
ποτ᾽ ἔτ᾽ ἐπίπονον ἔχοι θανὼν λατρείαν;
εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ
χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα
πλευρά, προστακέντος ἰοῦ,
ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρεφε δ᾽ αἰόλος δράκων,
πῶς ὅδ᾽ ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι,

821—830 = 831—840.

δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας
προστετακὼς φλέγματι; μελαγχαίτα δ'
ἄμμιγά νιν αἰκίζει
θηρὸς ὀλόεντα κέντρ' ἐπιζέσαντα.
ὧν ἅδ' ἁ τλάμων ἄοκνος
μεγάλαν προορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
ἀισσόντων γάμων τὰ μὲν οὔτι
προσέβαλεν, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
γνώμας μολόντ' οὐλίαισι συναλλαγαῖς
ἦ που ὀλοὰ στένει,
ἦ που ἀδινῶν χλωρὰν
τέγγει δακρύων ἄχναν.
ἁ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγάλαν ἄταν.
ἔρρωγεν παγὰ δακρύων·
κέχυται νόσος, ὦ πόποι, οἷον ἀναρσίων
οὔπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν
ἐπέμολεν πάθος οἰκτίσαι.
ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός,
ἃ τότε θοὰν νύμφαν
ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ·
ἁ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄναυδος φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς
οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου;
τί φημι;
ΗΜ. *ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ*
κωκυτὸν εἴσω, καί τι καινίζει στέγη.

841—851 = 852—862.

ΗΜ. ξύνες δὲ
τήνδ' ὡς ἀηδὴς καὶ συνωφρυωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανοῦσά τι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
ΧΟ. τί δ', ὦ γεραιά, καινοποιηθὲν λέγεις;
ΤΡ. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδῶν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.
ΧΟ. οὐ δή ποθ' ὡς θανοῦσα; ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.
ΧΟ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΤΡ. δεύτερον κλύεις.
ΧΟ. τάλαιν' ὀλεθρία· τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φής;
ΤΡ. σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν. ΧΟ. εἰπὲ τῷ μόρῳ,
γύναι, ξυντρέχει.
ΤΡ. αὑτὴν διηίστωσε. ΧΟ. τίς θυμὸς ἢ τίνες
νόσοι τάνδ' αἰχμὰν
βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον
ἀνύσασα μόνα; ΤΡ. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.
ΧΟ. ἐπεῖδες, ὦ μάταιε, τήνδε τὴν ὕβριν;
ΤΡ. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
ΧΟ. τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ.
ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε.
ΧΟ. τί φωνεῖς; ΤΡ. σαφηνῆ.
ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλαν
ἁ νέορτος ἅδε νύμφα
δόμοισι τοῖσδ' ἐρινύν.
ΤΡ. ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας.
ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι;
ΤΡ. δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωμάτων εἴσω μόνη
καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
στορνύνθ', ὅπως ἄψορρον ἀντῴη πατρί,
κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
γένοιντ' ἔρημοι, 'κλαιε δ' ὀργάνων ὅτου
ψαύσειεν οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος·
ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη,
εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη,
αὐτὴ τὸν αὑτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη
[καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας].
ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὁρῶ
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην.
κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
φρούρουν· ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά,
τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὡς ἔμ' οὔποτε
δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνάτριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα συντόνῳ χερὶ
λύει τὸν αὑτῆς πέπλον, ᾗ χρυσήλατος
προὔκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν
πλευρὰν ἅπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσονπερ ἔσθενον,
τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ

πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
ὄψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὕνεκα
ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.
κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
ἐλείπετ' οὐδέν, ἀμφί νιν γοώμενος,
οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ,
κλαίων ὁθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα,
πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
τοιαῦτα τἀνθάδ' ἐστίν· ὥστ' εἴ τις δύο
ἢ καί τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἥ γ' αὔριον,
πρὶν εὖ παρῇ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

ΧΟ. *πότερα πρότερον ἐπιστένω,*
πότερα μέλεα περαιτέρω,
δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ.
τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις,
τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
εἴθ' ἀνεμόεσσά τις
γένοιτ' ἔπουρος ἑστιῶτις αὔρα,
ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
τὸν Δῖον ἄλκιμον γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·
ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις

947—949 = 950—952.
953—961 = 962—970.

χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα.
ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακρὰν
προὔκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδών.
ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις.
πᾷ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου
προκηδομένα βαρεῖαν
ἄψοφον φέρει βάσιν.
αἰαῖ, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.
τί χρὴ θανόντα νιν ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι;

ΥΛ. *οἴμοι ἐγὼ σοῦ,*
πάτερ, οἴμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.
τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

σίγα, τέκνον, μὴ κινήσῃς
ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος·
ζῇ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴσχε δακὼν
στόμα σόν. ΥΛ. *πῶς φής, γέρον; ἦ ζῇ;*

ΠΡ. *οὐ μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον*
κἀκκινήσεις κἀναστήσεις
φοιτάδα δεινὴν
νόσον, ὦ τέκνον; ΥΛ. *ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ*
βάρος ἄπλετον· ἐμμέμονεν φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ,
ποῖ γᾶς ἥκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν
κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις
ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων·
ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει, φεῦ.

ΠΡ. *ἆρ' ἐξήδη σ' ὅσον ἦν κέρδος*
σιγῇ κεύθειν καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς

βλεφάρων ϑ' ὕπνον; ΥΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων.
ΗΡ. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
ἱερῶν οἵαν οἵων ἐπί μοι
μελέῳ χάριν ἠνύσω· ὦ Ζεῦ. 996
οἵαν μ' ἄρ' ἔϑου λώβαν, οἵαν·
ἣν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
ὤφελον ὄσσοις, τόδ' ἀκήλητον
μανίας ἄνϑος καταδερχϑῆναι. 1000
τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης
ἰατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
ϑαῦμ' ἂν πόρρωϑεν ἰδοίμην.
ἒ ἔ,
ἐᾶτέ μ', ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι, 1005 a
ἐᾶϑ' ὕστατον εὐνάσαι. 1005 b
πᾷ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
ἀνατέτροφας ὅ τι καὶ μύσῃ.
ἧπταί μου, τοτοτοῖ, ἥδ' αὖϑ' ἕρπει. πόϑεν ἔστ', ὦ 1009
πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες, οὓς δὴ
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατά τε δρία πάντα καϑαίρων
ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
ἒ ἔ,
οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου ϑέλει 1015
μολὼν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.
ΠΡ. ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρός, τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει 1018

1005 a. b. = 1015 — 1017.
1006 — 1014 = 1027 — 1040.

ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σῴζειν. ΥΛ. ψαύω μὲν ἔγωγε,
λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραθεν
ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον· τοιαῦτα νέμει Ζεύς.

ΗΡ. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
τᾷδέ με τᾷδέ με πρόσλαβε κουφίσας.
αἰαῖ, ἰὼ δαῖμον.
θρῴσκει δ' αὖ, θρῴσκει δειλαία
διολοῦσ' ἡμᾶς
ἀποτίβατος ἀγρία νόσος.
ὦ Παλλὰς Παλλάς, τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,
τὸν φύσαντ' οἴκτιρ', ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος,
παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῇδος· ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ'
ἐχόλωσεν
σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὕτως, ὧδ' αὕτως ὥς μ' ὤλεσεν. ὦ γλυκὺς Ἅιδας,
ὦ Διὸς αὐθαίμων,
εὔνασον εὔνασον ὠκυπέτᾳ μόρῳ
τὸν μέλεον φθίσας.

ΧΟ. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φίλαι,
ἄνακτος, οἵαις οἷος ὢν ἐλαύνεται.

ΗΡ. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ
καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
κοὔπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς
προὔθηκεν οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,
οἷον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη
καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας

1023 — 1026 = 1041 — 1043.

ῥοφεῖ ξυνοικοῦν, ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου
πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιάς, οὔθ' ὁ γηγενὴς
στρατὸς Γιγάντων οὔτε θήρειος βία,
οὔθ' Ἑλλὰς οὔτ' ἄγλωσσος οὔθ' ὅσην ἐγὼ
γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω·
γυνὴ δέ, θῆλυς φῦσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν,
μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον.
δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης ὁρῶν
λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτιρόν τέ με
πολλοῖσιν οἰκτρόν, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἱπόμην κακοῖς.
νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ηὕρημαι τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρός,
σκέψαι θ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο
πέπονθα· δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
ἰδού, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
αἰαῖ, ὢ τάλας,
ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὖ,
διῇξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾶν
ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
ὦναξ Ἀίδη, δέξαι μ',

ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον,
ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, κεραυνοῦ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες,
ὑμεῖς δὲ κεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἵ ποτε
Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα
λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν
θηρῶν, ὑβριστὴν ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
Ἐρυμάνθιόν τε θῆρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς
Ἅιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
κοὐδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος,
ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
κἂν μηδὲν ἕρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
χειρώσομαι κἀκ τῶνδε· προσμόλοι μόνον,
ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.

ΧΟ. ὦ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ
ἕξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.

ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
σιγὴν παρασχὼν κλῦθί μου, νοσῶν ὅμως·
αἰτήσομαι γάρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν.

δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει
θυμῷ δύσοργος· οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ κἀν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.
ΗΡ. εἰπὼν ὃ χρῄζεις λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν
οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
ΥΛ. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
νῦν ἐστιν ὥς θ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία.
ΗΡ. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ;
ΥΛ. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς.
ΥΛ. λέγω· τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής.
ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐντόπου.
ΗΡ. οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;
ΥΛ. κἂν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἰπὲ δ' ᾗ νοεῖς.
ΥΛ. ἁπλοῦν τὸ ῥῆμ', ἥμαρτε χρηστὰ μωμένη.
ΗΡ. χρήστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾷ;
ΥΛ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;
ΥΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.
ΗΡ. ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος, οἴχομαι τάλας·
ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἕσταμεν.
ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,

κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων ὅσ᾽ οἶδ᾽ ἐγώ.

ΥΛ. ἀλλ᾽ οὔτε μήτηρ ἐνθάδ᾽, ἀλλ᾽ ἐπακτίᾳ
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ᾽ ἔχειν ἕδραν,
παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ᾽ αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ᾽ ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
ἡμεῖς δ᾽ ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρή, πάτερ,
πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

ΗΡ. σὺ δ᾽ οὖν ἄκουε τοὔργον· ἐξήκεις δ᾽ ἵνα
φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
ἀνδρῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
ἀλλ᾽ ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ᾽ οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ᾽ ἔκτεινεν θανών.
φανῶ δ᾽ ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ᾽ ἴσα
μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
λύσιν τελεῖσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
τὸ δ᾽ ἦν ἄρ᾽ οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταῦτ᾽ οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
δεῖ σ᾽ αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ σύμμαχον
καὶ μὴ ᾽πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ᾽ αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

ΥΛ. ἀλλ᾽ ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
τοιάνδ᾽ ἐπελθών, πείσομαι δ᾽ ἅ σοι δοκεῖ.
ΗΡ. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.
ΥΛ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ᾽ ἄγαν ἐπιστρέφεις;
ΗΡ. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ᾽ ἀπιστήσεις ἐμοί;
ΥΛ. ἰδοὺ προτείνω, κοὐδὲν ἀντειρήσεται.
ΗΡ. ὄμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα,
ΥΛ. ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ᾽ ἐξειρήσεται;
ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
ΥΛ. ὄμνυμ᾽ ἔγωγε, Ζῆν᾽ ἔχων ἐπώμοτον.
ΗΡ. εἰ δ᾽ ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν.
ΥΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὔχομαι δ᾽ ὅμως.
ΗΡ. οἶσθ᾽ οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον;
ΥΛ. οἶδ᾽, ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τοὐμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ᾽ αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων,
πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
κείραντα, πολλὸν δ᾽ ἄρσεν᾽ ἐκτεμόνθ᾽ ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν,
καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
ἀλλ᾽ ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἶ
τοῦδ᾽ ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μή, μενῶ σ᾽ ἐγὼ
καὶ νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.
ΥΛ. οἴμοι, πάτερ, ποῖ᾽ εἶπας; οἷά μ᾽ εἴργασαι.
ΗΡ. ὁποῖα δραστέ᾽ ἐστίν· εἰ δὲ μή, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του μηδ᾽ ἐμὸς κληθῇς ἔτι.
ΥΛ. οἴμοι μάλ᾽ αὖθις, οἷά μ᾽ ἐκκαλεῖ, πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
ΗΡ. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽, ἀλλ᾽ ὧν ἔχω παιώνιον
καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΥΛ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰῴμην τὸ σόν;
ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τἄλλα γ' ἔργασαι.
ΥΛ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
ΗΡ. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
ΥΛ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
τὰ δ' ἄλλα πράξω κοὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος.
ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
ΥΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
ΗΡ. τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
ΥΛ. Ἰόλην ἔλεξας, ὥς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ.
ΗΡ. ἔγνως. τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω, τέκνον·
ταύτην ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
βούλει, πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος
προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσῃς πατρί·
μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ,
ἀλλ' αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
πείθου· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
ΥΛ. οἴμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν,
τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
ΗΡ. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.
ΥΛ. τίς γάρ ποθ', ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
μεταίτιος σοί τ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
τίς ταῦτ' ἄν, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
ἕλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
ΗΡ. ἁνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
φθίνοντι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

ΥΛ. ὤμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις.
ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
ΥΛ. δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω.
ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
ΥΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ;
ΗΡ. οὐ δυσσέβεια, τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
ΥΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.
ΥΛ. τοιγὰρ ποήσω κοὐκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον· οὐ γὰρ ἄν ποτε
κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
ΗΡ. καλῶς τελευτᾷς, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθες, ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἤ τιν' οἶστρον, ἐς πυράν με θῇς.
ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε· παῦλά τοι κακῶν
αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη.
ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις, πάτερ.
ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι
νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος
λιθοκόλλητον στόμιον πρίουσ',
ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχαρτον
τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.
ΥΛ. αἴρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
οἳ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ,
τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,

αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις,
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
λείπου μηδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ,
κοὐδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεύς.

VII.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ἀπαγωγὴ Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσέως καθ' Ἑλένου μαντείαν, ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίας ἅλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσέως νύκτωρ ἐνεδρευθείς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἕλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῷ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κεῖται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

Χρύσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
ἐφ' οὗπερ Ἀχαιοῖς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
Ποίαντος ᾔδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ συνών.
ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτῃ δεῖξαι στόλῳ,
πληγεὶς ὑπ' ἔχεως, ἐλίπετ' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
Ἕλενος δ' Ἀχαιοῖς εἶφ' ἁλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτήτῃ μόνῳ·
πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

* Ol. XCII. 3.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ᾽ οἰκουμένη,
ἔνθ᾽, ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς
Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιᾶ
Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ᾽ ἐγώ ποτε,
ταχθεὶς τόδ᾽ ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
ὅτ᾽ οὔτε λοιβῆς ἡμὶν οὔτε θυμάτων
παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν, ἀλλ᾽ ἀγρίαις
κατεῖχ᾽ ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
μὴ καὶ μάθῃ μ᾽ ἥκοντα κἀκχέω τὸ πᾶν
σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ᾽ αἱρήσειν δοκῶ.
ἀλλ᾽ ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ᾽ ὑπηρετεῖν
σκοπεῖν θ᾽ ὅπου ᾽στ᾽ ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιάδ᾽, ἵν᾽ ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ᾽ ὕπνον
δι᾽ ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή·
βαιὸν δ᾽ ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ᾽ ἂν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἅ μοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν᾽ εἴτ᾽ ἐκεῖ
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ᾽ ἔτ᾽ εἴτ᾽ ἄλλῃ κυρεῖ,

ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύῃς,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴῃ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις·
δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
ΟΔ. *ἄνωθεν ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.*
ΝΕ. *τόδ' ἐξύπερθε· καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.*
ΟΔ. *ὅρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρεῖ.*
ΝΕ. *ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.*
ΟΔ. *οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τρυφή;*
ΝΕ. *στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.*
ΟΔ. *τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοὐδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;*
ΝΕ. *αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινος*
τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.
ΟΔ. *κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.*
ΝΕ. *ἰοὺ ἰού· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται*
ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
ΟΔ. *ἁνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,*
κἄστ' οὐχ ἑκάς που· πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακράν;
ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν
ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν,
μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὡς μᾶλλον ἂν
ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
ΝΕ. *ἀλλ' ἔρχεταί τε, καὶ φυλάξεται στίβος.*
σὺ δ', εἴ τι χρῄζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
ΟΔ. *Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας*
γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ' ἤν τι καινὸν ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας
κλύῃς, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.

ΝΕ. τί δῆτ᾽ ἄνωγας; ΟΔ. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ᾽ ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ᾽ οὐχὶ κλεπτέον·
πλεῖς δ᾽ ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
στράτευμ᾽ Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
οἵ σ᾽ ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν,
μόνην ἔχοντες τήνδ᾽ ἅλωσιν Ἰλίου,
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
ἀλλ᾽ αὔτ᾽ Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν· λέγων ὅσ᾽ ἂν
θέλῃς καθ᾽ ἡμῶν ἔσχατ᾽ ἐσχάτων κακά.
τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ᾽· εἰ δ᾽ ἐργάσει
μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
ὡς δ᾽ ἔστ᾽ ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ᾽ ὁμιλία
πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ᾽ ἔνορκος οὐδενὶ
οὔτ᾽ ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ᾽ ἀρνήσιμον.
ὥστ᾽ εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,
ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
ἀλλ᾽ αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
ὅπως γενήσει τῶν ἀνικήτων ὅπλων.
ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφυκότα
τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά·
ἀλλ᾽ ἡδὺ γάρ τι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
τόλμα· δίκαιοι δ᾽ αὖθις ἐκφανούμεθα.
νῦν δ᾽ εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
δός μοι σεαυτόν, κᾆτα τὸν λοιπὸν χρόνον

κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν.
ΝΕ. ἐγὼ μὲν οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·
ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ', ὥς φασιν, οὑκφύσας ἐμέ.
ἀλλ' εἴμ' ἕτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν
καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
πεμφθείς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὀκνῶ
προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς.
ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὁρῶ βροτοῖς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγουμένην.
ΝΕ. τί μ' οὖν ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν;
ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν.
ΝΕ. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;
ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.
ΝΕ. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;
ΟΔ. ἰούς γ' ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον.
ΝΕ. οὐκ ἆρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;
ΟΔ. οὔ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.
ΝΕ. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὸ ψευδῆ λέγειν;
ΟΔ. οὔκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.
ΝΕ. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν;
ΟΔ. ὅταν τι δρᾷς εἰς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
ΝΕ. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
ΟΔ. αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
ΝΕ. οὐκ ἆρ' ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκετ', εἴμ' ἐγώ;
ΟΔ. οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ.

ΝΕ. *θηρατέ᾽ οὖν γίγνοιτ᾽ ἄν, εἴπερ ὧδ᾽ ἔχει.*
ΟΔ. *ὡς τοῦτό γ᾽ ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.*
ΝΕ. *ποίω; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.*
ΟΔ. *σοφός τ᾽ ἂν αὑτὸς κἀγαθὸς κεκλῇ᾽ ἅμα.*
ΝΕ. *ἴτω· ποήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς.*
ΟΔ. *ἦ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρῄνεσα;*
ΝΕ. *σάφ᾽ ἴσθ᾽, ἐπείπερ εἰσάπαξ συνῄνεσα.*
ΟΔ. *σὺ μὲν μένων νυν κεῖνον ἐνθάδ᾽ ἐκδέχου,*
ἐγὼ δ᾽ ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.
καὶ δεῦρ᾽, ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοία προσῇ·
οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεὶς τάδε·
Ἑρμῆς δ᾽ ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν
Νίκη τ᾽ Ἀθάνα Πολιάς, ἣ σῴζει μ᾽ ἀεί.

ΧΟΡΟΣ.

τί χρὴ τί χρή με, δέσποτ᾽, ἐν ξένᾳ ξένον
στέγειν ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ᾽ ὑπόπταν;
φράζε μοι.
τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προύχει
καὶ γνώμα παρ᾽ ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.
σὲ δ᾽, ὦ τέκνον, τόδ᾽ ἐλήλυθεν
πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἔννεπε
τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.
ΝΕ. *νῦν μέν, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς*

135—143 = 150—158.

προσιδεῖν ἐθέλεις ὅντινα κεῖται,
δέρκου θαρσῶν· ὁπόταν δὲ μόλῃ
δεινὸς ὁδίτης, τῶνδ᾽ ἐκ μελάθρων
πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

ΧΟ. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
φρουρεῖν ὄμμ᾽ ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ·
νῦν δέ μοι
λέγ᾽, αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει
καὶ χῶρον τίν᾽ ἔχει. τὸ γάρ μοι
μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,
μὴ προσπεσών με λάθῃ ποθέν,
τίς τόπος ἢ τίς ἕδρα, τίν᾽ ἔχει στίβον,
ἔναυλον ἢ θυραῖον.

ΝΕ. οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ᾽ ἀμφίθυρον
πετρίνης κοίτης.

ΧΟ. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;

ΝΕ. δῆλον ἔμοιγ᾽ ὡς φορβῆς χρείᾳ
στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.
ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα
πτηνοῖς ἰοῖς σμυγερὸν σμυγερῶς,
οὐδέ τιν᾽ αὐτῷ
παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.

ΧΟ. οἰκτίρω νιν ἔγωγ᾽, ὅπως
μή του κηδομένου βροτῶν
μηδὲ ξύντροφον ὄμμ᾽ ἔχων,
δύστανος, μόνος ἀεί,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ᾽ ἐπὶ παντί τῳ

169—179 = 180—190.

χρείας ἱσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος
ἀντέχει;
ὦ παλάμαι θεῶν,
ὦ δύστανα γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰών.
οὗτος πρωτογόνων ἴσως
οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ
λιμῷ τ' οἰκτρός, ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων· ὀρεί-
α δ' ἀθυροστομοῦσ'
ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὕπ' ὀχεῖται.
ΝΕ. οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί·
θεῖα γάρ, εἴπερ κἀγώ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτῃ
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.
ΧΟ. εὔστομ' ἔχε, παῖ. ΝΕ. τί τόδε; ΧΟ. προυφάνη
κτύπος,
φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἤ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων.
βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα

201—209 = 210—218.

φθογγά του στίβον κατ' ἀνάγκαν
ἕρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνεῖ.
ἀλλ' ἔχε, τέκνον, ΝΕ. λέγ' ὅ τι. ΧΟ. φροντίδας νέας·
ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἀλλ' ἤ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
ζων ὅρμον· προβοᾷ τι γὰρ δεινόν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὼ ξένοι,
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κἀκ ποίας τύχης
κατέσχετ' οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμένην;
ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὄκνῳ
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὧδε κἄφιλον κακούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ
ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ΝΕ. ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον οὕνεκα
Ἕλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
ΦΙ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.

τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν
χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
ΝΕ. *ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιρρύτου*
Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς
'Αχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.
ΦΙ. *ὦ φιλτάτου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,*
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν πόθεν πλέων;
ΝΕ. *ἐξ 'Ιλίου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ.*
ΦΙ. *πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης*
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
ΝΕ. *ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;*
ΦΙ. *ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὅντιν' εἰσορᾷς;*
ΝΕ. *πῶς γὰρ κάτοιδ' ὅν γ' εἶδον οὐδεπώποτε;*
ΦΙ. *οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος*
ᾔσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
ΝΕ. *ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ' ὧν ἀνιστορεῖς.*
ΦΙ. *ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς,*
οὗ μηδὲ κληδὼν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε
μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
γελῶσι σῖγ' ἔχοντες, ἡ δ' ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ 'Αχιλλέως,
ὅδ' εἴμ' ἐγώ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως
τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων,
ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ
ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον, ἀγρίᾳ
νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου

πληγέντ᾽ ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
ξὺν ᾗ μ᾽ ἐκεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
ᾤχοντ᾽ ἔρημον, ἡνίκ᾽ ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ.
τότ᾽ ἄσμενόν μ᾽ ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὕδοντ᾽ ἐπ᾽ ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες ᾤχονθ᾽, οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
ῥάκη προθέντες βαιὰ καί τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ᾽ αὐτοῖς τύχοι.
σὺ δή, τέκνον, ποίαν μ᾽ ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
ποῖ᾽ ἐκδακρῦσαι, ποῖ᾽ ἀποιμῶξαι κακά;
ὁρῶντα μὲν ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν,
πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ᾽ οὐδέν᾽ ἔντοπον,
οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν οὐδ᾽ ὅστις νόσου
κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
ηὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν,
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ πόνου προὔβαινέ μοι,
κἄδει τι βαιᾷ τῇδ᾽ ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδ᾽ ἐξηύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ᾽, ὅ μοι βάλοι
νευροσπαδὴς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας
εἰλυόμην, δύστηνον ἐξέλκων πόδα,
πρὸς τοῦτ᾽ ἄν· εἴ τ᾽ ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
καί που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι,
ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ᾽ ἂν ἐξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν,
ἀλλ᾽ ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
ἔφην᾽ ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σῴζει μ᾽ ἀεί.

οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς.
ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών·
οὐ γάρ τις ὅρμος ἔστιν οὐδ' ὅποι πλέων
ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται.
οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε
ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ·
οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
ἐλεοῦσι μέν, καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος
προσέδοσαν οἰκτίραντες ἤ τινα στολήν·
ἐκεῖνο δ' οὐδείς, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει,
σῶσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
τοιαῦτ' Ἀτρεῖδαί μ' ἥ τ' Ὀδυσσέως βία.
ὦ παῖ, δεδράκασ', οἷ' Ὀλύμπιοι θεοὶ
δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

ΧΟ. ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
ξένοις ἐποικτίρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕ. ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
ὡς εἴσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχὼν κακῶν
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙ. ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
ἔγκλημ' Ἀτρείδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθών;

ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,
ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἡ Σπάρτη θ' ὅτι
χἠ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.

ΦΙ. εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

ΝΕ. ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
ἅγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών.
ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
ΦΙ. οἴμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
πρῶτον τόδ', ἦ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;
ΝΕ. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο,
τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς.
ΦΙ. ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χὠ θανών·
ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον ἢ κεῖνον στένω.
ΝΕ. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν.
ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.
ΝΕ. ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
δῖός τ' Ὀδυσσεὺς χὠ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρός,
λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἑλεῖν.
ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
χρόνον μ' ἐπέσχον μή με ναυστολεῖν ταχύ,
μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρῳ,
ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
ἔπειτα μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἱρήσοιμ' ἰών.
ἦν δ' ἦμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
κἀγὼ 'π' ἄκρον Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ
κατηγόμην· καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ', ὀμνύντες βλέπειν
τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος

ἐπεὶ 'δάκρυσα κεῖνον, οὐ μακρῷ χρόνῳ
ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
τά θ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
οἳ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον·
ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ' ἑλέσθαι, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ
ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
κἀγὼ 'πακούσας εὐθὺς ἐξανίσταμαι
ὀργῇ βαρείᾳ, καὶ καταλγήσας λέγω·
ὦ σχέτλι', ἦ 'τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινι
δοῦναι τὰ τεύχη τἀμά, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ;
ὃ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν·
ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε·
ἐγὼ γὰρ αὔτ' ἔσωσα κἀκεῖνον παρών.
κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς
τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος,
εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
ὃ δ' ἐνθάδ' ἥκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὤν,
δηχθεὶς πρὸς ἁξήκουσεν ὧδ' ἠμείψατο·
οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οὔ σ' ἔδει·
καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν,
οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων.
τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως.
κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει·
πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.
λόγος λέλεκται πᾶς· ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν

ἐμοί ϑ' ὁμοίως καὶ ϑεοῖς εἴη φίλος.
ΧΟ. ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις,
σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ πότνι', ἐπηυδώμαν,
ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων
λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαρτίου σέβας ὑπέρτατον.
ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφὲς
λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὦ ξένοι, πεπλεύκατε,
καί μοι προσᾴδεϑ' ὥστε γιγνώσκειν ὅτι
ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
γλώσσῃ ϑιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποεῖν.
ἀλλ' οὔ τι τοῦτο ϑαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρὼν
Αἴας ὁ μείζων ταῦϑ' ὁρῶν ἠνείχετο.
ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν'· οὐ γὰρ ἄν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήϑην ἐγώ.
ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χοὖτος οἴχεται ϑανών;
ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει.
ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
οὐδ' οὑμπολητὸς Σισύφου Λαερτίῳ,
οὐ μὴ ϑάνωσι· τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
ΝΕ. οὐ δῆτ'· ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
ϑάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ.
ΦΙ. τί δ' ὃς παλαιὸς κἀγαϑὸς φίλος τ' ἐμός,
Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
κείνων κάκ' ἐξήρυκε, βουλεύων σοφά.
ΝΕ. κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ ϑανὼν

391 — 402 = 507 — 518.

Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅς παρῆν, γόνος.
ΦΙ. *οἴμοι, δύ᾽ αὖ τώδ᾽ ἐξέδειξας, οἷν ἐγὼ*
ἥκιστ᾽ ἂν ἠθέλησ᾽ ὀλωλότοιν κλύειν.
φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ᾽ οἵδε μὲν
τεθνᾶσ᾽, Ὀδυσσεὺς δ᾽ ἔστιν αὖ κἀνταῦθ᾽ ἵνα
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν;
ΝΕ. *σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος· ἀλλὰ χαἰ σοφαὶ*
γνῶμαι, Φιλοκτῆτ᾽, ἐμποδίζονται θαμά.
ΦΙ. *φέρ᾽ εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι*
Πάτροκλος, ὅς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;
ΝΕ. *χοὖτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σ᾽ ἐν βραχεῖ*
τοῦτ᾽ ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν᾽ ἄνδρ᾽ ἑκὼν
αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.
ΦΙ. *ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ᾽ αὐτὸ τοῦτό γε*
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσσῃ δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ.
ΝΕ. *ποίου δὲ τούτου πλήν γ᾽ Ὀδυσσέως ἐρεῖς;*
ΦΙ. *οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,*
ὅς οὐκ ἂν εἵλετ᾽ εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐῴη· τοῦτον οἶσθ᾽ εἰ ζῶν κυρεῖ;
ΝΕ. *οὐκ εἶδον αὐτόν, ᾐσθόμην δ᾽ ἔτ᾽ ὄντα νιν.*
ΦΙ. *ἔμελλ᾽· ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ᾽ ἀπώλετο,*
ἀλλ᾽ εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ᾽ ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρηστὰ προυσελοῦσ᾽ ἀεί.
ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ᾽ αἰνεῖν, ὅταν
τὰ θεῖ᾽ ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς;
ΝΕ. *ἐγὼ μέν, ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός,*
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ᾽ Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι·

ὅπου δ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει
κἀποφθίνει τὰ χρηστὰ χὠ δειλὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.
νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν· καὶ σύ, Ποίαντος τέκνον,
χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε· καί σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν, ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς
πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα.
ΦΙ. ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε; ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν.
ΦΙ. πρός νύν σε πατρὸς πρός τε μητρός, ὦ τέκνον,
πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον,
ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἵοις ὁρᾷς
ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·
ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μέν,
ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
ὅμως δὲ τλῆθι· τοῖσι γενναίοισί τοι
τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν,
δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας,
ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
ἴθ'· ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς.
τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων,
εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν, εἰς πρύμνην, ὅποι
ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνον,
πείσθητι· προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὢν
ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μή μ' ἀφῇς

ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου,
ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων
ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοιῶς σταθμά·
κἀκεῖθεν οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος
Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὔροον
Σπερχειὸν ἔσται· πατρί μ' ὡς δείξῃς φίλῳ,
ὃν δὴ παλαιὸν ἐξ ὅτου δέδοικ' ἐγὼ
μή μοι βεβήκῃ. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱγμένοις
ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτάς,
αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμους.
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν ἢ τὰ τῶν διακόνων,
ὡς εἰκός, οἶμαι, τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον.
νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καὐτὸν ἄγγελον
ἥκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δείν' ὁρᾶν,
χὤταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον
σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ.

ΧΟ. οἴκτιρ', ἄναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
ἆθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
εἰ δὲ πικρούς, ἄναξ, ἔχθεις Ἀτρείδας,
ἐγὼ μέν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν,
ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεὼς
πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους, τὰν θεῶν νέμεσιν
ἐκφυγών.

ΝΕ. ὅρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς,
ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ,
τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς.

ΧΟ. ἥκιστα· τοῦτ᾽ οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ποτ᾽ εἰς ἐμὲ
τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
ΝΕ. ἀλλ᾽ αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ᾽ ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν.
ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς·
χἠ ναῦς γὰρ ἄξει κοὐκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σῴζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ᾽ ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
ΦΙ. ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ᾽ ἀνήρ,
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμὶν ἐμφανὴς
ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ᾽ ἔθεσθε προσφιλῆ;
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
ἄοικον εἰς οἴκησιν, ὥς με καὶ μάθῃς
ἀφ᾽ ὧν διέζων ὥς τ᾽ ἔφυν εὐκάρδιος.
οἶμαι γὰρ οὐδ᾽ ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε·
ἐγὼ δ᾽ ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν κακά.
ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἄνδρε γὰρ δύο,
ὁ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ᾽ ἀλλόθρους,
χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὖθις εἴσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ᾽ ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὔ,
τύχῃ δέ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῷ στόλῳ
ἀπ᾽ Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὔβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες,
ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι,

τον πλοῦν ποεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστί, κοὐ μόνον βουλεύματα,
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα.
ΝΕ. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένε,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ·
φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.
ΕΜ. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι.
ΝΕ. ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις πάλιν;
ΕΜ. οὐκ οἶδ'· ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.
ΝΕ. ἦ ταῦτα δὴ Φοῖνίξ τε χοἰ ξυνναυβάται
οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
ΕΜ. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
ΝΕ. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἕτοιμος; ἢ φόβος τις εἶργέ νιν;
ΕΜ. κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ.
ΝΕ. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὑδυσσεὺς ἔπλει;
ΕΜ. ἦν δή τις — ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἃν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα.
ΝΕ. ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε.
ΕΜ. μή νύν μ' ἔρῃ τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
ΦΙ. τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;
ΝΕ. οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ κἀμὲ τούσδε τε.
ΕΜ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλῃς στρατῷ

λέγονθ' ἃ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ', οἷ' ἀνὴρ πένης.
NE. ἐγώ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής· οὗτος δέ μοι
φίλος μέγιστος, οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ.
δεῖ δή σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῆ, λόγων
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὧν ἀκήκοας.
EM. ὅρα τί ποιεῖς, παῖ. NE. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.
EM. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. NE. ποιοῦ λέγων.
EM. λέγω. 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' ὥπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς ἥ τ' Ὀδυσσέως βία,
διώμοτοι πλέουσιν ἦ μὴν ἢ λόγῳ
πείσαντες ἄξειν ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς
Ὀδυσσέως λέγοντος· οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θατέρου δράσειν τάδε.
NE. τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ'; ἢ θεῶν βία
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;
EM. ἐγώ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
Ἕλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος Ὀδυσσεὺς εἷλε· δέσμιόν τ' ἄγων
ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
ὃς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν
καὶ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.

καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἴοιτο μὲν μάλισθ' ἑκούσιον λαβών,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κάρα
τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι
καὐτῷ παραινῶ κεἴ τινος κήδει πέρι.
ΦΙ. *οἴμοι τάλας· ἦ κεῖνος, ἡ πᾶσα βλάβη,*
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ Ἅιδου θανὼν
πρὸς φῶς ἂν ἐλθεῖν, ὥσπερ οὑκείνου πατήρ.
ΕΜ. *οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ*
ναῦν, σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
ΦΙ. *οὔκουν τάδ', ὦ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου*
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
οὔ· θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά· καὶ νῦν οἶδ' ὁθούνεχ' ἵξεται.
ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ
πέλαγος ὁρίζῃ τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
ἴωμεν· ἥ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
λήξαντος ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.
ΝΕ. *οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρῴρας ἀνῇ,*
τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ.
ΦΙ. *ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.*
ΝΕ. *οἶδ'· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.*
ΦΙ. *οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,*
ὅταν παρῇ κλέψαι τι χἀρπάσαι βίᾳ.

ΝΕ. ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβὼν
ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ᾽ ἔχει.
ΦΙ. ἀλλ᾽ ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
ΝΕ. τί τοῦθ᾽ ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔπι;
ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ᾽ ἀεὶ
κοιμῶ τόδ᾽ ἕλκος, ὥστε πραΰνειν πάνυ.
ΝΕ. ἀλλ᾽ ἔκφερ᾽ αὐτό. τί γὰρ ἔτ᾽ ἄλλ᾽ ἐρᾷς λαβεῖν;
ΦΙ. εἴ μοί τι τόξων τῶνδ᾽ ἀπημελημένον
παρερρύηκεν, ὡς λίπω μή τῳ λαβεῖν.
ΝΕ. ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ᾽ ἃ νῦν ἔχεις;
ΦΙ. ταῦτ᾽, οὐ γὰρ ἄλλα γ᾽ ἔσθ᾽, ἃ βαστάζω χεροῖν.
ΝΕ. ἆρ᾽ ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν
καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ᾽ ὥσπερ θεόν;
ΦΙ. σοί γ᾽, ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν
ὁποῖον ἄν σοι ξυμφέρῃ γενήσεται.
ΝΕ. καὶ μὴν ἐρῶ γε, τὸν δ᾽ ἔρωθ᾽ οὕτως ἔχω·
εἴ μοι θέμις, θέλοιμ᾽ ἄν· εἰ δὲ μή, πάρες.
ΦΙ. ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ᾽, ὦ τέκνον, θέμις,
ὅς γ᾽ ἡλίου τόδ᾽ εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὃς χθόν᾽ Οἰταίαν ἰδεῖν,
ὃς πατέρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῶν ἐμῶν
ἐχθρῶν μ᾽ ἔνερθεν ὄντ᾽ ἀνέστησας πέρα.
θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
καὶ δόντι δοῦναι κἀξεπεύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ᾽ ἐπιψαῦσαι μόνον·
εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὔτ᾽ ἐκτησάμην.
[οὐκ ἄχθομαί σ᾽ ἰδών τε καὶ λαβὼν φίλον·
ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ᾽ ἂν κτήματος κρείσσων φίλος.]
ΝΕ. χωροῖς ἂν εἴσω. ΦΙ. καὶ σέ γ᾽ εἰσάξω· τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν.

ΧΟ. *λόγῳ μὲν ἐξήκουσ᾽, ὄπωπα δ᾽ οὐ μάλα,*
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
Ἰξίον᾽ ἀν᾽ ἄμπυκα δὴ δρομάδ᾽ ὡς ἔβαλεν παγ-
κρατὴς Κρόνου παῖς·
ἄλλον δ᾽ οὔτιν᾽ ἔγωγ᾽ οἶδα κλύων οὐδ᾽ ἐσιδὼν
μοίρᾳ
τοῦδ᾽ ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,
ὃς οὔτ᾽ ἔρξας τιν᾽ οὔτε νοσφίσας,
ἀλλ᾽ ἴσος ὢν ἴσοις ἀνήρ,
ὤλλυθ᾽ ὧδ᾽ ἀτίμως. τόδε τοι θαῦμά μ᾽ ἔχει,
πῶς ποτε πῶς ποτ᾽ ἀμφιπλάκτων ῥοθίων μόνος
κλύων,
πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχεν·
ἵν᾽ αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν,
οὐδέ τιν᾽ ἐγχώρων κακογείτονα,
παρ᾽ ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ᾽ ἀποκλαύσειεν
αἱματηρόν·
οὐδ᾽ ὃς θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων
ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις
κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
φορβάδος ἐκ γαίας ἑλών·
εἷρπε γὰρ ἄλλοτ᾽ ἄλλᾳ τότ᾽ ἂν εἰλυόμενος,
παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει᾽ ὑπάρ-
χοι πόρου, ἁνίκ᾽ ἐξανείη δακέθυμος ἄτα·
οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων
αἴρων τῶν νεμόμεσθ᾽ ἀνέρες ἀλφησταί,
πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων
πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
ὦ μελέα ψυχά,

676—690 = 691—705.
706—717 = 718—729.

ὃς μηδ' οἰνοχύτου πώματος ἥσθη δεκέτει χρόνῳ,
λεύσσων δ' εἴ που γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ,
ἀεὶ προσενώμα.
νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὶ συναντήσας
εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων·
ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει
πολλῶν μηνῶν, πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
Μηλιάδων νυμφᾶν
Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθας, ἵν' ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς
πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαής,
Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

ΝΕ. ἕρπ', εἰ θέλεις. τί δή ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς
λόγου σιωπᾷς κἀπόπληκτος ὧδ' ἔχει;
ΦΙ. ἆ ἆ, ἆ ἆ.
ΝΕ. τί ἔστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν· ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκνον.
ΝΕ. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;
ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.
ὦ θεοί. ΝΕ. τί τοὺς θεοὺς ὧδ' ἀναστένων καλεῖς;
ΦΙ. σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
ἆ ἆ, ἆ ἆ.
ΝΕ. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔσει
σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.
ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοὐ δυνήσομαι κακὸν
κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταῖ· διέρχεται
διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.
ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ,
ἀπαππαπαῖ, παπαππαπαππαπαππαπαῖ.
πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.

ἴθ᾽, ὦ παῖ.
ΝΕ. τί δ᾽ ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
τοσήνδ᾽ ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποεῖς;
ΦΙ. οἶσθ᾽, ὦ τέκνον. ΝΕ. τί ἔστιν; ΦΙ. οἶσθ᾽, ὦ παῖ.
ΝΕ. τί σοί;
οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαππαπαῖ.
ΝΕ. δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος.
ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ᾽ οἴκτιρέ με.
ΝΕ. τί δῆτα δράσω; ΦΙ. μή με ταρβήσας προδῷς·
ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
ὡς ἐξεπλήσθη. ΝΕ. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,
δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς.
βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ᾽· ἀλλά μοι τὰ τόξ᾽ ἑλὼν
τάδ᾽, ὥσπερ ᾔτου μ᾽ ἀρτίως, ἕως ἀνῇ
τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν,
σῷζ᾽ αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὕπνος μ᾽, ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε·
κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ᾽ ἐᾶν χρεὼν
ἕκηλον εὕδειν. ἢν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
μόλωσ᾽ ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι
ἑκόντα μηδ᾽ ἄκοντα μηδέ τῳ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτόν θ᾽ ἅμα
κἄμ᾽, ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.
ΝΕ. θάρσει προνοίας εἵνεκ᾽· οὐ δοθήσεται
πλὴν σοί τε κἀμοί· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε.
ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον
μή σοι γενέσθαι πολύπον᾽ αὐτὰ μηδ᾽ ὅπως
ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ᾽ ἐμοῦ κεκτημένῳ.
ΝΕ. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῷν· γένοιτο δὲ
πλοῦς οὔριός τε κεὐσταλὴς ὅποι ποτὲ

θεὸς δικαιοῖ χὠ στόλος πορσύνεται.
ΦΙ. ἀλλ᾽ ἴσθ᾽, ὀκνῶ, παῖ, μὴ ἀτελὴς εὐχὴ τύχῃ·
στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ᾽ ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἷμα, καί τι προσδοκῶ νέον.
παπαῖ, φεῦ.
παπαῖ μάλ᾽, ὦ πούς, οἷά μ᾽ ἐργάσει κακά.
προσέρπει,
προσέρχεται τόδ᾽ ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῇ.
ἀτταταῖ.
ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἴθε σου διαμπερὲς
στέρνων ἔχοιτ᾽ ἄλγησις ἥδε. φεῦ, παπαῖ,
παπαῖ μάλ᾽ αὖθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ᾽ ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
ἰώ μοι.
ὦ θάνατε θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος
οὕτω κατ᾽ ἦμαρ, οὐ δύνᾳ μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τῷ Λημνίῳ τῷδ᾽ ἀνακαλουμένῳ πυρὶ
ἔμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγώ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ᾽ ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σῴζεις, τοῦτ᾽ ἐπηξίωσα δρᾶν.
τί φής, παῖ;
τί φής; τί σιγᾷς; ποῦ ποτ᾽ ὤν, τέκνον, κυρεῖς;
ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ στένων κακά.
ΦΙ. ἀλλ᾽ ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ᾽· ὡς ἥδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ᾽ ἀπέρχεται.
ἀλλ᾽ ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον.
ΝΕ. θάρσει, μενοῦμεν. ΦΙ. ἦ μενεῖς; ΝΕ. σαφῶς
φρόνει.

ΦΙ. οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.
ΝΕ. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοὔστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
ΦΙ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
ΦΙ. ἐκεῖσε νῦν μ', ἐκεῖσε ΝΕ. ποῖ λέγεις; ΦΙ. ἄνω·
ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;
ΦΙ. μέθες μέθες με. ΝΕ. ποῖ μεθῶ; ΦΙ. μέθες ποτέ.
ΝΕ. οὔ φημ' ἐάσειν. ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς.
ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
ΦΙ. ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ.
ΝΕ. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἕξειν· κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε·
ἱδρώς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
αἱμορραγὴς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι,
ἕκηλον αὐτόν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
ΧΟ. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαής, Ὕπνε δ' ἀλγέων,
εὐαὲς ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαίων εὐαίων, ὦναξ·
ὄμμασι δ' ἀντίσχοις
τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
ὦ τέκνον, ὅρα ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τἀντεῦθεν
φροντίδος. ὁρᾷς ἤδη.
πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
πολύ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.

827—838 = 843 — 854.

ΝΕ. *ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγὼ δ' ὁρῶ οὕνεκα θήραν*
τήνδ' ἁλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες.
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος.

ΧΟ. *ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται·*
ὧν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις,
βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον,
πέμπε λόγων φάμαν·
ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς
ὕπνος ἄυπνος λεύσσειν.
ἀλλ' ὅ τι δύνᾳ μάκιστον
κεῖνό μοι, κεῖνο λάθρᾳ
ἐξιδοῦ ὅπᾳ πράξεις.
οἶσθα γὰρ ὧν αὐδῶμαι,
εἰ ταύταν τούτων γνώμαν ἴσχεις,
μάλα τοι ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη.
οὖρός τοι, τέκνον, οὖρος·
ἀνὴρ δ' ἀνόμματος οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν
ἐκτέταται νύχιος, — ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός, —
οὐ χερός, οὐ ποδός, οὐ φρενὸς ἄρχων,
ἀλλ' ὥς τίς τ' Ἀίδᾳ παρακείμενος
ὁρᾷ. βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει·
τὸ δ' ἁλώσιμον ἐμᾷ
φροντίδι, παῖ, πόνος
ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.

ΝΕ. *σιγᾶν κελεύω μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν·*
κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα κἀνάγει κάρα.

ΦΙ. *ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ' ἐλπίδων*

ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγώ,
τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα
μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
οὔκουν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
οὕτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν,
ὦ τέκνον, ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δή, τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἆρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,
ἵν', ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ,
ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
ΝΕ. ἀλλ' ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·
ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
νῦν δ' αἶρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
οἴσουσί σ' οἵδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπείπερ οὕτω σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.
ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καί μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ
ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὑπὶ νηὶ γὰρ
ἅλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.
ΝΕ. ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἵστω τε καὐτὸς ἀντέχου.
ΦΙ. θάρσει· τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.
ΝΕ. παπαῖ· τί δῆτ' ἂν δρῷμ' ἐγὼ τοὐνθένδε γε;
ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
ΝΕ. οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος.
ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

ΝΕ. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
ΦΙ. οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
ἔπεισεν ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
ΝΕ. ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὑτοῦ φύσιν
ὅταν λιπών τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ 'μφυτευθέντος σύ γε
δρᾷς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.
ΝΕ. αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
ΦΙ. οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐν οἷς δ' αὐδᾷς ὀκνῶ.
ΝΕ. ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν;
ΦΙ. ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμων ἔφυν,
προδούς μ' ἔοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν.
ΝΕ. λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.
ΝΕ. οὐδέν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.
ΦΙ. οἴμοι, τί εἶπας; ΝΕ. μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς.
ΦΙ. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε;
ΝΕ. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών.
ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς; ΝΕ. πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένε,
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
ΝΕ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν
τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποεῖ.
ΦΙ. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω,
οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὁρῶν

τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην, ὦ σχέτλιε;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλών.
ἀπόδος, ἱκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον·
πρὸς θεῶν πατρῴων, τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃς.
ὤμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὧδ' ὁρᾷ πάλιν.
ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρῶγες πέτραι,
ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως·
ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
προσθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει·
ὡς ἄνδρ' ἑλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει,
κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
εἴδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἷλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρή με δρᾶν;
ἀλλ' ἀπόδος, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ.
τί φής; σιωπᾷς; οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
ἀλλ' αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
οὐ πτηνὸν ὄρνιν οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανὼν παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
καί μ' οὓς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.

ὄλοιο — μή πω, πρὶν μάθοιμ᾽ εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.
ΧΟ. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἤδη ᾽στὶ καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.
ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις
τοῦδ᾽ ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῇς
σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.
ΝΕ. οἴμοι, τί δράσω; μή ποτ᾽ ὤφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι.
ΦΙ. οὐκ εἶ κακὸς σύ, πρὸς κακῶν δ᾽ ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἥκειν αἰσχρά· νῦν δ᾽ ἄλλοισι δοὺς
οἷς εἰκὸς ἔκπλει, τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα.
ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες; ΟΔ. ὦ κάκιστ᾽ ἀνδρῶν, τί δρᾷς;
οὐκ εἶ μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ᾽ ἐμοὶ πάλιν;
ΦΙ. οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἆρ᾽ Ὀδυσσέως κλύω;
ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ᾽ ἴσθ᾽, ἐμοῦ γ᾽, ὃν εἰσορᾷς.
ΦΙ. οἴμοι· πέπραμαι κἀπόλωλ᾽· ὅδ᾽ ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων.
ΟΔ. ἐγώ, σάφ᾽ ἴσθ᾽, οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε.
ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. ΟΔ. τοῦτο μέν,
οὐδ᾽ ἢν θέλῃ, δράσει ποτ᾽· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἅμ᾽ αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελοῦσί σε.
ΦΙ. ἔμ᾽, ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
οἵδ᾽ ἐκ βίας ἄξουσιν; ΟΔ. ἢν μὴ ἕρπῃς ἑκών.
ΦΙ. ὦ Λημνία χθὼν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
Ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ᾽ ἀνασχετά,
εἴ μ᾽ οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;
ΟΔ. Ζεύς ἐσθ᾽, ἵν᾽ εἰδῇς, Ζεύς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεύς, ᾧ δέδοκται ταῦθ᾽· ὑπηρετῶ δ᾽ ἐγώ.

ΦΙ. ὦ μῖσος, οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν·
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
ΟΔ. οὔκ, ἀλλ' ἀληθεῖς· ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.
ΦΙ. οὔ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι. πειστέον τάδε.
ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς
πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν οὐδ' ἐλευθέρους.
ΟΔ. οὔκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἑλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
ΦΙ. οὐδέποτέ γ'· οὐδ' ἢν χρῇ με πᾶν παθεῖν κακόν,
ἕως ἂν ᾖ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον.
ΟΔ. τί δ' ἐργασείεις; ΦΙ. κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών.
ΟΔ. ξυλλάβετον αὐτόν· μὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.
ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷ' αὖ μ' ὑπῆλθες, ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
ὃς οὐδὲν ᾔδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποεῖν,
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ 'παθον.
ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ
ψυχή νιν ἀφυῆ τ' ὄντα κοὐ θέλονθ' ὅμως
εὖ προυδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.
καὶ νῦν ἔμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ᾗ με προυβάλου
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὄλοιο· καί σοι πολλάκις τόδ' ηὐξάμην.

ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι,
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὔθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς
ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον,
ἑκόντα πλεύσανθ' ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην,
ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῄς, κεῖνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
ὃς οὐδέν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι.
πῶς, ὦ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεστ' ἐμὲ
λεύσσοντά σ' αἴθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
κακῶς ὄλοισθ'· ὀλεῖσθε δ' ἠδικηκότες
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἂν στόλον
ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' εἵνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐπόψιοι,
τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι κἄμ' οἰκτίρετε·
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι.

ΧΟ. βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν
τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς.

ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἴ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου.
οὗ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·

χὤπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν᾽ εὐσεβῆ.
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν,
πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ᾽ ἑκὼν ἐκστήσομαι.
ἄφετε γὰρ αὐτὸν μηδὲ προσψαύσητ᾽ ἔτι·
ἐᾶτε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρῄζομεν,
τά γ᾽ ὅπλ᾽ ἔχοντες ταῦτ᾽, ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τεῦκρος παρ᾽ ἡμῖν, τήνδ᾽ ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγώ θ᾽, ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
τούτων κρατύνειν, μηδ᾽ ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν·
ἡμεῖς δ᾽ ἴωμεν, καὶ τάχ᾽ ἂν τὸ σὸν γέρας
τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σὲ χρῆν ἔχειν.

ΦΙ. οἴμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;

ΟΔ. μή μ᾽ ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχοντα δή.

ΦΙ. ὦ σπέρμ᾽ Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ᾽ οὕτως ἄπει;

ΟΔ. χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὤν,
ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.

ΦΙ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ᾽ ἔρημος, ὦ ξένοι,
λειφθήσομαι δὴ κοὐκ ἐποικτιρεῖτέ με;

ΧΟ. ὅδ᾽ ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅσ᾽ ἂν
οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χἠμεῖς φαμέν.

ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
πρὸς τοῦδ᾽· ὅμως δὲ μείνατ᾽, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ᾽ ἐκ νεὼς
στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
χοὖτος τάχ᾽ ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
λῴω τιν᾽ ἡμῖν. νὼ μὲν οὖν ὁρμώμεθον,
ὑμεῖς δ᾽, ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς.

ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας,
λείψειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι καὶ θνῄσκοντι συνείσει.
ὤμοι μοί μοι.
ὦ πληρέστατον αὔλιον
λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἆμαρ
ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι
σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
εἴθ' αἰθέρος ἄνω
πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος
ἕλωσί μ'· οὐ γὰρ ἴσχω.
ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ', οὐκ
ἄλλοθεν ἁ τύχα ἅδ' ἀπὸ μείζονος,
εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι
λῴονος αὖ δαίμονος εἵλου τὸ κάκιον ἑλθεῖν.
ΦΙ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ
καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι,
αἰαῖ αἰαῖ,
οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μετὰ χερσὶν
ἴσχων· ἀλλά μοι ἄσκοπα
κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός·
ἰδοίμαν δέ νιν,
τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.

1081—1101 = 1102—1122.

ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε δόλος
ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγερὰν ἔχε
δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις.
καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ.
ΦΙ. οἴμοι μοι, καί που πολιᾶς
πόντου θινὸς ἐφήμενος
γελᾷ μου, χερὶ πάλλων
τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν,
τὰν οὐδείς ποτ' ἐβάστασεν.
ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
ἦ που ἐλεινὸν ὁρᾷς, φρένας εἴ τινας
ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
ἄρθμιον ὧδέ σοι
οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον,
ἀλλ' ἔνθεν μετ' ἀγκάλᾳ
πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει,
ὁρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας, στυγνὸν δὲ φῶτ' ἐχθοδοπόν,
μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' οὐδείς.
ΧΟ. ἀνδρός τοι τὸ μὲν ἓν δίκαιον εἰπεῖν,
εἰπόντος δὲ μὴ φθονερὰν
ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.
κεῖνος δ' εἷς ἀπὸ πολλῶν
ταχθεὶς τῶνδ' ἐφημοσύνᾳ
κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.
ΦΙ. ὦ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'
ἔθνη θηρῶν, οὓς ὅδ' ἔχει
χῶρος οὐρεσιβώτας,

1123 — 1145 = 1146 — 1168.

φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων
πελᾶτ'· οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν
τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,
ὢ δύστανος ἐγὼ τανῦν,
ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,
ἔτ' οὐ φοβητὸς ὑμῖν.
ἕρπετε, νῦν καλὸν
ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας·
ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέφεται,
μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα;
ΧΟ. *πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον,*
εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν·
ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ' ὅτι σὸν
κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαὴς δ'
ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.
ΦΙ. *πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας, ὦ*
λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἴργασαι;
ΧΟ. *τί τοῦτ' ἔλεξας;*
ΦΙ. *εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγερὰν*
Τρῳάδα γᾶν μ' ἤλπισας ἄξειν.
ΧΟ. *τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.*
ΦΙ. *ἀπό νύν με λείπετ' ἤδη.*
ΧΟ. *φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἑκόντι τε πράσσειν.*
ἴωμεν ἴωμεν
ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται.

ΦΙ. *μή, πρὸς ἀραίου Διός, ἔλθῃς, ἱκετεύω.* ΧΟ. *μετρίαζε.*
ΦΙ. *ὦ ξένοι,*
μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. *τί θροεῖς;*
ΦΙ. *αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων·*
ἀπόλωλ' ὁ τάλας·
ὦ πoὺς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις.
ΧΟ. *τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ*
γνώμᾳ τῶν πάρος, ὧν προύφαινες;
ΦΙ. *οὔτοι νεμεσητόν,*
ἀλύοντα χειμερίῳ
λύπᾳ καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν.
ΧΟ. *βᾶθί νυν, ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.*
ΦΙ. *οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,*
οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς
βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἶσι φλογίζων.
ἐρρέτω Ἴλιον οἵ θ' ὑπ' ἐκείνῳ
πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι.
ἀλλ' ὦ ξένοι, ἕν γέ μοι εὖχος ὀρέξατε.
ΧΟ. *ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;* ΦΙ. *ξίφος, εἴ ποθεν,*
ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε.
ΧΟ. *ὡς τίνα δὴ ῥέξῃς παλάμαν ποτέ;*
ΦΙ. *κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί·*
φονᾷ φονᾷ νόος ἤδη.
ΧΟ. *τί ποτε;* ΦΙ. *πατέρα ματεύων.*
ΧΟ. *ποῖ γᾶς;* ΦΙ. *ἐς Ἅιδου·*
οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,

πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνήρ,
ὅς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδ'
ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
ἀρωγός· ἔτ' οὐδέν εἰμι.

ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ
στείχων ἂν ἦ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
Ὀδυσσέα στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλέως
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν.

ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἥντιν' αὖ παλίντροπος
κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;

ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.

ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἡ δ' ἁμαρτία τίς ἦν;

ΝΕ. ἣν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ

ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὔ σοι πρέπον;

ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών.

ΟΔ. τὸν ποῖον; ὤμοι· μῶν τι βουλεύει νέον;

ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ,

ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.

ΝΕ. παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὖθις πάλιν

ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὔ τί που δοῦναι νοεῖς;

ΝΕ. αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω.

ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;

ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν.

ΟΔ. τί φής, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;

ΝΕ. δὶς ταὐτὰ βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;

ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.

ΝΕ. εὖ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοὼς λόγον.

ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.

ΝΕ. τί φής; τίς ἔσται μ' οὑπικωλύσων τάδε;

ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖς ἐγώ.

ΝΕ. σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν.

ΟΔ. *σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά.*
ΝΕ. *ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.*
ΟΔ. *καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,*
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; ΝΕ. *τὴν ἁμαρτίαν*
αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλαβεῖν πειράσομαι.
ΟΔ. *στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσων τάδε;*
ΝΕ. *ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.*
ΟΔ. ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
ΝΕ. *ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.*
ΟΔ. *οὔ τἄρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.*
ΝΕ. *ἴτω τὸ μέλλον.* ΟΔ. *χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς*
κώπης ἐπιψαύουσαν; ΝΕ. *ἀλλὰ κἀμέ τοι*
ταὐτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα κοὐ μέλλοντ' ἔτι.
ΟΔ. *καίτοι σ' ἐάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ*
λέξω τάδ' ἐλθών, ὅς σε τιμωρήσεται.
ΝΕ. *ἐσωφρόνησας· κἂν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῇς,*
ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.
σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
ΦΙ. *τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς;*
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
ὤμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι νέα
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακά;
ΝΕ. *θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὓς ἥκω φέρων.*
ΦΙ. *δέδοικ' ἔγωγε· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων*
καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.
ΝΕ. *οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν;*
ΦΙ. *τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι χὤτε μου*
τὰ τόξ' ἔκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρᾳ.
ΝΕ. *ἀλλ' οὔ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,*
πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν

ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν; ΦΙ. παῦε, μὴ λέξῃς πέρα·
μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς γε πάντ' εἰρήσεται.
ΝΕ. οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
ΝΕ. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι. ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην.
οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, κᾆτα νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθών, ἀρίστου πατρὸς αἴσχιστος γεγώς.
ὄλοισθ', Ἀτρεῖδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ
ὁ Λαρτίου παῖς καὶ σύ. ΝΕ. μὴ 'πεύξῃ πέρα·
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
ΦΙ. πῶς εἶπας; ἆρα δεύτερον δολούμεθα;
ΝΕ. ἀπώμοσ' ἁγνὸν Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.
ΦΙ. ὦ φίλτατ' εἰπών, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
ΝΕ. τοὔργον παρέσται φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ᾧ θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα, μῶν Ὀδυσσέως,
ἐπῃσθόμην; ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὁρᾷς,
ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ,
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλῃ.
ΦΙ. ἀλλ' οὔ τι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
ΝΕ. ἆ, μηδαμῶς, μή, πρὸς θεῶν, μεθῇς βέλος.
ΦΙ. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
ΝΕ. οὐκ ἂν μεθείην. ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
ΝΕ. ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν.
ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,

τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμήν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
ΝΕ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ τόξ᾽ ἔχεις, κοὐκ ἔσθ᾽ ὅτου
ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
ΦΙ. ξύμφημι· τὴν φύσιν δ᾽ ἔδειξας, ὦ τέκνον,
ἐξ ἧς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
ἀλλ᾽ ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων ὅτ᾽ ἦν
ἤκου᾽ ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
ΝΕ. ἥσθην πατέρα τὸν ἀμὸν εὐλογοῦντά σε
αὐτόν τ᾽ ἔμ᾽· ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι,
ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
τύχας δοθείσας ἔστ᾽ ἀναγκαῖον φέρειν·
ὅσοι δ᾽ ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν οὔτ᾽ ἐποικτίρειν τινά.
σὺ δ᾽ ἠγρίωσαι, κοὔτε σύμβουλον δέχει,
ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων,
στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ᾽ ἡγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ᾽ ὅρκιον καλῶ·
καὶ ταῦτ᾽ ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.
σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ᾽ ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ
σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις·
καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ᾽ ἂν τυχεῖν
νόσου βαρείας, ἕως ἂν αὑτὸς ἥλιος
ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ᾽ αὖ δύνῃ πάλιν,
πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί᾽ ἑκὼν αὐτὸς μόλῃς,
καὶ τοῖν παρ᾽ ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπίδαιν
νόσου μαλαχθῇς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
ξὺν τοῖσδε τόξοις ξύν τ᾽ ἐμοὶ πέρσας φανῇς.
ὡς δ᾽ οἶδα ταῦτα τῇδ᾽ ἔχοντ᾽ ἐγὼ φράσω.

ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλούς,
Ἕλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ᾽ ἔτι
ὡς ἔστ᾽ ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους
Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ᾽ ἑκὼν
κτείνειν ἑαυτόν, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων.
ταῦτ᾽ οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
καλὴ γὰρ ἡ ᾽πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα
κριθέντ᾽ ἄριστον τοῦτο μὲν παιωνίας
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, εἶτα τὴν πολύστονον
Τροίαν ἑλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.

ΦΙ. ὦ στυγνὸς αἰών, τί με, τί δῆτ᾽ ἔχεις ἄνω
βλέποντα κοὐκ ἀφῆκας εἰς Ἅιδου μολεῖν;
οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
τοῖς τοῦδ᾽, ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν;
ἀλλ᾽ εἰκάθω δῆτ᾽; εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
εἰς φῶς τάδ᾽ ἔρξας εἶμι; τῷ προσήγορος;
πῶς, ὦ τὰ πάντ᾽ ἰδόντες ἀμφ᾽ ἐμοὶ κύκλοι,
ταῦτ᾽ ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως
ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἵ μ᾽ ἀπώλεσαν;
πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
ἀλλ᾽ οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
δοκῶ προλεύσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακούς.
καὶ σοῦ δ᾽ ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
χρῆν γάρ σε μήτ᾽ αὐτόν ποτ᾽ ἐς Τροίαν μολεῖν
ἡμᾶς τ᾽ ἀπείργειν, οἵ γε σοῦ καθύβρισαν,
πατρὸς γέρας συλῶντες, εἶτα τοῖσδε σὺ
εἶ ξυμμαχήσων, κἄμ᾽ ἀναγκάζεις τόδε;
μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ᾽ ἅ μοι ξυνῄνεσας,

πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.
χοὕτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν,
διπλῆν δὲ πατρός, κοὐ κακοὺς ἐπωφελῶν
δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.
ΦΙ. ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἔχθιστον υἱὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;
ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν
παύσοντας ἄλγους κἀποσώσοντας νόσου.
ΦΙ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῄς ποτε;
ΝΕ. ἃ σοί τε κἀμοὶ λῷσθ' ὁρῶ τελούμενα.
ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεούς;
ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;
ΦΙ. λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος ἢ 'π' ἐμοὶ τόδε;
ΝΕ. σοί που, φίλος γ' ὤν, χὠ λόγος τοιόσδε μου.
ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
ΝΕ. ὦ τᾶν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
ΦΙ. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
ΝΕ. οὔκουν ἔγωγε· φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν.
ΦΙ. ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με;
ΝΕ. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὅρα.
ΦΙ. οὐδέποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
ΝΕ. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῷμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω;
ὡς ῥᾷστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῇς, ἄνευ σωτηρίας.
ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ·
ἃ δ' ᾔνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,

πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι
Τροίας· ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.
ΝΕ. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.
ΝΕ. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν. ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.
ΝΕ. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; ΦΙ. μὴ φροντίσῃς.
ΝΕ. τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν; ΦΙ. ἐγὼ παρὼν
ΝΕ. τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις; ΦΙ. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους
ΝΕ. πῶς λέγεις; ΦΙ. εἴρξω πελάζειν. ΝΕ. στεῖχε προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
αἴῃς μύθων, παῖ Ποίαντος·
φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους
ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.
τὴν σὴν δ' ἥκω χάριν οὐρανίας
ἕδρας προλιπών,
τὰ Διός τε φράσων βουλεύματά σοι
κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλει·
σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
καὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν.
καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος,

Πάριν μέν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
πέμψεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα.
ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
παρῄνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὔθ' οὗτος σέθεν.
ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν
τόξοις ἁλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν
πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς·
ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ
Ζεύς· οὐ γὰρ εὐσέβεια συνθνῄσκει βροτοῖς·
κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

ΦΙ. *ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας*
χρόνιός τε φανείς,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

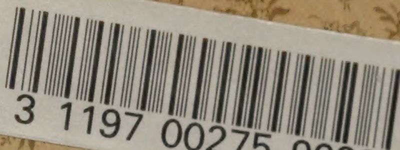
ΝΕ. *κἀγὼ γνώμην ταύτῃ τίθεμαι.*

ΗΡ. *μή νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν·*
καιρὸς καὶ πλοῦς
ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην.

ΦΙ. *φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.*
χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλής θ',
οὗ πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη

κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.
νῦν δ', ὦ κρῆναι Λύκιόν τε ποτόν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν οὐ δὴ
δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες.
χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον,
καί μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως,
ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει
γνώμη τε φίλων χὠ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν.
ΧΟ. *χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς,*
νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι
νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι.

3 1197 00275 9923

